DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HİÇBİR DÜŞ YARIM KALMAYACRK

SURUÇ KATLİAMI DOSYASI

HAZIRLAYAN: MEHMET LÜTFÜ ÖZDEMİR

3. BASKI

Ceylan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HİÇBİR DÜŞ YARIM KALMAYACAK

HAZIRLAYAN: MEHMET LÜTFÜ ÖZDEMİR

Ceylan

Ücretsiz P

SURUÇ KATLİAMI DOSYASI

HİÇBİR DÜŞ YARIM KALMAYACAK

***

HAZIRLAYAN

MEHMET LÜTFÜ ÖZDEMİR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HİÇ BİR DÜŞ YARIM KALMAYACAK
Suruç Katliamı Dosyası
MEHMET LÜTFÜ ÖZDEMİR

Yayın Numarası: 318
-Araştırma-inceleme-

Birinci Baskı: Kasım 2016-İstanbul
İkinci Baskı: Ocak 2017-İstanbul
Üçüncü Baskı: Mart-İstanbul
ISBN: 978-605-9038-87-4
Redaksiyon & Düzelti & Mizanpaj: Ceylan Yayınları
Kapak Çizim ve Grafik: Ayşenur Eda Uludağ

Ceylan Yayınları
Atatürk Bulvarı Ünlü İş Merkezi A-Blok
No: 21 Kat: 2 Fatih/İstanbul
Tel/Faks: 0212 532 09 56
Sertifika No: 30042

ceylanyayinlari.net
ceylanakademi@gmail.com
facebook/twitter

Baskı-Cilt:
Ceylan Matbaa-Ahmet Uçar
Güven İş Merkezi B Blok No: 318
Topkapı/İstanbul
Tel/Faks: 0212 613 10 79
Sertifika: 23352

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SURUÇ KATLİAMI DOSYASI

HİÇBİR DÜŞ YARIM KALMAYACAK

***

HAZIRLAYAN

MEHMET LÜTFÜ ÖZDEMİR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Mehmet Lütfü Özdemir

Aktivist ve Yazar

21 Şubat 1983'de Adana'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Adana'da tamamladı.

Adil Medya, Alternatif Siyaset, Demokrat Haber, Özgür Gündem, Karşı Gazete, Rebeze Haber, Adana Postası, Haber Takvimi, Time Türk, Yazı Atölyesi, Gerçek Hayat, Kürdistan Post, Fundamenta, Toplumsal Alternatif Radikal, İştiraki, Yolda Fanzin vb. birçok dergi, ulusal ve yerel gazete ve internet haber sitelerinde röportajları, yazıları ve şiirleri yayınlanmıştır.

2008-2009 yıllarında Türkiye Kültür & Sanat ve Sinema Almanağı çalışmasında yer alan Özdemir, 2005 yılında gazeteciliğe başlamış, 2006 yılında *Genç Gazeteciler Platformu* Genel Sekreterliği yapmıştır. Çeşitli haber sitelerinde haber müdürlüğü, genel yayın yönetmenliği yapan yazar, 2007 yılında arkadaşlarıyla Aliya İzzetbegoviç anısına *Aliya* gazetesini çıkardı. Özdemir ayrıca internet başta olmak üzere ulusal ve yerel radyolarda programlar sundu ve belgesel projelerine danışmanlık yaptı.

2010 senesinin 1 Mayıs'ında adilmedya.com'un kurucuları arasında yer almıştır.

2011 yılında 'Halkı Askerlikten Soğutmak'tan yargılanıp beraat etti ve yine aynı yıl vicdani reddini açıkladı. 2011 yılında Van'da meydana gelen depremde aktif çalışmalar yürüttü ve sonrasında 'Van Depremi' temalı ilk kişisel fotoğraf sergisi 2011 sonunda gerçekleşti. Yine 2011'de lüks otellerin önünde yeryüzü iftar sofralarının düzenlenmesi ve kamuoyunda tanınması için çalışmalar yürüttü.

2012'de *Anti-Kapitalist Müslümanlar* adıyla bilinen hareketin kurucuları arasında yer aldı ve o yılın 1 Mayıs'ında Türkiye tarihinde ilk kez Fatih Cami'nde ölen işçiler için giyabi cenaze namazına katılıp, namazdan sonra Kapitalizmle Mücadele Korteji adıyla yaklaşık 1100 kişiyle Taksim alanına 'Selamün aleyküm yoldaşlar' diyerek yürüdü ve bu yürüyüş kamuoyunda büyük yankı uyandırdı.

2013'teki Gezi sürecinde 31 Mayıs günü gözaltına alındı. Sonrasında Gezi'deki Cuma namazlarına katıldı. Direnişte bizzat yer aldı. Gezi'den sonra yeryüzü sofralarının yayılması sürecinde kamuoyu oluşturdu ve yeryüzü sofraları o yıl dünya çapında duyuldu.

2014-2015 yıllarında Demokratik İslam Kongresi delegeliği yaptı.

20 Temmuz 2015 tarihinde 33 yoldaşını ölümsüzlüğe uğurladığı Suruç Katliamı'ndan yaralı olarak kurtuldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Eserleri:

- Tanrı'ya Raporlar, 2012 - İnşa Yayınları
- Rıza Şehri, 2013 - Rebeze Kitaplığı
- Allah - Ekmek - Özgürlük, 2014 - Rebeze Kitaplığı

E-posta:
mehmetlutfu@gmail.com

Sosyal Medya:
- Facebook: /ozdemirmehmetlutfu
- Twitter: /mehmetlutfu
- Youtube: /mehmetlutfu
- Soundcloud: /mehmetlutfu

Suruç Yaralıları ve Tanıkları Platformu
- Facebook: /SurucYaralilariveTaniklari
- Twitter: /surucyaralilari

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

aşka ve eşitliğe.
ve katledilen tüm çocuklara.

***

1 yıl önce o ateşin içinden çıktık.
Kimimiz yaralı, kimimiz ölümsüz..
Unutmayın! Unutturmayın!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

KISACA

İçine doğduğumuz sistem, Kabil'in çocuklarının para tanrısı Mamon'a hizmet için sahip olmak duygusuyla hareket ettikleri, doğayı yok ettikleri, mülkiyet düzenin aşağılık bir şekilde sürdüğü cinsiyetçi ve sınıflı bir yapıdır. Habil'in çocukları ise sınıflı yapıyı değiştirmek, özgürlük ve eşitlik için mücadele etmeye devam ediyorlar. Habil'in çocukları yani bizler, sınıfsız, sınırsız, sömürüsüz, savaşsız ve saldırısız bir yeryüzü cenneti için canlarımız ve mallarımızla; zamanda ve mekanda ortaklaşarak mücadele ediyoruz.

Yeryüzünde kötülük egemen olduğu için Kabil'i tipoloji dışında bir alternatif yokmuş gibi yaşıyor insanlar. Oysa Habil yaşıyor; Habil'in çocukları az da olsa yeryüzünün birçok yerinde mücadele ediyorlar. Onlar devrimciler, anarşistler, veganlar, doğa savunucuları. Ben yıllar sonra kendimde, vicdanımda, bilincimde Mansurlaşarak Habil'i yarattım, onu kendimde yeniden dirilttim. Habil karakteriyle, Habili tipolojiyle kendimi devrimci bir birey haline getirdim. Dolayısıyla bu süreçte egemen İslam'dan sıyrılıp Hakk İslam'ına, şirk din'inden tevhid din'ine, geçtim; egemenin (para tanrısı Mamon) tanrısından ezilenlerinin vicdanlarında çağlar boyu dile gelen Hakk'a, Allah'a, Doğaya yürüyüşümü gerçekleştirdim. Sonra Habil'in çocukları ile tanıştım ve Habil'in çocuklarıyla yolculuk yaptım. Habil'in çocukları, yani devrimci kalbi olanlarla, Bedreddinleşen ve Pir Sultanlaşanlar ile, anarşist akla sahip olanlarla yani Mansurlaşanlarla, kula kulluk etmeyenlerle, sorgulayanlarla ve yaşamı uğrunda ölecek kadar çok sevenlerle. Ben hanifim, günümüzde bu bir anlamda anarşistliğe tekabül eder; hanif olarak, yüzümü gökleri ve yeri yoktan var edene (Allah'a & Doğaya) çevirdim ve ben müşriklerden değilim. İbrahim gibi ne Tanrı'nın seçilmiş ırkındanım, ne Hristiyan'ım ne de kendine Müslümanım deyip paraya tapan biri değilim. Muhammed, Ali, Hüseyn, İsa, Musa ve İbrahim gibi Hakk'a yönelenim ve biz Allah'a ortak koşanlardan değiliz.

Vicdani Retçi, Anti-Kapitalist ve Devrimci bir yazar olarak Suruç'taydım. Muhammed Peygamber, "Kıyametin kopacağını bilseniz bile, elinizdeki fidanı dikin" demiştir. Beni Gezi Parkı'na götüren neden ile Kobani'ye fidan dikmeye götüren neden aynıdır! Gezi'de ağaçlar için ölmeyi göze alıp mücadele edenlerden biriydim ve yine Gezi sürecinde gerçekten doğa için mücadele eden çocuklarla; kıyametin koptuğu bir coğrafyaya fidan dikmeye gidiyorduk. Bizi 'Allahu Ekber' diyerek katledenlerin aslında 'Egemen İslam' anlayışına dayılı 'şirk din'i üzerinden hareketle katliamları gerçekleştirdiklerini biliyoruz. Onlar, Allah diye aslında makama, mevkiye, şehvete, şöhrete, paraya, güce, iktidara, kapitalizme, Mamon'a taptıklarından habersiz yaşıyorlar.

Dolayısıyla Habil ve Kabil ile başlayan bu sınıf savaşına, çağlar boyunca süren bu çelişkiye, iki grup arasında sürüp giden bu mücadeleye seyirci kalmadan yerimizi belirlemek zorundayız. Biz içinde yaşadığımız tarihe karşı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

sorumluyuz. Geçmişin, şimdinin ve geleceğin önderleri, yoldaşları, peygamberleri ve öncüleri bu mücadeleyi bize armağan etmişlerdir. Şehitlerimizin, Hakk yolunda yaşamış ve ölmüş Habil'in çocuklarına sahip çıkmalı ve onların bıraktığı yerden mücadeleyi yükselterek, her anımızı devrimci bir inançla yaşamak zorundayız. Devletler, Firavunlar, Karunlar, Bel'amlar (bilgiyi, serveti ve iktidarı tekelleştirenler) yıkılana kadar, yeryüzü aşkın yüzü olana kadar safları sıklaştırmalıyız. İçimizdeki Kabil'i yani sahip olmak duygusunu öldürmeden Habil ile tanışabilir miyiz? Tükettikçe, bir şeyi satın aldıkça, çoğaltıp biriktirdikçe duyulan hazzı yani serveti yok etmeden, koltukları yani iktidar ve siyaset araçlarını yok etmeden, hayranlık beslemeyi, kıskançlığı, takdir edilmeyi, hasetliği yani şehveti ve şöhreti yok etmeden, Habil olabilir miyiz?

Suruç yolculuğumuz ve yolun kendisi, Allah'a kurban adamak (yakınlaşma isteği) gibiydi. Adağımız, paylaşmak, dayanışmak, sevgi ve merhametin ta kendisiydi ve biz tıpkı Habil'in Allah'a sunduğu adağın (yakınlaşma isteği) kabul edilmesi gibi; çağlar sonra Habil'in yani iyiliğin, adaletin, eşitliğin ve özgürlüğün peşinden/izinden giderek Hakk nefesinin üzerimize yüklediği sorumluluğu yerine getiriyorduk. İhtiraslarını, sahip olmak duygusunu, özel mülkiyeti ve nefsini Allah'a sunan Kabil'in kurbanı (yakınlaşma isteği) kabul olmadığı için nefsine yenilip bizi yani Habil'i yine katletti.

Bizi Habil yapacak yegâne şey kendimizi tutabilmekten geçer. Bize dayatılan ihtiraslara boyun eğmemekten geçer. Kabil mülk ihtirasını Habil de bundan arınmış olmayı sembolize etmiyor mu? Birinin ihtirasları nefsi kabul edilmiyor, diğerinin erdemleri kabul ediliyor neden? Özümüze yani gerçek benliğimize kavuşmak için arınmak zorundayız. Arınarak, kendimizi, doğayı ve yaşamı da tüketmeden; asgari ölçülerde, ihtiyaçlarımızın farkında olarak yaşamak zorundayız.

Hülasa. Onlarca yoldaşımı Suruç'ta gözlerimin önünde katledilirken gördüm. Bir görgü şahidiyim. Fiziki anlamda hafif yaralı olarak bu süreçten kurtulsam da ruhsal olarak çok yıprandım. Birazdan okuyacağınız satırlar, biz geride kalanlar için sorumluluğumuzun yerine getirilmesinden başka bir şey değildir.

Herkes bilsin! Kimsenin 'adamı' değilim, sadece haksızlığa tahammül edemiyorum! Hiçbir canlıdan nefret etmiyor ve kin duymuyorum; hiçbir parti, örgüt, cemaat ve tarikat vb. üye değilim. Allah'ın garip bir kuluyum ve dolayısıyla dünyadaki gariplerin tarafındayım. Akıl gömleği üstüne kalbin hırkasını giydim. Söylediklerimle kimseyi memnun etmek zorunda değilim. Kâinatın aynasıyım; belki sönmüş bir yıldızın yansıması. Zamana ve mekâna sığmayanım ve zannetmeyenlerden. Yolcuyum sadece. Cinsiyetsiz ve mülksüz; her dem aşk halinde, ruhta yoksul bir hiçim ben: Ben bu tenden taşmaktayım ben bu cana sığmazam, ben ayetim okuyana bildiğin kelimelere sığmazam. İki cihanı an içinde yaşarım ben bu mekâna da sığmazam, zamanı tutan değilem ben bu zamana sığmazam. En'el Hakk demişem anlamazlar bilmezler, değil bu ten bu dünya bizim değil, bilirem en'el Hakk.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

* * *

Suruç katliamının sorumlularından hesap soracak insanlar, Suruç Yaralıları ve Tanıkları olarak biz; unutmadık! Unutturmayacağız! Affetmeyeceğiz! Ne bedenlerimizi paramparça edişleriniz ne politik irademize yönelik faşizan davranışlarınız ne de dikta rejiminiz bize bu haklı davamızdaki hak arayışımızda şu ana kadar engel olamadığı gibi bundan sonra da engel olamayacaktır.

Sevgili halklar, anneler, babalar; biz yürekleri avuçlarında yaşayanlar, gençler, kadınlar, devrimciler, emekçiler olarak şunu bilmenizi isteriz ki; bizler yaşamı uğruna ölecek kadar çok sevenleriz. Bundandır haykırışımız ve isyanımız. Talebimiz; insanca bir yaşam ve özgürlüktür. Ancak birlikte omuz omuza yürürsek ve dayanışma ile bu mücadeleyi yükseltirsek zalimlerden hesap sorabiliriz. Devrim gülüşlü 33 canımızı yitirdiğimiz 'Suruç Katliamı'nın öldürülemeyenleri, sağ kalanları olarak şunu belirtmek isteriz ki; düşleri ve gülüşleri bizlere emanet kalan yoldaşlarımızın eşitlik mücadelesini son nefesimize kadar sürdüreceğiz.

Hiçbir Düş Yarım Kalmayacak adlı bu çalışma, 'Suruç Katliamı'nın öncesini, anını ve sonrasını tanıklarıyla ve siyasi arka planıyla ortaya koyan tarihsel bir belge niteliğindedir.

Kitap, Suruç'tan sonra bir yıl boyunca yaşanılanları gözler önüne sermektedir. Katliam öncesi ve sonrasında kendi çektiğim fotoğrafları bu çalışma vesilesiyle sizlerle paylaşıyorum. Ayrıca, Suruç Şehidlerimiz hakkında toparlayabildiğim bilgileri okuyacaksınız. Eksiklikler için şimdiden özür diliyorum..... Onları anlatmak için ne kadar kitap yazılsa, film ve belgesel yapılsa azdır. Suruç'ta katledilen yoldaşlarımın her birinin tek tek hikayesini yazmak inşa'Allah bir gün birilerine nasip olur.

Bu çalışma...

Vicdani Retçi Devrimci Polen Ünlü, Anarşist 5'li Alper Sapan, MedAli Barutçu, Serhad Devrim, Evrim Deniz Erol ve Vatan Budak şahsında; Ankara, Suruç, Diyarbakır, Roboski, Soma, Cizre ve Gezi şehitlerine... Dilek Doğan ve Ekin Wan şahsında katledilen tüm kadınlara... Berkin Elvan ve Ceylan Önkol şahsında katledilen tüm çocuklara.. Spartacus, Sokrates, Malcolm-X, Seyid Rıza, Şehy Sait, Pir Sultan Abdal, Nesimi, Hallac-ı Mansur, Şeyh Bedreddin, Hüseyn, Ali, Ebu'zer, Muhammed, İsa şahsında katledilen tüm öncü yoldaşlara... Tarih sahnesinde Hakk yolunda olan ve bu yolda ölen ve katledilen tüm canlara ithaf edilmiştir.

'Ölürse ten ölür, canlar ölesi değildir' nefsini bilen Hakk'ın nefesini çağlara taşıyan ve bu nefes uğruna yaşarken ve ölürken şehid olan tüm yoldaşlara.

Habil doğmuş ve Habil kalmış tüm çocuklara;

Devrimci Selam ve Saygılarımla.

Mehmet Lütfü Özdemir
2016-Yeryüzü

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Önsöz

"Üçüncü Hayat'tan Notlar" [1]

Şok halinde birkaç saniye öylesine baktım; eğer yangın içindeki insan bedenlerinden taşan kesif et kokusu, o kavrulan atmosfer, o kan revan halin sarsıcılığı olmasa, bir tiyatro oyunu gibi, bir katliam sahnesi canlandırılıyor da birazdan kalkacaklarmış gibi geliyordu her şey insana. Oysa her şey gerçekti.

Kimi zamanlar yeniden, yeni bir dünyaya geldiğini, yeni bir hayatı yaşamaya başladığını düşünür insan. Yok, hayır, aslında sadece düşünmez; yeniden dünyaya gelir, bir kere ölür, bir kere daha, sonra bir kere daha doğar anadan. Ben üçüncü hayatımı yaşıyorum. Şimdiki hayatım da henüz, daha biraz önce başladı. Bu sefer neler olacak, yeni bir "hayattan kopup", sonra "yeniden anadan olma" gerçekleşecek mi bilmiyorum.

İlk doğumum Erzurum Şenkaya'da oldu. Her şey vasattı o zamanlar: İnsan doğar, yaşar ve ölür. İkinci anadan oluşum bundan tamı tamına yirmi yıl önceydi. 1994 yılının 3 Aralık gecesini 4 Aralık'a bağlayan saatler.. Henüz üniversiteyi bitirmeden gazeteciliğe başlamıştım. Stajyerdim. O gece, gazetedeki ilk gündem nöbetimi tutacak, ertesi sabah ilk özel habere imzamı atacak ve kâmil bir gazeteci olarak mesleğe giriş yapacaktım. Saat 23'e kadardı nöbet. Yine de gazetenin bana teslim edilmiş olmasının verdiği haz ve gururla biraz daha ağır çekmişti ayaklarım çıkmak için; muhtemelen yarım saat falan.. Daha fazla gecikilmesi de büyük risk zaten.. Ben çıktıktan biraz sonra gazete bombalandı; binanın gazete katı yerle bir oldu. Ve ben o gün, hayata yeni bir "selam" verdim. Ertesi gün, Ankara'nın o kışında, o ayazda, akşamın geç saatlerine kadar yıkıntıları temizledik. Bombalamadan arta kalan bir iki parça gazetecilik alet edevatını kurtarmak için hafriyat içinde didinip durduk.

***

Üçüncü anadan olma hikâyem Suruç'ta gerçekleşti. Bu seferki hiç de hafif değildi. Bu kez yerlerden toparladığım şey hafriyat molozu değil, arkadaşlarımın parçalanmış cansız bedenleriydi.

Bu sonuncu hikâyenin başlangıç yeri İstanbul'du.. Pazar günü, saat ikide, Kadıköy Belediyesi'nin önünden kalkacaktı Kobanê otobüsü. Gittim. Etrafı gözetliyorum "hani neredeler" diye.. Genç bir kadın gördüm sonra; sırt çantasının üst köşesine sarı-kırmızı-yeşil renklerden yapma bir çiçek iliştirmiş, meraklı gözlerle sağa sola bakınıyor, telefonla konuştuğu kişiden belli

1 http://www.yeniozgurpolitika.org/index.php?rupel=nuce&id=44797

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ki yer tarifi alıyor.. "Aha bu bizim kafileden" dedim kendi kendime, "göz ucuyla takip edersem ulaşacağız bizimkilere". Derken biri daha, biri daha.. Belediye'nin önündeki meydanda bir araya gelmiş yüz elli-iki yüz civarında insan.. Az sonra da ellerinde SGDF bayraklarıyla coşkulu bir grup.. Grubun gelmesiyle birlikte, sağa sola yayılmış olanlar da toparlanmaya başladı. Biri megafonu çıkardı, birkaçı basın açıklaması için hazırlanan pankartı açtı. Bu arada, elinde Trabzonspor bayrağı, üzerinde Trabzonspor tişörtü, bileğinde bordo-mavi renklerden bileklikle orta boylu, orta yaşlı, kel bir "amigo".. İçimdeki ilk korku, ilk endişe, bizim tipik solcu edalarından uzak bu adamın ben de yarattığı ilk kaygılar orada baş gösterdi: "Bu provokatör de nereden gelip girdi aramıza, ne yapmak istiyor acaba?" Oysa vesveselerim tamamen yersizdi, bende ki kaygının zerresi yoktu kimsede.. Zira bizim amigo kıpır kıpır; her yeni karşılaştığıyla sıcak, güler yüzlü kucaklaşmadan sonra göndere kaldırdığı taraftar bayrağıyla basın açıklaması için hazırlanan kitlenin ön saflarına geçti. Neredeyse her birini ilk kez görüyordum, dolayısıyla belli bir heyecanla süzdüm birçoğunu. Ne ki o coşku dolu, canlı gözlerini, daha sonra da cansız bedenini açık seçik, ayan beyan görebildiğim, merakla, dikkatle, odaklanarak gözlemlediğim ilk kişiydi "amigo Koray"..

Otobüslerdeki yerlerimizi alıp yola koyulduğumuzda saat üçtü. Yol uzun.. İstanbul nere, Kobanê nere? Daha çok muhabbet, daha çok türkü, şarkı kaldırır bu yol. Şimdi en iyisi biraz gözlerini kapa, dinlen, hiçbir şeye geç kalma ihtimalin yok, ne de olsa biraz sonra marş sesleri uyandıracak seni.. Kapadım gözlerimi, ufak tefek mırıldanmalar uçuşuyor kulağımın dibinde ama bu bir şey değil. Çünkü bilirim bu tür yolculukları; camları zangırdar otobüsün, grubun biri bir marşa başlar, bir başka grup başka bir telden.. Mutlaka mikrofonu kapacaktır birileri.. Acaba ben de bir 'kilam' söylesem mi? Bilmiyorum ki, yani çok şahsi bir müziktir bu bizim kilamlar: Evdalê Zeynikê, Şakiro, Şeroyê Biro, Karapetê Xaco, devrimci marşlar devrinde başka bir şiveden destanlar anlatıyorlardı. Belki de Kobanê'de söylerim bir Şakiro kilamı. Oradakilerin daha bir hasretleri vardır belki eski kilamlara..

İlk mola yerimiz, Düzce'den biraz sonraydı sanırım. Masaların etrafına toplanıp çay içerken biraz daha tanıdık hale geliyor yüzler, o ortamda yabancı olmanın verdiği mahzunluk çekip gidiyor biraz daha.. Öyle oldu. Birkaç kişiyle teferruatlı tanıştık. Ortak arkadaşlarımız, ortak kültürümüz, sosyal çevremiz daha yakınlaştırdı bizi birbirimize.

- Sen ne yapmayı düşünüyorsun yoldaş Kobanê'de?

- Ben inşaatta çalışırım belki. Ama biraz da çekim yapabilirsem.. Bilmiyorum ki! Ya sen?

- Fark etmez. Ben zaten daha önce kamplarda çocuklarla çalışmıştım. Resim, duvar boyama, yüz boyama, el işi falan işte.

- Arkadaşlar, bir dakika beni dinleyin! Bir form hazırladım; günlük yaşama dair iletişim kurabileceğimiz birkaç temel Kürtçe kelime, bir de onların Türkçe karşılıkları.. Belki Kürtçe'yi bülbül gibi konuşamazsınız ama mutlaka

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ihtiyaç duyacağınız şeyler, belki de o sırada etrafınızda Türkçe bilen biri yoksa, yani zor durumda kalırsanız size yardımcı olacaktır.

- Bir form dağıtacağız şimdi, inşaat, sinema, çocuk parkı, duvar boyama, sağlık, ne bileyim işte herkes orada ne işe yarayacağını, becerilerini, ne yapmak istediğini yazarsa, oradaki planlama açısından kolaylık sağlar bize..

***

Evet, her şey çok yolunda gibi.. Hatta o kadar yolunda ki, kuşku verici neredeyse.. Rojava Devrimi'nin üçüncü yıldönümünde, bunca insan, bunca ideal, bunca güleç yüz, bunca sivil içerik, siyasetin ve savaşın doğasındaki yıkıcılığı böylesine naif bir dayanışma yoluyla, incelikle, zerafetle, yaratıcılıkla eleştiren bu insani eylem, sertliğine ve şiddetine alıştığımız iktidarlar ve çeteler tarafından hiç mi dikkate alınmayacak acaba? Peki, ne yapabilirler? Bir arkadaş mikrofonu almış bak, açıklıyor zaten:

- Arkadaşlar, elbette bize kırmızı halı sermeyecekler, mutlaka belli zorluklar yaşayacağız. Belki hepimiz geçemeyeceğiz Kobanê'ye. Belki de küçük gruplara bölerek izin vereceklerdir. Birkaç gündür yaptığımız görüşmelerden edindiğimiz izlenim, az sayıda da olsa bazılarımızın geçişine resmi yollardan izin verilecek gibi ama belki de hiçbirimize izin vermezler. Yani her türlü seçeneğin mümkün olduğunu bilmeliyiz.

"Bütün olumsuz seçenekler için hazırız" evet, ama yine de bu "seçenekler" içerisinde toplu bir katliam yok, kimsenin aklının ucuna gelmiyor böyle bir şey, rüyasında görse inanmaz kimse. Faşizmin ve iktidar hırsının kullanabileceği şiddet yöntemleri bakımından mümkün olasılıkları az çok tahmin edebilecek basiret var bu otobüste, kimsenin ayakları yerden kesik değil, başında hava yok kimsenin, her ne kadar şenlikli olsak da şenliğe gitmediğimizi bilecek yetkinlikteyiz hepimiz, ama dedim ya işte, olabilecekleri elli kere gözden geçir, alt alta, üst üste yaz, toplayıp çıkar, eleyip dök, yine de ancak ve sadece şeytanın aklına gelebilir böyle büyük bir toplu katliam.

Bizim öngörümüzdeki "olumsuz seçenek" dediğin de, en fazla sınır geçişinde, güvenlik gerekçesiyle çıkartılabilecek engellemeler işte.. Bu da o kadar korkutmuyor kimseyi, kimsenin moralini bozmaya yetmiyor böyle ihtimaller. Muhalif ve insani bir konuma sahip olmanın verdiği öyle güçlü bir enerji, öyle pozitif bir duygu, öylesine kudretli bir sevgi ve dayanışma ruhu var ki bu atmosferde, asker veya polis TOMA'larım salıp peşimize, köşe bucak kovalasa hepimizi ne olacak ki? Zulme karşı direnmenin sahadaki tecrübesine yeni bir tecrübe katmış oluruz en fazla. Söylediğimiz marşlar biraz daha coşku kazanır belki böylece.. Ve gerçekten de Ankara Gölbaşı'nda verilen 10 dakikalık ihtiyaç molasından sonra yavaş yavaş başlıyor marşlar.

Aksaray'a kadar bir marş ön, bir marş arka taraftan.. Hafiften bir rekabet de baş gösteriyor "iki taraf" arasında. Soldan üçüncü sırada oturuyoruz biz. Cümle ön taraf, ezber fakiri. Hiçbir devrim marşını baştan sona bitirdiğimize

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

şahit olmamıştır kimse. Ne ki otobüsün arka tarafındakiler marş hazinesinin üzerine oturmuş sanki.. Hem gür sesler, hem baştan sona coşkulu ve kusursuz söylenen sözler.. Nihayet Aksaray ile Adana arasında bir benzinlikte benzin almak için duruyoruz. Burada hemen bir halay kuruluyor kolayından. Hani Kürtler için denir ya hep: "Nerede bir beş dakika zamanları ve koluna girecekleri birilerini bulsalar, hemen bir halay örgütlerler" diye, aynen öyle, gerilla tarzı bir halayda buluyoruz kendimizi. Ve bu halay, yorgunluğun zirvesi oluyor dayanışma kafilesi için. Bu moladan sonra da her ne kadar taraflar arası karşılıklı atışma girişimleri olsa da, kendini uykuya bırakanların sayısındaki artış izin vermiyor yeni bir marş dalgasına. Birecik'te açıyoruz gözlerimizi. Buradaki kısa bir moladan sonra da Suruç'tayız zaten. Amara Kültür Merkezi'nin önüne yanaşıyor otobüsümüz. İzmir'den yarım otobüsle gelen ilk kafileden sonra ikinci ekip biziz. Arkamızdan henüz iki otobüs ve bir minibüs gelecek. Çantalarımızı kuruma bırakıp yüzümüzü gözümüzü yıkadıktan sonra, bahçede geniş bir kahvaltı organizasyonu..

Kahvaltı sırasında ve sonrasında birkaç kısa video ve fotoğraf çekimi yapıyorum. Ortamın şenlikli havası, dayanışma için burada olmanın insanların yüzüne yansıyan coşkusunu açıkça dışa vuruyor. Kahvaltı bitmiş, henüz Suruç yolundaki arkadaşlarımızı beklerken, öbek öbek insanlar arasında sohbetler başlamıştı ki, bir arkadaşım, daha önce gönüllü olarak çalıştığı bir kampın sakinlerine kısa bir ziyarette bulunmak istediklerini söyledi; "Sen de gelmek ister misin" diye sordu. "Gelirim elbette" dedim ve yola çıktık. Kamptan dönüşümüz sırasında aracımız, ana cadde üzerindeki polis kontrollerine takılmamak ve onların tacizlerine maruz kalmamak için mahalle içerisinden getirdi bizi; az da olsa yolumuz uzamıştı. Belki iki, belki üç dakika.. İşte bu 2-3 dakika, aynı zamanda bu büyük katliamdan sağ kurtulmamız demekmiş.

***

Belki farkında olmadan birçok kez hayatta kalmanın tesadüfleri lehimize işlemiştir. Bilmiyorum. Ancak ben kültür merkezinin bahçesine ulaştığımda toz, duman arasında can çekişen arkadaşlarımı, biraz önce yüzündeki gülüşü, el-kol hareketlerini gözlemlediğim arkadaşlarımın yerde cansız yatışlarını gördüm. Şok halinde birkaç saniye öylesine baktım; eğer yangın içindeki insan bedenlerinden taşan kesif et kokusu, o kavrulan atmosfer, o kan revan halin sarsıcılığı olmasa, bir tiyatro oyunu gibi, bir katliam sahnesi canlandırılıyor da birazdan kalkacaklarmış gibi geliyordu her şey insana. Oysa her şey gerçekti. O gördüğüm el-kol, o can, o beden, o gözlerin ışığı bir daha canlanmayacaktı. Birazdan gazete kağıtları, daha sonra battaniyelerin altında kalacaklar, asla şikayet etmeyecek, nefes darlığı çekmeyecek, "boğuluyorum, kaldırın şu battaniyeyi" demeyecekti hiç biri.

Suruç'ta, belki de çok basit tesadüfler hayatta "bıraktı" beni. Bir ömür, bir devir, bir yaşam, çok can bitti, bir devir kapandı, hayatta, mefhumda ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nefes alışverişindeki karşılığının ne olduğunu bilmediğim yeni bir "şey" başladı. "Katliamdan kurtulmak" mı denir şimdi buna, bilmiyorum.. Nasıl olur da "kurtulur" insan? Kurtuluş da neyin nesi bu durumda? Sevinir mi, sevinmeli mi buna insan, ezilir mi, ezilmeli mi, ezilsin mi yoksa altında? Kazançlı bir hal midir hayatta kalmak şimdi, eksilmek mi yoksa? Az önce birlikte kahvaltı yaptığım birçok arkadaşım kurtulamadı ya, ben "kurtuldum", talihli mi denir şimdi buna?

***

Üçüncü "anadan olma" hikâyem Suruç'ta gerçekleşti. Bu seferki hiç de hafif değildi. Bu kez yerlerden toparladığım şey hafriyat molozu değil, arkadaşlarımın parçalanmış cansız bedenleriydi. Bu yüzden içimde bir işkence vadisi, "Üçüncü Hayat"tan notlar eksik başladı, eksik bitti. Bundan sonraki her şeyin hep biraz eksik olacağı gibi..

Düş Yolcularından Ömer Leventoğlu
05 Ağustos 2015

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BERABER SAVUNDUK
VE
BERABER İNŞA EDİYORUZ

Kobani'de zeytin fidanlığı, kütüphane ve çocuk oyun alanları kurulacaktı, birçok insan yerinde oturup olan biteni sessizce izlerken, sembolikte olsa gitmenin kendisini erdemli buluyordum. Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) yeniden inşa çalışmalarında yer almak için Kobanê'ye doğru yola çıkıyordu ve bu yolculukta olmam gerektiğini düşünüyordum. **"Beraber savunduk, beraber inşa ediyoruz"** şiarıyla haftalardır dört bir yanda kampanya çalışmalarını sürdüren SGDF üyeleri İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır ve daha bir çok ilden Suruç'ta buluşmak üzere yola çıkıyordu.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Kobanê'yi yeniden inşa etmeye yönelik başlattıkları kampanya da, "Sosyalist gençler olarak yeni yaşamı Kobanê'de inşa etmeye gidiyoruz. Gezi'nin çocukları enternasyonalist dayanışma ruhuyla Kobanê'nin inşasına omuz veriyor, tüm gençliği yeni yaşamı Kobanê'den inşa etmeye çağırıyor. Çetelerin Rojava Devrimi'nin mihenk taşlarından biri olan Kobanê'ye yönelik ağır saldırılarının başladığı dönemlerde gösterilen direniş ve 6-8 Ekim Serhıldanı'yla beraber savunduğumuz bu kent bugün yıkık ve harabe bir haldedir. Bizler, SGDF olarak bu kentin coğrafyamızda ve bütün bir dünyada ne denli öneme sahip olduğunun ve beraber savunduğumuz bu kenti beraber inşa etmenin sorumluluğunun farkındayız." diyerek, yolculuğun amacının ne olduğunu anlatan bir bildiri yayınlamıştı.

Sosyal medya üzerinden gördüğüm kampanya da 'ben ne yapabilirim?' sorusu üzerinden harekete geçmiştim. Yönetmen arkadaşım Garip Çelik ile görüşüp birlikte yola çıkma kararı almıştık. Yola çıkmadan önce tanıdığım yayıncılardan kitaplar toplamış bunun yanına ek olarak kendi yazdığım kitaplardan da birer örnek alıp çantama koymuştum. Çantamda, kitap, kağıt, kalem, giysi dışında bir şey yoktu. Herkes gibi bir işin ucundan tutar özellikle kütüphane yapımında çalışırım, diyordum.

İnşa kampanyası tek başına SGDF üyelerinin dahil olduğu bir biçimde tasarlanmadığından, kendi deyimleriyle, "Ulaşılabildiği kadar çok sayıda genci yeniden inşa sürecine dahil ederek sürece katkı sağlamak, yeniden inşa süreci için geniş kamuoyu oluşturmak." kampanyanın öncelikli hedefleri arasında yer alıyordu. Bu çerçevede Anarşistler, sosyalistler, sanatçılar, yaşam hakkı savunucuları ve çeşitli siyasi parti üyeleri de bu yolculukta yerlerini alacaklardı.

SGDF inşa çalışmaları kapsamında yapılmasını planlananları, "İnşa etmeyi planladığımız Hatıra Ormanı'na dair incelemeler heyetimiz tarafından

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

gerçekleştirilmiştir. Hatıra Ormam'nın Kanıya Kurda tepesinin eteklerine yapılması planlanmaktadır. Hatıra Ormanı'mız için en az 500 fidan gereklidir, aynı zamanda alana 600 m uzunluğunda tel örgü çekilmesi de gerekmektedir. Hatıra Ormanı'nın tabelasının da hazır tutulması gereklidir. Kobanê'de kreş olarak kullanılan bir binanın bahçesine çocuk parkı yapılacaktır. Alan yine heyetimiz tarafından gözlemlenmiştir. Park inşa malzemeleri ve oyuncaklar inşa sürecine kadar hazır bulunmalıdır. Kurmayı düşündüğümüz kütüphane için yetkililer Kültür-Sanat Merkezi'nde bir odayı ayarladılar. Kütüphane tabelasının yapımı, rafların yapımı ve kitapların düzenlenmesi gençlere düşen görevlerdir. (Ayrıca kampanya boyunca Kürtçe ve Arapça kitaplar da yapılacak kütüphane için toplanmaktadır.) Kobane Sağlık Bakanlığı'yla yapılan görüşmeler sonucunda sağlık çalışması için gelecek kişilerin sağlık taraması yapabilecekleri ve burada kalınan süre boyunca Sağlık Bakanı'yla birlikte çalışabilecekleri söylendi. Sağlıkla ilgili temel ihtiyaçların ortopedi, fizik tedavi, cerrahi, fizyoterapi ve estetik alanlarında bulunduğu yetkililer tarafından iletildi. Kobanê'de kalınacak süre boyunca akşamları halkla film gösterimleri, katılacak sanatçılarla birlikte konserler ve paneller düzenlenecektir. Gençler Kobanê'de 10'ar kişilik çadırlarda kalacak." bu şekilde özetliyorlardı.

Sosyalist gençler seçim sürecinin ardından kampanyayı yoğun bir şekilde sürdürmeye devam ediyor. Kitle çalışması sürdürülürken bir yandan da Kobanê'ye gelmek isteyen gençlerle birlikte bilgilendirme toplantıları yapıyordu. Kampanya sürecinde Ankara, İstanbul, Eskişehir, Antalya, Adana, İzmir ve Samsun'da bilgilendirme toplantıları gerçekleştirmişlerdi.

Kampanya ile ilgili birçok kurum ve kuruluşlarla bağlantılar kurulmuş, afiş çalışmaları yapılmış, sosyal medya ve basın aracılığı ile Kobane'de yapılması planlanan kamp programı kamuoyuna açıklanmıştı.

Öngörülen kamp programı; 19 Temmuz 2015 tarihinde yola çıkmak, 20 Temmuz'da sınıra varmak, 1. gün resmi işlemler zaman alacağından varışın akşamüstü olduğu hesap edilerek, çadırların kurulması, açılış gecesi düzenlenmesi ve o gecede katılımcıların konuşmaları ve sanatçıların etkinlikleri olacaktı. 2. gün yani 21 Temmuz günü, anma etkinliği, hatıra ormanı inşası, Rojava devrimi paneli planlanmıştı. 3. gün, 22 Temmuz günü, zafer anıtı/şehitlik inşası, şehit Karker Kobane'nin (Rıfat Horoz) inşa ettiği 'savaş müzesi'nin gezilmesi düşünülüyordu. 4. gün, 23 Temmuz günü, çocuk parkı inşası ve düzenlenmesi ile birlikte belgesel gösterimleri planlanmıştı. 5. gün, 24 Temmuz tarihinde ise kütüphane yapımı, kapanış etkinliği ve bu etkinlik çerçevesinde konuşmalar ve müzik dinletisi düşünülmüş, programın tamamı 19 ile 24 Temmuz tarihleri arasında yukarıda ifade edildiği üzere planlanmıştı.

***

Mülksüz yaşıyorum, tıpkı anam gibi garibim. Bir sırt çantası ile yaşıyorum, çağlar boyu bize öncülük yapmış Hakk yolcularının izinden derviş ve

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

devrimci bir zihin ve pratikle yollarda, kimsesizlerin kimsesi olmaya, yüzleri güldürmeye, insanlara sarılmaya, Hakk'tan Hakikatten bahsetmeye gidiyordum. İlk defa yola çıkmıyordum lakin bu yolculuk çok farklıydı ve müthiş bir heyecan kaplamıştı yüreğimi. Ömrünü Hakk ve Hakikat yoluna adamış biri olarak zaten 'büyük yolun' bir ferdi olarak çıkmam gerektiği için çıktım bu yola. Bayram gününün hemen ertesi Kobani'de olmak için çıktım yola. Bayramı tamamlamak için yollardaydım. Öyle ya bayramlar, ortak mülkiyette, dayanışmada ve paylaşmada buluşma günleriydi.

19 Temmuz günü, İstanbul'dan yola çıkan sosyalist gençler Kadıköy Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya Halkların Demokratik Partisi (HDP), Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Bilim Eğitim Estetik Kültür Sanat Araştırmaları Vakfı (BEKSAV) üye ve yöneticilerinin yanı sıra Trabzonspor taraftarları, Anarşist Faaliyet üyeleri ve Ezilenlerin Hukuk Bürosu (EHB) avukatları da katıldı.

"Rojava'da devrim yükseliyor, kan ter içerisinde", "Toplum için sanat, insanlık için bilim, özgürlük için politika" pankartlarının açıldığı eylemde, "Yaşasın Rojava devrimimiz", "Emre, İvana, Sinan, Kobanê'ye bin selam", "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm" sloganları atıldı.

Burada açıklama yapan SGDF Eşbaşkanı Oğuz Yüzgeç, '3 yıldır gerici DAİŞ çetelerine karşı umutla direnenlerin irade sahibi olduğunu' söyledi. 'Kadınlar ve gençlerin bu iradeyi oluşturduğunu' belirten Yüzgeç, 'bu devrimin sadece Rojava'ya değil, Türkiye ve Kürdistan'da faşizme karşı direnen herkesin devrimi olduğunu' vurguladı. Yüzgeç, "Rojava devrimi kutlu olsun" dedi.

Rojava devriminin kalbine doğru yol aldıklarını kaydeden Eşbaşkan Yüzgeç, belediye önündeki basın açıklamasında şunları söyledi: "Orada kadınların özgürlüğü, gençliğin iradesi, komünler var. Kobanê düşmedi. Dimdik ayakta. Orada 134 gün boyunca saat saat devam eden direniş var. Devrimi savunmaya gidiyoruz. Gezi'nin direnciyle orada olacağız. Devrime bir tuğla bile olsa emek vermek isteyen herkesi yarın Suruç'ta olmaya çağırıyoruz" ifadelerini kullandı. HDP İstanbul Eşbaşkan Yardımcısı Suat Çorlu, devrimin 3 yılında Gezi direnişinde yer alan, gözünü kaybeden, gözaltına alman, tutuklanan gençliğin bugün Kobanê'ye, Rojava'ya gittiğini belirtti. Eylemin Ortadoğu halkları için bir umut olduğunu vurgulayan Çorlu, "Sizleri selamlıyoruz" dedi.

Aynı gün İstanbul'dan yola çıkan grubun içinde yer alıyordum. Biz İstanbul'dan yola çıkarken, SGDF üyeleri Ankara'da Yüksel Caddesi'nde de açıklama yapıyor kampanyayı duyurmaya çalışıyordu.

Ankara'daki açıklamayı okuyan Berfum Çolak, DAİŞ çetelerine karşı tarihi direnişle özgürleştirilen Kobane'nin yeniden inşasında yer almak için 24 Temmuz'a kadar Kobanê'de olacaklarını belirtip, "Beraber savunduk beraber inşa ediyoruz, şiarıyla yürüttükleri kampanya kapsamında Türkiye ve Kürdistan'dan çok sayıda gençle Kobanê'ye gidiyoruz. Halkların kardeşliğine inandığımız için, Rojava devrimini kendi devrimimiz gibi savunup, sahiplen-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

diğimiz için, Türkiye ve Kürdistan'ın birleşik devrimine inandığımız için, bir tuğla da biz koymak ve oradaki devrimden öğreneceklerimiz için yarın sabah Kobanê'deyiz" diyordu.

Çolak, Kobanê'de hayatın yeniden yeşertilmesine katkı sunmak isteyen, devrim için emek harcamak isteyen herkesi Kobanê'nin yeniden inşasına katılmaya çağırıyor, "Gelin birlikte tüm Ortadoğu halklarına umut olmuş, ışık olmuş, güç olmuş Rojava devrimine, faşist DAİŞ çetelerinin bozguna uğrattığı Kobanê'ye katkı sunalım. Gelin devrimle tanışalım. Yüzümüzü insanlığa, halklara dönelim" şeklinde tamamladığı cümlelerinin ardından Suruç'a doğru yola çıkıyorlardı.[2]

Bir arkadaşımızın yola çıkmadan önce şahit olduğu ve hatırladığı şu diyalog, yola çıkan canların kararlılığını ve duruşlarını net bir biçimde ortaya koyuyordu: "Ece yorgun görünüyordu çünkü bayramın 1. ve 2. gecesini yolda geçirmişti. Çok sevdiği bir arkadaşını kaybetmiş ve Aydın'a ailesine taziyeye gitmişti. Yorgundu, soğuk almıştı ama döner dönmez Suruç yolculuğuna çıkmıştı. Ece'yi yolundan döndürebilecek hiçbir güç yoktu; onu yolundan ne yorgunluğu ne de başka bir neden vazgeçiremezdi. Ece, Çağdaş'a dönerek şakayla karışık, 'eğer yolda iyileşmezsem beni yol üzerinde bırakırsınız ben geri dönerim' dedi. Çağdaş da 'olmaz bu yola birlikte çıkıyoruz, ölmek var dönmek yok' dedi, gülümseyerek. Ece ve Çağdaş şakayla gerçeğin karıştığı son bir diyalog bıraktılar zihnimde. Nerden bilebilirdik, bu diyalogun şu an bu denli acıtacağını.."

Samsun'dan Kobane'ye gitmek için Alican Vural ile yola çıkan Aydan Ezgi Şalcı o gün twitter hesabından, "Bizler güneşin çocuklarıyız. Ölüme gülümseyerek gidenleriz. Ne döndürebilir ki bizi, ne korkutabilir ki? Gelin yarını ilmek ilmek biz örelim" mesajını paylaşıyordu.

Kadıköy'de basın açıklamamızı yaparak bizi uğurlamaya gelenlerle vedalaştıktan sonra metrobüs hattıyla bizi bekleyen otobüslere doğru hareket ettik. Yola çıkacağımız otobüsler bizi bekliyordu. Eşyalar bagajlara konduktan sonra koltuklarımıza yerleştik. Yolculuk başlıyordu.

Yol boyunca türküler söyledik. Kısa molalarımızı fırsata çevirip halaylar çektik. Molalar da ve otobüste, anaların yol da yersiniz diye canlara verdiklerini canlarla bölüştü arkadaşlar. Oğuz arkadaşımız bizi hem Suruç'ta hem de Kobane'de izlenecek yolun aşamaları konusunda bilgilendirdi. Kürdçe bilmeyen arkadaşlara, A4 kağıdına yazılmış ve fotokopilerle çoğaltılmış basit, günlük konuşma metinleri dağıtılıyor; yol düşüncülerle, kahkahalarla devam ediyordu. Yönetmen arkadaşım Garip ve yine yönetmen olan Ömer ön koltukta, Bawer ve ailesinden habersiz yola çıkan Merve arka koltukta oturuyordu.

Aynı saatler de, Ankara, İzmir, Amed, Samsun, Kocaeli, Eskişehir, Bursa ve Van olmak üzere toplam 19 kentten yola çıkan arkadaşlarda kah yolda kah yol hazırlığındaydı. Hepimiz Suruç'ta biran önce buluşmayı istiyorduk.

---

2 http://www.etha.com.tr/Haber/2015/07/19/genclik/kobaneye-giden-sgdf-uyeleri-yola-cikti/

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Nazlı, Nuran, MedAli molalarda çekilen halaylarda içine düştükleri muhabbetin derdiyle neşe saçıyorlardı hepimize. Giderek neye yaklaştığımızın farkında olmadan hep bir ağızdan 'devrim şarkıları' söylüyor, halaylar çekiyorduk. Hepimiz heyecanlı, mutlu ve çok umutluyduk.

Düşünceler eşliğinde ve heyecanı yüksek duygularla kısa molalarla ve yarım yamalak uykularla vardık durağımıza. Sabahın ilk ışıklarında vardığımız Suruç Amara Kültür Merkezi bahçesine kurulduk. Benim gibi onlarca çocuk görünce etrafımda; yolun yorgunluğu dert edilecek son şeydi. Yorgunluk nasıl dert olabilirdi ki? Kobani'deki çocuklarla buluşacaktık ve bu mola da iyice dinlenmemiz gerekirken; biz tutmuş halay çekiyorduk. Kimi arkadaşlar bahçede dinlenmeyi tercih ediyordu, kimi kültür merkezinin içinde dolaşıyor kimi de muhabbet halkalarında heyecanlı sohbetlerle vaktin gelmesini bekliyorlardı. Organizasyonu yapan arkadaşlar, kültür merkezine ulaşan arkadaşlardan nüfus cüzdanlarının fotokopilerini topluyorlardı, fotokopiler kaymakamlıktan izin alınırken onlara verilecekti.

Öylesine coşkulu ve sevinçliydik ki Polen arkadaş çakmak almayı unutmuş sigarası için ateş isteyip duruyordu, Yasin arkadaş 'hadi halaya' demekte, bir arkadaş arada 'çimlere zarar vermeyin' diyerek bizi uyarmakta, diğer arkadaşlar küçük havuz içindeki 'ördeği' beslemekte bazı arkadaşlar yedikleri karpuzu 'karıncalarla' paylaşmaktaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonra kahvaltı yapmak aklımıza geldi. Heyecandan olsa gerek o saate kadar üzerinden bir gün geçmesine rağmen bir şeyler yememiş olmama rağmen yine yoldaşlarım yesin diye bir dilim ekmek ve bir dilim domates ile kahvaltıyı geçiştirdim. Nasıl olsa öğlen olacak, dinleneceğiz belki sonra bir şeyler yeriz diyordum.

Okan, ilk belgeselini çekmek için bizimle İstanbul'dan gelen arkadaşlardan biriydi. Kahvaltıdan sonra hadi gel bir şeyler söyle, deyip kamerasını açtı. Dilimiz döndüğünce o heyecanla kendisine bir şeyler söylemeye oradaki atmosferi yorumlamaya çalıştım. Kobani de neler yapmak istediğimizi anlatıyordum. Okan'a bunları anlatırken hemen arkamda, (yukarıdaki fotoğrafta gördüğünüz gibi) Trabzonsporlu Koray bize bakıyordu ve arada Uğur arkadaş ile sohbet ediyorlardı. Yine Vatan, Caner ve Eylem koyu sohbete koyulmuşlardı. Okan ile işimiz bittikten sonra Canerlerin yanma uğradım. Otobüs ve minibüslerden indirdiğimiz oyuncaklar, bebek bezleri, fidanlar, kitaplar kültür

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

merkezinin içine götürüldü. 'Bir devlet izin verecekti' ki geçip gidebilelim çocuk ruhlu yoldaşlarımıza sarılmaya. Habil'in çocuklarına sarılmayı istiyorduk bir an önce, sabırla bekliyorduk gitmeyi. İnsanlıktan başka yükümüz yoktu. Çantama biraz kitap koymuştum, içinde kendi yazdığım kitaplarda vardı. Tıpkı birlikte yola çıktığımız arkadaşların çantalarına koydukları kitaplar gibi. Kimi arkadaşlarımız günler boyu onlarca yayınevinden kitap toplayıp durmuştu. Kolilerdeki kitaplar bir an önce çocuklara ulaştırılmalıydı, kitaplar çocuklara, çocuklar kitaplara hasretti.

Arkadaşlarımız ile buluşmanın heyecanını yaşıyorduk. Kimi Adana'dan kimi Diyarbakır'dan kimi Muş'tan geliyordu. Canlar gelmeye devam ediyordu. Bir kere aşka düşmüştük. İzmir'den yarım otobüsle gelen ilk kafileden sonra Suruç'a ulaşan ikinci ekip bizdik ve otobüsümüz Suruç'a girerken hiç aranmadı! Bizden sonra Suruç'a girenler didik didik aranmış ve kimlik sorgulamasından geçirilmişti. Yanılmıyorsam iki arkadaşımız kimlik sorgulamasında gözaltına alındı ve gözaltında olduklarından dolayı katliama şahit olmamış dolayısıyla patlamadan kurtulmuşlardı.

Sonra kimi arkadaşlar çay, kahve ve muhabbet ortamına geçti, kimisi dinlenmeye, kimisi de dolaşmaya çıktı. Bawer arkadaşımız birkaç kadın arkadaşla gönüllü olarak çay servisi yapmaktaydı. Herkes gelmişti. 318 garip ve çocuk ruhlu insan Suruç'ta yolun kendisi olmuş büyük erdemli yolun temsilcileri olarak yine çocuk ruhlu olanlarla ve çocuklarla buluşmaya gidiyordu. Dünyaya direniş nasıl olurmuş gösteren çocuklara, savaşta anasını, kardeşlerini ve babalarını yitirmiş çocuklara gidiyorduk.

Çocuk deyip duruyorum, bilmiyorsunuz ama biz harbiden çocuğuz!! Babasını (devleti) sevmeyen çocuklarız!! Çocuğuz evet, fıtratımız üzere isyan yüklüyüz, eşitlik istiyoruz, barış istiyoruz, adalet istiyoruz, merhamet istiyoruz, sevgi istiyoruz. Sınıfsız, sınırsız, sömürüsüz, savaşsız ve saldırısız bir dünya istiyoruz. Biz cenneti bu dünyada isteyen çocuklarız. Sakalımıza, boyumuza posumuza bakmayın! Çocuk olduğumuzdan Hakk'ın nefesini şah damarımızdan daha yakın hissedip cesaretle korkmadan yürüyoruz zalimlerin üzerine.

Bawer arkadaşımız o an ile ilgili hatırladıklarını şöyle anlatıyor: "Kobani'ye girişimiz için kaymakamlığa yaptığımız başvurudan gelecek haberi beklemeye başladık. Kültür merkezinin içerisinde otururken, dışarıda aynalı pencereden yansımasına bakarak güneş kremi süren Alican'ın; yüzünün aldığı mimiklerle, içeride yaklaşık 10 kişiyi katıla katıla güldürdüğünden haberi yoktu. Daha sonra Suzan'la dışarı çıkıp yanına gittik, oturduk. Ona bizi nasıl güldürdüğünü ve mimiklerinin ne kadar sempatik olduğunu söyledim. Artık popüler birisin diyince de ne açıdan popüler olduğunu sordu. Biz de insanların onu gülerek güzel hatırlayacağını söyleyince "Gülerek hatırlayacaksanız, o zaman iyi" dedi. Mutlu oldu güzel hatırlanacağını öğrenince. Tam da öyle oldu.. Onu hep o sempatik mimikleriyle hatırlayacağım. Biz böyle muhabbet ederken çevredeki arkadaşlar toplu fotoğraf çekimi ve basın açıklaması yapılacağı haberini verince kalkıp bahçenin girişindeki alana doğru geçtik."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Sonra basın açıklaması için toplanmamız gerektiği duyuruldu. Herkes bahçede toplanmıştı, tıpkı yola çıkarken Kadıköy'de ki gibi; Kobani'ye geçerken de hatıra fotoğrafı çektirip Kobani'ye gidiş amacımızı duyuran bir metin okunacaktı. Garip ve Yusuf ile, açıklama için toplanan arkadaşların arkasında oturuyorduk. Garip, 'Memo ben ön tarafa geçiyorum, arkadaşlar toplandı görüntü ve fotoğraf alacağım' dedi ve kitlenin önüne doğru geçti. Yaklaşık beş-altı dakika sonra Yusuf'a dönerek, 'İyi ki geldin, iyi ki fotoğraf makinesini getirdin ve iyi ki yanımdasın ve birlikte yola çıkıyoruz, dur ben de birkaç fotoğraf alayım hatıra kalsın' diyerek ön tarafa geçtim. Yusuf orada kaldı. Basın açıklaması için toplanan arkadaşların hemen önündeydim. Oğuz, heyecanlı bir şekilde Kobani'ye gidiş amacımızı anlatıyor ve bizde bu tarihi ve sembolik değeri yüksek anı fotoğraflıyorduk. Ön tarafta fotoğraf ve görüntü alan sadece ben değildim yanı başımda Yunus, Okan, Garip, Ateş ve Jan vardı.

***

Saat 11.59'u gösteriyordu, arkadaşlarımız açıklamayı bitirmiş slogan atıyorlardı. Tam üç kare fotoğraf almıştım ki...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Arin'den Sibel'e yürüyoruz zafere..." şeklinde slogan atan arkadaşlarımızın tam ortasında büyük bir patlama gerçekleşti. Büyük bir gürültü, kulaklarımı sağır edecek derece de bir çınlama, yüzümün şeklini değiştiren korkunç bir sıcaklık ve yoğun basınç!!!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ani bir refleks ile yüzümü çevirdim o an. Patlama anında geriye doğru dönerek ve eğilerek korumaya çalıştım kendimi. O an 'bomba' diye bağırdığımı hatırlıyorum! İlk başta polisin bahçeye 'ses bombası' attığını düşündüm.

Sonra etrafıma parçalanan cesetler, önüme düşen bombacının kopan kafası (sonradan öğrendiğim) ve alev topuna dönen bir ağacı karşımda görünce daha büyük bir olayla karşı karşıya olduğumuzu anladım.

Patlama tam olarak 12.00 da oldu. Üstüme başıma baktım. Üzerimde kan izi ve et parçaları vardı ama bana ait değillerdi. Elimi ayağımı kontrol ediyordum ama bir yandan da kulağımda yoğun çınlamayla kendimi toparlamaya şoka girmemeye çalışıyordum. O an yaşadığım bir dakika bana altmış yıl gibi geldi. Beynim zonkluyor, etraftaki sesleri duymuyordum; korkunç manzarayı gördükten sonra gözlerimi kapattım, "Allah'ım lütfen şaka olsun, lütfen, bu nedir Allah'ım, Allah'ım öldüm mü?" diyordum bağırarak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Saat 12.01'de kendimi toparlar toparlamaz; "Arkadaşlar ikinci bomba olabilir herkes dikkatli olsun" diye bağırarak alanda bulunan arkadaşları uyarmak oldu ilk işim. (Çok sonradan olay anında orada olan bazı arkadaşlarımızdan'ikinci bir kadın bombacının' orada olduğunu öğrendim.)

Görüntü alan arkadaşların da çekim yapmaya devam etmelerini söyleyip duruyordum bağırarak. Yasin Can göğsünden şarapnel yemiş, uyarımı duyar duymaz yanıma koşmuştu. Herkesin bir an önce oradan çıkması gerektiğini düşünerek uyarılarımı çoğalttım.

Birçok arkadaşın o dehşet anında ki son anları hala zihnimde. Son düşüşleri, son bakışları, son nefesleri. İlk şoku atlatmış olmama rağmen üstümde yoğun basıncın etkisiyle sinen yanık ve barut kokusu ve kulak çınlaması devam ediyordu. Koşarak kültür merkezi içine girdiğimi hatırlıyorum. Herkes dışarı diyerek sağ da sol da kim varsa herkesin alanı terk etmesini söylüyordum. Sonra çantamı alarak bahçeye çıktım. Bahçe'de boş boş duran çantalar evet arkadaşlarımızın çantasıydı ama o an her şey şüpheliydi benim için.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Dün sabah yola çıkmadan önce bizlere börekler alıp yolda da muhabbetleriyle yüzümüzü güldüren Çağla ve Gökçe o an yaşama birlikte tutunuyorlardı.

Yusuf nerdesin!! Okan yanımda kal!! Garip lütfen dikkatli ol... Sesler hala kulaklarımda... Serhad!!

Arkadaşlarımız. Biraz önce oturup muhabbet ettiğimiz o bahçede her yer kana bulanmış arkadaşlarımız paramparça olmuştu... Korkunç kelimesi dahi yetersiz. Ölüm dahi anlamını yitirmişti o an!!.

Bawer arkadaşımız o anı şöyle anlatıyor: "Suzan'la birbirimize; 'çok fazla öne geçmemize gerek yok zaten fotoğrafta görünmeyeceğiz' diyerek sol taraftaki ağaca yaslanarak basın açıklamasını dinledik. Günün birinde fotoğrafa bakarken şu ağacın altında da biz varız işte deriz, dedik. Bir ara aklımdan ben de bir parça görüntü alayım daha sonra anı olarak paylaşırım diye geçirdim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

15 saniyelik instagram videosunun 3-4 saniyesini bulunduğum yerden kalanını ilerleyerek Oğuz yoldaşın konuşma yaptığı yerden ve biraz da uzağından çekerek tekrar yerime geldim. Tam o anda beni annem aradı. İlk 20 saniye sessize alarak açıp açmamakta tereddüt ettim. Ama sonra onu merakta bırakmamak için telefonu açmaya karar verdim ve bulunduğum yerden bu kez geriye doğru giderek anneme o anki durumumuzu, basın açıklamasını, bekleyişimizi ve inşallah sınırı geçeceğimizi söyledim.

Gruba arkamın dönük olduğu tam da bu sırada büyük bir patlama sesiyle birlikte kalçamda bir acı hissettim ve çığlık atarak koşmaya başladım. Annem çıkan sesin ne olduğunu sorunca ona ses bombası patladığını ama önemli bir şey olmadığını ve iyi olduğumu söyleyerek hemen kapattım telefonu. Ama henüz bir şey bilmiyordum. Toz bulutunun içinde kaçışan insanlar görünce bizi korkutarak dağıtmaya çalışan bir tür polis saldırısı olduğunu düşündüm. Hemen sonra bacağımdaki sıcaklığın farkına vardığımda bize yapılan saldırının dağılmamıza yönelik değil direkt canımıza kastetmek olduğunu anladıysam da henüz katliamın yapılmış olduğunun farkında değildim. Çünkü arkama bakmadan doğrudan bahçe duvarına doğru koştum ve diğer kaçanlarla birlikte tellerle örülen duvardan birbirimize yardım ederek bahçenin dışına atladık.

O esnada yakında bulunan insanlar araçlarıyla bize yardım etmek için alana doğru gelmişti. Bizi bir araca bindirerek hemen hastaneye götürdüler. Ama bizim gidişimizden hemen sonra olay yerine polisin zırhlı araçlarla yol kapatarak diğer yaralılara ve onlara yardım edenlere engel olmaya çalıştığını öğrendim."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kalanlar için çabalamak gerekiyordu... Arkadaşları dışarı çıkarırken bir yandan da burada başımıza gelenlerden insanları haberdar etmemiz gerekiyordu.

'Suruçta bomba patladı'.. tek yazabildiğim buydu o an arkadaşlarıma. Sonra birkaç arkadaşı arayıp haber ettim. O arada yoldan geçen araçları durduran Suruç halkı yaralıları hastanelere ulaştırmak için seferber olmuşlardı. Biz basın açıklaması yaparken onlarda kaldırımdan meraklı gözlerle bizi izliyorlardı.

İstanbul'daki arkadaşlarıma ve basına ulaşmaya çalışıyordum, günler sonra bir arkadaşım o anı şöyle yansıtmış: "Arkadaşım Mehmet Lütfü Özdemir'e ulaştım kendisi de bu ekiptendi. Çocuk ağlamaktan konuşamıyor. İstanbul'da birlikte yola çıktıkları arkadaşlarının çoğunu patlama sonrası kaybetmişler. "Kolu bacağı kopan gençler var! Acil kan gönderin, burası mahşer yeri" diyor. "Basın açıklaması yapılırken birden alev topuna dönen bir patlama oldu." dedi. Bu planlı programlı bir katliamdır ve sorumlusu devlettir."

O ara çevik kuvvet geldi. Beyaz renkli bir doblo yol ortasında durmuş trafiği tıkamıştı. İnsanlar o öfkeyle bu provokatöre tepki veriyordu, evet sivil polislerdi ve yolu kapatmış trafiği kilitlemişlerdi ve yine arabadan inip havaya ateş açtılar. İnsanlar paramparça olurken polis üzerimize o an gaz bombaları atıyordu. Tomalar çalışmış üzerimize geliyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Suruç halkı ambulanslardan önce birçok arkadaşımızı hastanelere ulaştırmak için elinden geleni yaptı. Sonra sözde bizi korumaya çalışan askerler ve polisler belirdi. Her şey MİT'in kol gezdiği o beldede, hepsinin gözlerinin önünde olup bitmişken ve biz ölmüşken ortaya çıktılar. Siyah jiplerle tek tip giyimli uzun namlulu silahlarla araçlarından inenler mi dersiniz, özel harekatçılar mı dersiniz, tüm sorumlular oradaydı.

Oğuz arkadaş yaralıyken verdiği röportajda o an ile ilgili şunları söylüyordu; "Üç kişilik basın açıklamasına onlarca polis yollayan, kampanya boyunca ve yol boyunca her adımımızı takip edip medyasında haber yapan devletin öylesine önemli bir günde patlama anına kadar orada tek bir polisi bulundurmayışı, patlama olduğu dakikada ise çevik kuvvet ve polisin anında zırhlı araçlarla bölgeye gelip yolu kapatarak yaralıların taşınmasına engel olması, bu da yetmezmiş gibi yardım taşıyan halka ve yaralılara sırıtarak gaz sıkması bu katliamın devlet eliyle yapıldığını hiç kuşkusuz gözler önüne seriyor."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

O arada Suruçlu bir ana geldi yanıma. Yüzüme su döktü, boynuma sarıldı. O şok ortamında o dehşet ortamında o bana ben ona sarıldım, sarıldık birbirimize ve ağladık, dakikalarca ağladık. Ah anam ah. Tüm bunlar yaşanırken anamın bunlardan henüz haberi yoktu.

Yoldaşımız Loren Elva'nın hatırladıklarıdır: "O karanlık günde Suruç Amara Kültür Merkezi'nde toplanıp hatıra fotoğrafı çektirelim derken basın açıklaması düzenledik. Neden Kobanê'ye geçmek istediğimizi anlatıp basın açıklamasını sonlandırırken genç kadınlar "Arin'den Sibel'e yürüyoruz zafere" sloganını atmaya başladılar. Slogan bitmek üzereyken birden torpil gibi bir şey patladı. Ses üç ön sıramda sağ çaprazımda duyuldu. Oraya baktığımda bir kadın, yirmili yaşlarda bir erkeğe "Dur, ne yapıyorsun" tarzında bir şey söyledi o çocuk çok kötü bir şekilde güldü ve ordan birden şiddetli bir patlama meydana geldi.

Ses çok yüksekti gözüm kapandı yaklaşık bir dakika gözümü açamadım. Sonra çığlık sesleri. Gözümü açtığımda bulunduğum yerden uzak bir yere fırlamışım. Çok kötü bir yanık kokusu geldi. Et kokusu, insan eti kokusuydu! Ben de yanmıştım, saçlarım, sakalım, bıyığım, kaşlarım, kipriklerim her yerim yanmıştı. Yerimden ayağa kalkıp arkamı döndüğümde açıklama yaptığımız yerde onlarca gencin bedenlerinin yanıyor olduğunu gördüm. Bedenleri parçalanmış, kanlarıyla beraber üstüme, yüzüme gelmişti. Çığlık atmaya başladım. Hani rüyalarda avazınız çıkana kadar bağırırsınız ya sesiniz çıkmaz, evet işte benim de öyle oldu. Avazım çıkana kadar bağırdım ancak çığlıklarımı, sesimi kimse duymadı.

Kültür merkezinin kapısında toplanan kitleye bağırdım, "Yoldaşlarım yanıyor" diye. Herkes şok olmuş bana bakıyordu. Tekrar koştum yerdeki SGDF bayraklarından birini alıp yerde yananların üstüne vurdum sönmeleri için. Oysa hepsi çoktan yanıp kararmışlardı. Gözlerim karardı. Nerdeyim, yerde yatanlar kim bilemedim. Seçemedim yerde yatanların kim olduğunu oysa

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

hepsi benim canım ciğerimdi. Kollar bacaklar etrafa saçılmıştı hatta bir gencin kafası bulunduğu yerin epey bir uzağına düşmüştü. (canlı bombacının kopan kafası) Midem bulandı bulunduğum yere düştüm öleceğim hissettim ben de. Keşke ölseydim!

Sonra birileri girdi koluma ikinci bomba diye sesler gelmeye başladı. Beni kültür merkezinin bahçesinin dışına çıkardılar. Kürtçe Türkçe sesler geliyor "Yaralısın hastaneye gidiyoruz" diye. Kollarımı sıkı tutmuşlar kendimi onlardan koparamıyordum. "Beni bırakın içerdikler ölüyor" dedim dinlemediler. Ambulansa soktular geri indim tekrar yoldaşlarıma koştum. Ambulanslar çok geç geldi 15-20 dakika geç geldiler. Sonra siren sesleri, sesler çoğaldıkça ben daha az duymaya başladım.

Sonra büyük bir çınlama sesi, bir daha duyamadım. Etraf savaş alanı gibiydi. Herkes bir yerlere koşuyor. Polisler geldi ellerinde gaz, cop, kalkan, silahları, kafalarında kaskları, yanlarında zırhlı araçları. Oraya yaralılara yardım etmek için değil, orada güvenlik önlemi almak için değil, oraya yaralılara yardım eden halka saldırmak için gelmişlerdi öylede yaptılar. Önce güldüler bize, sonra havaya ateş açtılar, ardından gazlarla bize, yaralılara, ölülere, yaralı ve ölüleri taşıyan halka ve araçlara saldırdılar. Sonra kendimi hastanede buldum. İlk müdahale gerçekleştikten sonra servise aldılar.

Sonra Amed'e sevk edildim. Sol kulağım çok az işitiyor, sağ kulağımın kulak zarı delinmiş duymuyorum. Sağ kolumda, boynumda ve yüzümde yanıklar var. Vücudumun çoğu yerinde de ağrılarım. Ama hiçbirinin önemi yok. Kafa olarak bitmişim ben. 31 hevalimi, (Loren bu yazıyı yazarken Mert Cömert ve Vatan Budak arkadaşımız yaşam savaşı veriyordu.) canımı, yoldaşımı, aşkımı, hepsinin gülen o masum gülüşünü kaybetmişim bedenen iyi olsam ne olur? Kendimi toparladığım zaman hepsini, her şeyi tek tek uzun uzun yazacağım. Aramalarınızı cevaplayamıyorum, elimden geldiği kadar mesajlarınıza cevap vermeye çalışıyorum. Yanımda olduğunuzu, varlığınızı hissettirmeniz güç, moral oldu bana. İyi ki varsınız. Ama artık bana bir daha hiç bir zaman "Nasılsın" diye sormayın. Hayatımdaki en değerli varlıkları kaybettim. Ve bir kez daha yineliyorum bu saatten sonra da iyi değilim, iyi olmayacağım, iyi olmayın!"

Sonra Eylem geldi göğsüme dayadı kafasını ve hıçkırıklara boğuldu. Caner, Vatan. Diğerleri nerede?? 'Ah güzel çocuk; Serhadım nerde o neden gelmiyor o neden çıkmadı ya Yusuf nerde, Okan yanımda kal ayrılma bir yere.' Sonra basın muhabirleri geldi. Henüz bir saat olmak üzereydi. Okan'da çok net görüntüler vardı ve bir an önce bu dehşeti herkesin görmesi gerekiyor, başımıza neler geldiğinden tüm dünyanın haberdar olması gerekiyordu. Gerek durumu onlara bu olayın birer şahidi olarak anlattık gerekse görüntüleri paylaştık basınla.

Kobani'ye niçin gidiyorduk? Bizi hangi duygu oraya götürüyordu? Biz oraya savaşmaya değil, kimsesizlerin kimsesi olmaya gidiyorduk. Yetimi korumaya, öksüzün başını okşamaya, paylaşmaya, sarılmaya gidiyorduk. Yü-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kümüz çocuk bezleri, mama, oyuncak, kitap, zeytin fidanlığı gibi amacımıza uygun eşyalardan oluşuyordu. Yanına çakı dahi almayan insanlardık. Çakı ya hu çakı!! Arkadaşlarımız da bir tane çakı dahi yoktu. Tırlarla çetelere silah taşıyanlar, omuzlarında çocuklara oyuncak taşıyanları katletmişti. Hep katledilen çocukların analarına sarılmıştım. Peki, benim anama kim sarılacaktı? Bana kim sarılacaktı?

Savaşta anasız ve babasız kalmış çocukların yanına gidiyorduk. Aslında bütün bir insanlığın yapması gerekeni yola çıkan 318 çocuk ruhlu insan yapmak istiyordu. Aramızda çocuk yaşta olan arkadaşlarımız da vardı. Ne de olsa çocuğun halinden çocuk anlar deyip gelmişlerdi Suruç'a. Evet bizler Habil'in çocuklarıyız. Habil'in ruhunu onun taşıdığı Hakk nefesini ve Hakikati çağlara taşıyanlarız. Dehaklara karşı koyan Kawa'nın, Zeus'tan ateşi yani mülkiyeti alıp halka dağıtan Prometheus'un çocuklarıyız.

İki saat sonra, yaklaşık sekiz arkadaşla Suruç'un bir köyüne geçtik. Toparlanmamız gerekiyordu bir an önce. Bize evlerini açan analar ağlamaktan bizimle konuşamıyordu.

Elimi yüzümü yıkarken arkadaşlara sırtımda bir şey var mı bakmalarını istedim, herkes birbirini kontrol etsin dedik. Tam olarak burnumun ortasında birkaç santimlik bir şarapnel izi vardı, kanıyordu. Sıyırıp geçmişti. Ayakkabılarıma ve üstüme arkadaşlarımın parçaları yapışmıştı. Çok sonra Garip arkadaşın ifadesiyle; birçok maddenin ve bir cesedin üzerimden geçtiğini öğrenmiştim: "Seni o an gördüm, yani eğildiğini, eğer eğilmeseydin.."

Arkadaşlarla kimin kurtulduğunu kim nerde şu an, birbirimizden haber almaya çalışıyorduk. Yusuf aradı, abi, abi diyordu, sesi titriyordu, iyiyim ben, demişti. Bawer? O nerde Merve? Açıkçası berbat ve kötü bir ruh haliyle ve soğukkanlı olmaya çalışarak geride kalan arkadaşlarımızdan haber almaya çalışıyor, bir yandan da gelen telefonları cevaplamaya çalışıyorduk. Paramparça olmuş, her birimiz bir tarafa dağılmıştık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yalçın arkadaşımız da eşi Metayi ile birlikte Suruç'a gelenlerdendi. Patlamadan hemen sonra Amara Kültür Merkezi bahçesinde halktan biriyle birlikte yaralılara ilk müdahaleyi yapıyordu. 20 Temmuz günü akşama doğru Yalçın, Metayi ve Okan ile birlikte 14 cenaze aracıyla birlikte Gaziantep'e doğru yola çıktık. Serhadımın öldüğünden henüz haberdar değildim.

Patlamadan hemen sonra hastaneye giden hafif yaralı arkadaşlarımız, yine ağır yaralı olan arkadaşların isimlerini alıp liste yapmaya koyulmuştu. Bir şekilde arkadaşlarımızdan haber almaya çalışıyorduk. Hepimiz şoktaydık ve herkes kendince bir şeyler yapmaktaydı. Alican, Nazlı, Nuran, Polen, Büşra, Ezgi hemen olay yerinde vefat etmişlerdi. Uğur, Çağla, Koray, Gökçe, Vatan ve Mert ağır yaralanan arkadaşlarımız arasındaydı.

Sağ kalan yoldaşlarımızdan Gülistan o güne dair hatırladıklarını şöyle anlatıyor: "Patlamadan 10 dakika önce yoldaşlarla bahçede oturmuş karpuz yiyorduk, yere damlayan karpuz sularının üzerine karıncalar gelmeye başladı sonra kendi aramızda biraz daha yiyelim karınları doysun dedik. Yoldaşlardan biri 'Karıncalar doysun diye karpuz komasına gircem' deyince gülüşmeye başladık. Karpuzları yedikten sonra bahçede gezinmeye başladık, benim elimde bir poşet renkli renkli sakızlar vardı. Cebrail'in yanına gittim ve 'Yoldaş al sakız çiğne' dedim. Cebrail, 'Sevmem ben sakız ama senin gibi rengârenkler" dedi. Ben de 'Madem öyle al' dedim aldı ama çiğnemedi tuttu elinde sırf beni kırmamak için aldı. Ardından diğer yoldaşlarla yere oturduk.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sonra karşıdan bir yoldaş seslendi; 'Yoldaşlar gelin basın açıklaması yapıcaz' dedi. Toplandık basın açıklaması yapıyorduk güneş vardı ve çok yorgundum açıklamanın bitmesini bekliyordum. Açıklama bittikten sonra alandan çıktım; arkadaşlar slogan atıyordu, herkes hala alandaydı. Bir kaç adım attıktan sonra büyük bir patlama oldu; kafamın ve boynumun üzerine bir şeyler gelmeye başladı önüme tam ağacın dibine bir şey düştü ne olduğunu çözemedim, yoldaşımın parçalanmış cesedini tanıyamadım. Yarısı vardı, yarısı yoktu. Çığlık atarak ön tarafa doğru koştum.

Sol tarafta 2 küçük çocuk annesine sarılıp ağlıyordu dilleri tutulmuştu sakinleştirmeye çalıştım. Sonra karşıdan bir yoldaşın yerleri tekmelediğini gördüm, ona doğru koştum bana gelme diye bağırıyordu önümü kesti 'Bakma oraya yoldaş lütfen bakma' dedi. Gittim baktım yoldaşlarım yerdeydiler hepsi parçalanmış. Yanlarına gittim biri bana bakıyordu, gülümsedi kim olduğunu çözemedim. Erkek mi kadın mı belli değildi. Her yeri yanmıştı paramparçaydı, bağırarak yardım istedim; sonra içeri girdim bağıranlar vardı. Bir yoldaş uzanmış yardım bekliyordu, yanında kadın arkadaş vardı kaldıramadık, dışarı çıktım bir yoldaşı gördüm yardım istedim, geldi yoldaşı dışarı çıkardı. Herkes bahçeden çıkarıldı. Çantalarımızı kontrol etmemiz istendi, hepimizin çantasından kitap çıktı.

Sonra hastaneye gitmek için bir arabaya bindik arabamıza gaz bombası atıldı. Kalanları da öldürmeye çalıştılar. Bana artık soru sormayın nasılsın demeyin. Çağdaşımı aldılar ben den Cebrailimizi aldılar. Saçlarımın içinden et parçaları çıktı. Yoldaşlarımın parçaları... Elim, ayağım kan; her yerim yanmış et kokuyor bizler oraya insanlık için gittik. Hepimizi öldürseniz de size insanlığı öğreteceğiz."

Saatler önce hepsiyle çay içiyor, güneşe gülümsüyor, heyecandan bulutların üstünde yürüyor, kahvaltı yapıyor, çimlere basmıyor, ördeğe evet küçük süs havuzunda kalan yavru ördeğe üç yüz kişilik aşkla karşılık veriyor, umutla, cesaretle, azimle korkmadan yaşıyorduk. O küçük, yavru ördeği de öldürmüşler! Patlamadan sonra yanmış, otuz üç canımız gibi yanan ağaçlarla birlikte ördekte yanarak ölmüştü.

Hepimiz aynı vicdanla aynı umutları getirmiştik yanımızda, öylesine temiz, masum, saf hayallerimiz vardı diyor Bawer: "Sırf kendi ellerimle vermek için tokalarımı ve bilekliklerimi götürmüştüm sırt çantamda. Hepsini tek tek öperek, hediye edecektim çocuklara. Onlar için park yapıp kreş açacaktık ellerimizle, kütüphane kurup oyuncaklarımızı dağıtacaktık çocuklarımıza ve başlarını okşayıp geri dönecektik, devrimimizin üstüne bir de gülüşlerimizi ekleyerek... Fidanlarımızı dikecektik kaybettiğimiz canlar adına... Şimdiyse 33 fidanı "Suruç Şehitleri Ormanı" adıyla Rojava gençliği dikti yoldaşlarımız için..."

Akşama doğru ablam aradı. Ağlıyordu. 'Annem merak edip duruyor, seni görmüş televizyonda ama hala yaşadığına inanamıyor, gerçekten iyisin değil mi?' diye sordu. 'İyiyim, gerçekten bir şeyim yok ablacım, herkese selam söyle, lütfen merak etmeyin ben iyiyim, abla kapatmalıyım, telefonlara bakmalıyım, başka analar, yoldaşlar, ablalar arıyor,' dedim, diyebildim. Ah ablacım ah.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Katliamdan Sonra

Açıkçası bu satırları yazarken olaydan sonra aylar geçmiş olmasına rağmen dün gibi yaşamış hissediyorum. Gözlerim yaşlı, yüreğim buruk ama öfkem yerinde. Suruç katliamından hemen sonra Kürdistan'ın birçok yeri bombalandı, kuşatıldı ve birçok çocuk, ana, baba ve genç katledildi. Ankara'da bizim yaşadığımız katliamın üç katı dehşet yaşandı. Çok zor!! Gerçekten çok zor.

O an arayıp soran insanlara diyebildiğim tek şey, 'Arkadaşlar bedenen tek parçayım. Yoldaşlarım on metre önümde canları paramparça oldu. Beynim zonkluyor, uğultu hala kulaklarımda. Tamam iyiyim, bir şeyim yok, tamam, iyiyim, iyiyim.' cümleleriydi.

Bizi katleden sistemin uşakları biz cenaze araçlarıyla Suruç'tan Gaziantep'e doğru giderken sözüm ona bizi koruyorlardı. Korudukları gencecik insanların paramparça olmuş cesetleriydi!! 14 cenaze aracı. Onlarca gencin yüreği ölümsüzlükle buluşmuştu. Tepemizde helikopterler, önde ve arkada polis araçları! 'Lanet olsun hepinize, lanet olsun. Biz öldükten ve katledildikten sonra ne işe yarar ki bu güvenlik.' deyip bağırıyordum... Cenaze araçlarından çıkan siren sesleri hala kulaklarımda zonkluyor! "Telefonun şarjı bitmek üzere. Yoldaşlarım ile Antep'e geçiyorum. Sağ kalan yoldaşlarla 14 cenaze aracında onlarca yiğitle/şehitle yoldayız" diye yazarak merak eden canlara mesaj atıyordum.

Bazı arkadaşlar olaydan hemen sonra Suruç'ta kaldı. Kimi kendi imkanlarıyla memleketlerine döndü, kimi de yoldaşlarımızı uğurlamaya koyuldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gaziantep'te üç gün kaldım. Yoldaşlarımı memleketlerine uğurlayana kadar, gözü yaşlı analara sarılıp acılarını paylaşana kadar yanlarında kalmalıydım. Hayatımın üç günü kabus gibi geçti, gibi fazla gerçi tam olarak kabustu. Yüzlerce telefon. MedAli'den haberin var mı? Ya Serhad? Lütfü bize haber ver ne olur, diyen bağıran, ağlayan, merakla haber bekleyen canlardan gelen telefonlar...

"Katliamdan sağ olarak kurtulan yazar Mehmet Lütfü Özdemir ile iki gün önce görüşmüştüm. Gözleri ışıldıyordu. Kobani'ye gideceğiz, inşa sürecinde bizimde katkımız olacak diyordu.. Geçmiş olsun Mehmet.." Bu mesaj ve buna benzer birçok insan bir yandan durumu anlatan mesajlar geçiyor, bir yandan geçmiş olsun diyordu.

***

Suruç'ta düzenlenen bombalı saldırı anında görüntü çeken yönetmen Garip Çelik, olaydan birkaç saat sonra Birgün gazetesi'ne sıcağı sıcağına aktardığı haberde, patlamanın basın açıklamasının yapıldığı grubun içinden meydana geldiğini belirterek, 'Kitleye sızmış 16 yaşında bir kadından söz edildiğine' dikkat çekiyordu.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) ile birlikte İstanbul'dan Suruç'a yola çıkanlardan birisi de yönetmen Garip Çelik'ti. Belgesel çekmek için Kobanê'ye gitmek isteyen Çelik, yaşananları şöyle anlattı: "Sabah Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde kahvaltımızı yaptık. Daha sonra yasal işlemler için kaymakamlığa başvurulacaktı. Kimlik fotokopileri toplandı ve kitleyi bilgilendirmek üzere Amara Kültür Merkezi'nin önünde toplanıldı. Burada basın açıklaması yapıldı. Ben o esnada basının bulunduğu noktadan çekim yapıyordum. Kitle ve bizim aramamızda 2-3 metre vardı. Kobanê'de görev dağılıma ilişkin konuşma yapılıp, basın açıklaması biterken korkunç bir patlama meydana geldi. Öyle şiddetliydi ki, bacaklar, kollar üzerimize uçuştu. Cesetler paramparça olmuştu. Her yerde yaralı ve vücutları paramparça olmuştu."

Patlamanın basın açıklaması yapan kitlenin ortasında meydana geldiğini, adeta kitleyi yardığını belirten Çelik, "Kitleye sızmış 16 yaşında bir kadından söz ediliyor" dedi. İlginç bir şekilde polisin olay yerinde görünmediğini ancak patlama sonrası olay yerine gelerek toplanan halka saldırdığını belirten Çelik, ambulansların da çok geç geldiğini, o nedenle birçok yaralının sivil araçlarla hastaneye kaldırıldığını vurguladı. Suruç'a ilk giren otobüste olduğunu, ancak güvenlik tarafından hiç aranmazken, kendilerinden sonra gelen otobüslerin teker teker arandığına dikkat çekerek, "Bu önemli, dikkatimi çekti" dedi.[3]

***

3 http://www.birgun.net/haber-detay/gorgu-tanigi-garip-celik-patlama-anini-anlatti-85184.html

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

"Gençlerin didik didik aranarak girdiği Suruç'a saldırgan nasıl oluyor da elini kolunu sallaya sallaya girebiliyordu? 'Kobanê'yi beraber savunduk, beraber inşa edeceğiz' şiarıyla Kobanê'ye gitmek için Suruç'a gelen gençlerin araçlarının patlama yerinden 200 metre mesafede bulunan Emniyet'in önünde didik didik aranması ve istihbaratın ilçede kol gezmesi, akıllara saldırganın patlama yerine nasıl geldiği sorusunu getiriyordu.

Uzun bir süredir "Kobanê'yi beraber savunduk, beraber inşa edeceğiz" şiarıyla Kobanê'nin yeniden inşası için çalışma yürüten 318 kişi, topladıkları yardımlarla beraber 9 ayrı otobüsle Kobanê'ye geçmek için Suruç ilçesine gelmişti. İlçe girişinde gençlerin bulunduğu tüm otobüsler (bir tanesi hariç), polislerce durdurularak didik didik arandı, gençler kimlik kontrolünden geçirildi. Uygulamanın ardından ilçe merkezine giren gençlerin Kobanê'ye geçme talebini Suruç Kaymakamı'na ileten DBP ve HDP'li yöneticilere, gençlerden sadece bir heyetin Kobanê'ye geçebileceği cevabı verildi.

DBP ve HDP'liler, sabah saatlerinde Amara Kültür ve Sanat Merkezi'nde kalan gençlerin yanına gelerek, kaymakamın cevabını iletti. Bunun üzerine Kobanê'ye geçecek heyettin dışında kalan gençlerin Suruç'ta çeşitli etkinlikler gerçekleştirme kararı alındı. Gençler bu çerçevede Kobanê sınırındaki Newroz Alanı'nda o gece Rojava Devrimi'ni kutlayacaktı, yarın ise sınırda belediyenin göstereceği bir alanda "Kobanê Şehitleri Ormanı" kurmak için fidan dikecekti. Gençler ayrıca yarın "Rojava Devrimi ve Kobanê Direnişi" adlı panel düzenleyip geri dönecekti. Bu kararlarını açıklamak üzere Amara Kültür Merkezi bahçesinde toplanan gençler, "Kobanê'yi birlikte savunduk, birlikte inşa edeceğiz" pankartını açarak, açıklama yapmak istedi. Gençlerin toplandığı anda canlı bomba olduğu belirtilen büyük bir patlama meydana geldi.

Patlama sırasında olay yerinde olan DBP Suruç İlçe Eş Başkanı Mehmet Koşti, emniyetin gençlerin ilçeye geldiği saatten itibaren ilçenin girişinde istedikleri araçları durduklarını ve gençlerin tüm araçlarını didik didik arandığını belirterek, "Saldırganın elini kolunu sallayarak gelip ana cadde üzerindeki kültür merkezinde kendisini patlatması soruların cevabı niteliğindedir. Kültür merkezi İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne 200 metre mesafededir. Yine patlamanın

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

olduğu kültür merkezinin bahçesini tam karşıdan gören MOBESE kameraları var. Bu sebeplerle bu saldırgana kimin yardımcı olduğu bellidir ve bu AKP hükümetidir" dedi.

Olaya tanıklığını anlatan ESP Diyarbakır İl Başkanı Soner Çiçek de, gençlerle birlikte hareket ettiğini gençlerin insani amaçlarla Suruç'ta olduğunu, ilçeye geldiklerinde didik didik arandıklarını söyleyerek, "Basın açıklaması için bir araya toplandığımızda patlama gerçekleşti. Canlı bomba tam orta noktada kendisini patlattı. Çok geniş bir alana cenazeler savruldu. Katliamı gerçekleştirenler Türkiye kamuoyuna 'Rojava ile birlikte olmayın' mesajı vermek istediler. Ancak herkes bilsin ki Rojava kazanacak, devrimciler kazanacak" diye konuştu.

Öte yandan olay anından itibaren kepenklerini kapatıp kültür merkezi ve hastane etrafında toplanan Suruçlular, katliama öfke kustu. Aralıksız "Katil Erdoğan" ve "Şehit namirin" sloganları atan Suruçluların ilçe merkezindeki bekleyişi sürüyor.

Patlamada ilk belirlemelere göre, Koray Çapoğlu, Cebrail Günebakan, Uğur Özkan, Nartan Kılıç, Veysel Özdemir, Yunus Emre Şen, Nazegül Boyraz, Kasım Deprem, Alper Sapan, Okan Pirinç, Ferdana Kılıç, isimli gençler ile cenazesi parçalanmış 3 kişi ve kimliği belirsiz 4 kişi patlama yerinde yaşamını yitirdi. Olay yerinde yapılan incelemenin ardından buradaki cenazeler Antep Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Hatice Ezgi Saadet Urfa Balıklıgöl Devlet Hastanesi'nde, Süleyman Aksu Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde, Mücahit (Evrim Deniz) Erol Özel Ortadoğu Sağlık Merkezi'nde yaşamını yitirirken, Suruç Devlet Hastanesi'nde de Osman Çiçek ve ismi öğrenilemeyen 5 kişinin cenazesinin olduğu öğrenildi.

Suruç ve Urfa hastanelerinde tedavi altına alınanlardan ismi öğrenilenler şöyle:

Fethi Aydın, Ömer Bal, Efe Çatalbaş, Hüseyin Doğan, Leyla Kılıç, Yasin Can Uç, Ali Deniz Esen, Levent Akhan, İnan Söker, İlke Başak Baydar, Muhammed Sezgek, İhsan Oğuzcan Yüzgeç, Özlem Tunç, Volkan Uyar, Mehmet Şimşek, Güney Alvanoğlu, Ferhat Akyüz, Devrim Güngöz, Medali Barutçu, İbrahim Halil Nağaz, Çağdaş Küçükbatal, Mehmet Ağdiken, Erkan Keskin, Mahmur Yılmazoğlu, Kenan Yıldızerler, Ali Rıza Aslan, Onur Kartal, Koray Türkay, Güneş Erzurumlu, Erkut Küçükşahin, M. Salih Kutsi, Seyit Cem Çakmaklı, Çağlar Senen, Bedir Kaya, Adem Şahin, Ferhat Türkoğlu, Onur Yılmaz, Erdal Boydu, Sezgin Dağ, Yasin Çay, Ramazan Baran, Uğur Dar, Uğur Ok, Mehmet Berkay Saybora, Güzel Karadağ, Can Gökçe, Mert Cömert, Vatan Budak, Gökçe Şahin, Sibel Işık, Fatma Edeman, Zelal Yardımcı, Baki Çelik, Ertuğrul Ekilik, Naim Burç, Zafer Aydın, Oğuz Yüzgeç, Sabahattin Pişkinbaş, Mehmet Türkmen." [4]

---

4 DİHA- http://www.evrensel.net/haber/256393/genclerin-didik-didik-arandigi-suruca-saldirgan-nasil-girdi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

20 Temmuz 2015 gününün akşamında 3 arkadaşımla birlikte 14 cenaze arabasına eşlik ederek Gaziantep'te bulunan Adli Tıp Kurumuna doğru yola çıktık. Gaziantep'e ilk vardığımızda orada bizi karşılayan ve bizimle ilgilenen Meya-Der'den yetkililere sonsuz teşekkürler ediyorum. Morgun önünde beklerken, içlerinden biri o an bana dönerek, "Arkadaşları teşhis edebilir misin?" diye sordu. Kabul edemedim! Patlama anında gözlerimin önünde olan bitenle kalsam, benim için daha iyi olacak, bunu kaldıramam, dedim ve morga giremedim.

Dışarıda bekliyor, gelen telefonlara meraklı insanlara cevap olmaya çalışıyordum. Kulağımda uğultu, üstüme sinmiş yanık et ve barut kokusu, ayakkabımdaki ve üstümdeki izler. Her şey korkunç bir an'ın üzerimizde bıraktığı derin kesikler gibiydi. Her tarafımız kanıyordu!! Morgun önünde, yan camiden ezan sesi yükseliyor, Kur'an okunuyor bir yandan, diğer yanda anaların feryatları yeri göğü inletiyordu. Göğüslerini döven analar!! Öfkeli analar, gözyaşları içerisinde yiten canlara ağıtlar yakıyordu.

Antep'teki ikinci günümüzde yine morgun önünde gözü yaşlı ve öfkeli bekliyorduk; anaların feryatları göğü inletiyordu. Analar, babalar, kardeşler herkes canlar için oraya gelmişti.

Polen... Hani o heyecandan çok sigara içen arkadaş... Polen'in kuzeni ve babasına çektiğimiz fotoğrafları ağlayarak gösterdik.'Polen'in bedeni hiçbir yerde yok' dediler. Adli Tıp'ta son kalan, teşhis edilmeyi bekleyen cenazelerde yok dediler!! Polen'i arıyorlardı... Patlamadan saniyeler önce çektiğim fotoğraflardan Polen'in tam da patlamanın merkezinde yer aldığını kuzenine göstermiştim, o an babasına ve kuzenine o durumu açıklamak, anlatmak çok zordu. Gözyaşları, öfkeyle o anı tekrar yaşamış üzerimize dünya yeniden yıkılmıştı. Polen çok hareketliydi; heyecanı mutluluğu gözlerinden okunuyordu çünkü birazdan Kobani'ye geçip çocuklara oyuncak vereceğini hayal ediyordu.

Sonra Serhad'ın, MedAli'nin, Evrim Deniz'in, Alper'in öldüğünü öğrendim. Cenazelerini almaya gelen yakınları gözlerimin önünde. Vatan, yoğun bakıma kaldırılmıştı. 31 canımız o gün orada şehid olmuştu. Vatan ve Mert hayata tutunmaya çalışıyorlardı ama çok sonra güzel canları da yitirdik. Azaldık, eksildik, yıkıldık.

***

Biz, yaşamı uğrunda ölecek kadar çok seviyoruz. Biz ölmedik, bizi öldüremezsiniz, bize ölüm yok. Üzgün olmaktansa öfkeli olmayı yeğlerim.. Korkmuyoruz! Ne bombalarınızdan ne de ölümden! Hakk bizimle, hakikat bizimle.

Evet. Dikkatliydik ama o kadar dikkatli olamadık! Biz o kadar heyecan ve güzelliklerle doluyken dikkatli olamadık. Bütün bir dünyayı oyun bahçemiz sanıyorduk. Biz rahat olacaktık elbette, zerre kadar ölüm korkusu taşımayan bizler gerçekten rahattık. Fakat bu rahatlık ve rehavet bizi katletti. Savaş bölgesinde olduğumuz gerçeğini unutmuş olmamızın bedelini ağır ödedik! Dikkat, en güçlü silahtı oysa ki!!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Birkaç gün geçmişti... Perişan bir haldeydik. Yanımda sağ kalan üç arkadaşım vardı. Birlikte gelmiştik ve birlikte dönecektik. Sağ olmak, kurtulmak!! Sonsuzluğa giden canlarla ben de sonsuzluğa karışmak istiyordum. Hayatta oluşumuza sevinemiyorduk. İyi değildik ve olmayacaktık. Tüm bunlar yaşanırken, birileri attığımız twittlere ve facebook iletilerinin altına küfür ve hakaretler yazıyordu: 'Siz niye ölmediniz, bir gün siz de gebereceksiniz' türünden vicdandan nasibini almayan cümleler karşımıza çıkıyordu... Zulme, zalime tapan, devleti Allah'ın üstünde gören, zengin seviciler oturdukları yerden bize laf söylüyorlardı.

Olan biteni film gibi izleyenler ve sessizliğe bürünen bir toplum bizi bekliyordu!! Onlara şöyle cevap veriyorduk bir yandan da: 'Biz, siz vicdansızlara rağmen dünyayı cennete çevireceğiz ve bu idealimizden asla geri adım atmayacağız. Evladı Kerbelayım, Hüseyn'in başıyım; haksız duran gövdelere bakıyorum. Her katliam Kerbeladır. Zalimleri, Yezidleri ve zenginleri asla affetmeyeceğiz! Onları ateş dolu merhametimizle buluşturacağız! Yaşasın zalimler için cehennem! Başım Hüseyn'in başından aziz değil.'

***

21 Temmuz 2015 günü Erdal Bozkurt Tutak'ta toprağa verildi. Bozkurt'un cenazesi, Gaziantep Adli Tıp Kurumundaki otopsinin ardından ailesine teslim edilerek, memleketi Tutak ilçesine bağlı Sorguçlu köyüne getirildi.

Bozkurt için köy camisinde düzenlenen cenaze törenine, ailesi ve yakınlarıyla HDP Ağrı milletvekilleri Berdan Öztürk ve Mehmet Emin İlhan, Tutak Belediye Başkanı Fırat Öztürk, HDP il ve ilçe temsilcileriyle vatandaşlar katıldı. Bozkurt'un cenazesi, kılınan namazın ardından köy kabristanlığında toprağa verildi. İstanbul'da inşaatlarda işçi olarak çalışan evli ve 3 çocuk babası Bozkurt'un, Kobani'de oyun parkı yapmak için Şanlıurfa'nın Suruç ilçesine geldiği öğrenildi.[5]

5 http://www.diyadinnet.com/haberi-189610-erdal-bozkurt-tutakta-topra%C4%9Fa-verildi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aynı gün Alper Sapan'ın kız arkadaşı sosyal medyaya **'İntikamını alamazsam yanına gömmesinler beni Alper. Yeminim olsun bunun peşini bırakmam'** diyerek hissettiklerini paylaşıyordu. Genç kadın, "İntikamını alamazsam yanına gömmesinler beni Alper. Yeminim olsun bunun peşini bırakmam. Olmuyor Alper. Oturuyorum kalkıyorum hazmedemiyorum. Çığlıklarım dindi şimdi beynimde bir uğultu.. Düşünmeden edemiyorum seni. Kabullenemiyorum gözüm. Kabullenemiyorum ölümünü. Hala bekliyorum arayacaksın diye. Dört duvar cehennem oldu. Ben sana bakmaya kıyamadım. Öpmeye kıyamadım. Seversem canın yanar diye korktum. Seni parçalara ayırdılar Alper'im. Nasıl kıydılar sana. Parçalanmış bedenlerin fotoğrafları paylaşılıyor, sevmiş olduğum adamın parçalarını görür müyüm diye düşünüyorum. Bunu nasıl yaşattınız bize." İsyan ederek haykırıyordu.[6]

21 Temmuz günü Aydan Ezgi Şalcı, gece yarısı toprağa verildi. Samsun'da yaşayan ve Ordu Mesudiyeli olan Aydan Ezgi Şalcı'nın cenazesi 21 Temmuz Salı tarihinde gece geç saatlerde Mesudiye ilçesine getirildi. Genç kızın cenazesi, ailesinin isteği üzerine Ilışar Mahallesi aile kabristanlığında güvenlik önlemleri altında gece yarısı toprağa verildi.[7]

Aynı gün Gazeteci İsmail Saymaz, Aydan'ı yazdı. Saymaz, "Aydan Ezgi Şalcı: Gezi'de ve Kobani'de düşenlerin yoldaşı.." başlıklı yazısında, "Uğursuzluk, Ezgi ve arkadaşlarının yakasını bırakmadı hiç.. İlkin Adalı Kitabevi "bölücülerin mekanı" olduğu gerekçesiyle döner bıçaklı bir saldırıya uğradı. Kitabevinin sahibi ve konukları dövüldü. Ardından, Ezgi'nin arkadaşları, Kobani'de can veren bir genci andıkları için gözaltına alındı. En sonunda.." ifade ederek yazısına şöyle devam ediyordu: "Telefonun ucundaki o zarif ses "Samsun HDP il örgütünden arıyorum. Sizinle bir panel düzenlemek istiyoruz. Kabul eder misiniz?" diye sorduğunda, hiç duraksamadan "Evet" dedim. Çünkü bu telefondan birkaç gün önce, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi yönetimi, benim çağrılı olacağım bir etkinliğe izin vermemişti. Bunu haber alan HDP'liler "O halde biz çağıralım" demişlerdi.

Panelin tarihi olarak Gezi Parkı eyleminde dövülerek öldürülen Ali İsmail Korkmaz'ın doğum gününü, yani 18 Mart 2015'i belirledik. İlk önce, Makine Mühendisleri Odası'nda Ali İsmail Korkmaz'la ilgili bir söyleşi, ardından da Adalılar Kitabevi'nde imza günü olacaktı. Odaya adım attığım anda bana elini uzatan ilk kişi Aydan Ezgi Şalcı'ydı. Sımsıcak bir merhaba ile beni karşıladıktan sonra bir süre sohbet ettik. Daha 19'undaydı Ezgi. OMÜ'de İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde birinci sınıfı okuyordu. "Devrimci" bir gazeteci olmak istiyordu. Ezilenlerin Sosyalist Partisi üyesiydi. Dünyayı değiştirebileceklerine ve "insanın insana üstten bile bakmadığı" bir hayat kuracaklarına sonsuz bir inancı vardı. Bütün bunları mesafesiz bir içtenlikle ve insanı sarmalayan sahici bir gülümseme ile anlatıyordu. Panel için salona

---

6 http://t24.com.tr/haber/sevmis-oldugum-adamin-parcalarini-gorur-muyum-diye-dusunuyorum,303567

7 http://www.samsunhaber.tc/samsun-haber/aydan-ezgi-salci-gece-yarisi-topraga-verildi-h582082.html

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

geçtiğimizde açış konuşmasını Ezgi yaptı. Konuşmanın sonunda "Gezi'de ve Kobani'de şehit düşenler" için bir dakika saygı duruşunda bulunmaya davet etti. Salondaki çoğu kişi gibi sol yumruğunu kaldırdı, başını öne eğdi. Ben o gün, Ezgi'nin de Kobani'ye gitmek üzere çıktığı yolculukta "düşeceğini" nereden bilebilirdim? Bilsem.. Panel boyunca en çok soru Ezgi'den gelmişti. Kobani'deki mücadelenin ve çözüm sürecinin geleceğini merak ediyordu. 19 yaşının bütün cesareti ve sevecenliği, Ezgi'nin yüzüne yansımıştı.

Panelden sonra Adalılar Kitabevi'ndeki imza gününe geçtik. Kitabını imzalattıktan sonra yanı başıma oturdu. Uzun uzun sohbet edip birlikte fotoğraf çektirdik. Sonradan fark ettim ki bu fotoğraflardan birini Twitter'da paylaşmıştı. Fotoğrafta, sanki objektife değil, bütün dünyaya gülümsüyordu. İmza gününden sonra beni havalimanına götürmek üzere bindiğimiz araçta Ezgi de vardı. Tekrar görüşebilmek umuduyla vedalaşıp ayrıldık. Ne var ki uğursuzluk, Ezgi ve arkadaşlarının yakasını bırakmadı hiç. İlkin Adalı Kitabevi, "bölücülerin mekanı" olduğu gerekçesiyle döner bıçaklı bir saldırıya uğradı. Kitabevinin sahibi ve konukları dövüldü. Ardından, Ezgi'nin arkadaşları, Kobani'de can veren bir genci andıkları için gözaltına alındı. En sonunda..

Dün akşam telefonumu açtığımda "Bu yanındaki kıza iyi bak abi seni bize getiren bu kız artık sonsuzluğa ulaştı. Samsun umudunu kaybetti" yazılı twitter mesajını görünce yüreğimde tarifsiz bir sızı hissettim. Mesaj, OMÜ'de okumakta olan başörtülü genç bir kadın okurumdan geliyordu. Mesaja, Samsun'daki imza günümde çekilmiş bir fotoğraf eklenmişti. Fotoğrafta, Suruç'taki barbar saldırıda can veren Aydan Ezgi Şalcı yanıbaşımda oturmaktaydı. Bana bu twitter mesajını gönderen genç kadın, Ezgi ile fotoğrafımızın çekildiği o an tanışmıştı. Ezgi bütün sıcaklığıyla elini uzatıp "Bundan sonra görüşelim" demesi üzerine iki genç kadın arkadaş olmuşlardı. Demek, çoktan dost olmuşlardı. Ne çare ki geriye, yalnızca bir fotoğraf kaldı.Şimdi biz, Ezgi'nin de çağrısına uyarak, "Kobani'de şehit düşenlere saygı" için bir daha ayağa kalkıyoruz. İçimizden biri, 'Güneşe gömüldüler!" diye haykırırken; Ezgi ve Suruç'ta barbarlığa kurban giden 30 yoldaşı yüreklerimize basarak aramızdan ayrılıyor. Vardıkları yerde onları, "Gezi'de ve Kobani'de düşenler" karşılayacaktır, kim bilir belki.."[8]

21 Temmuz günü, Yurtgül ve Akhamur Kızıltepe'de toprağa verildi. Suruç'taki bombalı saldırıda yaşamını yitirenlerden Murat Yurtgül ve Emrullah Akhamur, Mardin'in Kızıltepe ilçesinde on binler tarafından son yolculuklarına uğurlandı.

---

8 http://www.radikal.com.tr/turkiye/aydan-ezgi-salci-gezide-ve-kobanide-dusenlerin-yoldasi-1401060/

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kobanê'nin yeniden inşası için Suruç'ta bulunan SGDF'li gençlerin uğradıkları bombalı saldırıda yaşamını yitirenlerden Murat Yurtgül ve Emrullah Akhamur, Kızıltepe ilçesinde on binlerce kişi tarafından son yolculuklarına uğurlandı. Katliamın yaşanmasının ardından Yurtgül ve Akhamur'un cenazeleri yapılan otopsi ardından Kızıltepe ilçesine getirildi. Kızıltepe ilçe girişinde yüzlerce araçlık konvoy ile karşılanan cenazeler, ilçe girişinde binalarda ve yollarda yüzlerce yurttaş tarafından "Şehit namırın" sloganlarıyla karşılandı. Yurtgül ve Akhamur'un cenazeleri daha sonra son bir defa aile evlerine götürüldü. Evlerinden alınan Yurtgül ve Akhamur'un cenazeleri omuzlara alınarak Atatürk Mahallesi Mezarlığı'na yürüyüş halinde götürüldü. Yürüyüş sırasında kitle sık sık "Bijî Serok Apo", "Şehit namırın", "Katil Erdoğan", "PKK bunun hesabını soracak" sloganları attı. Yürüyüşün ardından Atatürk Mahalle Mezarlığı'na getirilen Yurtgül ve Akhamur'un cenazeleri yan yana bırakıldı. Cenazelerin mezarlığa bırakılması sırasında aile fertlerinin tabuta sarılarak ağıtlar yakması duygusal anlar yaşatırken burada DAİŞ ve Erdoğan'a öfke sloganları atıldı. Defin öncesinde konuşan MEYA-DER Mardin Şube Başkanı Abdullatif Tabar, yaşamını yitiren gençlerin sadece eşitlik ve demokrasi istediğini dile getirerek "Bu topraklar bizim ve bu toprakların özgürlüğü için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Hiçbir saldırı içimizdeki inancı bitirmeyecektir" dedi.

Tabar'm ardından söz alan DBP Mardin İl Eşbaşkanı Ömer Öcalan ise, katledilen gençlerin Kobanê'deki çocuklara oyuncak götürdüğünü hatırlatarak, saldırılara karşı mücadele mesajı verdi. Murat Yurtgül'ün amcası Yusuf Yurtgül ise, yaşamını yitiren gençlerin barış ve kardeşlik taleplerinin bile kabul edilmediğine dikkat çekerken, Emrullah Akhamur'un dayısı Hasan Yaşar da "Onlar tüm Kürt halkının şehididir. Onları ve onların mücadelesini hiçbir zaman unutmayacağız" diye konuştu. Yapılan konuşmalar ve dini vecibelerin ardından Yurtgül ve Akhamur, sloganlarla defnedildi. Yurtgül ve Akhamur son yolculuklarına uğurlandıktan sonra mezarlık çıkışında konuşan Emrullah

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akhamur'un annesi Zahra Akhamur da "Ben oğlumun cenazesin arıyordum onlar benim üzerime gaz atıyorlardı. Umuyorum ki Emine'nin de ciğeri yanar. Onlar ancak DAİŞ'i beslerler" sözleriyle tepkisini dile getirdi.[9]

22 Temmuz 2015 günü Ferdane Kılıç ile oğlu Nartan Kılıç toprağa veriliyordu. Suruç katliamında yaşamını yitiren Çerkes HDP PM üyesi Ferdane Kılıç ile oğlu Nartan Kılıç Çerkesçe, Türkçe ve Kürtçe sloganlarla uğurlandı.

Bursa morgundan sabah saatlerinden alman cenazeler HDP İl Binası önüne getirildi. Ferdane Kılıç'ın tabutu SKM ve Kafkasya bayraklarına, Nartan Kılıç'ın tabutu ise SGDF ve Kafkasya bayraklarına sarıldı. Metin Kılıç ve katliamdan yaralı olarak kurtulan Sinem Kılıç da cenazeleri karşılayanlar arasındaydı. Saygı duruşuyla başlayan anmaya HDP Bursa Milletvekili Asiye Kolçak, Kocaeli Milletvekili Ali Haydar Konca, HDP PM Üyesi Beycan Taşkıran, ESP PM Üyesi Nadiye Gürbüz, Emin Orhan ile HDP İl Eş Başkanları, CHP Bursa Milletvekili Orhan Sarıbal, Çerkes Dernekleri Federasyonu yöneticileri ile yüzlerce kişi katıldı. Burada konuşma gerçekleştiren HDP İl Eşbaşkanı Kezban Dumlu, "Bu savaş kötülerle iyilerin, zalimlerle mazlumların savaşıdır. Herkes bilsin ki mazlumlar kazanacak" dedi. Eşbaşkan Yüksel Akgün ise şehitlerin yoluna bağlılık sözü verdi.

Anmada Nartan Kılıç'ın arkadaşları adına konuşan Gülcan Ceylan ise, arkadaşları Nartan Kılıç'ın Adige ve Abhaz kimliklerini hiç unutmayan devrimciler olduğunu söyledi. Ceylan, "Onlar Kobaneli çocuklara nefes olmak istediler" diye konuştu. Ceylan'ın konuşması, "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla karşılandı. ESP PM üyesi Nadiye Gürbüz gerçekleştirdiği konuşmada, sosyalist gençlerin oraya barış köprüsü olmak için gittiğini kaydetti. AKP'nin savaşı körüklemek istediğini kaydeden Gürbüz, inadına barışın sesini yükselteceklerini, öfkelerini büyüteceklerini belirtti. Gürbüz, Ferdane Kılıç'ın yürüttüğü kadın özgürlük mücadelesine ve Çerkes kimliğinin mücadelesine dikkat çekti. Nartan Kılıç'ın ise sosyalist bir genç olarak Kobane'de olmak gerektiğini söylediğini hatırlatan Gürbüz sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu

9 http://hurbakis.net/content/yurtgul-ve-akhamuru-kiziltepede-onbinler-ugurladi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

katliamın gerçek adresi faşist Türk devleti ve AKP'dir, sanmasınlar yanlarına kar kalacak, hesabını soracağız."

YAKAY-DER adına konuşan Halit Boz da yaşamını yitirenleri andı, yaralılara acil şifalar diledi. Anmada yurtsever gençlik adına Fatma Top bir konuşma gerçekleştirdi. AKP'nin halkların kardeşliğine tahammül edemediğini kaydeden Top, yurtsever ve sosyalist gençler olarak katliamın hesabını soracaklarını söyledi. Anmada konuşan HDP Bursa Milletvekili Asiye Kolçak, AKP'ye olan tepkisini dile getirdi. Kolçak, "Ey katiller, ey katillere destek verenler, yoldaşlarımızın kanıyla ellerinize kına yaktınız" dedi. Yaşamını yitirenlerin düşledikleri yaşamı bu topraklarda da kuracaklarını söyleyen Kolçak, "Siz öldürmesini biz yaşatmasını iyi biliriz" diye konuştu.

HDP Kocaeli Milletvekili Ali Haydar Konca ise, "O kadar genç Suruç'a giderken didik didik aranırken, IŞİD canisinin oraya nasıl sokuldu" diye sordu. Ardından kent merkezine doğru yürüyüş başladı. Bursa sokakları Çerkesce, Türkçe ve Kürtçe atılan "Katil Erdoğan", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları ile inledi. Kılıç ailesinin evinden helallik alındıktan sonra cenazeler Şeyh Edipali Camii'ne getirildi. Diğer taraftan anne ve oğlun tabutları cenaze aracına konularak, partililerin oluşturduğu konvoyla birlikte evlerinin bulunduğu merkez Nilüfer İlçesi, Ataevler Mahallesi'ndeki evlerine götürülürken; Acemler mevkiinde cenaze konvoyunun geçişi sırasında seyir halinde olan bir otomobil sürücüsünün bozkurt işareti yapması, kısa süreli gerginlik yaşanmasına neden oldu.[10]

Kobane'nin inşa çalışmalarına katılmak için Samsun'dan Suruç'a giden SGDF üyesi Ali Can Vural'ın cenazesi memleketi Ordu'da toprağa verildi. Defin sonrasında polis, Samsun'dan gelen aracın hareketini bir süre engelledi. Araç daha sonra Samsun'a hareket etti. Vural'ın cenazesi, Ordu'nun Kumbaşı beldesinde son yolculuğuna uğurlandı. Ailesi ve yakınları, belde camisinde taziyeleri kabul etti. Öğle namazının ardından dini tören yapıldıktan sonra Vural'ın cenazesi defnedildi. Cenazeye HDP Samsun İl Eş Başkanları Cevdet Bakın ve Elif İçigen, Ordu İl Başkanı Vedat Şensoy, Giresun İl Başkanı Metin Apaydın ile ESP, HDP bileşenleri parti temsilcileri, ÖDP, Komünist Parti, Birleşik Haziran Hareketi, Partizan, Genç-Sen ve CHP'liler katıldı. Vural'ın babasının ortamı provoke etme girişimleri nedeniyle kitle cenaze defnine katılamadı. Kitle, camiden alman Vural'ın naaşını el sallayarak uğurladı. Defin sonrasında camiden ayrılan ve Samsun'a hareket etmek için araçlarına binenler polis tarafından engellendi. Otobüsün hareketini engelleyen polis, GBT kontrolü dayatmasında bulundu. Araç bir süre bekletildikten sonra Samsun'a hareket etti.[11]

Ordu'nun Altınordu ilçesine bağlı Kumbaşı Mahallesi'nde bulunan dede ocağında babaanne Behiye Vural taziyeleri kabul ederken, torununun fotoğ-

---

10 http://siyasihaber3.org/ferdane-kilic-ile-oglu-nartan-kilic-cerkesce-turkce-ve-kurtce-sloganlarla-ugurlandi

11 http://www.etha.com.tr/Haber/2015/07/22/guncel/ali-can-vural-son-yolculuguna-ugurlandi/

raflarına bakarak gözyaşı döktü. Torununun çok iyi bir insan olduğunu belirten 85 yaşındaki babaanne Behiye Vural, ağıtlar yaktı. Kendisiyle en son Ramazan'dan önce yüz yüze görüştüğünü aktaran Vural, "Arkadaşları ile toplantı yapıp oraya gitmiş sadece bu kadarını biliyorum. Torunum çok iyi bir insandı, merhametli, sevecen ve arkadaş canlısı, insan canlısı bir insandı. En son Ramazan'dan önce yanında bir arkadaşı ile bana geldi. Birkaç gün ben de kaldıktan sonra 'dersim var' diyerek gitti. Son görüşüm o oldu. Bayramda da bayramımı kutladı, sağlığımı sıhhatimi sordu" dedi.

Suruç'taki saldırıda hayatını kaybeden Ali Can Vural'ın maddi yetersizlik nedeniyle alamadığı parkayla çektirdiği fotoğrafı o gün sosyal medyada gündem konusu oldu.

alican vural ural_alican 28 Eki 2013

Ulan 450 liraya parkamı olur arkadaş hangi devrimci alır lan onu aldıktan sonra burjuvadan farkı kalmazki hem

1 2

alican vural vural_alican 28 Eki 2013

İşte devrimci ruh budur hayalini kurduğun parkaya paran yetmeyince hatıra olsun diye mağazada foto çektirmek

Ali Can Vural'ın, 2013 yılında maddi yetersizlik nedeniyle alamadığı parkayla bir mağazada çekildiği fotoğrafı sosyal medya hesabından paylaşması olaylardan sonra tekrar sosyal medyada konu oldu. Vural'ın o dönem paylaştığı fotoğrafa, **"İşte devrimci ruh budur hayalini kurduğun parkaya paran yetmeyince hatıra olsun diye mağazada foto çektirmek"** şeklinde not düştüğü görüldü.

Patlamadan hafif yaralı kurtulan Akdeniz Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü öğrencisi Eylem Onat ise twitter hesabında **"Yaşıyor olmanın acısını yaşar mı insan? Ben yaşıyorum"** diye yazdıktan sonra, **"Şu an aklımda sadece patlamadan 5 dakika önce Ezgi'nin gelip bana sarılması var. Sadece 5 dakika. İçine doğmuş demek ki"** paylaşımında bulundu.

Acı olay sonrası memleketi Batman'a, ailesinin yanına giden Eylem Onat, olay anı ve öncesini şöyle anlattı: "Hepimiz bahçedeydik. Bekliyorduk. Halaylar çekmiştik ve gayet normaldi. Sonra basın açıklaması başladı. Basın açıklaması öncesinde Ezgi, Ceren ve ben oturuyorduk. Basın açıklaması yapılacağı için bizi kaldırdılar ve bu sırada anlamsız bir şekilde birbirimize sarıldık. Bir anda sarıldık." Basın açıklaması sırasında arkalarda durduğunu anlatan Onat, 'Gel' diye çağırdıklarını, ama arkada durmayı tercih ettiğini belirterek, "Basın açıklaması başladı. Sonuna gelinmişti artık ve dağılacaktık. Sloganlar atılmaya başlamıştı ki patlama oldu. Patlama sırasında yere düştüm. Ve sonrası işte" diye konuştu.[12]

Suruç Katliamı'nda hayatını kaybeden isimlerden Büşra Mete, polis baskısı nedeniyle gece geç saatlerde gizlice defnedildi.

12 http://www.hurriyet.com.tr/eylem-patlamadan-5-dakika-once-sarildigi-arkadasi-ezgi-ye-agliyor-29611339

ESP'nin konuyla ilgili sosyal paylaşım sitesi twitterda yaptığı açıklamada "Suruç'ta hayatını kaybeden Büşra Mete yoldaşımızın cenazesi polisin baskısıyla aile tarafından geceleyin gizlice gömüldü" ifadeleri kullanıldı.[13]

22 Temmuz günü biz Gaziantep'te yoldaşlarımızı uğurlarken Ceylanpınar'da Feyyaz Özsahra ve Okan Acar isimli 2 polis öldürüldü. Olay önce HPG tarafından üstlenildi ancak daha sonra HPG yaptığı açıklamada olayın kendilerince yapılmadığını ifade etti.

Suruç şehitlerimizi memleketlerine yolladık ve Gaziantep'te kalan yoldaşlarla dönüş yolundaydık. Bawer, Okan, Garip. Birlikte gelmiş birlikte dönüyorduk.

22 Temmuz günü Gaziantep HDP il binasında otururken de tehdit telefonları yağdı. Arkadaşlar önlem alarak bizi oradan uzaklaştırdılar ve sağ salim İstanbul'a yolcu ettiler. O zor günlerde, arayan, soran, mesaj atan, merak eden, dayanışma gösteren tüm canlara sonsuz teşekkür ediyoruz.

* * *

13 http://www.birgun.net/haber-detay/katliamda-hayatini-kaybeden-busra-polis-baskisi-nedeniyle-gece-gizlice-defnedildi-85299.html

İSTANBUL'A DÖNÜŞ

31 canımızı, yoldaşımızı kara toprağa, sadık dostlarına ve sonsuzluğa uğurluyorduk. Hakk saklamıştı güzel çocukları, çocuk ruhlu insanları, Habil'in çocuklarını..

Sadık bir dost, güzel canlardan bir can o gün şöyle demişti: "31 canın ve arkadaşlarının güzelliği şiirden deyişten muhabbetlerinden belli, deyiş söyleyip muhabbete giden canlarımızı Pirsus'ta vurdular. Mehmet Lütfü ile telefonda konuşmuştuk Rojava'ya gidiyoruz; güzel bir muhabbete düştük demişti, selam taşıyorlardı. Hakkın selamına saldırdılar. Herhangi bir dini bir kavmi bir mezhebi bir yolu DAİŞ'le kıyaslamak mümkün değildir. DAİŞ bir yol değildir; yolsuzluktur, Haksızlıktır, nefstir, nefsin alenen iblisleşmesidir."

Gerçekten de saldırdıkları, katlettikleri Hakk'ın selamıydı, biz muhabbet götürüyorduk Kobani'ye. Aşk ile, sevgi ve merhamet ile yollara düşmüş, canlara can olmaya gidiyorduk.

Geride kalan arkadaşlarımızın ruh halinin bir özetini yine Bawer arkadaşın yazımıyla sunmak istiyorum: "Pişmanım. Keşke o an bir kez geri dönüp bakabilseydim. O zaman yerde yatan parçalanmış bedenleri gördüğümde her şeyin bitmiş olduğunu, kaçmama gerek kalmadığını ve artık tek yapmam gerekenin o bedenlerden sağ kalanları taşımak olduğunu anlardım. Bir şişe su taşıyabilseydim belki daha az yanardı yoldaşlarım. Keşkeler, belkiler... Ve artık!.. Artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak. Daha öfkeliyiz, daha hırslıyız. Çünkü daha acılıyız. 31 parça eksiğiz artık.. Bilsinler ki bizi bu mücadele ruhundan koparıp gözümüzü korkutma ve yalnızlaştırma çabaları asla işe yaramayacak. Bacağımda ufak bir yara var. Ama bu yara bana güç veriyor. Ben bu yarayı gördükçe yoldaşlarımıza olan can borcumu hatırlayacağım.

Günlerdir beni arayan, mesaj atan, merak eden ve arkadaşlarımı soran, başsağlığı dileyen herkese teşekkür ederim. Dün İstanbul'a geldik. Fiziksel durumum gayet iyi. Sadece bacağımda ufak bir yara, kalçamda ise etrafa saçılan bilyelerin bıraktığı bir iki morluk var. Ama psikolojik boyutuyla hiçbirimiz iyi değiliz. İyi olmamızı beklemeyin. Çünkü hiç iyi olmayacağız. Olmak istemiyoruz. Hesap soracağız. O gün bize yaşatılan cehennemin hesabını en ağır şekilde soracağız. Ve ben sıkıldım artık bu samimiyetsiz insanlık rollerinden.. Kuru kuru kınamalarla, üzülmelerle, geçmiş olsunlarla, başın sağ olsunlarla dönmeyecek bu devran. Ve bu yüzden diyorum ki; bizim için endişelenen, her türlü zulme karşı çıkan, halkların barış ve huzur içinde yaşamasını dileyen, farklılıklara saygı duyan ve en önemlisi içinde vicdan barındıran herkesin bu katliama sesini çıkarması insan olmanın bir gereğidir..

Bu bir vicdan çağrısıdır. Gün destek çağrısı yapma günü değil, yan yana omuz omuza mücadeleyi yükseltme günüdür! Barışı temin ederek, umutla-

rımıza sahip çıkma ve hayatlarımızı, hayallerimizi bizden çalanlardan hesap sorma günüdür! Onların bıraktığı yerden bayrakları devralıp, çocuklara gülebilecekleri bir dünya bırakmak için mücadeleye devam günüdür! Bizleri katlederek bitireceklerini sananlar umutlarımızı, hayallerimizi, gülüşlerimizi engelleyemezsiniz. Siz katleden zihniyetin devamcısı olabilirsiniz, biliyoruz. Biz de size boyun eğmeyenlerin torunlarıyız bu da size dert olacak!"

***

23 Temmuz 2015 günü İstanbul'a gelmiştik. Aşağıdaki ifadeleri yolculukta yazmıştım, bizi merak eden insanlar vardı ve bir cümle duymak istiyorlardı.

"Şehit, yaralı ve sağ kalan yoldaşlarımızla ilgilenmekten kendime bakamadım. Durumumu merak edenler var. Sağ elimde ve sol kulağımda hissizlik var. Sağ kulağımdan boyun ve sırta doğru ağrı var. Başımda da ağrı hiç dinmedi. Patlamadan bir gün sonra sağ kulağımdaki çınlama azaldı. En son yoldaşlarımla kahvaltı yaparken canlar yesin diye bir parça ekmek yemiştim. Bu akşam doğru düzgün ancak bir şeyler yedim. Psikolojim yerinde gibi. Aklıma geldikçe o anlar gözlerim öfkeden yaşarıyor. Dışarıdan bakıldığında iyi görünen mucize eseri yaşayan biri olarak, zalimlerden hesap sormadan ölmeyeceğim." mesajını paylaşmıştım.

Dostlar toplandı etrafımıza, ne durumdasınız, yaralarınız var mı? diye sordular. Gözyaşlarıyla birbirimize sarılıp durduk. Bir şekilde hayatta kalmış olmamıza bırakın sevinmeyi öfkeden deliye dönmüştük. Dostlar gözü yaşlı herkes birbirinin gözlerine bakıyor. Hem bizi hem olayı anlamaya çalışmak istemeleri normaldi ama biz normal değildik. Zihnimiz paramparça, kalbimiz kanamada, gözler yaşlı, akıl ise şok yaşayıp durmaktaydı!!

Aynı gün Suruç'taki katliamda hayatını kaybeden ve Karacaahmet Mezarlığı'na defnedilen Ece Dinç'in mezarına saldıran faşist bir grup, mezarın üzerinde bulunan tülbent ile kızıl bayrağı yaktı. Karacaahmet Mezarlığı'nda bulunan anneannesi Fikriye Erkan'ın üstüne defnedilen Ece Dinç'in mezarına akşam saatlerinde gelen yaklaşık 15 kişilik faşist grup, mezarın başında duran kızıl bayrak ile tülbenti yaktı. Mezarın etrafında bulunan taşların üzerine bazı şekiller çizdi. Kendilerini gören mezarlık bekçisinin havaya ateş açması üzerine grup mezarlıktan ayrıldı. Sabah kızının mezarını ziyarete gelen anne Yasemin Dinç, büyük bir şok yaşarken, mezar görevliler tarafından temizlendi.

23 Temmuz günü Deniz Gezmiş'in abisi Bora Gezmiş, Alican Vural ile ilgili Yurt gazetesine konuşarak, "O parkayı alır hediye ederdim, Deniz abisinin hediyesi diye" dedi.

Bora Gezmiş, "Ben onu (Alican Vural'ı) internetten okudum. O çocuk beni çok duygulandırdı. Parkayı alamamış, hiç olmazsa bir resim çektireyim demiş. Hakikaten çok duygulandırdı. İnan haberim olsaydı, o parkayı ben alır o çocuğa hediye ederdim, Deniz abisinin hediyesi diye.. Çok üzüldüm, yani böyle bir şeyde haberim olmadığına. Öyle de facebookda paylaştım onu. O ölenlerin yüzlerine baktığınız zaman pırıl pırıl gençler.. O ailelerin üzüntüleri en çok ben anlarım herhalde. Bu tür şeyler bizi çok üzüyor. Yani, olmaması gerekir. Kırık küsür sene önce üç fidanı idamına üzülüyoruz ama kırk küsür sene sonra yine pırıl pırıl gençler yok yere katlediliyorlar. Buna yürek dayanmaz. İnanın ben o ailelerin durumunu çok iyi anlıyorum. Bir evlat büyütüyorsunuz yirmili yaşlara getiriyorsunuz, gayet barışçıl bir şekilde toplantıya, bir yere gidiyorlar, cenazelerini alıyorsunuz. Hiç olacak şey değil. Toplumda ben görüyorum. Bir çok panellere toplantılara gidiyorum, pırıl pırıl gençlerin olduğunu görüyorum. Bazıları diyor ki gençler bugün apolitik, siyasetle ilgilenmiyor falan.. Ama siyasetle ilgilenen hakikaten ülkesini ve halkını seven, onun için uğraşan çok iyi yetişmiş bir gençlik kadrosu var. Sayıları az olsa bile var. Ben bunu görüyorum. Hiç de gençlerden ümitsiz değilim. Gençler geçmişteki o 68 kuşağının ideallerini ve düşüncelerini devam ettiriyorlar. Daha da ileriye götüreceklerine inanıyorum. Mesela o ölen gencin, Deniz'in parkasını giyip ona yakınlaşması, ona benzemek istemesi bile 68 kuşağının devam ettiğini gösteriyor.

Deniz'in yaptığı eylemlere bakın. Hiç birinde ikinci sırada değildir. Her birinde en öndedir. Gezi'de de olsa yine Deniz en önde olurdu. Çünkü, lider olmak ayrı bir vasıf, özellik gerektiriyor. Deniz Gezmiş olmanın kolay olmadığını herkesin bilmesi lazım. Lider olmak kolay değildir. Lider olduğunuz zaman en önde olacaksınız. Bütün tehlikelere karşı siz göğüsleyeceksiniz. 31 insan değil, önceden de ölüyorlardı. Bu devam edecek. Türkiye'de bir defa anlayışın değişmesi lazım öncelikle. Bu bölünme gerek mezhep açısından gerek ırk açısından gerekse inanış açısından bu bölünmenin bitmesi lazım. Herkesin aklını başına toplaması lazım. Maalesef hükümet de bunu körükleyen bir tutum izliyor. Suriye savaşından tutun, Kürtler ile olan ilişkilerden tutun, Aleviler ile olan ilişkilerden tutun, maalesef hükümet samimi değil. Yani bir çok

açılım yaptık diyor, hiç bir şey yapmıyorlar. Bu Ermeni açılımında aynı şeyi yaptı, Alevi açılımından da aynı şekilde hiç bir şey çıkmadı, Avrupa Birliği'ne katılacağız dediler hiç bir şey çıkmadı, Suriye'dekileri bahane etmesinler bu da bir mezhep şeyidir. Bütün bunların başı da Amerikan Emperyalizmidir. Amerikan Emperyalizminin Orta Doğu'daki hükümete onay vermesidir. Başka hiç bir şey değildir." ifadelerini kullandı.[14]

***

23 Temmuz 2015 günü bir olay vardı ki Dinç ailesini ve Ece'yi sevenleri bir kez daha derinden yaralıyordu. Katliamda yaşamını yitiren 20 yaşındaki Fikriye Ece Dinç'in o gün açıklanan üniversite sınav sonuçlarına göre 'İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler' bölümünü kazandığı anlaşılıyordu.

Canlı bomba saldırısında hayatını kaybeden 31 kişinin arasında yer alan 20 yaşındaki Fikriye Ece Dinç, 23 Temmuz'da açıklanan üniversite sınavı sonuçlarına göre, yıllardır istediği bölümü kazandı. Yıl boyunca üniversiteye hazırlanan Dinç, aldığı puan ile kısa bir süre önce tercihlerini yapmıştı. Dinç, eğer katledilmeseydi çok istediği İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümünde okuyacaktı. ÖSYM'nin açıkladığı sonuçlara göre 398,36974 puan alan Ece, 103 kontenjanın bulunduğu İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümüne en yüksek puanla girmeyi başarmıştı.[15]

Aynı gün Maltepe Belediyesi CHP'li Meclis Üyesi Yasemin Boyraz, Suruç'taki katliamda hayatını kaybeden annesi Bahar Nazegül Boyraz'ın ardından duygu yüklü bir mektup kaleme aldı. Yasemin Boyraz, "Şehr-i İstanbul'dan Amara'ya" başlığını taşıyan ve ailesi adına kaleme aldığı mektubunda, çevresinde herkes tarafından sevilen annesini şöyle anlattı:

"Suriye'de 4 yılı aşkın bir süredir devam etmekte olan iç savaşın etkilerinin her geçen gün televizyon ekranlarında ve sosyal medyada boy gösterdiği bir dönem yaşanmaktaydı. Kobane direnişi, Türkiye'nin Suriye sınırı alev alev yanarken; kanton içerisinde zulme, faşizanlığa ve barbarlığa karşı canlarını hiçe sayıp insanlık onuru için mücadele eden bir avuç yürekli insanın hikâyesiydi. İşte tam bu süreçte, savaşın acımasızlığı toplum katmanlarında yer bulurken, vicdanını ve merhametini bu direniş için seferber eden koca bir yürekti Nazegül (Bahar) Boyraz Ana. Ana diyoruz, çünkü o 55 yaşında ve 4 evladı olan bir anaydı. Yaşadığı çevrede, genci-yaşlısı herkes tarafından neşesi, güleryüzü, paylaşımcılığı ve duyarlılığıyla ön plana çıkan bir kadındı o. Azmi ve mücadele hırsı ile 53 yaşında yılmadan birçok işe imza atan girişimci ve zeki bir kadındı anamız. Yaşadığı zaman zarfında ideolojisini benimseyip

14 http://www.yurtgazetesi.com.tr/gundem/bora-gezmis-o-parkayi-alir-hediye-ederdim-deniz-abisinin-hediyesi-diye-h92797.html

15 http://www.evrensel.net/haber/256666/ece-dinc-katledilmeseydi-siyaset-bilimi-okuyacakti

mücadelesini yürüttüğü Cumhuriyet Halk Partisi'nin yürekli bir neferiydi ve partinin düzenlediği sosyal yardım kampanyalarında en ön sıralardaydı. Yabancı kültürlere açık, Uzakdoğuluları evinde misafir eden, hem evine bağlı bir Anadolu kadını, hem de mücadelesini her zeminde sürdüren devrimci ruha sahip bir insandı. Dini, dili, ırkı ve cinsiyeti ne olursa olsun herkesi kucaklayan, merhametli, içi insan sevgisiyle dolu, temel noktası hümanizm olan, gördükleri karşısında bir şey yapmak isteyen ve vicdanı sızlayan bir anneydi o."

Mektupta, "Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'ndaki (SGDF) pırıl pırıl gençlerin bölgeye yardım edeceğini haberini alır almaz Bahar Ana'nm da hemen kollarını sıvadığını" söyleyen Yasemin Boyraz, "Sınırdaki görüntüleri izlerken annem gözyaşlarına engel olamıyor, bölgedekilere nasıl yardım edeceğinin yollarını arıyordu ki, SGDF ona aradığı fırsatı sundu. Suruç'a gitmeden önce bize bu fikrini açtı. Bizlerle bu çalışmalar üzerine fikir münakaşaları yaptı. Bizlere okumuş olduğumuz kitapları ve giyilmeyen elbiseleri Kobane'ye götürmek istediğini dile getirdi. Tabi o çoktan kitap ve elbiseleri paketlemişti, kararı kesin ve netti. Bizlerle görüştükten sonra mutlulukla elindeki çuvalı sırtlamış ve 15 saat sürecek bir yolculukla Suruç'a hareket etmişti. Tabi her zamanki gibi, yolda gençlerin yiyeceğini düşünerek onlar için hünerli elleriyle yöresel yemekler hazırlamıştı. Amara Kültür Merkezi'ne ulaştığında bizleri aradı ve gözlerinin mutlulukla parladığını, içinin sevinçle dolduğunu bizlere anlattı. Ve tarih 20 Temmuz 2015, saat 11.45. Yüreklerimizi yakan ve tarihe kara bir leke olarak düşen bu menfur olayla anamızla birlikte 31 canımız yüreğimize ateş düşürerek aramızdan ayrıldılar. İşte anamız bu anlayışla oradaydı. Bahar Ana hepimizin annesi, acısı hepimizin acısı, tüm dostları saygıyla selamlıyoruz" dedi.[16]

***

23 Temmuz 2015 günü İstanbul Anarşi İnisiyatifi; Suruç katliamı bildirisi yayınladı. İstanbul Anarşi İnisiyatifi imzalı bildiri de, "Ortadoğu'nun barış elçisi, Türkiye halkının yüce koruyucusu, insanların yaşamına duydukları saygıyı yasalarına da yansıtmasını bilen, kadınların ve emekçilerin rahatlıkla yaşayabildiği bu memleketin tek ve yekpare muktediri TC, bugün Suruç'ta yine, yeniden katletti. Kobane'de kazanılan zaferden sonra, Işid çetelerinin yuvası olmaya devam eden, sınırlarını onların himayesine veren, evsiz, ailesiz bıraktığı insanlara "kucak" açıp, onların "babalığı"na soyunan TC, Kobane'de kütüphane yapıp, oyuncak dağıtmaya giden, hayatlarını bu dünyanın daha iyi bir yer olması için mücadeleye adamış olan anarşist yoldaşlarımızı, ESP-SGDF'li arkadaşlarımızı katletti. Parayla ve kanla beslenen devlet erkanı, televizyonlarda baş sağlığı dilemeye, Suruç'a gidip gövde gösterisi yapmaya devam ediyor. Haber kanalları devrimcilerin isimlerini okuma gayretinde bile değil. Kendine

16 http://www.evrensel.net/haber/256658/suructa-hayatini-kaybeden-bahar-nazegul-boyrazin-kizi-bahar-anayi-anlatti

isyan edenlere karşı tetikte tuttuğu polis ve sivil paramiliterleri son kurşunlarını da üstümüze sıkabilirler. Muktedirin beslediği çeteler, gecenin ve halkın çocuklarını katletmekle bitiremeyecekler; öfkemiz, memleketin son sokağını yakana dek dinmeyecek! Alper, Evrim Deniz, Ezgi, Keke, bir direniş ateşiyle toprağa düşen yoldaşlarımız, nice kardeşlerimiz. Sokaklarda, barikatlarda, okullarda, meydanlarda buluştuklarımız. Bu dünyanın güzel bir yer olması için direnenlerimiz. Kuraltanımaz isyankarlar, güzel dostlar. Yarın uyandığımızda yeni bir güne değil, sizsiz bir güne uyanacağız. Birlikte ettiğimiz isyan, sizin bıraktığınız yerden büyümeye devam edecek. Yüreğimizdeki yeni dünyada, siz barikatın en önünü tutuyor olacaksınız. Devlet ve muktedirleri anlasınlar ki, biz vuruldukça ölmeyiz, çoğalırız! Kobane'de yeni bir yaşamı inşa etmek için toprağa düşenler, yeni bir yaşamı birlikte inşa edeceğiz; ve gün gelecek, sizin katlinize sebep olanları o toprağa düşüreceğiz. Hep birlikte özgürleşeceğiz, direneceğiz. Eksildiğiniz ailelerde çoğalacağız! Umutlarınız, inancınız, devriminiz bize emanet. Yoldaşlarımızı katleden devletin, çetelerin ve onların faşizminin kırıntısını dahi bırakmayana dek, İsyan, Devrim, Anarşi!" ifadeleri yer alıyordu.[17]

***

Katliamdan 3 gün sonra Düş Yolcuları'nın Kobane'de yapmayı planladıkları Hatıra Ormanı projesi, Rojava Demokratik Gençlik Birliği ve Kobane'de bulunan SGDF üyeleri tarafından Kaniya Kurda bölgesinde "Suruç Şehitleri Ormanı" adıyla 250'yi aşkın fidan toprağa dikildi.

Akşam saatlerine doğru yapılan çalışmalar kapsamında bölgeye 250'yi aşkın fidan dikildi. Fidan dikimine Kobanê Kantonu Eşbaşkanı Enver Muslim, gençlik örgütü temsilcileri, SGDF üyeleri, MLKP savaşçıları ve çok sayıda Kobanili yurttaş katıldı. Fidan dikiminde sık sık "Şehîd namirin" sloganı. Fidan dikimine geçilmeden önce konuşmalar yapıldı. İlk olarak Rojava De-

17 http://sosyalsavas.org/2015/07/istanbul-anarsi-inisiyatifi-suruc-katliami-bildirisi/

mokratik Gençlik Birliği (YCR) adına konuşan Şirin Osman, Suruç'ta gerçekleştirilen saldırıyı lanetleyerek, saldırının YPG/YPJ'nin Rojava'daki başarısını ve ortaya çıkan dayanışma ruhunu hazmedemeyenlerin ortaklığıyla gerçekleştirildiğini dile getirdi. Osman, gençlerin yaratmak istediği kardeşlik köprüsünü sahipleneceklerinin altım çizerek, tüm Rojava gençliğine de devrimi sahiplenme ve savunma çağrısı yaptı. Osman'ın ardından konuşan SGDF MYK üyesi Medine Özmez, Suruç'ta katledilen arkadaşlarının hayallerini gerçekleştirmek için ilk olarak özgürlük bahçesinin inşasıyla işe koyulduklarını belirterek, bu süreci daha da güçlü bir şekilde sahiplenerek onların anılarını sahipleneceklerini söyledi. Özmez, "Yoldaşlarımızın kurmak istediği kardeşlik köprüsünün temellerinin ne kadar sağlam olduğunu buradan bir kez daha gösteriyoruz. Onların hayallerini gerçekleştirmek için inşaya dört kolla sarılacağız" dedi. Son olarak konuşan Kobanê Kantonu Eşbaşkanı Enver Muslim ise, tüm saldırılara karşı insanlığı savunmaya devam edeceklerini belirterek, "Birlikte savunduk, birlikte inşa edeceğiz" diyerek yola koyulan gençlerin ortaya koyduğu tavrın herkese örnek olması gerektiğini, bu saldırıyı gerçekleştirilen insanlık dışı yapıların hiçbir şekilde amaçlarına ulaşamayacağını kaydetti. Konuşmaların ardından onlarca yurttaş, özgürlük bahçesine fidanlar dikerek, gençlerin Kobani'de "ölümsüzleşmesi"ni sağladı.[18]

***

24 Temmuz'dan sonra yani Suruç Katliamı'ndan 4 gün sonra hükümet tek taraflı savaş kararı aldı. İstanbul'a döndükten sonra ben de ve birçok arkadaşımda sonradan ortaya çıkan şeyler oldu. Misal tam dört gün sonra sağ kolum yoğun bir şekilde seyiriyor adeta nabız gibi atıyordu, öyle ki damarlarım dışarı fırlayacak şekildeydi, başımda ve boynumun sağındaki ağrılar yoğunlaşıyordu. Birkaç gün boynumu hiç kıpırdatamadım. İşte böylesi bir haldeyken, "Suçluluk duygusu taşımamızı istiyorlar ama hayır. Biz suçluyu biliyoruz ve suçluyu tanıyoruz; katilimi tanıyorum. Katilim Kabil'dir, Kabil'in izinden giden egemenler, din adamları, zenginler, Firavunlar, Yezidlerdir bizi katleden. Biz ölmeyip sağ kalanlara suçluluk dayatıyorlar!! Hayır, suçlu arıyorsanız nefsinize bakın! Suçlu biz katledilirken çılgın tüketim ilişkilerine devam edip perdesini çekip kapıları yüzümüze kapatanlardır; katilimiz sessizce olan biteni izleyen Kabilleşmiş toplumdur." mesajları paylaşıyordum.

Katliamdan sağ kurtulan arkadaşlarımızdan bir tanesi aslında hissettiğimiz her şeyi şu sözlerle özetliyordu: "Sağır edici bir ses, yakıcı sıcaklık, yanmış et kokusu, yoldaşlarımın yaralarından kan gölü olmuş Pîrsûs, yol boyu gülüştüğümüz Ali, Ezgi, Mert; hasret giderdiğim kekem, gittiklerinle beraber dönememenin utancı, 20 Temmuz'da bıraktığımız zaman ve her gece bunlarla yüzleşmek; sessizliğiniz kadar suçlusunuz.."

Hayalet gibi dolaşıyoruz ortalıkta. Suruç'tan döndükten sonra tanıdığım

18 http://siyasihaber3.org/sgdfli-genclerin-hayali-kobanide-yeserdi-250yi-askin-fidan-dikildi

tüm yüzlerin yanında kendimi hayalet gibi hissettim. Nerde bir duman kokusu burnuma gelse Suruç'ta o an üzerimize sinen ve günlerce çıkmayan yanmış ceset kokusunu yeniden üzerimde hissediyordum!! Bomba sadece bedenleri değil zihinleri de paramparça ediyor! Zihnimde gecelerce patlayan bombalarla uyandım kabuslarımdan. Kan emici aşağılık vampirlerin zihnime hediye ettiği kabuslar. Hayalet gibi, gibi fazla, eğer hissediyorsan gerçek değil midir? Hayaletim tüm İstanbul'da dolaştı günlerce, tanıdık caddeler ve yüzler dışında gördüğüm her şey; günlerce koca bir boşluğun ta kendisiydi.

24 Temmuz Çarşamba günü İstanbul'da toprağa verilen HDP Maltepe İlçe Eş Başkanı Duygu Tuna için Sarıgazi festival alanında açılan taziye çadırına polis saldırdı. DİHA'nın haberine göre çadırın açılmasının ardından kısa bir süre sonra çadırı TOMA ve akrep ile abluka altına alan polis çadırın kaldırılmasını istedi. HDP ve ESP'lilerin çadırın kaldırılmasına karşı çıkması üzerine polis çadıra gaz bombası, plastik mermi ve tazyikli su ile saldırdı. Polis alandan çadırı dağıtarak ayrılırken, taziyelerin Sarıgazi'de Tuna'nın halasının işyerinde kabul edileceği açıklandı.[19]

24 Temmuz 2015 günü SGDF basın açıklaması yaptı: "Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu olarak "Beraber Savunduk Beraber İnşa Ediyoruz" şiarıyla başlattığımız kampanya kapsamında 19-24 Temmuz tarihleri arasında Kobanê'ye gitme ve Kobanê'nin yeniden inşası için çalışmalara katılma kararı aldık. Gezi'nin çocukları olarak bir buçuk ayı aşkın bir süre boyunca örgütlediğimiz yeniden inşa kampanyasında milletvekillerinden, aydınlara, gazetecilerden sanatçılara ve tabiki gençlere kadar herkesi Kobanê direnişi ile buluşturmaya çalıştık. 20 Temmuz Pazartesi günü ise Kobanê'nin yeniden inşası için getirdiklerimiz ve kampanyamız boyunca topladığımız oyuncak ve yardım malzemelerimiz ile Suruç'taydık. Tam da Kobanê'ye geçmek için son hazırlıklarımızı yaparken AKP destekli faşist-sömürgeci IŞİD çetesinin bombalı saldırısına uğradık. 31 düş yolcusu, 31 can yoldaşımızı bu saldırı sonucunda yıldızlaşarak ölümsüzlüğe uğurlarken, yüzlerce arkadaşımız ise ağır yaralı şekilde hastanelere kaldırıldık.

Daha önce çokça kez söylemiştik, şimdi bir kez daha yineliyoruz. Bizler Gezi'nin çocuklarıyız. Gezi'de dayanışmayı gördük, Gezi'de komünleri gördük. Kadınların özgürlük haykırışını Gezi'de işittik, eşitlik ve kardeşliği Gezi'de daha iyi tanıdık. Ve en önemlisi faşizme isyanı, direnmeyi, egemenlerin karşısında diz çökmemeyi Gezi'de milyonlarla yaşadık. İşte tam da bu yüzden Kobanê'ye giderek yeniden inşa çalışmalarına katılmaya karar verdik. Gezi'nin ve Kobanê'nin direnci arasında köprü olmak için yola çıktık. Ortadoğu'da ki kan deryasının ortasında yükselen Rojava Devrimi'nde direnci, özgürlüğü, kadın devrimi ve gençlik iradesini bulduk. Katliamlarla halklara kan kusturan, kadınları köleleştiren IŞİD'e karşı yıkılmayan Kobanê'de bulunmak istedik. Yıkık bir şekilde ayağa kalkmayı bekleyen Özgürlüğün ve direnişin kentine

19 http://www.birgun.net/haber-detay/duygu-tuna-icin-kurulan-taziye-cadirina-polis-saldirisi-85457.html

çocuk parkı, kütüphane, hatıra oramanı ve müze inşa ederek dayanışmayla yaralarını sarmak istedik. Ancak AKP hükümetinin tırlarla silahlandırdığı, lojistik desteğini hiç bir zaman esirgemediği IŞİD çetesnini gerçekleştirdiği bu kanlı katliam ile karşı karşıya kaldık. Hiç tereddütsüz şunu söyleyebiliriz. Acılıyız, üzgünüz, öfkeliyiz ama şaşkın değiliz. Bugüne kadar halkların devrimine düşman olanlar, bu devrimi boğmaya çalışanlar bu seferde devrimi inşa etmek isteyen bizlere saldırdılar. Çünkü onlar bu devrimin düşmanıdırlar. Çünkü onlar bu devrimi tecrit etmek istiyorlar, boğmaya çalışıyorlar. Gezi'nin çocukları ile Kobanê'nin yanyana gelip üzerlerine yürümesinden korkuyorlar.

Unutmuyoruz. "Bizlere Kobanê için sevinmeyin, oraları nasıl inşa edeceksiniz" diyerek fetvalar veren AKP hükümetinin ta kendisiydi. Ve çok iyi biliyorlardı ki bizler Kobanê'ye geçebilseydik, Kobanê üzerindeki tecrit yerle bir edilmiş olacaktı. İşte bu yüzden bizleri katliamla karşı karşıya bıraktılar Ve yine çok iyi görülüyor ki Suruç Katliamı bir savaş ilanının başlangıcı olmuştur. Seçimleri kaybeden AKP hükümeti başta Kürt halkı olmak üzere halklara ve ezilenlere karşı intikam almak için IŞİD eliyle Suruç Katliamını gerçekleşmiştir. 31 gencin ölümsüzleşen bedeni AKP hükümetinin intikam ve kanla beslenen politikalarınının göstergesi olmuştur. Suruç Katliamı ile SGDF'nin hedeflenmesi ise özel bir anlam taşımaktadır. SGDF bulunduğu bütün alanlarda Rojava Devrimi'ni kendi devrimi olarak görmüş, her alanda bu devrimin ve direnişin bayrağını yükseltmiştir. Eski SGDF üyeleri Emre Aslan, Sinan Sağır ve enternasyonal komünist Ivana Hofman'ın Rojava topraklarında ölümsüzleşmesi bu güçlü politik bağın göstergesidir. SGDF bu yüzden hedef alınmıştır.

Ne var ki gençler, kadınlar, halklar ve ezilenler bu katliamlara sessiz kalmamıştır. Yüzbinler Cebrail, Ezgi, Polen, Nartan, Büşra, Ece, Keke ve daha niceleri olarak sokakları, meydanları doldurmuştur. Yoldaşlarımızın cenazelerini omuzlarında taşıyanlar AKP ve IŞİD çetelerine karşı direnişin simgesi haline dönüşmüşlerdir. Dünyanın her yerinden gençlik örgütleri ve halklar da bu katliam karşısında sessiz kalmamıştır. Ortadoğu'dan Avrupa'ya kadar dünya hakları SGDF'yi ve Suruç Şehitlerini sahiplenmişlerdir.

Ayrıca yoldaşlığın en güzel örneklerini sergileyen bütün gençlik örgütlerine ve bütün yoldaş kurumlara bir kez daha teşekkür ediyoruz. Yaralarımızı sarmaya çalışarak, yeniden ayağa kalkmak için çabaladığımız bu günlerde gösterilen dayanışma asla unutulmayacak ve zafere kadar bu yoldaşça yürüyüşümüz devam edecektir. Son günlerde ise devrimcilere-yurtseverlere-sosyalistlere dönük bir siyasi soykırım operasyonu gerçekleştiriliyor. SGDF olarak bizler de bu operasyondan nasibimizi alıyoruz. Her politikamız üzerinden geniş bir algı operasyonu yürütülüyor. Üyelerimiz açıkça hedef gösteriliyor. Derneğimiz ve eylemlerimiz kriminalize edilmeye çalışıyor. Bu anlamda derneğimize ve üyelerimize dönük her saldırının sorumlusu AKP hükümeti ve devlettir.

Biz buradan bir kez daha yineliyoruz. Her ne pahasına olursa olsun Kobanê'nin inşasına, Rojava Devrimi'ne sahip çıkmaya devam edeceğiz. Yürüttüğümüz kampanya artık milyonların kampanyası olmuştur. Bizleri durdura-

bileceklerini zannedenler yanılıyorlar. Yarın Kobanê'ye, Suruç'a daha güçlü geleceğiz. "Beraber Savunduk Beraber İnşa Ediyoruz" kampanyasını sahiplenen, parçası olan herkesle devrime akacağız.

Ayrıca yaralanan yoldaşlarımıza bir kez daha geçmiş olsun derken çağrımızı yineliyoruz. Herkesi yaralanan düş yolcularını ziyaret etmeye, faşist saldırganlığa karşı yaralılara sahip çıkmaya çağırıyoruz. Hastanelerde gelişebilecek saldırılara karşı yaralı yoldaşlarımızı sahiplenmenin önemini bir kez daha vurguluyoruz. Şimdiki taleplerimiz ise oldukça açıktır. Katliamın sorumluları derhal bulunmalı ve yargılanmalıdır. Suruç Katliamı dosyasındaki gizlilik kararı bir an önce kaldırılmalıdır. SGDF üyelerine dönük polis takipleri ve telefon tacizleri durdurulmalıdır. Bizlerinde parçası olduğu HDP'ye ve vekillerimize dönük saldırgan söylemlere son verilmelidir. Şehit düşen yoldaşlarımız ile ilgili ise sizden bir talebimizin olması söz konusu değildir. Onların ideallerini yaşatmak, eşit özgür bir dünyayı inşa etmek, gençliği sosyalizm ile buluşturmak ve katillerinden hesap sormak bizim boynumuzun borcudur."

24 Temmuz 2015 günü devlet savaş kararı aldı. Aynı gün şu olaylar yaşandı:

- IŞİD'e operasyon müsameresinde, İstanbul'da bir devrimci kadın, Mardin Nusaybin'de Seyfettin Dede isimli bir Kürd genci, Cizre'de bir Kürd genç, Amed'de bir çocuk öldürüldü, Adıyaman'da gözaltına alınan IŞİD'çiler serbest bırakıldı.
- Mersin'de, Pirsûs/Suruç katliamını ve yaşanan hava saldırılarını protesto eden halka, polisin saldırması sonucu evinin balkonunda oturan 35 yaşındaki Bülent Ecevit Güngör, kafasına gaz kapsülünün gelmesiyle ağır yaralanarak vefat etti.
- YPG Kobanê Komutanlığı: "TC Devleti İŞİD'i değil YPG mevzilerini bombaladı." YPG Kobanê Komutanlığı yaptığı açıklamada, "Türk tankları 24 Temmuz'da Zormixar köyünde (Cerablus Sınırı) YPG mevzilerini bombaladı ve 4 savaşçımız yaralandı" Gire Spî'nin batısında Kobanê'nin doğusunda yer alan Til Fender köyünde TC devletinin YPG'lilerin araçlarını taradığını söyleyerek,"TC Devletini Uyarıyoruz" açıklamasını yaptı.
- 80'den fazla muhalif haber sitesi kapatıldı ve erişimleri engellendi. Kapatılan ve erişimi engellenen çoğu site Kürd basınına aitti. 20 bin'e yakın twitter hesabı kapatıldı ve engellendi. Yüzlerce Facebook sayfası kapatıldı! Kürdistan'da 3G internet bağlantısı erişimi kesildi.

***

25 Temmuz 2015 günü Cumartesi Anneleri açıklama yaptı, "Suruç'taki gençler elimiz ayağımızdı" ifadelerinin yer aldığı açıklamada, "Onlar aynı zamanda bu alanın çocuklarıydı. Galatasaray'da, Roboski'de, Soma'da adalet arayan annelerin yanında olan çocuklarımızdı. Biz evlat acısının yakıcılığını

iyi bilen Cumartesi Anneleri, her hafta Galatasaray'da 'Biz yaşadık, başka bir anne yaşamasın diye' buluşuyoruz" denildi. Oturma eylemi sırasında, Suruç'ta hayatını kaybeden 31 kişinin isimlerinin bulunduğu karanfiller, meydanda yerini aldı. Gençlerin hayatını kaybetmesi nedeniyle anneler o hafta konuşmadı.

Kayıp yakını Faruk Eren, "Ağlıyorum bir haftadır. Ülkemizde tekrar bombalar patlıyor, gençler ölüyor. Özellikle son bir haftadır yaşananlar bizi çok ürkütüyor. İnternet siteleri kapatılıyor. Uçaklar bomba yağdırıyor. 90'lı yıllara doğru birileri ülkeyi hızla çekmeye çalışıyor. İktidar bunu yapmaya çalışıyor. Bizler burada oturanlar o yılların tanığıyız. Neler yaşandığını çok iyi biliyoruz. Ne büyük acılar yaşandığını çok iyi biliyoruz . O acılar yaşanmasın diye biz burada oturuyoruz. Yüzlerce insan kaybedildi, binlerce faili meçhul cinayet işlendi. Sakın ha diyoruz. Sakın ha! Bir daha o yıllara döndürmeyin bu ülkeyi. Ben tekrar ölen 31 genç arkadaşımız için yakınlarına, tabi bize başsağlığı diliyorum" dedi.

Basın açıklamasını okuyan Metin Göktepe'nin ablası **Meryem Göktepe:** "Özgür, eşit adil bir yaşam arayışında olan evlatlarımız ecelsiz ölmeye devam ediyor. Devlet yine yükümlülüklerinin yerine getirmedi. Kalplerinde insanlık sevgisi, ceplerinde oyuncak taşıyan çocuklarımız, göz göre göre gelen vahşi bir katliamın ortasında bıraktı. Onlar, Galatasaray'da, Roboski'de, Soma'da adalet arayan annelerin yanında olan merhametli, vicdanlı çocuklarımızdı. Cemil bizi yalnız bırakmadı. Büşra Galatasaray'da basın açıklamamızı okudu. Hatice Ezgi, bizi desteklemek için her fırsatta Galatasaray'a geldi. Çağdaş, her cumartesi Galatasaray'da elimiz, ayağımız oldu. Onlar gibi gençlere sahip olduğumuz için hâlâ, her şeye rağmen gelecekten umutluyuz" dedi.[20]

26 Temmuz 2015 günü Düş Yolcuları'nın Kobanê'ye götürmek istediği oyuncaklar, Kobanêli çocuklara ulaştırıldı. Düş Yolcuları'nm kampanya boyunca topladığı oyuncaklar Suruç'tan Kobanê'ye götürüldü. Bir kamyonet ile götürülen oyuncaklar, Kobanê'deki SGDF üyeleri ve kanton yöneticileri tarafından Kaniya Kurda mahallesi ve kamptaki ailelerin çocuklarına dağıtıldı.

---

20 http://www.radikal.com.tr/turkiye/cumartesi-anneleri-suructaki-gencler-elimiz-ayagimizdi-1403696/

Oyuncakların dağıtımı esnasında Kobanêli çocukların mutlulukları gözlerine yansıdı. Zafer işaretleri yapan çocuklar, oyuncaklarını dağıtan görevlilere teşekkür etti. Oyuncakların teslim edilmesi esnasında konuşan Kadın Bakanı Merve Drei, Kobanê'deki kreşin DAİŞ saldırıları ve savaş ortamında büyüyen çocukların psikolojileri ve ihtiyaçları için büyük bir önem taşıdığını söyledi. "Oyuncaklar tam zamanında geldi" diyen Drei, SGDF üyelerine teşekkür etti. SGDF MYK üyesi Medine Özmez de, Kobanê'nin yeniden inşasına ilişkin çalışmalarını devam ettireceklerini söyledi. Suruç'ta katledilen 31 arkadaşlarının mücadelesini devam ettireceklerini belirten Özmez, kampanya amaçlarını anlattı. Özmez, diğer kreşlere de yardım getirmeyi sürdüreceklerini aktardı.

Aynı gün Türkiye'nin Moskova Büyükelçiliği'nde Suruç protestosu gerçekleşiyordu. Anarşi İnisiyatifi'nin Türkiye konsoloslukları ve büyükelçilikleri önünde eylem çağrısına uyan Rusyalı Dimitriy Petrov, Moskova'daki Türkiye büyükelçiliği önünde tek başına oturma eylemi yaptı.

Dimitriy Petrov da çağrıya büyükelçilik önünde yapmış olduğu eylem ile cevap vererek şunları söyledi: "Eylemimin asıl amacı Türkiye'nin Suruç ilçesinde 20 Temmuzda IŞİD tarafından katledilen gençleri ve 24-25 Temmuzda öldürülen partizanları anmaktır. Türkiye'nin 'İslam Devleti' politikasını kınıyorum. Arkadaşlarımız boşuna ölmedi. En büyük silah dayanışmadır." Petrov, gerçekleştirdiği eylemde Rusça ve Kürtçe "Kapitalizme Hayır, Yaşasın Özgür Rojava" yazılı bir pankart da taşıdı.[21]

***

28 Temmuz 2015 günü Evrensel Gazetesi'nden Mesut Akatay'ın Suruç'tan sağ kurtulan yoldaşımız Ateş Alpar ile yaptığı söyleşide Ateş tüm 'Düş Yolcuları'nın fotoğrafını çekip ortak duygularımızı özetliyordu: "Ortak şarkımız vardı: Barış" [22]

Kobanê'nin yeniden inşası için Adana'dan Suruç'a giden grup içerisinde yer alan ve patlamadan hafif yaralanarak kurtulan Ateş Alpar ile Diyarbakır'da Gazeteciler Derneğinde görüşüyoruz. Röportaj sırasında sık sık boğazımızda düğümlenen kelimelerle Suruç'a yolculuklarını, saldırının öncesini ve sonrasını konuşuyoruz. Ağlaya ağlaya arkadaşlarının fotoğraflarını çekmek zorunda kaldığını anlatıyor Alpar ve "Hepimizin ortak bir şarkısı vardı ve bu şarkının adı barıştı" diyor.

---

21 http://bianet.org/bianet/insan-haklari/166330-turkiye-nin-moskova-buyukelciligi-nde-suruc-protestosu

22 https://www.evrensel.net/haber/257048/suruc-katliamindan-kurtulan-ates-alpar-ortak-sarkimiz-vardi-baris

Suruç'a giderken neler yaşadınız?

Biz Adana ekibi olarak, Mersin ve Hatay ekibini bekledik. Hatta Yunus Emre (Suruç'ta hayatını kaybeden Yunus Emre Şen) arkadaşımız 'Size bir sürprizim var, erken gelirseniz' dedi. İlk ben geldim. Hatay ekibi gelince Hatay'a has yöresel acılı ekmek getirmişlerdi. Yunus Emre sürprizim bu dedi. Çok sevinmiştik biz de. (Meğer acılı olan sadece ekmek değilmiş...) Mersin'deki arkadaşlar da gelince hep birlikte sofra kurduk heyecanlı bir şekilde oturduk sofraya. Yemek yedik, yemeği yedikten sonra Kobanê için toplanan oyuncak ve diğer malzemeleri araçlara yükledik. Daha sonra otobüse bindik. Birçoğumuz birbirimizi ilk defa görmemize rağmen sanki yıllardır arkadaş gibiydik. Çünkü hepimizin ortak bir şarkısı vardı ve bu şarkının adı barıştı. Bizi birbirimize yaklaştıran barış, kardeşlik köprüsüydü.

Senin için çok zor olacak belki ama patlama anının öncesinde ve sonrasında neler yaşandığından bize biraz bahsedebilir misin?

Amara Kültür Merkezine geldiğimizde Yunus Emre'ye 'Kaç kişiyiz' diye sordum. Yunus Emre bana, "Ben net olarak bilmiyorum, emniyet biliyordur" diye yanıt verdi. Hep beraber Amara Kültür Merkezinde kahvaltı hazırlıkları yaptık. Kahvaltıya oturduk. Kahvaltıda herkes daha da kaynaştı. Gülüyoruz, espriler yapıyoruz. Herkeste bir heyecan, bir heyecan anlatamam. Karadenizli abi espriler yapıyor. Ağız dolusu gülüyoruz. Kahvaltımızı yaptıktan sonra basın açıklaması için toparlandık ve basın açıklaması yapılacak alanda toplandık. Ben de fotoğraf çekiyordum. Basın açıklaması yapıldı. Patlama basın açıklaması bittikten 1-2 dakika sonra oldu. Bomba olduğunu hiç düşünmedim. 'Cam düştü herhalde' diye düşündüm. Sonra geri çekilince arkadaşlarımın parçalanmış bedenini gördüm. İnanmak istemedim. Donup kaldım. İnsanların bedeni yanıyordu. Gözleriyle yardım istiyordular. O kadar sıcaktılar ki dokunamıyorduk. Galonlarla su boşaltıyorduk arkadaşlarımızın üstüne. Canımız yanıyordu. Parçalanmış arkadaşlarımızın arasında ağır yaralanan bir abi zafer işareti yaparak (Hiç aklımdan çıkmıyor o kare) 'Yaşasın devrimci mücadelemiz', 'Yaşasın devrimci gençlik' diye slogan atıyordu. O anda ondan aldığım güçle fotoğraf çekmeye başladım. Ağlaya ağlaya parçalanmış bedenlerin fotoğraflarını çektim. Ama hiçbir fotoğrafa bakamadım.

Görüştüğümüz bazı Suruçlu vatandaşlar, "O gün bir şey olacağı belliydi. Elektrik dünden beri kesilmişti" gibi yorumlarda bulundular. Sizi şüphelendiren ya da kaygılandıran herhangi bir durumla karşılaştınız mı?

Hiçbir kaygımız yoktu. Patlama olacağı aklımızdan bile geçmezdi. Her şey gayet güzeldi. Ta ki patlama olana kadar... Biliyoruz ki Suruç'ta hayatını kaybedenlerin birçoğu Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen insanlardı ve aslında özlediğimiz tabloyu da bizlere gösterdiler.

'BU SALDIRI BARIŞA VE KARDEŞLİĞE YAPILDI'

Bu noktada, saldırının halkların dayanışmasına yönelik bir saldırı olduğunu söyleyebilir miyiz?

Kesinlikle. Samsun'dan, Giresun'dan, İzmir'den, Hatay'dan, Adana'dan, Amed'den, Batman'dan, Ankara'dan, Trabzon'dan insanlar vardı. Dayanışmamız enternasyonalist bir dayanışmaydı. Ekeceğimiz fidanlarda umut yetişecekti. Ama umudu ateşe verdiler. Türkiye halklarına şunu söylemek isterim. Biz acılar coğrafyasında yaşayan bir toplumuz. Bu saldırı sadece bize yapılmadı. Barışa, kardeşliğe, insanlığa karşı yapıldı. İnsanlığın safında olanlara herkesin destek vermesi, giriştiğimiz bu barış mücadelesinde bizleri yalnız bırakmamalarını isterim, en büyük görevimiz olmalı. Yaşasın halkların dayanışması, yaşasın halkların kardeşliği...

'YARALARINA MERHEM OLMAK İSTEDİK'

Kobanê'de neler yapmayı planlıyordunuz?

Kobanêli çocukların ve ailelerin yaralarına biraz da olsun merhem olmak istedik. Kobanê'de hastane inşaatında gönüllü olarak çalışacaktık. Bu dayanışma hepimizi heyecanlandırıyordu. Ben hayatımda birçok işte çalıştım; simit sattım, boyacılık yaptım, dondurma sattım ama ilk defa inşaat yapmak için gidiyordum. Acaba orada "İnsanlık için mücadele eden insanlarla konuşabilecek miyim, onlara sarılabilecek miyim?" düşüncesi beni heyecanlandırıyordu. Şarkılarla türkülerle yola çıktık. Çünkü hepimiz bir barış elçisiydik. Hepimizin türküsü vardı. Türküsü olanlardan zarar gelmez. Ama onlar türkülerimizi susturdular. Suruç'a vardığımızda herkeste bir heyecan vardı. Özellikle kadın arkadaşlar o kadar güzeldiler ki. Büyük bir çoğunluğu YPJ'li kadınlar gibi saçlarını örmüşlerdi. (Tutamıyor kendini...)

***

04 Ağustos 2015 günü Suruç katliamında ağır yaralanan **Vatan Budak** tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti. Budak, Gazi Osman Paşa'da yapılan cenaze töreni sonrasında toprağa verildi. Budak, tedavi gördüğü hastanede 16 günlük yaşam mücadelesi sonrasında dün yaşamını yitirdi. Birleşik Anarşist Atak üyesi olan Vatan, diğer yoldaşlarıyla birlikte SGDF'nin (Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu) çağrısıyla Kobane'nin yeniden inşasına katkıda bulunmak amacıyla organize ettiği etkinlik için Suruç'a gitmişti. Vatan'ın ölümüyle Suruç katliamında ölenlerin sayısı toplam 32'ye, ölen anarşistlerin sayısı ise 5'e çıkmış oldu.

Cenaze törenine Vatan'ın ailesi ve yoldaşlarının yanı sıra Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) İstanbul İl Başkanı Çiçek Otlu, HDP İstanbul Milletvekili Erdal Ataş da katıldı. Törene CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ve CHP İstanbul İl Başkanı Murat Karayalçın da Çelenk gönderdi.

Baba Murat Budak, Vatan'ın yoldaşlarına sarılarak "Biz oğlumuzla gurur duyuyoruz. Bir oğlum daha var adı Özgür. Onu da yetiştireceğiz" dedi.

Cenazede bayrak ve flama taşınmazken Vatan'ın tabutu üzerine anarşist komünistlerin bayrağı kızıl kara bayrak, Çarşı bayrağı ve kendi fotoğrafı serildi. Budak defnedildikten sonra mezarı başında 1 dakikalık saygı duruşu

yapıldı. Saygı duruşu esnasında Vatan'ın yoldaşlarından biri Arkadaş Zekai Özger'in 'Alnında Dağ Ateşi' şiirini okudu.

İstanbul Anarşi İnisiyatifi, Sosyal Savaş ve Toprak ve Özgürlük Kolektifi'nden yoldaşları, "Devletin zulmünün yetmediği yetemediği ve bir türlü bitiremediği topraklarda gözlerini dünyaya yumdu Vatan. Kendinde yarattığı, durmadan büyüttüğü dünyanın içine Kobane'yi de sığdırdı ve öylece bıraktı. Bir anarşist olarak yeniden yaratıma tuğlasını koydu, buna kimsenin şüphesi olmasın. Şimdi biz anarşist yoldaşlarına kalan şey bu dünyayı, Vatanın anarşist düşüncesini, anarşist mücadelemizle birleştirip yaşama dair yarım kalan ne varsa tamamlamak. Yaşasın Anarşi Yaşasın Devrim" ortak metnini okudular.

SGDF Temsilcisi İlke Başak Baydar ise Kobane için çıktıkları yolda AKP, devlet ve IŞİD iş birliğinin sonucunda katliama uğradıklarını ifade ederek, "Bugün toprağa 32. öfke tohumumuzu ektik. Hesap mahşere kalmayacak" dedi.

Son olarak konuşan HDP İstanbul Milletvekili Erdal Ataş da Vatan'ın ailesine ve yoldaşlarına baş sağlığı dileyerek şöyle devam etti: "Sermaye kesimlerinin çıkarı uğruna halklar öldürülüyor. Kendi çıkar ve iktidarları için ayrımcı ve ırkçı politikalar hayata geçiriliyor. Gerici güçlere karşı güçlerimizi birleştirip bu anlayışla devam ettireceğiz. Yoldaşlarımızın bıraktığı davayı devam ettirip Dünya'yı ve Ortadoğu'yu özgür, barışçıl ve demokratik bir düzene kavuşturacağız." Budak'ın ölümünün ardından Suruç katliamında hayatını kaybedenlerin sayısı 04 Ağustos itibariyle 32'ye yükseldi.[23]

***

Kadın Özgürlük Meclisi (KÖM) tarafından 05.08.2015 tarihinde hazırla-

23 http://www.evrensel.net/haber/257568/suruc-katliaminda-hayatini-kaybeden-vatan-budak-topraga-verildi

nan ***"20 Temmuz 2015 Tarihinde Suruç'ta SGDF- ESP-BEKSAV Gruplarına Yapılan İntihar Saldırısının Gözlem Raporudur"*** başlıklı gözlem raporu aşağıdaki gibidir:

Kadın Özgürlük Meclisi olarak katliamı yerinde incelemek, tanıklar ve mağdurlarla yüz yüze görüşmek ve yetkili kurumlarla katliama dair resmi temaslarda bulunmak amacıyla Sakine Esen, Gülsüm Ağaoğlu, Nimet Tanrıkulu, Nur Aytemur, Meral Danış Beştaş, Mukaddes Çelik, Ezra Elbistan, Hatice Ödemiş, Bedriye Yorgun ve Gülay Koca'nın katılımıyla bir heyet oluşturulmuştur.

HEYETİN GİRİŞİMLERİ: Heyetimiz öncelikle Urfa'da Başsavcı Uğurhan Kuş ile görüşerek olaya ilişkin bilgi almıştır. Daha sonra katliamın gerçekleştiği Suruç ilçesine hareket eden heyet, burada Suruç Belediye Eş Başkanı Zuhal Ekmez'le görüşmüş, olay günü, öncesi ve sonrasına ilişkin detaylı bilgi almıştır. İlçe Kaymakamı Abdullah Çiftçi'yi ziyaret eden heyet, daha sonra Amara Vakfı'na geçerek yerinde incelemelerde bulunmuş ve Amara Vakfı yöneticileri ve görgü tanıklarının tanıklıklarına başvurmuştur. Amara Kültür Merkezi Müdürü Zehra Yanardağ, Çadır Kent çalışanı Sait Kaya, DBP Suruç İlçe Eş Başkanı Mehmet Koçtu, HDP Suruç İlçe Eş Başkanı Suphi Koçyiğit tanıklıklarına ve bilgilerine başvurulan diğer isimler arasında yer almaktadır. Suruç Savcısı İhsan Güngör görüşme talebimizi kabul etmemiştir.

Urfa Başsavcısı Uğurhan Kuş ile Yapılan Görüşme özetle; Olayla ilgili sorumlu Suruç Savcısı İhsan Güngör'ün randevu vermemesi üzerine Urfa Cumhuriyet Başsavcısı Uğurhan Kuş'tan randevu talep edilmiş ve bir görüşme gerçekleştirilmiştir.

Cumhuriyet Başsavcısı Uğurhan Kuş, kendisine yönelttiğimiz sorulara, dosyada gizlilik kararı olduğu gerekçesiyle ısrarla bilgi vermeyeceğini belirtmiştir. 28 uzmanın Ankara'dan gelerek incelemelere katkı sunduğunu, çok yönlü soruşturmanın devam ettiğini beyan eden C. Başsavcısı, dosyanın fezlekeyle Suruç'tan kendilerine geldiğini, bundan sonra kendilerinin soruşturmayı yürüteceklerini ifade etmiştir.

Soruşturmanın hangi aşamada olduğunun sorulması sorulan Kuş, bu kapsamda bir görüşme beklemediğini, soruşturmanın devam ettiğini, dosyayla ilgili gizlilik kararının olduğunu bu nedenle bu konuya ilişkin konuşamayacağını tekrarlamıştır. Gizlilik kararının olaydan iki gün sonra alındığını söyleyen Başsavcı, olayın her yönüyle açığa çıkarılması için yoğun bir çalışma yürüttüklerini, canlı bomba dışında 'yakalanan' olmadığını, canlı bombanın ikameti olan Adıyaman'da araştırma yaptıklarını ifade ederek saldırganın arama kaydının olmadığını, telefonla herhangi bir görüşme yapmadığını, telefonun kendilerinde olduğunu söylemiştir.

Dosyanın tamamlanmasının bir aydan fazla sürebileceğini belirten Başsavcı ikinci bir bombacının varlığına ilişkin iddialar üzerine kendilerinde böyle bir bilgi bulunmadığını belirterek dosyadaki gizlilik kararını tekrarlamıştır.

Suruç Belediyesi Eş Başkanı Zuhal Ekmez özetle şunları söylemiştir; "Özellikle Kobanê'ye DAİŞ'in 15 Eylül saldırısından önce de kısmen küçük

saldırılar oldu. Burası polis kaynıyordu. 15 Eylül'den önce de Temmuz-Ağustos aylarında çadır eylemlerimiz vardı. Polis çok kötü bir şekilde saldırmıştı. O dönemde burada çok fazla güvenlik gücü vardı. 15 Eylül saldırısından sonra bu daha da arttı, Türkiye'nin neredeyse her ilinden buraya güvenlik güçleri gönderildi. MİT'in cirit attığı bir yer burası, Suruç TC için önemli bir yer. DAİŞ çetelerine destek verdiklerini sınırdan geçirdiklerini biliyoruz. Bağlantıları da Türkiye'nin milli istihbarat örgütü götürüyor. Bu basına da yansımıştır. Dolayısıyla da burada güvenlik güçleri hiçbir zaman eksik olmadı. DAİŞ çetelerinin sınırı geçmesini önlemek adına aylarca süren sınır nöbetlerimiz oldu, ama bizim güvenliğimizden sorumlu olan güvenlik güçleri, bu çetelerin geçmelerine izin vermemeleri gerekirken bize karşı güç kullandılar. Gerçek mermi ve gaz bombalarıyla saldırdılar. Birçok arkadaşımız yaralandı. O gün bizim arkadaşlarımız SGDF'li gençlik gelmeden bir gün önce Kaymakam'ın talebi üzerine kendisiyle görüşmüşler. Bu sürecin başında biz açıkçası Kaymakamla görüşme noktasında çok sıkıntılıydık, çoğu zaman telefonlarımızı bile açmıyordu. Sonuçta devletin buradaki bir temsilcisidir ve devlet politikalarını yerelde hayata geçiren kişidir. Bu muhatap almama elbette her daim olan bir şey değil, ilişkilerin gerilmesi süreçle ilgili bir şey, yoksa her seferinde biz kendisine ulaşamıyoruz gibi anlaşılmasın. Zaman zaman böyle sıkıntılarımız oldu. O gün arkadaşlarla görüşmüş, basına yansıyan kendisinin açıklamalarına göre, güya benimle görüştüklerinde güvenlik talep edilmemiş... Bu doğru değildir. Genç arkadaşların geleceği sosyal medyada fazlasıyla paylaşılmıştı herkesin bilgisi vardı. Bir Hafta önce üç arkadaş gelip benimle görüştü. Talepleri şu yönlüydü: "Biz Kobanê'ye geçmek istiyoruz, ama olur da geçemezsek Suruç Belediyesi bize ağaçlandırabileceğimiz bir alan verebilir mi?". Bu geçişlerle ilgili zaten Belediye ilgilenmiyor, burada bir komisyon var. Gençler HDP genel merkeziyle görüştüklerini söylediler. "Köylerde çadır kurarak sınır nöbeti tutabilir miyiz" dediler. Ben de "Sizin güvenliğinizi sağlayamayız. Bununla ilgili size gidin yapın diye bilgi veremem güvenlik sıkıntısı var. Bizim koordinasyondan arkadaşlarla görüşün" dedim. Basın açıklaması ile ilgili de söyleyeceğim, 1 gün öncesinde miting vardı, mitingde de güvenlik güçlerinin çok enteresan bir şekilde önlem alma durumları yoktu. Normalde bir hareketlilik olur, güvenlik önlemi alırlar ellerinden geldiği kadar insanları buraya bırakmama eğilimleri vardır. Olay günü benim grup toplantım vardı. Miting günü arkadaşlar çok ısrar etmişti gitmem için. Grup toplantısı için Urfa'ya gitmek üzere için yola çıktım, yoldayken telefonda Cebrail arkadaşla konuştuk. "Ne yaptınız ağaçlandırmayı?" diye sordu. Ben de imar bölümüyle görüştüm, "Hazır bir arazi var kendileri bakacaklar siz de uygun görürseniz" dedim. Hatta ağaçları da bir hafta önce göndermişlerdi. 200 tanesi bizim garajdaydı, 300 tanesini de Kobanê'ye geçirmiştik onların isteğiyle. Ağaçları götüremezlerse burada dikeceklerdi. "Kaymakam sizi göndermeyecek" dedim. Sosyal medya üzerinden duymuş ve bizim encümenlerden birine söylemişti, "Bunları göndermeyeceğim" diye. Cebrail'le konuştuk, Kaymakam bırakmayacak dedim.

"Biz Kültür Merkezindeyiz" dedi. "Ağaç işi tamamdır" dedim. Hatta "Biz burada kalmak istiyoruz, bize kalacak yer ayarlayın" dedi. Yemek meselesini konuştuk. Ama arkadaşlar bana basın açıklamasından hiç bahsetmediler. İlçe Eş başkanı arkadaş da orada, herhangi bir basın yok ama kendi kameralarını getirmişler, açıklama yapacaklar o esnada. Yaralıları taşırken engelleme, havaya ateş açma, gaz sıkma iddialarının sorulması üzerine Zuhal Ekmez: "Evet polisin havaya ateş etme durumu var. Şahsın kim olduğunu bilemiyorum ama bir amirdi, çevik kuvvetin bir üstüydü. Buranın bir yetkilisi mi bilemiyorum. Dedi ki, "Başkan biz ambulansların geçişi konusunda sıkıntı yaşıyoruz, halkı sakinleştirmek konusunda sıkıntımız var, gelip yardımcı olur musunuz" dedi. Yerde cenazeler vardı. Tamam dedim, biz çıkar çıkmaz, çevik kuvvete dediği şu oldu: "Sürün bunları". Bunu demesiyle çevik kuvvet cop kullanmaya ve sonra gaz atmaya başladı". Patlamayla müdahale arasında ne kadar süre olduğunun sorulması üzerine Zuhal Ekmez: "Saat beşe geliyordu, öyle hatırlıyorum. Bunun üzerine ben Kaymakamı çağırdım. Çünkü 'durun durun' diyorum, dinlemiyorlar. Ben de içeri girip Kaymakamı çağırdım. Kaymakam, Emniyet Müdürü orada. Sonra Kaymakamla birlikte çıktık, Kaymakam müdahale edince durdular. Ondan sonra halk daha fazla slogan atmaya başladı. Orada duran bir yurttaşın şöyle bir anlatımı oldu: "Ben bugün hastaneye uğramıştım sabah, hastane çalışanı 'bir güvenlik görevlisinin geldiğini ve çabuk olun ben sıra bekleyemem çok hızlı bir şekilde işlemlerimi yapın, bugün Suruç'ta bir olay olacak" dediğini aktardı.

Suruç Kaymakamı Abdullah Çiftçi özetle şunları söylemiştir; "Olaydan bir hafta önce "sosyalist gençlerin" Suruç'a geleceği ve Kobanê'ye geçebileceğine dair bilgi aldık, bilgi sosyal medya üzerinden de yaygınlaşmıştı. Gelen gruba ilişkin, grubun içinden bazılarının "taşkınlık" yapabileceğine ilişkin şüphe vardı. Olaydan 1 gün önce güvenlik tedbirlerini iki katma çıkardık, asayiş müdürü vb. herkes buradaydı. Bayramın 2. Günü HDP, DBP ilçe başkanlarını ve Emniyet Müdürünü akşam saatlerinde lojmanda görüşmeye davet ettim. Gelecek gençlerin kendilerine bir başvurusu olup olmadığını sordum. Kaymakamlığa bir müracaat olmadığını bildirdim. İlçe başkanları kendilerine müracaatların olduğunu, gençlerin Kobanê'ye geçmek istediklerini söyledi. 400 kişinin geçemeyeceğini söyledim ve her ilden bir temsilci olmak suretiyle Eş başkanlarla mutabık kaldık.

Gelen ekibe temsilciler konusunu teklif edeceğimizi kararlaştırdık. Olayın olduğu gün Ziya Çalışkan ve gençlerin temsilcilerinden oluşan bir heyet beni ziyarete gelecekti. Biz de yeni gelen savcı ile odamızda oturmuş onları bekliyorduk. Onlar gelmeden patlama oldu. Gruba ve Suruç'a yönelik hiçbir istihbarat ve tehdit gelmedi. Olaydan bir gün önce F. Yüksekdağ'ın katıldığı miting vardı. Canlı bomba bilerek gelmiş. Kültür merkezinde bir basın açıklaması olmayacaktı, bize böyle bir bilgi gelmedi. Kamera görüntülerinde grup dağınık, son anda açıklamaya karar veriyorlar. Bombacı merkeze girdikten 5-6 dakika sonra patlama oluyor. Ben olay yerine 5-10 dakika sonra gittim ve 12

saat oradan ayrılmadım. Manzara çok kötüydü. Olaydan bir gün öncesinden mahkeme kararı ile tüm şüpheli (hepsi değil) araçlar arandı. Bombacı Suruç'a araçla giriş yapmamış olabilir. Emniyet tarafından takip edilen bir şahıs değil aynı zamanda telefon takipli bir şahıs da değil.

Bombacı şehir tarafından geliyor, 100 metrelik bir alandan yürüyerek geliyor. Kentteki tüm mobese kayıtları inceleniyor. Emniyet merkezin tam karşındaki yolda eylemi izliyor, özel alan olduğu için çekim yapmıyor. Çaykarada basın açıklaması yapılacağına dair bilgimiz vardı, ancak merkezdekini bilmiyorduk. Kültür merkezindeki kameralar devre dışıdır. Olay yerini gören mobese kamerası yoktur. Bu olay önlenmesi çok zor bir olaydı. Ben Emniyetin bir zafiyetinin olduğunu düşünmüyorum, 60 bin yabancı var bu kentte. Olayın açığa çıkması en çok bizi rahatlatır çünkü bu olay bize rağmen yapıldı. Burada 2 yıldır belediye ile birlikte çok ciddi işler yaptık, bir sorun yaşamadık, bu bomba 2 yıllık emeğimize kondu! Kobanê sürecinde kaymakamlık olarak bizim herhangi bir engellememiz olmadı. Bir gün önce miting vardı, Figen hanım buradaydı. Saldırı orada olsaydı daha büyük zarar olacaktı. Bombacının kimliğini HDP'liler 14 saat sonra bize teslim ettiler. Olay gecesi Suruç'ta ne yaralı ne de cenaze kaldı. Hepsini Urfa ve Antep'e gönderdik. Sadece Kürtler ölmedi, belki de olayın amacı her ile bir cenaze gitmesi idi. Burada Suruç'a geçen hiçbir IŞİD'lı yoktur, geçerse PYD'li geçer. Olayın açığa çıkması için benim gücüm yetmez. Bu olayı siyasi irade, mit, emniyet isterse çözer, muhatap onlardır."

Amara Kültür Merkezi Müdürü Zehra Yanardağ özetle şunları söylemiştir: "Şehir dışındaydım, sabah 5'te Kültür merkezine geldim. Arkadaşların Kültür Merkezine geleceklerine dair bir bilgimiz yoktu. Gelen gençler "Biz konuşmuşuz, Suruç'a geleceğimizin kararı zaten aylardır var" dedi. Bununla ilgili bilgimiz var kabul, ama burada toplanacağınıza dair bir bilgi var mı? Buna dair bizimle bir şey paylaşmanız gerekiyordu. "En bilinen yer orası, oturduk konuştuk herkes orayı çok biliyor, Kobanê sürecinden kaynaklı olarak, o yüzden biz buraya gelme kararı aldık. Mehmet Koçlugil falan geldiler, bir heyetle toplantı aldılar. Her gruptan gelen bir arkadaşla içeriye geçip toplantı yaptılar. Kaymakam "Hepsini gönderemeyiz, siz diyorsunuz ki birkaç kişidir ama biz 19 ilden insan geldiğini biliyoruz, haliyle hepsini gönderme gibi bir şansımız olmaz" diyor. Arkadaşlar da ısrar ediyorlar herhalde, 5-6 kişi olmaz diye. O zaman 19 ilden geliyorlarsa her şehirden gelen arkadaşlardan 1 temsilci 19 kişiyi gönderelim, hem görmüş olurlar hem de yapmış oldukları plan program yerini bulmuş olur. 350 kişiye yakın bir gruptu. Bir heyecan vardı, hepsinin yüzünde bir gülümseme, aslında her şey olması gerektiği gibiydi, ters bir şey de yoktu. Sonra arkadaşlar herhalde gidemeyeceklerini anlayınca basma bir kare verelim diyorlar. O basın açıklaması da alelacele oldu. Aslında basın açıklaması da değilmiş, demişler ki basma sadece küçük bir kare verelim. O sırada da yanılmıyorsam konuşmayı yapan Okan arkadaş, biraz süreç değerlendirmesi yaptı, Kobanê'yi anlattı, niye burada olduklarını

anlattı. Sonra mikrofonu başka birine verdi. O da bir iki şey söyledi ve bitti. Birkaç arkadaşla birlikte şu ağacın dibindeydik, bazı arkadaşlar iki üç gün öncesinden geldikleri için biz içeriye geçelim, planlama yapalım dedik. İçeriye geçtik, artık son sloganlar atılıyor, biri geldi anahtarı istedi. Dışarı çıktım tam içeri girerken bir patlama... Ben bir şey düştü sandım, fark etmedim, yani öyle bir kalabalık, yoğunluk vardı ki, 150 kişiye yakın bir gruptu. Sonra önüme bacak düştü, o an fark edemedim ama o hengâmede insanlar içeriye doğru kaçarken ben de onlarla birlikte içeriye geçtim. Sonra arkamı dönünce manzarayı gördüm. Doktoru aradım, sonrasında da yaralılarla ilgilendik. O hengâmede arabaları durdurmaya çalıştık, zaten o hengâmede bütün arabalar durdu. Birkaç yaralıyı bu şekilde gönderdik, çünkü hastane uzak ambulansın gelmesi uzun sürecekti. O sırada doblo gri bir araba, durdurmaya çalıştım ama durmadı. İçinde tam hatırlamıyorum ama 3-5 arası insan vardı. Tekrar dur dedim, yaralı var dedim, durmayınca arka taraftan iki arkadaş elle vurmaya başladı. Sonra kapı açıldı ve havaya ateş edildi. Tam hatırlamıyorum aslında insanlara mı havaya mı ateş edildi. Ama ateş edildi. Eğildik o sırada. Sonradan polis olduğunu anladık. Onlar gidiyorken daha yan taraftan polis müdahalesi gerçekleşti. Ama şundan net eminim o sırada insanlar sadece buraya yoğunlaşmıştı, yaralıları taşımanın derdindeydi. O sırada birilerinin polise müdahale etmek gibi bir şey akıllarına bile gelmezdi. Herkes o hengâmede birilerini kurtarmanın derdindeydi. O polis müdahalesi niye yapıldı, o gaz niye atıldı. Yaralıları taşıyan arkadaşlar haliyle etkilendiler, yaralılar haliyle etkilendiler. Yan tarafta birden panzer geldi yolu kapattı. Burası da bir asker ablukasına alındı. Birkaç arkadaşı ara yollarla gönderdik, ama ambulans yolunu olabildiğince açık tutalım dedik. Ambulanslar geldi. Ama o yarım saatlik zaman zarfı içinde hiçbir polis buraya gelmedi. Onu çok iyi biliyorum. Basın açıklaması sırasında hiçbir polis yoktu. Normalde biz bir şey yaparken etraf polis kaynar. O gün o kadar sessizdi ki, hatta yaralı kurtulan bir iki arkadaş da aynı şeyi söylüyorlardı: Cebrail arkadaş da biraz espirili, "Ya dedi, biz barıştık mı devletle, gelirken hiçbir arama noktasından geçmedik" dedi. Gelenlerin Kültür Merkezi'yle irtibata geçmemiş olması beyanı üzerine il yönetimine haber verilip verilmediği sorulan Zehra Yanardağ: "Biz 19 ilden gelineceğini bilmiyorduk bunu kaymakamdan öğrendik. Kaymakamla görüşmeye gidiyorlar, Kaymakam söylüyor bunu. Güvenlik konusunda da kesinlikle biz sizin güvenliğinizi alalım benzeri bir şey söylenmedi. Bu bir yana patlamadan yarım saat sonra, olay inceleme ekibi bile yoktu, çok sonradan polis geldi buraya".

Çadır Kent çalışanı Sait Kaya özetle şunları ifade etmiştir: "20- 25 gün önce SGDF adına bir heyet gelmişti. Kobanê'yi 'inşa'ya gideceklerini söylediler. Bizde "Şu aşamada henüz Kobanê de inşa çalışmaları başlamadı" dedik. "Gelseniz de bir işe yaramayacak" dedik. Hatta bu arkadaşları Kobanê'ye gönderdik orada arkadaşlarla görüşüp tartışsınlar diye. Yine de bize okullarının tatil olduğunu ve gitmek istediklerini söylediler.

Bizimle görüşen Cebrail Günebakan ve SGDF Kadın Eş Başkanı'ydı. Cebrail bayramda da geldi. Ayın 19'unda miting olduğu gün de geldi görüştük.

Ertesi gün geleceklerini söyledi, ben de "Gelseniz de sıkıntıdır ama biz uğraşacağız elimizden geleni yaparız ama devlet bırakmayacak sizi devletin kesin tavrı var" dedim. "Gelmeyin gelmezseniz daha iyi olur bir heyet gönderelim daha iyi olur" dedim. Geliş tarihleri hakkında bilgi vermişlerdi, "19'unda Rojava devrim yıl dönümüdür, biz ayın 20'sinde inşaya başlayacağız" dediler. Daha önce Kaymakam ve partili arkadaşların yaptığı görüşmede belirlenen sayıyı aktardım ama kabul etmediler. Baktık ki arkadaşlar ikna olmuyorlar, bizde parti olarak üzerimize düşeni yapalım dedik ve ben Ziya Çalışkan'ı aradım. Vekile "Siz arkadaşlarla birlikte Kaymakama gidin, arkadaşlar parti olarak elimizden geleni yaptığımızı anlasınlar" dedim. Kaymakam önceki görüşmemizde 5 kişi dedi, biz kabul etmedik, "19 ilden geliyorlar madem 19 kişinin gitmesi gerekiyor" dedik. Ben Merkez'de başka bir görüşmedeydim, arkadaşların basın açıklaması yaptığını duydum, basın açıklamasından haberimiz yoktu, bize bilgi verilmemişti. Ben görüşmeyi yarıda keserek basın açıklamasına katılmak üzere kapının önüne çıktım, işte o anda tam hatırlamıyorum, ben ses duymadım, sadece ateş çıktığını gördüm ve bir kafa önüme düştü. İçeri girdim ve ne olduğunu algılayamadım, tekrar dışarı çıktım, ayağı kopan bir arkadaş elimi tuttu ve "Yoldaş arkadaşlarıma bir şey oldu mu?" diye sordu o anda anladım bir şey olduğunu. O an telefonu elime aldım en son aradığım kişiyi aradım, kim olduğunu hatırlamıyorum sadece "Acil ambulans gönderin, burada katliam oldu, patlama oldu, burada kimse kalmadı herkes öldü" dedim. Ben o halde dışarı çıkmışım, hatırlamıyorum arkadaşlarım söylüyor. Bir arabanın önüne kendimi atmışım o anı hatırlıyorum araba bana çarpacaktı nerdeyse. Yoldan gelen araçlara kollarımı açarak durdurdum yaralıları hastaneye göndermek için. Tekrar içeri girdim o ara gaz kokusu aldım, dışarı çıktığımda polisin müdahalesi olduğunu gördüm. Daha ambulanslar yokken müdahale oldu, zaten ambulanslar çok geç geldi. Normalde Kültür Merkezi'nin dışında, şu anda da çıksanız bile görürsünüz, her köşede polis durur. O gün ben geldiğimde saat 10:30 – 11:00 civarıydı, geldiğimde hiç polis yoktu. Halk kepengini kapatıp hemen yardıma geldi. Belediyeyi aradık, parti yöneticileri ve halk olarak yaralıları taşımaya başladık polis ondan sonra geldi. Gönüllü çalışan ambulanslarımız 112 den önce geldiler. Şırnak Diyarbakır ve Güroymak ambulansları buradaydı ilk onlar geldiler. Katliamdan önce bize istihbarat gelmişti, Antep'ten birim geleceği ve bir patlama olacağı yönünde. Bunu emniyete de bildirdik. Ayın 18'inde bu istihbarat geldi, 19'unda mitingimiz vardı. Biz Emniyete haber verdik, böyle bir durum var, siz önleminizi alın, biz de önlemimizi almaya çalışacağız, ama siz de alın dedik. İlçe başkammız bu bilgiyi telefon açarak emniyete bildirdi. O gün gri bir araç havaya ateş açtı, hatta 15 yaşlarında bir çocuk araç durmadığı için ve yaralıları gördüğü için ağlıyordu. Patlama olduktan 30 dakika sonra polis geldi, Kaymakam çok sonra geldi. Polis bile hemen gelmediğine göre Kaymakamın tek başına gelmesi mümkün değil".

DBP Suruç İlçe Eş Başkanı Mehmet Koçtu özetle şunları ifade etmiştir:

"SGDF en son patlamadan 2 ay önce de Suruç'a gelmişti. Kobanê'ye geçmek için. Kobanê'ye temsilci bir heyet gitmişti. Kobanê'nin yeniden inşasına katkı sunmak istediklerini dile getirmişlerdi. Zaten o sırada Kobanê'ye geçmek gibi bir durum olmadığı için biz bu durumu kendilerine aktardık. 2 ay önce geldiklerinde 20 Temmuz tarihinde Suruç'ta olacaklarını bilmiyordum. Birkaç gün kala geleceklerini söylediler. Patlamadan 1 gün önce Rojava Devriminin 3. yıl dönümüydü ve miting vardı. O gün akşama doğru 2 grup gelmişti. İlk grup 200 kişiyi bulmuştu. Bu ilk gruba arama yapılmıştı, hatta araması olan bir arkadaş 2-3 saat gözaltında kalma durumu oldu. Akşama doğru Kaymakamlık görüşme talep etmişti ben katılamadım, bizim Eş başkanımız Rojda BİNİCİ, (HDP) Eş başkanı Zülfü KOÇ ve DBP'nin Eş başkan yardımcısı İsmail ŞAHİN görüşmeye katıldı. Bana aktarıldığı kadarıyla Kaymakamlık "400 kişinin geleceğini ve bu durumun sıkıntı yaratacağım, gerginlik olacağım" dile getirmiş. Bizim arkadaşlar da gelen gençlerin herhangi bir gerginlik yaratmasının söz konusu olmadığını, bu insanların tamamen yardım ve dayanışma için geldiklerini aktarmışlar. Burada bana aktarılanlar içinde dikkatimi çeken bir nokta, ben bu federasyonun 19 ilden geleceğini bilmiyordum. Oysa Kaymakam, Emniyet Müdürü bunu biliyordu. Bu benim çok dikkatimi çekti. Bizim arkadaşlarımız kendilerine aktarmışlar, "300 kişi geçemiyor ama temsili olarak her ilden temsilci gönderelim" demişler. 5-6 ilden gelinecek diye biliyorlar. Kaymakam yok 19 ilden gelecekler diyor, böylesi bir istihbaratı biliyorlar. Yani oradan anladık ki kimin nereden geleceğini bizden daha iyi biliyorlardı. En son grup sabahın erken saatlerinde Suruç'a varmış ve aramadan geçmişti. Büyük bir güvenlik durumu söz konusuydu. Bu insanlar aramadan geçmişlerdi, geçmemiş değillerdi. En son Kaymakamın açıklaması vardı, orada diyor ki, "Yöneticiler güvenlik sorunu bize ait dedi". Bu gayet ciddiyetsiz bir tutum, bizim polisimiz yok, bizim beline silah takıp ya da orada x-raydan geçirme gibi durumumuz söz konusu değil. Kendi kendilerine bahane yaratıyorlar, peki o zaman neden "50 kişi basın açıklamasına gittiğimizde 500 polis toplanıyor?". Bir şey çıkmayacak dememize rağmen adamlar etrafımızı sarıyor. Böyle bir durum söz konusu, gençlerin 19 ilden geleceklerini biliyorlar, ama bombalı gezen bir adamı anlamıyorlar, biz bu duruma çok şaşırıyoruz. Sabah saatlerinde Suphi KOÇYİĞİT ve Kültür Merkezi Müdürü Zehra Hanım vardı. Biz arkadaşlarla görüşmeye gittik, en fazla 20 kişi gönderebileceğimizi böyle bir kararın olduğunu söyledik. 10 dakika görüşme aldık. Arkadaşlar ikna olmadılar. Vekilin gelmesini, bir heyet oluşturup Kaymakamlıkla tekrar görüşmek istediklerini söylediler. Biz de vekilimizi çağırdık, Ziya ÇALIŞKAN Urfa'dan çıkıp geliyordu. Arkadaşlar görüşmeye gitmeden önce toplanıp 1-2 kare fotoğraf alıp eylemin amacını neden burada olduklarını Kobanê'ye ne götüreceklerini anlatan bir basın açıklaması yapmak istediler. Basın açıklaması bitmek üzereydi, tahminimce 5-6 saniye sürdü sürmedi, ben Suphi KOÇYİĞİT ve Zehra Hanım kapıya doğru yöneldik, vekille telefonlaşıyorduk içeride çok ses vardı, telefonu duyamıyordum. Kapıya doğru yönelirken kapıya adım attım

bomba infilak etti. Bombanın etkisi çok büyüktü, her taraf ateş topuna döndü, her taraf barut dumanı oldu, ilk saniyeler böyleydi kimseyi göremiyorduk, duman kalktıktan sonra farkına vardık, çünkü bir şeyler gözümüzün önünde uçtu. Kopan kol ve bacak, kafa, ortalık kan gölüne döndü. O an unuttum burada bomba patladığını burada bir katliam olduğunu, sanki bir kasap burada koyun falan kesmişti çünkü parca parça etler vardı, en son kendimizi topladık, ambulansları aradık ama yolu kesmişler, geç geldikleri için biz sivil araçları durdurup yaralıları bindirmeye çalıştık. Halk birden toplandı buraya, ben de Kaymakamı ve Emniyet müdürünü aradım telefonları meşguldü. Araçları durdurduk yaralıları taşıdık, ancak o araçların içinde sivil polis aracı da vardı. Halk bunu bilmiyordu ve halk kendisi durduruyordu. Aracın içinden havaya ateş açıldı. Art niyet olmasa polis neden yaralı taşımasın. Polisin arabası da olabilir sivilin arabası da. Sonuçta yaralı var ama o adam havaya silah sıktı, tabi ki halk tepki gösterdi. Yaralıları sivil araçlarla taşıdığımızı görünce bu sefer de yolu kestiler, yani o tavır o yaralı insanların kurtulma şansını engellemek içindi, tavır buna yönelikti, çünkü 2 saat sonra olay yerine gelmişlerdi. Biz yaralıları ara sokaklardan hastaneye yetiştirmeye çalıştık. O yolu kesmemiş olsalardı hastanede şehit düşen o 6 arkadaşın şehitlik durumu olmayacaktı. Evet, çok ciddi yaralılar vardı ama 10 dakikalık yolu biz 40 dakikada götürebildik.

"Kimliği kim buldu nerede bulundu bununla ilgili bir bilgi var mı? Kaymakam kimliğin HDP'liler tarafından 14 saat sonra onlara sizin teslim ettiğinizi söylüyor" sorusu üzerine Mehmet Koçtu: "14 saat geçmiş değil, zaten biz 2-3 saat yaralıları taşımakla uğraştık, polis 2 saat sonra geldi, Kaymakam da savcı geldikten sonra yani tahminen 5-6 saat sonra Kaymakamı gördüm. Biraz da o ortamı yatıştırdıktan sonra geldiler. Cenazeler gece yarısına kadar oradaydı, sonra Antep adli tıpa gönderdik. O sırada kimliği bulduk ve verdik. Amaç şu, bugüne kadar Türkün Türkten başka dostu yoktur mantığı çöktü, bu iflas etti, kendini bunun üzerinden yaşatan hükümetlerin mantığı bitti, artık kendilerinden yemeye başladılar, bu nedenle halklar bunu görmeye başladı".

HDP Suruç İlçe Eş Başkanı Suphi Koçyiğit özetle; "Kaymakam 19'unda, akşam, partimizin yöneticisi olan bir arkadaş kanalıyla bizi aradı, görüşmek istediğini söyledi. Görüşmeye ben, Rojda başkan ve o yönetici arkadaşımız birlikte gittik. Evine çağırdı. Oturup çay içtik, dedi ki'500 kişi Suruç'a geliyor bir bilginiz var mı?' Daha önce gelmiş arkadaşlar Belediye ile görüşmüşler, artık partiden hangi arkadaşlarla görüşmüşlerse 2 ay öncesinde onu bilemiyorduk. "Bu 500 kişi gelecek burayı karıştıracak, bakın ne güzel 9 aydır birlikte çalışıyoruz, hiçbir sıkıntımız yok" dedi. Bu gelen kişilerin taş atacağını, karışıklık çıkaracağını" söyledi. "Gelen kişiler buraya taş atmak için gelmiyorlar. Kobanê ile dayanışma amaçlı kitap getirip orada bir kütüphane açacaklar, oyuncak getirip orada oyuncak dağıtacaklar. Fidan getirmişler, daha önce de getirmişlerdi, ikinci defa getirmişler, bu fidanları götürüp orada dikmek için. Bu düşüncede olan bir insan gelip burada taş atmaz, cam kır-

maz" dedik. "Bu şekilde bir şey olursa biz bu gelenlere kefiliz" dedik. Buna karşılık Kaymakam "Bizim bunların 500'ünü oraya gönderme şansımız yok" dedi. O zaman şöyle yapalım dedik: "Gelenleri 5-6 gün burada ağırlayalım, her gün ellişer kişi gönderelim. Gider işlerini görürler ve dönerler". "Peki, nerede yatacaklar" diye sordu. Biz yer ayarlayacağız dedik, Aligör'deki taziye evini ayarlayacağız. "Onlar kültür merkezine geliyor" dedi, doğrudur Amara Kültür Merkezine gelecekler, fakat yatmaları için bir taziye evi ayarlayacağız dedik. Ardından bunu söylediğimiz zaman 500 kişiyi gönderemeyiz, bakanlık izin vermiyor, valilik kesinlikle izin vermiyor. Bunlar 19 ilden geliyorlar dedi, biz o zaman 19 ilden geldiklerini anladık, demek ki bu gençler evlerinden çıktıklarından beri gözetimdeler. "Ne yapalım bizim bunları gönderme şansımız yok mu" dedik, "Yok" dediler. "19 kişiyi, hadi bir kişi de fazla olsun 20 kişiyi gönderebiliriz" dedi. "Arkadaşlar geldikleri zaman onlarla görüşürüz, 20 kişinin gidebileceğini söyleriz. O zaman bu 20 kişi gider, orada temsilen işlerini görüp dönerler", dedik. Biz sabah Amara Kültür Merkezi'ne gittik, benle Mehmet arkadaş, saati tam hatırlamıyorum ama erkendi. Arkadaşlar gelmişti, kimileri bahçede kahvaltı yapıyordu, kimileri sohbet ediyordu, fakat temsilcileri bizi tanıdığı için yanımıza geldi, yanında iki kişi daha vardı. Onlar da temsilciydiler, başka illerden. Biz bu arkadaşlarla oturduk yüzeysel şekilde anlatmaya çalıştık. "Bizim arkadaşlarımız polis noktasında durdurulmuş, bir saat oldu bırakılmadılar" dedi. Geldik, oturduk arkadaşlarla, akşam Kaymakam'ın bize söylediklerinin tümünü aktardık. Onlar da "Göndermeyeceklerini ben kabul etsem de bunu arkadaşlara anlatmam gerekecek. Bu yüzden vekil ne zaman geliyor" dediler. Ben Vekili aradım. Vekil Urfa'dan yeni çıktım dedi. Vekil gelince bu sefer Emniyet amiri aramıştı, "Eğer Kaymakamla görüşmek isterlerse, görüştürebilirsin, öyle bir şansımız da var" dedi. Ben bunu da arkadaşlara aktardım. Kaymakamla tekrar görüşebiliriz" dedim. Arkadaşlar vekil gelince biz Kaymakama gidelim dediler. O esnada dışarı çıktılar arkadaşlarını topladılar, biz de onlarla çıktık basın açıklaması yaptılar. İlk konuşmacı konuştu, ikinci konuşmacı konuşacağı zaman dışarıda patlama oldu. Yarısı yani yürüyebilenler, yaralı olanlar, kimi kapıdan içeri, kimi öbür tarafa koşmaya başladı. Biz dışarı çıktık, dengemiz yoktu. Koşuyoruz ama herhalde koştuğumuz yer bir metre, o yana koşuyorum bu yana koşuyorum bir şey yapamıyorum. İlk etapta Emniyet Müdürünü aradım. İkinci etapta Kaymakamı aradım ulaşamadım. Üçüncü etapta hastaneyi aradım. Şöyle söyleyeyim, akşam bizimle güvenlik konusunda oturup sohbet etmeleri, bunlar gelip cam kıracaklar duvar yıkacaklar, taş atacaklar demelerine rağmen ki biz 4 kişi veya 10 kişi bir basın açıklaması yaptığımız zaman etrafımızda yüzlerce polis durur. Hatta gözümüze kadar da sokuluyorlar. Her ne kadar biz oradaki yetkiliye geri çekil desek de, kışkırtmak gibi bir şey olmasın, fakat gözümüze kadar giriyorlar. Bu olayda ise hiçbir polis yok. O biraz kafamı kurcalıyor, halen de kurcalıyor niye yoktu?

Tespitler:

1) Suruç, özellikle Kobanê süreciyle birlikte kolluk kuvvetlerinin büyük oranda artırıldığı, MİT'in faaliyetlerinin had safhada olduğu bir ilçe haline gelmiştir.

2) İlçede 60 bin yabancının yaşadığı ifade edilmektedir.

3) Güvenlik güçlerinin faaliyetlerinin bu kadar yoğun olduğu bir kentte 18 Temmuz günü gerçekleştirilen Figen Yüksekdağ'ın da katıldığı mitingde herhangi bir güvenlik önlemi alınmamıştır.

4) Amara Kültür Merkezi'nin çevresinde her zaman bulunan güvenlik güçleri olay günü görülmemiştir.

5) Patlama günü ciddi bir güvenlik zafiyeti söz konusudur.

6) Basına da yansıyan ve SGDF'li gençlerin güvenliğinin "HDP, DBP'lilerce" sağlanacağına dair ifadeler gerçeği yansıtmamaktadır.

7) Kaymakam da dahil olmak üzere devlet yetkilileri SGDF'li gençlere yönelik olası bir tehdidi önlemeye çalışmak ve gençlerin güvenliğini sağlamak yerine, gençlerin "taş atacağı, taşkınlık yapacağı" gibi gerçek dışı "kaygılara" odaklanmıştır.

8) HDP ve DBP'li yetkililerin SGDF'lilerden kaynaklı bir sıkıntı olamayacağı, grubun amacının barışçıl çalışmalar olduğu vurgusuna rağmen, güvenlik zafiyetinin faturası HDP ve DBP'lilere çıkarılmak istenmektedir.

9) Kaymakam Abdullah Çiftçi'nin olaydan önceki gün HDP ve DBP yetkilileri ile yaptığı toplantıda, "19 ilden gelenler var" sözlerinden, Suruç'a gelen gençlerin sıkı bir takip altında oldukları anlaşılmaktadır.

10) Bombanın etki alanında hiçbir güvenlik görevlisinin bulunmaması dikkat çekicidir.

11) Patlamadan sonra bir kaos ortamı yaşanmıştır. Gönüllü ambulanslar olay yerine erken gelirken 112 ambulansları olay yerine geç gelmiştir. Kapasite yetersizliği nedeniyle halk birçok yaralıyı kendi imkânlarıyla hastanelere taşımıştır.

12) Birçok görgü tanığı olaydan sonra bir sivil polis aracından ateş edildiğini görmüştür.

13) Patlamadan sonra olay yerine gelen polis gaz bombası kullanmıştır.

14) Kolluk, olay anında daha henüz yaralılar taşınırken havaya ateş açmış ve yaralıların da etkilenmesine sebebiyet verecek şekilde müdahalede bulunmuştur.

15) Tanık beyanları ve izlenimlerimize göre birçok yaralı, polisin katliam sonrasındaki tutumu, gaz bombası atması, yaralıları taşıyanlara müdahale etmesi sebebiyle yaşamını yitirmiştir.

16) Yaralıların sivil araçlarla taşındığını gören güvenlik güçleri yolu kesmiş, bazı yaralı insanların kurtulma şansını engellemiştir. Güvenlik güçleri yolu kesmemiş olsaydı daha fazla sayıda kişinin kurtulabileceği ifade edilmektedir.

17) Basın açıklaması, Kobanê'ye geçişe izin verilmeyen gençlerin amaç-

larını duyurmak ve medya aracılığıyla kalıcılaştırmak istemeleri neticesinde gerçekleşmiştir.

18) Olaydan iki gün önce Suruç'ta bir patlama olacağına dair gelen bilgi üzerine Emniyet güçleri bilgilendirilmiştir.

19) Mevcut mobese kameraları olay yerini görmemektedir.

20) Canlı bombanın telefon kayıtları ve olay anı kamera kayıtlarına ilişkin ciddi bir incelemenin yapılmamış olduğu dikkat çekicidir.

21) Kolluk Kuvvetlerinin olay anı davranışları devletin delilleri karartma çabasında oldukları izlenimi vermektedir.

22) Görgü tanıkları ve olayı bizzat yaşayan yurttaşlar ciddi bir travmanın etkisi altındadır.

23) Saldırının; Kobanê halkı ile dayanışma ilişkilerini yok etmeye ve gözdağı vermeye yönelik olduğu düşünülmektedir.

24) SGDF li gençlerin bu kadar titizlikle izlendiği bir ortamda, patlama anında yakın bir noktada polislerin olmaması asla normal ve genel bir uygulama değildir.

25) Yetkililerin HDP/DBP'liler bize saldırganın kimliğini 14 saat sonra getirdiler demeleri katliam failini tespit etmek ve delillerin toplanması için hiçbir ciddi çaba göstermediklerinin itirafıdır.

26) Kaymakam patlamadan çok kısa bir süre sonra olay yerine gittiğini iddia etmiş ise de, diğer tüm beyanlar ve veriler Kaymakamın akşama doğru yaklaşık 5 saat sonra gittiğini ortaya çıkarmıştır.

27) Suruç'ta katliam failinin önceden takibe alınmaması veya iddia edildiği gibi bilinmemesi mevcut gözlemlerimiz, yakın geçmişte meydana gelen olaylar sebebiyle mümkün değildir.

SONUÇ: 20 Temmuz 2015 saat 11.45 sularında Amara Kültür Merkezi'nde "savaşa karşı barış" çağrısında bulunan ve Kobanê halkı ile dayanışmak için bir araya gelen SGDF'li gençlere yönelik katliamda 32 kişi hayatını kaybetmiş, yüzden fazla kişi yaralanmıştır. Yukarıda yapılan tespitler neticesinde, 19 ilden yola çıkan ve Suruç'ta bir araya gelen gençlerin adım adım takip edildiği anlaşılmaktadır. Olaydan iki gün önce bomba ihbarının Emniyet güçlerine bildirilmiş olmasına rağmen hiçbir önlem alınmamış olması devletin bu katliama göz yumduğunun açık göstergesidir. Dosya hakkında verilen gizlilik kararının katılan müştekiler ve avukatlarını da içerecek şekilde alınması ise olayın aydınlatılması konusunda ciddi şüphe uyandırmaktadır.

***

6 Ağustos 2015 günü aziz dostum Ali Sarı'nın yoldaşımız MedAli için kaleme aldığı, *Yeniden Yazılan Tarihe Şahit Olmak ve Tarih'in Şehidi Olmak: MedAli Barutçu* başlıklı yazısı:

"Acının varisi ve güzel ölme sanatını yaşamdan iyi öğrenmiş bir ailenin çocuğu"

Özgürlük kervanına dâhil olup yeni maceralara ve yaşamlara ortak olmak, hafızalarda gidilen yer-zaman ile iz bırakmak ve orada bir anlam inşa etmektir. Bilinenin ve öğrenilenin aksine uzaktan seyrederek değil, yeri geldiğinde olunması gereken yerde bulunmak tarihe özne olmaktır. Çizgisel olan tarih anlayışına mesiyanik bir ruh kazandırmak böyle bir şeydir. Sadece ilerleyen ve ilerledikçe hafızaları silikleştiren tarihe meydan okumaktır. Böyle kendi yatağında hiçbir yöne sapmadan akan tarihe meydan okumanın, tarihin havını tersine taramanın elbette bedeli vardır. Bu bazen savaş meydanlarında çarpışarak olur, bezen de okul sıralarından, sokaktan veya bir fabrikadan 'hakikatin' peşine düşme çabası ile çıktığınız mücadele alanlarında bilinç ve kararlılıkla.. İşte Suruç'a doğru yola çıkan arkadaşlarımızın, yoldaşlarımızın, kardeşlerimizin yaptıkları tam da buydu; Rojava'da hakikat arayışçılarının yazmakta olduğu tarihin tanığı olmak, tüm tehlikelerin idrakinde olarak heybelerinde kitaplar, fidanlar, oyuncaklarla bu insanlık mücadelesinin bir parçası olmak, şahidi olmak, şehidi olmak. Yoldaşlarımız, şehadetin bir yenilgi ya da bir kayıp değil 'seçim' olduğunu ve bu seçimin akıl ile duygunun buluştuğu noktada sadece anlaşılmakla kalmayıp aynı zamanda hissedileceğini bize öğretmişlerdir. Nitekim Şehid, 'bulunan, gözleyen, tanık, doğru ve güvenilir haberci' anlamına geldiği gibi 'bilinçli, hissedilen, bütün gözlerin kendisine çevrildiği kimse, örnek ve örnek alınan' anlamlarına da gelir. Bu noktadan bakıldığında şehadet, kültürümüzde şehit olana düşman tarafından yüklenen bir anlam değildir. Bu yola çıkıldığında, bu yolda ölümünde kendilerini beklediğinin farkında olmak ve bu yolu duygu ve düşünce ile bilinçli ve mantıklı olarak seçmektir. Böyle bir tarihsel misyon yüklenen bu kervan, tarihe tanıklık etmeye giderken tarih yazmıştır. Toplumun kolektif hafızasında, tanıklık yapmaya gittikleri hakikat arayışçılarının yer edindiği gibi ölümsüz bir yer edinmiş ve onların hikâyesine ortak olmuşlardır. Elbette her birinin hikâyesini yazmaya ne kelimeler yeter ne de bizim bu hikâyeleri anlatmaya kudretimiz.

MedAli Barutçu'yu, kardeşi Mazlum, ablası Kübra ve abileri Tahsin ve Mahsun'u anarak babası ve aynı zamanda yoldaşı Ali Rıza'nın dilinden yazmaya çalışacağım. 2012 Açlık Grevleri zamanında TUHAD-FED adına yapılan eylemlerden ötürü gözaltına alınan ve örgüt üyeliğinden, Muş E tipi Cezaevinde 7 ay tutuklu kalan Ali Rıza Heval'in anlattıkları şöyle: "MedAli, ikinci sınıfa kadar köyde okudu. Biz evimizi merkeze getirdikten sonra ilkokula Muş merkezde devam etti. İstanbul Şile Anadolu Öğretmen Lisesi'ni kazandı. Lisede birkaç arkadaşı ile örgütlü bir ortam kurmuştu. Kürtçe üzerine çalışmalar yürütüp okumalar yaptıkları için okulda 'PKK'li çocuk, terörist' diye

lanse edildi ve okulu bırakmak zorunda kaldı. Sonra memlekete geri dönüp Muş Anadolu Öğretmen Lisesi'nde öğrenimine devam etti. Liseden mezun olduktan sonra Marmara Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümünü kazandı. Okula başladığı ilk günden beri faşistler ile başı dertteydi. Sürekli olarak kendi sosyal medya hesaplarından MedAli fotoğrafını paylaşıp ölüm ile tehdit ediyorlardı. Birkaç defa saldırıya da uğramıştı. Saldırıya uğradıkları bir olaydan dolayı okul kendisine bir yıl uzaklaştırma vermişti. Büyük abisi Tahsin'de Boğaziçi Üniversitesi'nde inşaat mühendisliği okuyordu. Gençlik çalışmalarında yer alması, seçim çalışmalarına katılması gerekçe gösterilerek tutuklandı. 7 yıldır cezaevinde yatıyor. Şu an Tekirdağ 1 nolu F tipi cezaevinde. 47 yıl ceza aldı, dosyası Yargıtay'a gitti, 12 yılı onandı. Kalan cezalar yeniden mahkemeye gitti. Mahkeme süreci devam ediyor. Ablası Kübra, Elazığ Fırat Üniversitesi'nde kimya mühendisliği öğrencisiydi. İkinci sınıftayken abisinin alınması, aldığı tehditler ve maruz kaldığı baskılardan ötürü gerilla saflarına katıldı. Küçük kardeşi Mazlum ise, Diyarbakır Sosyal bilimler Lisesi'nde öğrenciyken gerilla saflarına katıldı. 4 yıldır gerilla saflarında yer almaktadır.

Şu an kalan tek çocuğum olan Mahsun ise Gaziantep Üniversitesi inşaat mühendisliği bölümünde öğrenciydi. Bir yıl okuduktan sonra siyasi sebeplerden dolayı okulu bırakıp İstanbul Üniversitesi işletme bölümüne gitti. MedAli'ye gelince; MedAli deyince kelimeler çıkmıyor ağzımdan. Çocukluktan bu yana çok başarılıydı. Sürekli kitap okurdu, ulusal mücadele üzerine çok şey yazıp çizmişti. Notları evde duruyor. Sadece benim bu mücadeleyi benimsediğimden dolayı değil, zaten içinde hakikati barındıran mücadele yolunda şehit olduğu için oğlumuzla gurur duyuyoruz. Bu mücadelede yer almak ve bu uğurda şehit olmak, zulme karşı mazlumdan yana tavır koymaktır. Bu yol insani, İslami ve vicdanidir. Şereftir, namustur bizim için. Qazi Muhammed 'şûrê herî tûj xwendine' (en keskin kılıç okumaktır) diyor. Biz de çocuklarımıza bu yolu önerdik her zaman. Onlarda bunu yerine getirdiler. Çünkü okumanın ve idrak etmenin kendisidir çocuklarıma bu iradeyi göstermelerini sağlayan şey. Başarı onlarındır! Bir MedAli gitti ama binlerce gencimiz kardeşimiz var, siz varsınız."

Egemenler, iktidar sahipleri, saray kapısı ulemaları bu hikayenin son bulması için çabalamaya devam ederken, hakikat arayışçılarının yazdığı hikaye her gün yayılmakta ve farklı mekanlardan, zamanlardan insanları kendisine ortak etmektedir. Farklı yerlerden yola çıkanların, aynı mevzide buluşanların, kalanlar için yaşayabilmek adına o metafiziği inşa edenlerin hikayelerini belleğimiz birbirine eklerken şunu da aklımızın bir köşesinde tutuyoruz: "Yoldaşlarımızı Suruç'ta meydana gelen patlamada değil, AKP ve IŞİD'in Suruç'ta meydana getirdikleri katliamda kaybettik." [24]

---

24 http://www.ozgurbloggundem.com/2015/08/06/yeniden-yazilan-tarihe-sahit-olmak-ve-tarihin-sehidi-olmak-medali-barutcu/

***

12 Ağustos 2015 günü Etkin Haber Ajansı'ndan Arzu Demir, Suruç katliamında şehit olan Büşra Mete'nin yoldaşları ile söyleşti: "Büşra'yı gülüşü ile hatırlayacağız."

Arkadaşları, yoldaşları Duygu Bozkurt ve Okan Danacı, Suruç şehidi Büşra Mete'yi anlattı: Büşra gözleriyle konuşurdu. Hayatımızdan güzel bir gülüş eksildi. Büşra'yı gülüşüyle hatırlayacağız.

BEKSAV'ın bahçesindeyiz. Üç hafta öncesine kadar bu bahçede, Kobanê'ye götürülecek yardım malzemelerini, oyuncakları paketleyen gençlerden bir çoğu artık yok. Büşra Mete, o gençlerden biriydi. Büşra, 31 devrimci ile birlikte Suruç'ta AKP ve DAİŞ eliyle katledildi.

Şimdi onların yokluğunun gölgesinde iki genç; Duygu Bozkurt ve Okan Danacı, Büşra'yı anlatıyor. Sık sık gülümseyerek anıyorlar O'nu. Gülümseyen gözlerinden bahsediyorlar, "Büşra gözleriyle konuşurdu" diyorlar. Komünist şair Şafak Tamer'in dizeleri dolanıyor aklımda; *Yürürken sonsuzluğuna evrenin/ Gülüşünü koydu ellerimize.* Artık Büşra'yı da anlatacak bu dizeler.

Duygu ve Okan, Büşra ile yoldaşlar, arkadaşlar

Okan ile Büşra, Ertuğrul Gazi Lisesi'nde birlikte okumuşlar. Lisedeki arkadaş gruplarına, bir başka Suruç şehidi, yoldaşlarının "Cebo"su Cebrail Günebakan da dahil.

O günleri anlatıyor Okan: "Ben lisede politik çalışma yürütüyordum. Büşra o günlerde henüz aktif çalışma içinde değildi. Ancak yüzü politikaya dönüktü. Bizim ortak yanımız dinlediğimiz müziklerdi. O da benim gibi metal müzik dinlemeyi severdi. Lise yıllarında Kurt Cobain'i çok dinlerdi. İlk başlarda tanışıklığımız kişiseldi, daha sonradan politikleşti. Büşra'daki politik değişim, 2010'da Cebo tutuklandığında başladı. Cebo'yu ziyarete gidiyordu cezaevine. Hapishane sorunlarını dinleye dinleye, bizle daha fazla vakit geçirerek politikleşmeye başladı."

Duygu'nun Büşra ile tanışıklığı ise 2010 yılına dayanıyor. İki genç kadın aynı dönemde İstanbul Üniversitesi'ni kazanıyor. Büşra İletişim Fakültesi'nin gazetecilik bölümünde, Duygu ise sinema-televizyon bölümünde okumaya başlıyor.

Duygu üniversitenin ilk dönemlerini anlatıyor: "İstanbul'a geldiğimde SGD toplantısında karşılaştık. Büşra'nın yanı sıra Polen de o toplantıdaydı. Büşra ile 3 yılı aşkın bir süre SGD'de birlikte çalışma yürüttük. Sürekli yanyanaydık. Üniversiteli Genç Kadın, Özgür Genç Kadın çalışmalarında da yanyanaydık. Daha özel bir ilişkimiz vardı. Gençlikten ayrıldıktan sonra da eskisi kadar olmasa bile görüştük. Büşra aslında üniversiteye geldiğinde kafasında bir örgütlenme fikri vardı. Çünkü üniversiteye gelir gelmez SGD ile ilişki kurmuştu."

Sevdiklerine sevgisini sınırsız sunan ancak abartılı sevgi gösterilerinden hoşlanmayan, samimi, hayatı sade yaşayan, küçük şeylerle mutlu olmayı se-

ven, çikolatayı, abur cuburu çok seven, kararlı, kendi yaşam biçimini onaylamayan ailesi karşısında dik duran, kendine özgürlük alanı yaratan, gelenek kadınlık rollerini sorgulayan, okumaya meraklı, kendini de eleştirme gücüne sahip, kendine has bir tarzı olan genç bir kadın Büşra.

En çok da gözleriyle konuşan bir kadın devrimci

Okan Büşra'nın sık sık gözlerini anlatıyor: "Büşra'ya demiştim; 'Biz seninle tanışmadan önce gözlerinle tanıştık' diye. Lisede sınıfa ilk girdiğimizde dikkatimizi çeken gözleriydi. Büşra'nın her şeyini anlatan gülüşüydü. Sevdiğini sözünden değil, gülüşünden anlayabilirdiniz. Bir gülüşünden özlediğini, bir gülüşünden aslında sinirli olduğunu anlayabiliyorduk. Ben birebir konuşmalarda çok gözgöze bakamam, ancak Büşra ile gözüne bakmak zorunda kalıyordum. Çünkü gözleri ile konuşuyordu."

Sohbet birlikte yapılan ve keyif alınan şeylere geldi. "Büşra ile çok şeyi birlikte yapmaktan keyif alırdık" diyor Duygu, sonra ekliyor: "Birlikte fotoğraf çekmeyi çok seviyorduk. Bir gün çıktık ve İstanbul'un sokaklarında saatlerce fotoğraf çektik."

Okan, yaptığı uzun sohbetleri anlatıyor, "Hep gülünecek şeyler dahil olurdu sohbetlerimize" diyor.

Büşra'dan ve diğer Suruç şehitlerinden geriye elbette çok şey kaldı ve elbette onların sonsuzluğa yürüyüşüyle hayatlardan çok şey de eksildi.

Okan, kalanları gülümseyerek anlatıyor: "Büşra bizde hep gülen, gülümseten bir şeyler bırakmış. Büşra aklıma geldiğinde, gülen yüzünü hatırlıyorum. Cebo'da da öyle. Hep mutlu olduğumuz, birbirimizi mutlu etmeye çalıştığımız anlar aklıma geliyor. Küçük sürprizlerden mutlu olmayı severdik. Yanına giderken, bir daldan koparttığın bir çiçeği vermen bile onu mutlu ediyordu."

Okan'ın hayatından eksilen ne?

Yanıtı; "Görmeyi sevdiğim bir gülüş vardı. Artık göremeyeceğim. Hayatımdaki var olan gülüşlerden biri artık resimleşti."

Duygu, "Yarım gitmiş gibi hissediyorum" diyor ve ekliyor: "Büşra'ya ben kendimi anlatmazdım. Çünkü o beni çok iyi bilirdi. Hayatlarımız iç içe geçmiş bir ilişkiydi. Hem ben O'nun herhangi bir olaya nasıl tepki vereceğini çok iyi bilirdim, hem de O benim. Beni bildiği için beni en iyi anlayabilecek insan oydu. Şimdi yarım gitmiş gibi hissediyorum."

İki genç de kabullenememekten, acıyı tam olarak yaşayamamaktan bahsediyor.

Duygu, "Devrimci insanlarız, acıyı da farklı yaşıyoruz, yas havası ile değil. Ancak bir kabullenmeme hali de var. Yokluk hali tam olarak cisimleşmiş değil. Yokluk hissini düşünmeye başladığında çok büyük boşluk oluşuyor insanın içinde. Şehrin her yerinde anılarımız var bizim. Bir yandan mücadele yürüten insanlar olduğumuz gerçeğini unutmadan acıyla yüzleşilmesi gerektiğini düşünüyorum" diyor.

Okan da benzer bir duyguyu tanımlıyor: "Ben aslında acıyı hala yaşamış değilim. Çünkü patlamanın olduğu andan itibaren yaraları sarmak, yoldaşları defnetmek, ailelerle görüşmeler gibi onlarca şey, duygusal boyutunu geriye itmemizi sağlıyor. Öfkeyi ise yoğun yaşadım. Zaman geçtikçe yokluklarını hissetmeye başlıyorum. Biz bir katliam yaşadık ancak yaralarımızı sararak katliamcıların karşısına daha güçlü çıkmak istiyoruz. Doğrulmaya çalışıyoruz. Bu yüzden acıyı hissetmek geride kaldı. Suruç'tan döndükten sonra iki kez Gülsuyu'na gittim. Biri Cebo'nun anmasıydı, biri de dün aileyi ziyaret etmek içindi. Daha önce Cebo ile birlikte yürüdüğümüz yollarda tek yürüyünce acıyı hissetmeye başladım. Artık yoklar algısı oluşmaya başladı. Ama ne olursa olsun, duygularımı yaşayarak, politik bir bilinçle hareket etmeye çalışıyorum." [25]

***

13 Ağustos 2015 günü Ağrı'nın Diyadin ilçesinde Orhan Aslan (16) ve Muhammed Aydemir (15) adlı iki çocuk özel harekât timlerince katledildi.

14 Ağustos 2015 günü Suruç saldırısında yaralanan 19 yaşındaki Mert Cömert, tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 26 gündür tedavisi süren Mert Cömert, sabah saatlerinde hayatını kaybetti. Aslen Samsun'un Bafra ilçesinden olan Cömert'in cenazesi, otopsi için Şanlıurfa Adli Tıp Kurumu'na götürülecek. Suruç'ta hayatını kaybeden 33'üncü kişi olan Cömert'in cenazesi Samsun'da defnedilecek.

Mert, Suruç'a gitmeden önce sosyal medya üzerinden arkadaşıyla mesajlaşmış, "Ölmezsek iyidir, ölürsek artık bizi unutmazsın abi. Devamlı paylaşımlar yaparsın hakkımızda, 'Karadeniz'in asi çocuğu Kobane'de şehit düştü' diye'. Heykelimi dikin, ben insanlık için gidiyorum.. Orada Karadeniz'imizi iyi bir şekilde temsil edeceğime inanıyorum" diye yazmıştı.[26]

25 http://www.etha.com.tr/Haber/2015/08/12/guncel/busrayi-gulusu-ile-hatirlayacagiz/

26 http://www.birgun.net/haber-detay/suruc-saldirisinda-yaralanan-mert-comert-hayatini-

***

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Bilim Eğitim Estetik Kültür ve Sanat Araştırmaları Vakfı (BEKSAV) ve Ezilenlerin Hukuk Bürosu'nun Suruç katliamına ilişkin ortak raporu:

Giriş; "Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu tarafından 19-24 Temmuz tarihleri arasında "Beraber Savunduk Beraber İnşa Edeceğiz" şiarıyla örgütlenen Kobanê'nin yeniden inşası kampanyası, Türk Devleti ve DAİŞ ortaklığıyla tezgahlanan bir katliamla kana bulandı. 20 Temmuz sabahı başta İstanbul, Ankara, İzmir, Amed, Samsun, Kocaeli, Eskişehir, Bursa ve Wan olmak üzere toplam 19 kentten Suruç'a gelen sosyalist gençler burada alçakça bir saldırıya uğradı. Bu saldırı neticesinde 33 arkadaşımız hayatını kaybetti. 100'ü aşkın arkadaşımız da yaralandı.

DAİŞ çetelerine verdiği destek konusunda sicili hayli kabarık olan Türk Devleti, başta Kobanê olmak üzere Rojava kentlerini bir bir özgürleştiren YPG-YPJ'nin ilerleyişi karşısında saldırganlığını boyutlandırmıştır. Gire Spî'nin özgürleştirilmesinin ardından 25 Haziran'da 231 Kobanê'li sivil yurttaşın hayatını kaybettiği alçakça saldırıyı yapan DAİŞ'e verdiği açık destek ve hayatını kaybeden insanlarımızın acısı hafızalarımızda henüz çok taze iken bir başka katliamla sarsıldık. DAİŞ çeteleri, geçtiğimiz yılın sonunda başlayan kuşatmanın ardından Kobanê'nin içlerine kadar sokulup kentten püskürtülene kadar geçen süre zarfında, Kobanê'yi baştan sona yıkılmış, harap olmuş bir kente çevirdi. Kobanê direnişine aktif katılarak Kobanê sokaklarında kanını akıtan sosyalist gençler, bu yıkımın ardından enternasyonal dayanışma bilinciyle kentin yeniden inşasını gündemleştirmek ve içerisinde yer almak amacıyla Suruç'taydı. Daha önce iki kez geçişi engellenen SGDF heyeti, fiili meşru yollarla geçtiği Kobanê'de buradaki ilgili kanton yönetimi ile görüşerek,ihtiyaçlar doğrultusunda kampanyanın içeriğini somut hale getirdi. Bu doğrultuda bir hatıra ormanı, çocuk parkı, kütüphane yapımı ve BEKSAV(Bilim Eğitim Estetik Kültür ve Sanat Araştırmaları Vakfı) aracılığıyla da kültür-sanat etkinlikleri yapmayı planladı. Kampanya kapsamında Kürtçe, Arapça kitap, çeşitli gıda malzemeleri, ilaç, çocuk bezi, kıyafet vb. malzemeleri temin etmek için Türkiye ve Kürdistan'ın birçok şehrinde stantlar kurdu. Başta Türkiye kamuoyu olmak üzere halklarımıza Kobanê'yle dayanışma ve şehrin inşasına katılma çağrısı yaptı."

Katliam günü yaşananlar: "20 Temmuz sabahı yanlarında getirdikleri malzemelerle Suruç Amara Kültür Merkezi'nde buluşan sosyalist gençler, yola çıktıkları kentlerden Suruç girişine kadar defalarca kez polis tarafından durduruldu, aramalardan geçirildi, taciz edildi. Suruç girişinde araçlar tek tek durdurulmuş üs ve çanta aramaları ayrıntılı yapılmış ve Suruç'a gelenlerini kimlikleri GBT'den geçirilmiştir. Aramalara ilişkin Ankara'dan kaldırılan otobüste bulunan Av. Can Tombul'un aramalara ilişkin anlatımı şu şekildedir:

kaybetti-86752.html

"Suruç girişinde 2 panzer, 1 polis otobüsü, 40 civarında çevik kuvvet polisi ve 20'ye yakın sivil polis eşliğinde aracımız durduruldu. Tüm çanta ve yardım malzemeleri içleri açılarak ayrıntılı bir şekilde arandı ve otobüste bulunan herkesin kimlikleri toplanarak GBT sorgulamaları yapıldı. Hatta bu GBT sorgulaması sırasında iki müvekkilim farklı dosyalardan yakalama kararı bulunduğu gerekçesiyle gözaltına alındı.Arama işlemi tamamlandıktan sonra Amara Kültür Merkezine geldiğimizde bizden önce gelmiş olan araçların da arama işleminden geçirildiğini, yine bizden sonra şehre gelen araçların da kültür merkezine gelmesiyle onlarında aynı işleme tabi tutulduğunu öğrendik."

Yine patlama anında olay yerinde bulunan ve hafif yaralanan BEKSAV çalışanı Şahin Tümüklü'nün anlatımı şu şekildedir: "Suruç'a farklı kentlerden gelenler bahçede toplandı ve kahvaltı yapıldı. Bu sırada bahçeye gelenlerden resmi işlemler için kimlikler alındı. Otobüslerden inen herkes kimliklerini verdi. Kobanêye geçmek için bunların fotokopilerinin çekilip Kaymakamlığa verilmesi gerekiyordu. Son olarak İstanbul'dan biz geldik ve kimliklerimizin fotokopileri çekildi. Saldırıdan bir saat kadar önce tüm kimlikler geri dağıtıldı. Bu fotokopilerin bir örneği bizde ve bu fotokopiler arasında canlı bombanın kimlik fotokopisi yok."

Tüm bu anlatımlara rağmen devlet yetkililerinin, bombacı katilin gençlerin arasında gelmiş olabileceği yönündeki iddiaları asılsız ve sorumluluktan kurtulmaya yöneliktir.

Başvuru işlemleri devam ederken Suruç halkından insanlar ve kendi çabalarıyla gelen gönüllülerle birlikte kültür merkezinin bahçesinde kısa bir açıklama yaparak neden burada olduklarını bir kez daha kamuoyuna bildirmek istediler. Pankartlar açıldı, saflar tutuldu. Önce SGDF Eşbaşkanı Oğuz Yüzgeç ardından da BEKSAV adına Şahin Tümüklü birer konuşma yaptı. Sloganlar göğe yükselir ve saatler 11.00 gösterirken büyük bir gürültüyle patlayan bomba ortalığı kan gölüne çevirdi. TNT kalıbının kullanıldığı bomba düzeneğinin pimi terör örgütü DAİŞ üyesi Adıyaman nüfusuna kayıtlı Şeyh Abdurrahman Alagöz adlı canlı bomba tarafından çekilmişti. İlk anda onlarca arkadaşımız parçalanarak can verdi. Onlarcası da yaralandı. Feryatlar yükseliyor ve tam anlamıyla bir can pazarı yaşanıyordu. Suruç halkı ve belediyesi kısa sürede olay yerine akın etti. Yaralıların hastanelere götürülmesi için büyük bir seferberliğe girişti. Polis ise onlarca sivil ve resmi aracıyla olay yerinin karşısındaydı. Polis yararlıların taşınmasına kayıtsız kalmakla yetinmedi, yolu çift şeritten tek şeride indirip (toma vb. büyük araçlar dahil) tıkayarak yaralıların hastanelere götürülmesine engel oldu, yaşanan vahşet karşısında araçlarında oturan polislerin bu tutumuna halk tepki gösterdi. Yararlıların polis aracı ile hastaneye götürülmesini isteyen halka araçlardan inen polisler havaya ateş açarak ve gaz sıkarak saldırdı. Tıpkı Amed'deki bombalı saldırının hemen ardından yaptığı gibi. Polisin bu tutumu MOBESE ve olay yerindeki diğer kamera görüntüleriyle ortadadır.

Yaralıları ilk anda yoldan geçen taksi, komyonet, minibüsler ile hastaneye

yetiştirmeye çalışan halkımız büyük bir özveri sayesinde ölü sayısının artmasına engel olmuştur.

Yaralı arkadaşlarımız hastaneye taşınırken ilk anda hayatını kaybeden yoldaşlarımızın cansız ve parçalanmış bedenleri polis tarafından 3 saate aşkın süre boyunca saldırının yapıldığı noktada bekletildi."

Yaralıların ve Şehitlerin tam sayıları, isimleri ve nerede olduklarının belirli bir süre tespit edilememesinin nedenleri:

"-Bazı yaralı ve şehitlerin kimliklerini çantalarında bırakmaları nedeniyle kimliksiz yaralı ve şehitlerin varlığı

-Yaralıların büyük çoğunluğunun sivil araçlarla taşınmasından kaynaklanan kimin nereye götürüldüğünün tespit edilmesindeki zorluklar

-Şehitlerin ve bilinci kapalı yaralıların sayısal çokluğu

-Yoğunluğun da etkisiyle devlet hastanesinden çevre il ve ilçelere yapılan sevklerin kayıtlarının 112 de dahil sağlıklı tutulmamış olması

-Patlamanın şiddetiyle insanların üzerindeki elbiselerin ve çantaların parçalanması

-Patlamanın büyüklüğü ve şiddetiyle bedenlerin parçalanması ve yanması

-Şehit ailelerinin kimlik tespiti için Antep Adli Tıp'a geliş sürelerindeki farklılıklar"

Hukuki süreç: "Yaşanan katliama ilişkin soruşturma, Suruç Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından açılmış, 22 Temmuz 2015'de Şanlıurfa Cumhuriyet Başsavcılığı'na devredilmiştir. Soruşturma, 2015/17854 Hazırlık sayılı dosya üzerinden yürütülmektedir. Dosyanın Suruç'ta bulunduğu süre içerisinde soruşturma ağırlıklı olarak emniyet içerisinde yürütülmüş, hiçbir görüntü kaydı ve tanıklık Savcılıkta bulunan soruşturma dosyasına girmemiştir. Dosyanın Şanlıurfa Cumhuriyet Başsavcılığı'na devredilmesiyle birlikte, Savcılığın talebi üzerine, Şanlıurfa 2. Sulh Ceza Hakimliği tarafından dosya hakkında 'Gizlilik' kararı verilmiştir. Gizlilik Kararı Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 153. maddesinde sadece sanık ve müdafilerini kapsamasına rağmen, yasaya aykırı bir biçimde müşteki avukatlarının da dosyayı görmesi engellenmektedir.

Gizlilik kararının kaldırılması talebiyle 23 Temmuz'da Sulh Ceza Hakimliği'ne itiraz yapılmış, bugün itirazımız reddedilmiştir.

Gizlilik kararı nedeniyle, soruşturmaya ilişkin hiçbir işlem tarafımızca görülememiş, bununla birlikte hastanede yoğun bakımda tedavisi devam ettiği için ifade verebilecek durumda olmayan arkadaşlarımız ve aileleri ifade vermeye zorlanmıştır. 23.07.2015 tarihinde, Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesinde tedavi gören Mert Cömert'in babası ifade vermeyi kabul etmediği için polisler tarafından tehdit edilmiştir. Duruma müdahale eden Mert'in hastanede bekleyen arkadaşları da 'size buraları dar ederiz' şeklindeki sözlerle polislerin tehdidine maruz kalmıştır.

Yine 22.07.2015 tarihinde Şanlıurfa Başsavcılığı olayla ilgili yayın yasağı

talep etmiş, aynı gün Suruç Sulh Ceza Mahkemesince kitlesel eylem çağrılarının olması gerekçe gösterilerek yayın yasağı kararı verilmiştir. Şanlıurfa 2. Sulh Ceza Hakimliği, 22.07.2015 tarihli 2015/2415 D.İş sayılı kararı ile, verilen yayın yasağının düşünce ve ifade özgürlüğünün ihlali sayarak, yayın yasağına ilişkin kararını kaldırmıştır. Ancak 23 Temmuz'da Savcının bu karara itirazı sonucu yeniden yayın yasağı getirilmiştir.

Olay yerinden alınarak Suruç Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen şehit ve yaralılara ait çantalar, şifai olarak inceleme sonrası kurum temsilcilerine iade edileceği söylenmesine rağmen, bugüne kadar tarafımıza teslim edilmemiştir. Bir kısım çantalar sahipleri tarafından alınmak istendiğinde ise, çanta sahipleri ifade vermeye zorlanmıştır. Bu tarz yaklaşımla katliama maruz kalmış olan insanlarımızdan şüpheli yaratılmaya çalışılmaktadır. Çantalar bir nevi rehin tutulmakta, bu yolla şehit yakınları ve arkadaşlarımızın Emniyet Müdürlüğüne gelmeleri sağlanmaya çalışılmaktadır."

Sonuç: "Pirsus (Suruç) katliamında 31 arkadaşımız şehit düşmüş, 150'nin üzerinde arkadaşımız yaralanmıştır. Bugün itibariyle hastanelerde bulunan yaralılarımızın sayısı 24 tür. Yaralılarımızın 14'ü Urfa'da, 1'i Diyarbakır'da, 1'i Ankara'da, 1'i Samsun'da, 1'i Kocaeli'nde , 5'i İstanbul'da ve 1'i de Zonguldak'da tedavi altındadır. Şanlıurfa Mehmet Akif İnan Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tedavi gören Mert Cömert'in hayati tehlikesi ise devam etmektedir. Ayrıca patlama anında orada bulunan herkeste işitme kaybı oluşmuştur.

Yaşanan katliamdaki sorumluğunu örtbas etme peşindeki devlet yaşananlardan sosyalist gençleri sorumlu tutma eğilimi içindedir. Yaralıların hastaneye taşınmasında kılını kıpırdatmayan polis, yoğun bakımda bulunan arkadaşlarımız ve ailelerinden şikayetçi olmadıklarına dair baskı yoluyla ifade almaya çalışmaktadır. Görüntülerin izlenerek, faillerin hızlı bir biçimde yakalanmasını sağlamayan yargı makamları, dosyaya gizlilik kararı koyarak soruşturmayı kamuoyundan kaçırmaya çalışarak katliamı örtbas etme derdindedir.

Şehitlerimizi uğurlamamıza bile zorluk çıkaran devlet kimi yoldaşlarımızın cenazelerini aileleri etkileyerek resmen kaçırmış ve bir suçlu edasında gece yarısı defnettirmiştir.

Yayın yasağı getirerek katliamla ilgili yapılacak eylemlerin ve cenazelere katılımı engellemeye çalışan devlet, birçok şehirde yapılmak istenen protesto yürüyüşlerine saldırmıştır.

Katliam sonrasında devlet ve hükümet yetkilileri, Başbakan ve AKP yöneticileri utanmazca HDP'li vekillerin Eşbaşkanların bu saldırıda neden ölmediğini soracak kadar pervasız açıklamalarla, katliamı üstlenmiştir.

Ancak tıpkı bu katliamı yapanlar gibi katliamcıları koruyanlarda iyi bilmelidirler ki Kobanê'nin yeniden inşa edilmesi süreci yarım kalmayacak. Sosyalist gençlerin yurtsever gençler ile, Türk halkımızın Kürt, Arap, Süryani, Ezidi ve Keldani halkı ile buluşması engellenemeyecek. Rojava Devrimini beraber savunanlar Kobanê'yi de beraber inşa edecek. Yitirdiğimiz 31 canımıza ve

yaralı yoldaşlarımıza verdiğimiz sözü tutacak ve bombalarla engellenmek istenilen inşa sürecini tamamlayacağız."

Rapor 2: "20 Temmuz 2015 tarihinde Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun çağrısıyla Kobenê'ye yardım götürmek ve Kobanê halkı ile dayanışmak için Türkiye'nin çeşitli illerinden yola çıkan 300'ü aşkın genç Suruç'a gelmiştir. Suruç girişinde Emniyet birimleri tarafından araçları durdurulan gençlerin üzeri, eşyaları ve yanlarında getirdikleri yardım malzemeleri didik didik aranmış, tamamı hakkında GBT kontrolü yapılmıştır. Günler öncesinden Suruç'a geleceklerini basın ve kamuoyuyla paylaşan gençlerin geliş tarihleri kolluk güçlerince biliniyor olması nedeniyle, şehirde SGDF'lilere karşı olağanüstü güvenlik önlemleri alınmış, yüzlerce polis eşliğinde yapılan kontroller sonucunda Amara Kültür Merkezi'ne ulaşabilmişlerdir.

Kobanê'ye geçiş izni için resmi işlemlerin tamamlanmasını bekleyen gençler, Suruç'ta bulunan Amara Kültür Merkezi'nde basın açıklaması yaptıkları sırada IŞİD terör örgütüne mensup olduğu iddia edilen Şeyh Abdurrahman Alagöz kendisini patlatmış, patlama sonucu 31 insanımız olay yerinde, 2 kişi de hastanede olmak üzere 33 insanımız yaşamını yitirmiş, 150'nin üzerinde kişi ise çeşitli şekillerde yaralanmıştır.

Olay gerçekleştiği sırada etrafta bulunan emniyet görevlileri,yaralıların hastanelere sevkinde kolaylaştırıcı olmak bir kenara önce seyirci olmakla yetinmiş, sonrasında ise yaralıları taşımak için olay yerine gelen halka gaz bombalarıyla saldırmıştır. Bu sırada görgü tanıklarının anlatımına göre sivil bir araçtan olay yerindeki insanların üzerine birkaç el ateş edilmiş, yine polis tarafından yaralılara müdahale etmek üzere olay yerine gelen ambulans ve sivil araçların bir süre geçişlerine engel olunmuştur.

Dosyadaki gizlilik kararı nedeniyle tarafımızca ulaşılamayan, ancak basına servis edilen görüntülerden açıkça görülmektedir ki, katliamın bir numaralı faili olan bombacı, hiçbir güvenlik kontrolüne tabi tutulmaksızın, deyim yerindeyse elini kolunu sallayarak Amara kültür Merkezi'ne girmiş ve bu katliamı gerçekleştirmiştir.

Peki bu katliam karşısında yargı tam 28 gündür nasıl bir tutum almıştır?

Tüm yasal düzenlemelere aykırı olarak soruşturma dosyasına konulan Kısıtlama kararı ve yayın yasağı, kamuoyunda, ülkemizdeki bir çok siyasi cinayet ve katliamda olduğu gibi, etkin ve sonuç alıcı bir soruşturma yapılmayacağı, kısıtlama/gizlilik kararı ve yayın yasağı ile birlikte Suruç katliamının da üzerinin örtüleceği ve delillerin karartılacağı yönünde son derece haklı gerekçelere dayanan endişelere neden olmaktadır.

Şöyle ki; savcılığın talebi üzerine Şanlıurfa 2. Sulh Ceza Hakimliği'nin 2015/2425 D.İş sayılı kararı ile kısıtlama kararı verilmiştir. Kararın dayanağı olarak gösterilen Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 153 maddesinin 2. Fıkrası, açık bir şekilde soruşturmada istisnai koşullarda yalnızca şüpheli ve mü-

dafiinin dosyayı inceleme ve örnek alma hakkının kısıtlamayı düzenlemektedir. Müşteki ve vekillerinin, soruşturma dosyasını inceleme veya dosyada mevcut belgelerden örnek almasını kısıtlayan bir hüküm Ceza Muhakemeleri Kanunu'nda mevcut değildir. Ancak böylesi açık bir yasal düzenlemeye rağmen, müşteki vekili olan bizlerin, dosyayı incelemesi ve örnek alması tamamen fiili ve keyfi bir biçimde engellenmektedir.

Yaptığımız tüm itirazlar görevli mahkemelerce reddedilmiştir. Bu durumdan anlaşılacağı üzere katliam soruşturması, kamuoyundan gizlenmektedir. Devlet yetkililerinin katliam açıklamaları da, ülkemizdeki birçok siyasi cinayet ve katliamda olduğu gibi, etkin ve sonuç alıcı bir soruşturma yapılmadan bu katliamın da üzerinin örtüleceğine, soruşturmanın karartılacağına yönelik niyet beyanı olarak değerlendirilebilir.

Sadece soruşturmanın esasen bu katliamı önlemekle görevli ama İŞİD ve benzeri örgütlerle içli dışlı olan, onların tüm faaliyetlerine göz yuman başta MİT olmak üzere, Suruç Emniyet Müdürlüğü ve diğer istihbarat birimleri tarafından yürütülüyor olması dahi soruşturmanın bağımsızlığı ve etkinliğinden kuşku duyulması için yeterli iken, dosyanın müştekiler ve biz vekillerinden gizleniyor olması, yine kamuoyundan gizlenmek için yayın yasağı konulması soruşturmanın etkin yürütüleceğine ilişkin tüm şüpheleri haklı çıkarmaktadır.

Suruç katliamının aydınlatılması, faillerin bulunması ve cezalandırılmasının, "adil" ve "tarafsız" olmadığını maalesef defalarca kanıtlamış mevcut yargı sistemine bırakılamayacağının farkında olarak, birçok hukuk örgütüyle beraber Suruç İçin Adalet Platformu'nu oluşturduk. katliamda sorumluluğu bulunan devlet görevlileri başta olmak üzere bütün faillerin ortaya çıkarılması ve katliamın aydınlatılması için uluslararası hukuk örgütlerini bizimle birlikte soruşturmaya müdahil olmaya ve Suruç İçin Adalet Platformu'na katılmaya çağırıyoruz."

***

16 Ağustos 2015 günü Muş Valiliği, güvenlik nedeniyle Varto ilçesinde sokağa çıkma yasağı ilan etti. Aynı gün internete sızan bir fotoğrafta, yere yüzükoyun yatırılmış çıplak bir kadın cesedi görülüyor, başında duran üç erkeğin de özel harekat görevlisi olduğu söyleniyordu. Fotoğraftaki kadının 10 Ağustos'ta Varto'da güvenlik güçleriyle gerçekleşen çatışmada hayatını kaybeden kadının 'Ekin Wan' kod adlı PKK üyesi Kevser Eltürk olduğu açıklandı.

Aynı gün Suruç Tanıklarından suç duyurusu yapıldı. Suruç Katliamı yaralı ve tanıkları, İçişleri Bakanı başta olmak üzere yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunacak. Tanıklardan Galip Çelik, "Suruç çözülmeden barışmak mümkün değil" dedi.

Suruç Katliamı yaralıları ve tanıkları, Türkiye İnsan Hakları Vakfı'ndan (TİHV) aldıkları raporlarla, İçişleri Bakanı başta olmak üzere Suruç Valiliği, kaymakamı ve emniyet mensupları hakkında suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor. Suç duyurusunu, katliamdan bir hafta sonra döndükleri İstanbul'da yaşadıkları yoğun travmayı atlatmak için TİHV'de terapi gören Suruç Katliamı tanık ve yaralılarından Mehmet Lütfü Özdemir, Süleyman Başar, Düzgün Eskin, Murat Akdağ, Yasin Can, Müslüm Akbalık, Yunus Akan, Bawer Güner, Garip Çelik yapacak.

Yaşadıkları yoğun travmayı üzerinden atamayan ve psikolojik destek gören 9 kişinden biri olan Yönetmen Garip Çelik, BirGün'e yaptığı açıklamada, "Devlet bizi korumadığı gibi Suruç Katliamı'nı Ortadoğu'yu kana bulamak için bir bahane olarak kullandı. Bu katliama göz yuman tüm sorumlular hesap verene kadar mücadele edeceğiz" dedi. Çelik, geçici AKP hükümetinin katliamdaki sorumluluğunu, başka katliamlar yaparak örtmeye çalıştığına işaret etti. "Suruç çözülmeden barışmak mümkün değil" diyen Çelik, tüm katliamların hesabını verene kadar iki ellerinin AKP'nin yakasında olacağını vurguladı.

Bu arada Suruç Katliamı'ndan sonra açılan davanın takibi için 19 hukuk kurumunun ve yüzlerce avukatın katılımıyla oluşan "Suruç İçin Adalet Platformu" kuruldu. Platform, kuruluşunu TMMOB Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi toplantı salonunda ilan etti. "Barış için Adalet için Suruç Katliamı soruşturmasına müdahiliz" başlığıyla okunan basın açıklamasında, "Saldırıya ilişkin soruşturma dosyasında halen otopsi raporları dışında hiçbir belge bulunmuyor. Katliam, IŞİD çetesinin AKP üzerinden Türkiye Devleti ve istihbaratı ile geliştirdiği örtük-açık ilişkileri büyük ölçüde gözler önüne seren karakterde olmasına rağmen, istihbarat boşluğuna, failin hangi ilişkileri kullanarak ve ne tip bağlantılarla bu eylemi gerçekleştirdiğine dair sorular yanıtsız kalmış durumda. MİT tırları, Reyhanlı Katliamı, Niğde'de askerlerin öldürülmesi, Diyarbakır HDP mitinginde patlatılan bomba soruşturmalarında olduğu gibi yargı organlarının ilk işi 'gizlilik kararı' almak olmuştur" ifadelerine yer verildi.[27]

---

27 http://www.birgun.net/haber-detay/taniklardan-suc-duyurusu-86855.html

***

17 Ağustos 2015 günü Suruç'ta hayatını kaybedenler için Kamp Armen'de çınar ağacı dikildi. Suruç'taki canlı bomba saldırısında hayatını kaybeden 33 kişi için, Tuzla'da bulunan Ermeni Yetimhanesi Kamp Armen'de çınar ağacı dikildi.[28]

***

20 Ağustos 2015 itibariyle son 1 ay da yaşananların kısa bir özeti:

"Suruç'ta 33 devrimcinin katledilmesinin ardından tam 1 ay geçti. 1 ay boyunca sorumlular açığa çıkarılmadı aksine Suruç Katliamı faşist AKP hükümetinin halklara yönelik devlet terörünün başlangıcı haline dönüştürüldü. Bir ay boyunca yaşananlar:

- Katliama büyük bir öfke duyan on binlerce kişinin katıldığı cenaze törenleri gerçekleştirilirken, katliama ilişkin haberlere yayın yasağı getirilmesi AKP'nin rolünü ele verdi. Katliama ilişkin ayrıntılar ve canlı bombanın bağlantılarının gizlenmesi için soruşturma dosyasına da gizlilik kararı getirildi. Hazırlanan polis fezlekesinde ise bombayı patlayan DAİŞ'li hakkında "terör örgütü üyeliği" soruşturması açıldı. Ancak polis fezlekesinde örgütün ismi bile yer almadı.

- Ezilenlerin Hukuk Bürosu avukatları yasalara aykırı biçimde alınan gizlilik kararının soruşturmanın karartılması anlamına geldiğini belirtti. Avukat Gülhan Kaya, katliam gününe ilişkin MOBESE kayıtlarının kendilerine verilmemesinin büyük bir hukuksuzluk olduğunu söyledi.

- Katliam sonrası hayatlarını kaybeden ya da yaralananların çanta ve kişisel eşyaları avukatlara teslim edilmedi. Savcılık, ailelerin ve yaralıların gelip kendilerinin almasını dayattı. Urfa Cumhuriyet Başsavcılığı da Kobanê'nin yeniden inşası için yürütülen kampanya boyunca toplanan ve çantalarda bulunan maddi yardıma el koydu.

- Katliama duyulan öfkeden korkan AKP hükümeti, polis dayatmaları ile özellikle Karadeniz'den gelen Suruç şehitlerinin cenazelerini engelledi. Alican Vural ve Aydın Ezgi Şalcı'nın cenazeleri kaçırılarak aileleri tarafından Ordu'da, Alper Sapan'ın cenazesi Giresun'a, Koray Çapoğlu'nun cenazesi de Trabzon'un Of ilçesinde toprağa verildi. Büşra Mete'nin cenazesi ise ailesi ve polis tarafından kaçırılarak İstanbul Kurtköy'de defnedildi. Katliamın 33. şehidi Mert Cömert'in cenazesi ise polislerce kaçırılmak istendi. Cenazeyi kaçıramayan polisin baskısı altında kalan aile, polis zoruyla cenazeyi gömmek zorunda bırakıldı. Cömert, Samsun'un Bafra İlçesi'nde defnedildi.

- İstanbul Kadıköy'de bulunan Karacaahmet Mezarlığı'nda son yolculuğu-

28 http://www.evrensel.net/haber/258529/suructa-yasamini-yitirenler-icin-kamp-armene-cinar-agaci

na uğurlanan Ece Dinç'in mezarı ırkçı faşistler tarafından tahrip edildi. Mezarın üzerine serili SGDF bayrağını yakan saldırganları gören bekçi havaya ateş açarak uzaklaştırdı. Ece'nin yoldaşları, yakılan bayrağın yerine yenisini koydu, mezarı çiçeklerle donattı.

- AKP hükümetinin başlattığı siyasi soykırım operasyonları esnasında, Suruç katliamından yaralı olarak kurtulan HDP üyesi Metin Keleş de tutuklandı. TMŞ baskınıyla gözaltına alınan Keleş, 8 kişi ile birlikte "yasadışı gösterilere katıldığı" iddiasıyla tutuklandı.

- Katliam sonrasında SGDF'nin İzmir'de açtığı standa polis saldırdı. İzmir polisi, 7 ESP ve SGDF üyesini gözaltına alırken, Suruç'ta yaralanan ve şehit düşenlerin ailelerine yardım için toplanan paralara el konuldu. Öte yandan Suruç'ta katliamdan sağ kurtulan SGDF üyesi Serhat Ökmen, İzmir'de yapılan operasyonla gözaltına alındı.

- Aralarında Suruç katliamında yaralanan İlke Başak Baydar ve Şerife Erbay'ın da bulunduğu SGDF üyelerinin İstanbul Fikirtepe'deki evi, özel harekat polisleri tarafından uzun namlulu silahlarla basıldı. Mahkeme tarafından onaylanmış herhangi bir arama kararı olmamasına rağmen polisler kombi tamircisi tarafından 'ihbar var' diyerek, evde bulunan kişileri darp ederek bir odaya kilitledi ve arama işlemini gerçekleştirdi.

- AKP, savaş planı için gerçekleştirdiği Suruç katliamının ardından Silopi başta olmak üzere çok sayıda il ve ilçedeki halka savaş ilan etti. Katliam sürüyor!" [29]

***

23 Ağustos 2015: Asker cenazelerinde iktidar ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'a yönelik artan tepkilere bir yenisi daha eklendi. Bu kez tepki bir Yarbay'dan geldi. Şırnak'ta hayatını kaybeden Yüzbaşı Ali Alkan'ın cenazesinde ağabeyi Jandarma Yarbay Mehmet Alkan'ın "Şu güne kadar 'çözüm' diyenler neden şimdi 'sonuna kadar savaş' diyor" isyanı gündeme damga vurdu. Yüzbaşının astsubay kardeşi ise cenazeyi "Bu çapulcuların olduğu yerde kaldırmam" şeklinde tepki gösterdi.

***

24 Ağustos 2015 Pazartesi günü Suruç katliamında yaralanan ve tedavisi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde devam eden Koray Türkay'ı Gezi Direnişi'nde yaralananlar ziyaret etti. Erdal Sarıkaya, Aydın Aydoğan, Evren Köse ve Mehmet Ayvalıtaş'ın babası Ali Ayvalıtaş, Gezi Gazileri Dayanışma Platformu çatısı altında bir araya geldi.

29 https://www.facebook.com/surucdayanismasi

Grup, dün Suruç Katliamı'ndan yaralanan ve 36 gündür Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde tedavisi süren Koray Türkay'ı ziyaret etti. Koray'ı yaralayan Suruç bombası, onları yaralayan ise polisin fişekleriydi. Hep birlikte dayanışma mesajı verdiler. Tekstil işiyle uğraşan 40 yaşındaki Koray'ın gözü önünde çok sayıda arkadaşı hayatını kaybetti. O anların etkisinden çıkamayan Koray yaşadıklarını şöyle özetledi: "Biz çocuklara oyuncak götürürken böyle bir şeyle karşılaşacağımız hiç aklıma gelmedi. Her eylemde polis saldıracak, gaz fişeği isabet edecek korkusu olur. Ama bunda imkânsız. 15 tane şarapnel deliği var vücudumda. Sivas aydın katliamı, Gezi ve Suruç genç katliamı." Gezi şehit aileleri ve gazilerinin ziyaretinden mutluluk duyan Koray'a, Gezi gazilerinden Erdal Sarıkaya dedi ki; "Devlet zulmüne direnen ve yaralananların hukuki, sağlık her konuda yanınızdayız. Kimin saçının teline zarar gelse yanında olacağız. Dayanışma ile büyüyeceğiz, bombalar susacak." Aydın Aydoğan "Biz Türkiye halklarının bu diktatör karşısında birleşmesi lazım. Roboski'de, Gezi'de, Soma'da, Suruç'ta halka yaşatılan zulüm herkesi vuracak. Bizler birleşerek bu katliamları durdurup aydınlık yarınları kucaklayacağız" diyor. Koray'ın da mesajı benzer: "Bu bombanın mesajı var. Artık kolay kolay birleşmeye, dayanışmaya izin vermeyeceğiz diye korku yaratmak. Kendi önlemlerimizi alarak daha da güçlü bir şekilde sokaklarda, demokratik alanlarda var olacağız. Biz bizbizeyiz. Dayanışmayla güçleneceğiz." Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde kol ve bacağındaki demirlerle, yanıklarına karşı yapılan pansumanlarla iyileşmeye çalışıyor Koray. "Hastane şartları çok kötü. Bant yok, makas yok. Pansuman yapacaklar batikon yok. 'Ödenek yok , ihale olsun gelecek' diyor hemşireler. Ne ihalesi, makasın ihalesi mi olur? Leman'a kapak olacak mağduriyetler yaşanıyor bu hastanede." [30]

***

26 Ağustos 2015 günü Suruç için Adalet Platformu, Suruç Katliamı dosya-

30 http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/351785/_Bombalara_karsi_dayanismadayiz_.html

sındaki gizlilik kararının kaldırılması için Anayasa Mahkemesine başvurdu. İstanbul ve Ankara'dan bir araya gelen avukatların gerçekleştirdiği başvuru öncesi Anayasa Mahkemesi önünde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya HDP Milletvekilleri Meral Danış Beştaş, Müslüm Doğan, Erol Dora ve HDP Eş Genel Başkan Yardımcısı Alp Altınörs de katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Can Polat, Suruç Katliamı'ndaki istihbarat boşluğuna, failin hangi ilişkileri kullanarak bu eylemi gerçekleştirdiğine dair sorular yanıtsız kalmasına rağmen soruşturmanın gizli tutulduğunu dile getirdi. Soruşturmanın bu katliamı önlemekle görevli MİT, Suruç Emniyet Müdürlüğü ve diğer istihbarat birimleri tarafından yürütülüyor olmasının bile kuşku verici olduğunu belirten Polat, Suruç Katliamı soruşturmasının olabildiğince kamuoyuna ve mağdur yakınlarına açık olarak yürütülmesinin adli mekanizmaların işletilebilmesinin güvencesi olduğunu vurguladı. Soruşturmanın gizli tutulmasındaki temel amacın kişileri kamu denetiminden uzak, kapalı kapılar ardından soruşturmak olduğunu kaydeden Polat, "Suruç Katliamının aydınlatılması, faillerin bulunması ve cezalandırılmasının adil ve tarafsız olmadığını maalesef defalarca kanıtlamış mevcut yargı sistemine bırakılamayacağının farkında olarak, 19 hukuk örgütü ve yüzlerce avukat meslektaşımızla birlikte Suruç için Adalet Platformunu oluşturmuş ve bu katliam dosyasına müdahil olmuştuk. Dosyanın gizlilik kararı ile ilgili olarak Anayasa Mahkemesini Suruç Katliamı'nın aydınlatılması konusunda hukuki sorumluluklarını yerine getirmeye davet ediyoruz" dedi. [31]

***

Suruç şehitlerinin 40. gün etkinliklerinde Serhad Devrim'in ailesi de İstanbul'a geldi. HDP Beyoğlu İlçe binasında, gün boyu taziyeleri kabul ettiler. Etkinlik öncesi anne Canan ve baba Yavuz Devrim, ETHA'ya konuştu. Anne Devrim, zor ayakta duruyordu. Serhat'ın çok merhametli olduğunu belirterek konuşmasına başladı, "Onu nasıl anlatsam bilemiyorum" dedi. Gözleri dolan anne, "Serhat'ım hep ezilen halkların yanındaydı. O kadar insanları severdi ki. O yola gitti zaten. Dünyaya bir daha Serhat gibisi gelmeyecek. Canım yandı, başka bir şey diyemiyorum" diye bildi.

Serhat Devrim, Suruç'ta katledildiğinde 19 yaşındaydı. Kısacık ömrüne birçok isyan sığdırdı. Gezi direnişine katıldı, ailesi defalarca memleketine götürdü. Dayatılan hiçbir düzeni kabul etmedi. Her seferinde kaçtı. Şimdi ailesi onu anlatıyor: "Hep mazlumun yanındaydı. Biri açken yatamazdı. İnsanları seviyordu, bu yüzden hiçbir yere sığmıyordu. En son iki ay önce, 'Onursuzca yaşamaktansa şehit olurum daha iyi' dedi ve gitti."

SGDF'lilerle birlikte Kobanê'ye doğru yola çıkan devrimci gençlerin birçoğu, devlet terörüne doğrudan maruz kalmışlardı. Ama inat etmişlerdi bir

31 http://www.evrensel.net/haber/259133/suructaki-gizlilik-kararinin-kaldirilmasi-icin-basvuru

kere, oyun parkını, fidanları, oyuncakları çocuklarla buluşturmayı, inşa edilen devrimden öğrenmeyi kendilerine görev edinmişlerdi. Kimi gidebilmek için inşaatlarda çalıştı, kimi cebindeki son parasını Kobanê'ye hastane yapılması için kullandı, kimi evinden kaçarak kervana katıldı. Onlardan biri de "Onursuzca yaşamaktansa şehit olurum daha iyi" diyen anarşist Serhat Devrim.

Sen tokken diğer çocuklar neden yemek yiyemiyor?

Serhat, 14 yaşında Muş'taki ailesinin evinden kaçarak İstanbul'a geldi. Okmeydanı gibi emekçi semtlerde yaşadı. Bir evi yoktu. Çoğu zaman aç kalırdı. Yüreğinin bir köşesinde hep "diğerleri" vardı. Zoruna giderdi birileri tokken diğerlerinin aç kalması. En çok da "Diğer çocuklar neden yemek yiyemiyor?" diyordu. Suruç'a gitmesinin en önemli sebeplerinden biri de o "diğer çocuklar"dı. Onlara ulaşmak istiyordu.

Gezi Barikatlarının Direnişçisi

Devrim'in bu yolculuğa çıkmadan önceki hayatı da çok tanıdık. Gezi isyanı döneminde Guy Fawkes maskesiyle en ön barikatlarda yer alan çapulculardan. Defalarca gözaltına alındı. 15 gün boyunca Berkin Elvan'ın hastane nöbetini tuttu. Ailesi, bunları çok sonra öğrendi. Babası Yavuz Devrim, onu Muş'a götürdü. Ama o her seferinde İstanbul'a döndü. Baba Devrim, "Hiçbir annenin, babanın bu acıyı yaşamasını istemiyorum. Ne gerillanın, ne de askerin ölmesini istiyorum" dedi.

Serhat nasıl bir çocuktu?

Babası anlattı: "Yaşamayı severdi. Haksızlığı kabul etmeyen bir çocuktu. Özgürlüğü, eşitliği seven, ölümlere karşı bir çocuktu. Serhat, çocukları seven bir çocuktu. Yürek dolu, yaşam doluydu. Direnişçi bir yapısı vardı. Bir çocuk açken, o yatamazdı. Hiç kimsenin ezilmesini istemezdi. Bu mücadele uğruna Suruç'a gitti. Tek amacı oradaki çocukları sevindirmekti. Çünkü çocukları çok seviyordu."

Anlatırken sigara yakıyor baba Yavuz Devrim. Gezi ayaklanmasını hatırlatıyorum.

"Gezi'de defalarca gözaltına alındı. Muş'a götürdüm ama engelleyemedim. Tekrar geri döndü. Berkin'in cenazesine katılmak istediğini söyledi. 'Hayır' dedim. Evden kaçarak İstanbul'a geldi. 'Baba haksızlık yapılıyor. Buna karşı durmamız gerekiyor' diyordu. Böyle mücadele etmeyi seviyordu. Mazlumun yanındaydı."

Serhat Devrim, 19 yaşındayken Suruç'ta yaşamını yitirdi. 19 yıllık çocukluğuna birçok isyan sığdırdı. Hep isyan yüklüydü. Anarşist ruhluydu. Dayatılan bütün düzenleri reddediyordu. Halktan yanaydı. Onun için istediği bir şeyi yapmanın önünde bir engel yoktu.

Şerefsizce Yaşamaktansa Şehit Düşeyim

"Bir daha olsa onu durdurmaya çalışır mıydınız?" diye soruyorum.

Baba Yavuz Devrim gülümseyerek cevaplıyor:

"Yapamazdım ki. Onu durduramıyordum. Hayat doluydu. İnsanları çok seviyordu. Hiç kimse Serhat'tan şikâyetçi olmamıştır. O yüzden sığmıyordu hiçbir yere. Her gün bir maceradaydı. Her gün insanların içerisine girip yaşamı seviyordu. Sürekli dışarıda olan biriydi. Defalarca gelip Muş'a götürdüm, her seferinde tutamadım. İstanbul'u çok seviyordu.

Serhat'ı bazen uyarıyordum. 'Baba ben eşitlik ve özgürlük için mücadele ediyorum. Biri aç, biri tokken ben rahatsız oluyorum. Ben yalakalık yapmıyorum. İster inan, ister inanma, ben bu dava için mücadele edeceğim. Başıma bir iş gelirse gelsin, şehit düşeyim daha iyi. Şerefsizce yaşamaktansa şehit düşeyim' dedi bana. İki ay önce bunları dedi."

Serhat geride ne bıraktı?

Baba içindeki acıyı anlattı önce: "Ölene kadar unutamayacağım bir acı kaldı içimde. Gücüm yettiği kadar Serhat'ı yaşatacağım. İnandığı dava için gitti. Acım büyük. Benim gibi hiçbir anne, baba acı çekmesin, kimsenin ölmesin istemiyorum. Bu acıya bir son verilsin. Her şeye rağmen barış istiyorum. Herkese elini taşın altına koyup bu savaşa 'dur' demeye çağırıyorum. Özgürce, kardeşçe barış içerisinde yaşanmasını istiyorum. Anne ve babaların yüreğinin yanmasını istemiyorum. Bir an önce barış olmasını istiyorum. Bir sürü insan katledildi. Gerilla, polis, asker hiç kimsenin ölmesini istemiyorum. Barış istiyorum." [32]

***

3 Eylül 2015 günü aralarında gazeteciler, yazarlar ve siyasilerin de bulunduğu 180 aydın, *Hitler Almanya'sı 2015* başlıklı bir metin yayınladı. Bildiride, "Sürdürülmek istenen oyunlar ortaya dökülmesin diye Erdoğan rejimi son kozlarını bütün şiddetiyle oynuyor" denildi.

4 Eylül 2015 günü Cizre'de sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Aynı gün, Suruç İçin Adalet Platformu'ndan Av. Arın Gül Yeniaras, *Açık Suça Gizli Soruşturma* başlıklı bir yazı kaleme aldı: "Bugün 47. gün. Geçen 47 günde Türkiye gündemi akadursun, onlarca aile için, 19 Temmuz Pazar gecesi yanaklarından öpüp "Gidince mutlaka mesaj at, merak ederiz" sözleriyle otobüse bindirip uğurladıkları evlatlarının telefondaki sesi yerine, bir yabancı ses tarafından "ceset teşhisi"ne çağrıldıkları, 20 Temmuz 2015 günü zaman durdu. 20 Temmuz 2015 sadece, kendi yuvalarından uçup Kobane'de başka yuvaları yeniden inşa etmek, insan onuruna uygun bir yaşamı yapılandırmak

32 http://www.etha.com.tr/Haber/2015/09/01/guncel/onursuzca-yasamaktansa-sehit-olurum-diyerek-suruc-/

için haftalarca hazırlık yapan, harçlık biriktiren, heyecanlarını, umutlarını ve inançlarını kalplerinde büyütüp yola çıkan genç insanlar ve aileleri bakımından değil, halkların demokrasi, özgürlük ve eşitlik içinde yaşaması ilkesi altında barış, emek ve mücadeleye inanan herkese yönelik vahşi bir yok etme girişimi ve yöntemi itibari ile de bundan sonra gerçekleştirilecek kıyımlara ilişkin açık ve büyük bir "tehdit" olarak tarihteki yerini aldı. Devlet, yetki alanı içinde bulunan her bir bireyin hak ve özgürlüklerini güvence altına almakla ve bu güvenceye zarar verebilecek her durumu engellemekle mükelleftir. Suruç Katliamı'nda devletin, ulusal ve uluslararası mevzuatta kabulünü ilan ettiği, "pozitif ve negatif yükümlülükleri"ni yerine getirmediği malum. Şöyle ki: Basın açıklaması bildirimini ve devamında gençlerin saldırıya uğrayacağına dair ihbarları çok önceki bir tarihte edindiği halde resmi makamlar, hiçbir güvence sağlamadı. Hatta günlük, olağan güvenlik önlemleri dahi bölge halkının ifadesine göre, o gün "yok"tu. 33 insanın yaşamını yitirmesini takiben etkin bir soruşturma yürütülmesi için derhal çalışmaya başlanmaması, adli ve yargısal mercilerin, delil toplamak, tanıklıkları değerlendirmek, IŞİD terör örgütünün yeni kıyımlarını engellemek için tüm bağlantıları içeren geniş çaplı bir operasyon başlatmak ve terör örgütünün etkisizleştirilmesini sağlamak yerine, faillerin dokunulmazlıklarını sağlamak anlamına gelen "gizlilik kararı" vermesi ve avukatların yasanın izin verdiği belgeleri dahi incelemelerine, keyfi bir tutumla izin vermemesi kaygı verici. Dava Komitesi olarak Anayasa Mahkemesine yaptığımız gizlilik kararının iptaline ilişkin başvuru hakkında henüz karar verilmedi. Bir diğer talebimiz, "savunmanın meslek örgütü" olarak gücünü hukukun temel ilkelerinden alan Türkiye Barolar Birliğinin de önce bu tarihi insanlık ve hukuk mücadelesine, sonra da Suruç Katliamı davasına müdahil olması ve yeni adli yıldaki ilk esaslı adımı atmasıdır.

İlkeden yoksun, hukuk dışı ve karanlık politikalardan türeyen zehirli siyaset ve siyasetçilerin otoritelerinin, yakın dönemde, "Kobanê protestoları" ya da "Gezi direnişi"nde yüz binlerce insan sokağa çıktığında nasıl sarsıldığını, üzerine ışık tutulduğunda beyaz yakalarındaki kan lekelerini nasıl saklayamadıklarını, sosyal medyanın da gücü ile, yalansız, sansürsüz ve dolaysız görebilmiş bir nesiliz artık. Henüz yeni kurulmasına rağmen Türkiye Barolarından 815 avukatın ve 19 hukuk örgütünün imzacısı olduğu, her gün artan katılım ile hukukçuların buluşma noktası halini alan "Suruç İçin Adalet Platformu" olarak; yalansız yaşamayı bir kere tatmış, birlik olmanın gücünü öğrenmiş, insanca yaşam değerlerini ortaklaştırmış bu neslin, gerçekleri görünür kılan güçlü ışığı ile, bu coğrafyanın da geleceğinin aydınlanacağına dair inancımızı koruyor, hukuki mücadelemize arkadaşlarımızı her zaman hissederek ve onlara selam ederek devam ediyoruz." [33]

***

33 http://www.evrensel.net/haber/259798/acik-suca-gizli-sorusturma

10 Eylül 2015 günü Suruç bombacısının son görüntüleri ortaya çıktı!

Suruç'ta 33 devrimciyi katleden bombacı Şeyh Abdurrahman Alagöz'ün kitle içindeki son görüntüsü yönetmen Garip Çelik'in *Amara Suruç* belgeselinde ortaya çıktı. 33 devrimcinin katledildiği saldırıdan sağ kurtulan Çelik'in Amara Kültür Merkezi bahçesinde olay anında çektiği görüntülerde bombacı Alagöz'ün kitlenin içine nasıl sızdığı ilk kez görülüyor.

Kobanê'nin yeniden inşasına ve çocuklara yardım için Suruç'ta bulunan gençlerin yaptığı basın açıklamasının bitimine iki dakika kala kitlenin içinde beliren Alagöz'ün ön tarafa doğru hamle yapmak istediği, bir adım attıktan sonra vazgeçtiği, basın açıklamasını yapan Oğuz'u dinlerken başını salladığı ve alkışların, sloganların başladığı anda kafasını eğip karnına yerleştirdiği bomba düzeneğini harekete geçirdiği görülüyor.

İntihar Bombacısının Son Görüntüsü

Çatışmasızlık sürecinin sona erdiği noktada yer alan, ama üzeri örtülen Suruç Katliamı soruşturmasında hiçbir adım atılmazken, Suruç'ta 33 gencin ölümüne neden olan ve mobese kameraları dışında tespit edilemeyen Şeyh Abdurrahman Alagöz'ün eylem anındaki son görüntüleri yönetmen Galip Çelik'in çektiği " Amara Suruç" adlı belgeselden çıktı. Kobanê'de belgesel çekmek üzere SDGF'li gençlerle birlikte yola çıkan ve ölümden kıl payı kurtulan Çelik, Suruç şehitlerinin anısına adadığı "Amara Suruç" belgeselinin montajını yaparken Alagöz'ün görüntülerini fark etti.

Alagöz bugüne kadar medyaya sadece nüfus cüzdanındaki görüntüleriyle yansımış, mobese kameralarında ise sadece Amara Kültür Merkezine giriş anında görüntülenmişti. Çelik'in kamerasına ise Alagöz, bombayı patlatmaya hazırlanırken yakalanıyor. Basın açıklaması sona ermek üzereyken kitle içinde harekete geçmeye başlayan Alagöz, kalabalıktan dolayı ön tarafa geçemeyince olduğu yerde kısa bir süre durup açıklama yapan SDGF Sözcüsü Oğuz Yüzgeç'e bakarak başını sallıyor. Alkışlar ve sloganlar başladığında ise Alagöz başını eğiyor ve 16 saniye sonra bomba patlıyor.[34]

Suruç Aileleri İnisiyatifi Kuruldu

Kobanê'deki çocuklara oyuncak götürmek için Suruç'a giden ve IŞİD'in canlı bomba saldırısı sonucu katledilen ve yaralanan gençlerin aileleri, "Suruç Aileleri İnisiyatifi"ni kurdu. Aileler, "Dokunamadıkları kente bizler dokunacağız. Kobanê sana yine geliriz, sözünü en yürekten söyleyenlerdeniz. 33 yüreğin bu aşkını büyütmek bizim görevimizdir" dedi.

34 http://www.birgun.net/haber-detay/suruc-bombacisinin-son-goruntuleri-ortaya-cikti-88984.html

Taksim Hill Otel'de bugün basın toplantısıyla Suruç Aileleri İnisiyatifinin kurulduğu deklare edildi. Toplantı salonuna, hayatını kaybeden 33 gencin fotoğraflarından oluşan pankart ve "Kalpleriniz adalet için atsın" yazılı dövizi asıldı. Toplantıya, HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, İstanbul milletvekilleri Filiz Kerestecioğlu ve Hüda Kaya, 15 yaşında polisin attığı gaz fişeği ile katledilen Berkin Elvan'ın babası Sami Elvan, Sanatçı Pınar Aydınlar, ESP İstanbul İl Eş Başkanı Çiçek Otlu ve Muş, Mardin-Kızıltepe ile Kocaeli'den gelen Suruç'ta yaşamını kaybedenlerin aileleri katıldı.

Oyuncakların ve karanfillerin de masaların üzerine konulduğu toplantıda, basın metnini Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Eş Başkanı ve katliamda kardeşi Hatice Ezgi Sadet'i kaybeden Özgen Sadet okudu. Yaşamını kaybedenlerin isimlerini tek tek okuyan Sadet, 20 Temmuz'daki Suruç Katliamı'nı hatırlattı. "Bizler, '20 Temmuz Suruç Katliamı'nda bizden koparıp aldığınız 33 yüreğin, katliamdan yaralı kurtulan yüzlerce canın ailesiyiz" diyen Sadet, Suruç davasının takipçisi olacaklarını belirtti. Katliamdan tazminat değil, adalet talepleri olduğunu belirten Sadet, "Suruç Katliamı'nın üzerinden tam 63 gün geçmiş olmasına rağmen hukuki anlamda bir arpa boyu dahi yol alınmamıştır. Bu durum coğrafyamızın tanık olduğu diğer katliamlar ve kıyımlar gibi Suruç Katliamı'nın da unutturulmak ve üzerinin örtülmek istendiğinin bir kanıtı niteliğindedir" dedi. Suruç davasının ayrıntılarına ilişkin de bilgi paylaşan Sadet, Suruç Katliamı davasının üzerindeki gizlilik kararının kaldırılmasını ve yaşamını kaybedenlerin üzerlerinde bulunan çantaların, telefonların ve Kobanê'ye yardım için topladıkları paraların aileleri olarak kendilerine teslim edilmesini istedi.

Saldırıda sorumluluğu bulunan Suruç İlçe Emniyet Müdürü, Kaymakam, Urfa Emniyet Müdürü ve Urfa Valisi hakkında hiçbir soruşturma başlatılmadığını dile getiren Sadet, katliamda rol alanların devlet eliyle korunmaması ve yargı sürecinin bir an önce başlatılmasını da talep etti.[35]

35 http://www.evrensel.net/haber/261112/suruc-aileleri-inisiyatifi-kuruldu

***

"Amara Suruç" belgeselinin ilk gösterimi İstanbul'da yapılıyor. 5 Ekim 2015 Pazartesi günü Kadıköy Theatron salonunda yapılacak ilk gösterim öncesi, katliamdan kıl payı kurtulan yönetmen Garip Çelik ile konuştuk. Katliam sonrası yaşadığı panik ve travmaya rağmen kamera kaydına devam eden ve daha sonra çektiği görüntüleri tararken bombacıya rastlayan Çelik, "Celladımla günlerce karşı karşıya kaldım" dedi. Birgün Gazetesi'nden Zeynep Kuray'ın özel haberi:

Amaçları Güneş Batmadan Devrime Ulaşmaktı

-Siz de Kobanê'ye giden gençler arasındaydınız...

Evet ben Kobanê'ye belgesel yapmak fikriyle gittim. Hem Kobanê'deki yeniden inşa sürecini hem de gençlerin bu inşaya yapacağı katkıları çekecektim. Hiçbirini tanımıyordum. Yolculuk sayesinde onlarla tanışma fırsatı buldum. Hepsi birbirinden değerliydi. Gençtiler, romantiktiler, heyecan doluydular. Kobanê Rojava'nın bir kantonu ve Rojava'nın Türkçe anlamı güneş batımıdır. Onların amacı güneş batmadan devrime ulaşmaktı ve o güneşin bütün Ortadoğu'ya yayılmasına bir katkı sunmaktı. Beraber 15 saat yol aldık ve her saat kah güldük, kah şarkı söyledik, durduğumuz yerlerde halaylar çektik.

-Kobanê'ye giriş konusunda herhangi bir endişe taşıyor muydunuz ?

Her şeyi göze almıştık, ancak gerçeği söylemem gerekirse bana izinli bir giriş yapılacağı söylendi. O nedenle 4 yaşındaki oğlumu ve eşimi de götürmeyi düşündüm. Ancak Suruç'a varıldığında ve kaymakamlığa verilmek üzere kimliklerin hazırlandığını gördüğümde aslında izin alınmadığını öğrendim.

-Yolda otobüsleriniz de polis tarafından durdurulup arandı.

Evet, bizim otobüsümüz durdurulup aranmasa da, diğer tüm otobüsler durduruldu . Didik didik arandı. Hatta iki genç de gözaltına alındı.

"Yarım Saat Önce Konuştuğum Gençler Paramparça Önümdeydi"

-Amara Kültür Derneği'ne vardığınızda neler yaşandı?

Suruç'a giden otobüslerde toplam 300 kişi vardı. İlk varan bizim otobüsümüzdü. Amara Kültür Derneği'ne varır varmaz, kimimiz kültür merkezine girip uyurken, kimimiz bizim için hazırlanan kahvaltıya oturdu. Ben hem fotoğraf çekiyordum, hem de olan biteni izliyordum. Mesela katliamda hayatını kaybeden Polen üç-dört defa yanıma gelip, mahcup bir şekilde sigarasını yakmak için ben den ateş istemişti. Elleri titriyordu, belli ki çok heyecanlıydı ve coşkuluydu. Gençler birbirleriyle şakalaşıyor, gülüyorlardı. O esnada bir arkadaş gelerek kaymakamlığa yasal başvuru yapılması için kimliklerimizi topladı. Bir genç, muhtemelen hepimizin Kobanê'ye geçemeyeceğini, geçebilirsek 50'şer kişilik gruplar halinde olabileceğini ve böyle bir durumda Kobanê'de savaşan gençlerin ailelerine öncelik tanınacağı konusunda bilgilendirme yaptı. Daha sonra basın açıklaması kararı alındı ve hepimiz kültür merkezinin önünde toplandık. Etkin Haber Ajansı , Fransız bir gazeteci ve benim dışımda basın yoktu. Hemen kameramı alıp çekmeye başladım. Tam basın açıklaması bittiğinde ve sloganlar atılıp, alkışlar başladığında kamerayı kapattım. Aradan 15 saniye ha geçti ha geçmedi, büyük bir patlama oldu. Daha henüz ne olduğunu kavrayamamıştım. Başımın üzerinden gövdeler uçtu. Mehmet Lütfü Özdemir bana "Bomba patladı, kaç, ikinci bir bomba olabilir" diye bağırıyordu. Kulaklarım çınlıyordu. Herkes kaçışıyordu. O an hiçbir şey düşünmeden kayıt düğmesine bastım. Bir taraftan feryat ediyor, bir taraftan çekim yapıyordum. Manzara çok korkunçtu. Kameramdan kan damlıyordu. Yarım saat önce oturduğum, beraber kahvaltı yaptığım, güldüğüm gençler önümde paramparça yatıyordu.

"Polis Sanki Yer Yarılmış İçine Girmiş"

-Polis var mıydı?

Çok ilginç bir şekilde, her basın açıklamasında yüzlercesi gelip etrafı tutan sivil polisler ve çevik kuvvet ekipleri o gün yoktu. Ne Amara Kültür Merkezi'ne gelişimizde, ne de basın açıklaması yapılırken onlara hiç rastlamadık.

Sanki yer yarılmış içine girmişlerdi. Aslında bu durum benim dikkatimi çekmişti ama üzerinde durmamıştım. Ancak patlama olduktan yarım saat sonra geldiler, gelir gelmez de halka gaz attılar. Bütün bunlar olurken bir komiser yanıma geldi. Bana, "Yanlış anlamayın ama bizim için değil sizin için bana çektiğiniz görüntüleri verebilir misiniz" dedi. O zaman sabahtan beri nerede olduklarını sordum ve patlamayı önlemediklerini vurguladım.

"Bu Vahşetle Toplumun Yüzleşmesini İstedim"

-Bu vahşet sizde nasıl bir etki bıraktı ?

Kendime hala gelmiş değilim. Çok büyük bir travma yaşadım. Köyü yakılan, boşaltılan ve devlet baskısını yaşamış bir halkın çocuğu olarak, bu olay sonrası ilk defa psikoloğa gittim. 20 gün sol elim uyuşuk gezdim, en ufak bir gürültüde irkiliyordum, gece uyuyamıyordum, uyuduğum zaman da fırlayarak kalkıyordum. Katledilen gençlerin yüzü hep aklımda, o görüntülerden hiç kurtulamadım. Ama psikoloğun ifade ettiği gibi, bununla yüzleşmekten başka bir çıkışım yoktu.

-Yüzleşme dediniz. Amara Suruç belgeseli fikri böyle mi doğdu?

Bu sadece benim açımdan değil, toplumun da bu vahşetle yüzleşmesini istedim. Bu benim tarihi sorumluluğumdu. 33 fidan bir anda yok edildi. O tertemiz yürekli insanların anısına ve tabi tutuldukları vahşeti gözler önüne sermek için yaptım bu 33 dakikalık belgeseli. Amacım kişisel bir yarayı kapatmak değil, oluşamamış toplumsal refleksi harekete geçirmekti.

"20 yaşında bir genç nasıl canavara dönüşür ?"

-Kitle içindeki bombacının son görüntüleri sizin belgeseliniz sayesinde ortaya çıktı. Bombacının o olduğunun nasıl farkına vardınız?

Katliam sonrası, görüntülerle birlikte İstanbul'a döndüm. İlk etapta uzun bir süre bu görüntülere bakamadım. Ama içimde bir ses, bu vahşeti bize yaşatan şahsın da bu görüntülerde olabileceğini söylüyordu. Katliamdan 20 gün geçtikten sonra, görüntü yönetmenliği yapan Ferhat Sayım isimli gençle tanıştım. Bana çok yardımı oldu. Bu belgeselde çok emeği var. Onunla oturduk, günlerce görüntüleri taradık, kitlenin içinde yer alan arkadaşları teker teker tespit ettik ve basında çıkan Şeyh Abdullah Alagöz isimli bombacının mobese görüntülerinden faydalanarak, onu kitlenin içinde tespit ettik. Kitle içinde ortaya ilerlemeye çalışan Alagöz bunu başaramayınca, başını öne eğiyor ve 16 saniye sonra üzerindeki bombayı patlatıyor.

-Bombacıyı fark ettiğinizde neler hissettiniz ?

Bu görüntüyü defalarca izledim. Onun yüz ifadesinden yola çıkarak hangi psikolojiyle, hangi kafayla bu vahşeti gerçekleştirmiş olabileceğini defalarca

düşündüm. Günlerce celladımla karşı karşıya kaldım. O kadar soğukkanlıydı ki, gerçekten düşman kavramının ne olduğunu o an fark ettim. 20 yaşında bir genç nasıl olur da böyle canavara dönüşür? Hala aklım almıyor.

"Amaç dayanışma köprüsünü yıkmaktı!"

-Suruç katliamı çatışmasızlık sürecini de bitirdi. Bunun tesadüf olduğunu düşünüyor musunuz ?

Tabii ki hayır. Bu, sistem tarafından önceden hazırlanmış, kurgulanmış bir katliamdı. Hem Kobanê ile Türkiye'nin batısı arasında oluşan dayanışma köprüsünü yıkmak, hem gözdağı vermek, hem de çözüm sürecinde savaşa zemin hazırlamak amaçlanmıştı. Bu katliamın hemen ardından aklıma ilk gelen bu saldırının profesyonelce organize edildiğiydi.

-Katliamın alelacele unutturulması ve soruşturmanın gizlilik kararı ile kapatılması bu yönde mi okunmalı?

Biz bu ülkede daha birkaç yıl önce Roboski, Reyhanlı gibi katliamlar yaşadık. Ne oldu? Failler kabak gibi ortada olmasına rağmen, hepsinin üstü örtüldü. En acısı ise yas bile tutmamıza izin verilmeden başka bir katliamla sarsıldık. Yani kısacası bir katliam başka bir katliamla örtüldü.

"33 canımıza sözümüz olsun!"

-Halkın Suruç katliamına karşı yeterince tepki verdiğini düşünüyor musunuz?

Roboski katliamı sonrası yılbaşı kutlamaları yapılan bir ülkede hangi tepkiden söz ediyorsunuz? Sistemin art arda yaşattığı katliam ve ölümler karşısında insanların duyguları köreldi ve bu tür infial yaratacak durumlar karşısında, insanlar duyarsızlaştı. Üzülerek söylüyorum, bir nevi katliamlara, ölümlere alıştılar. Örneğin Paris'in ortasında DAİŞ tarafından Charlie Hebdo'ya yönelik bir saldırı düzenlendi, çoğu 68 kuşağından yazarlar, çizerler katledildi. Bütün dünya ayağa kalktı. Ancak Türkiye'de Taksim'e yürümemize bile izin verilmedi.

-Amara Suruç belgeselinin gösterimi Pazartesi yapılacak. Son olarak ne demek istersiniz?

İlk gösterim 5 Ekim 2015 Pazartesi günü Kadıköy Theatron salonunda yapılacak. Bu katliamın sorumluları ortaya çıkana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz ve ne kadar da unutturulmaya çalışılsa da unutturmayacağız. Bu, orada yitirdiğimiz 33 cana sözümüzdür.[36]

***

36 http://www.birgun.net/haber-detay/suruc-celladiyla-gunlerce-karsi-karsiya-91391.html

09 Ekim 2015 günü, Sedat Peker Rize'de miting düzenledi: "Oluk oluk kan akacak" ifadelerini kullandı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan ile yakınlığı bilinen mafya lideri Sedat Peker, Rize'de "teröre lanet" mitingi düzenledi. Peker mitinge, İsmailağa Cemaati'ne mensup Muhammet Gül isimli bir şahısla birlikte gitti. Rize Cumhuriyet meydanında düzenlenen mitingde konuşan Sedat Peker AKP'ye destek olunması gerektiğini ileri sürerek "Türkiye'nin kaderiyle Recep Tayyip Erdoğan'ın kaderi birlikte devam ediyor. Recep Tayyip Erdoğan'a diz çöktürülürse, bu devlete de diz çöktürürler" dedi. Peker, "Adeta dünyanın şah damarları kesilmişçesine oluk oluk kanları akacak. Nehirler dolusu kanları aktıkları zaman anlayacaklar" diye konuştu.[37]

***

10 Ekim 2015 Ankara Katliamı[38]

10 Ekim 2015 günü yerel saatle 10.04 civarında Ankara Garı kavşağında, "Emek, Barış ve Demokrasi" mitingi için toplanan insanların arasında 3 ayrı yerde bomba patladı. Patlamadan sonra TTB ve Ankara Barosu 105 kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı.

10 Ekim'de DİSK, KESK, Türk Tabipleri Birliği, TMMOB, HDP ve pek çok sivil toplum örgütünün katılımıyla Barış Mitingi düzenlendi. Fakat yürüyüş başlamadan yürüyüş alanına kortej hâlinde ilerleyen grupların bulunduğu Tren Garı kavşağında, 3 saniye arayla 2 patlama gerçekleşti. Patlamanın ardından ambulanslardan önce polis meydana ulaştı. Meydandaki herkesi alandan çıkartmaya başlayınca yaralılara yardım etmek isteyen göstericiler, engellendikleri için polisi protesto etti. Bunun üzerine polis gruba tazyikli su ve biber gazı ile müdahale etti.

Saldırı sonrası RTÜK tarafından yayın kuruluşlarına geçici yayın yasa-

37 http://www.istanbulgercegi.com/organize-suc-orgutu-lideri-sedat-peker-den-akp-ye-destek-mitingi-54169019.html

38 https://tr.wikipedia.org/wiki/2015_Ankara_saldırısı ve Ajanslar

ğı getirilmiştir ve internet servis sağlayıcıları tarafından bazı sosyal medya (Twitter, Facebook) sitelerine erişim engeli uygulanmıştır.

Temmuz 2015'te, hükümetin Türkiye'yi Suriye'deki savaşa dahil etmesine karşı çıkan Halkların Demokratik Partisi ve Cumhuriyet Halk Partisi milletvekilleri ile bazı sendika, meslek örgütü, vakıf ve platformların desteklediği 'Barış Bloku' ortaya çıktı. Blok bu tarihten itibaren çeşitli miting, protesto ve yürüyüşler düzenledi. Ekim 2015'e gelindiğinde, 10 Ekim'de Ankara Garı önünde yapılacak olan 'Emek, Barış, Demokrasi Mitingi' için Barış Bloku destekçileri DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından katılım çağrısı yapıldı.

Emek, Barış, Demokrasi Mitingi'ne Türkiye'nin farklı illerinden katılımlar oldu. Katılımcılar mitingin yapılacağı Sıhhiye Meydanı'na gitmeden önce Ankara Garı önünde toplanma kararı aldı. Kalabalık toplandıktan sonra saat 10.04'te, 3 saniye arayla iki patlama gerçekleşti. Patlamalar iki trafik ışığının arasında ve Gar'ın önündeki alt geçidin iki yanında EMEP, HDP, SGDF pankartlarının olduğu yerde gerçekleşti.

HDP'den Sırrı Süreyya Önder, bu iki patlama kadar güçlü olmayan üçüncü bir patlamanın da gerçekleştiğini bildirdi. Resmî açıklamalara göre patlamalar sonucunda 102 kişi hayatını kaybederken 65'i ağır 508 kişi yaralandı. Türk Tabipleri Birliği (TTB) ve Ankara Barosu ise ölü sayısını 105, yaralı sayısını 58'i ağır 441 olarak duyurdu.

Patlama alanında bulunan Türk Tabipleri Birliği yöneticisi Hande Arpat, alana ambulanslardan çok çok önce çevik kuvvet polislerinin girdiğini ve hayati tehlikesi olan ağır yaralı insanlara müdahale eden sağlıkçılara, yaralılara ve ölülere biber gazı ile saldırarak insanların canına kast edildiğini ifade etti.

Olaydan sonra ilk incelemeler üzerine bir değerlendirme yapan Ankara Cumhuriyet Başsavcısı, iki canlı bomba olma ihtimali üzerinde durulduğunu söyledi. Saldırıdan bir gün önce Twitter'da anonim bir kişinin Ankara'da bir patlama gerçekleşebileceğine dair iddialarda bulunduğu gözlendi.

Olayın hemen sonrasında bilinen herhangi bir örgütün saldırının sorumluluğunu üstlenerek açıklamada bulunmaması, olası failler üzerine spekülasyona yol açtı. Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) lideri Devlet Bahçeli, saldırıların Temmuz ayında Suruç'ta gerçekleştirilen patlama ile benzerlik taşıdığını belirterek saldırıdan Irak ve Şam İslam Devleti (IŞİD/DEAŞ) örgütünün sorumlu olabileceğine işaret etti.

Olayda kullanılan bombaların Suruç'ta meydana gelen saldırıda kullanılan patlayıcı ile büyük benzerlik taşıdığının belirlenmesi, iki olay arasında bir potansiyel bağlantıya işaret etti. Halkların Demokratik Partisi (HDP) ülkede güvenliği sağlamakla sorumlu tuttuğu Türk hükümetini, açıkça katil ve "en büyük terör destekçisi" olmakla suçladı.

AKP'li Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu, katliamın HDP'yi "mağdur duruma düşmek" için yapılan bir "provokatif eylem" olduğu yönünde açıklamalarda bulundu.

Başlangıçta hükümet, faillerin hükümet karşıtı gruplardan Irak ve Şam

İslam Devleti (IŞİD/DEAŞ), Kürdistan İşçi Partisi (PKK), Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (DHKP-C) ve Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP)'nin herhangi birisinin olabileceğini önerdi. Başbakan Ahmet Davutoğlu, saldırıdan iki gün sonra yaptığı açıklamada birinci öncelik olarak IŞİD/DEAŞ'i araştırdıklarını dile getirdi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, canlı bombalardan birinin Suruç bombacısının ağabeyi Yunus Emre Alagöz olduğunu, diğerinin de fotoğrafla teşhisi yapıldığını ve açık kimliğinin belirlenmesi için çalışmaların devam ettiğini, bombacılara yardım ettikleri düşünülen toplam 20 şüpheliden 11'inin tutuklandığını açıkladı.

Muhammed Veysel Atılgan Ankara katliamında babası İbrahim Atılgan ile birlikte katledildi. Muhammed henüz 9 yaşındaydı, Ankara Katliamı'nda katledilen çocuklardan biriydi.

Olaydan Sonra

Halkların Demokratik Partisi: HDP eş başkanı Selahattin Demirtaş "Çok acı bir durum var ama mafyalaşmış, katilleşmiş ve bunu seri katil gibi uygulayan bir devlet anlayışı ile karşı karşıyayız. Toplumu esir almaya çalışıyorlar. Zulme karşı boyun eğmeyenlerin direnişiyle bu günleri atlatacağız, ancak hukuk çerçevesinde bunun hesabını da soracağız." diyerek failin devlet olduğunu beyan etmiştir. Ayrıca patlamanın ardından tüm parti programları iptal edilmiş, bununla birlikte İstanbul HDP il binası güvenlik nedeniyle partililerce boşaltılmıştır. Gazeteciler ve çalışanlar dışarı çıkarılmış ve partililer binada aramalar yapmıştır. HDP milletvekili Ertuğrul Kürkçü ise Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nı kastederek "Barış için toplanan insanlara yapılan bu saldırının sorumlusu saraydır. Bunun hesabını mutlaka verecekler, mutlaka verecekler." demiş ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı suçlamıştır.

Cumhuriyet Halk Partisi, olayın gerçekleştiği gün gerçekleşecek olan parti programının iptal edildiğini açıklandı: Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu

terörizme karşı her türlü işbirliğine açık olduklarını duyurmuş, CHP Merkez Yönetim Kurulu ise "Güvenlik ve istihbarat kurumlarının hangi gerekçeyle böyle büyük bir zaaf içerisinde olduğunun araştırılmasını talep ediyoruz. Bu olayda ihmali olan tüm siyasi sorumluların gecikmiş de olsa istifa etmelerini bekliyoruz" şeklinde bir açıklama yapmıştır. Ayrıca CHP milletvekili Musa Çam ve DİSK Genel Başkanı Kani Beko patlamadan sonra çevreye demir bilyeler saçıldığını bildirmişlerdir.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK), Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve Türk Tabipleri Birliği'nin (TTB) terör saldırısını protesto amacıyla 11 Ekim'den itibaren 2 gün grev kararı almıştır.

10 Ekim 2015 günü: Davutoğlu'na göre, Suruç'ta ölen canlı bomba yakalanarak adalete teslim edilmiş! Suruç'ta çektiğim fotoğraflardan birinde canlı bombacının kopan kafası görünüyor:

Ankara'da meydana gelen patlamanın ardından açıklama yapan Başbakan Ahmet Davutoğlu, "Suruç ve Diyarbakır'daki bombalı saldırıların failleri yakalansaydı, perde arkası aydınlatılsaydı, Ankara'da 86 kişinin öldüğü bu bombalı saldırı olmazdı" şeklindeki eleştirileri reddederek, Suruç katliamının failinin yakalandığını ve adalete teslim edildiğini söyledi. Davutoğlu'nun yakalandığını ve adalete teslim edildiğini söylediği Abdurrahman Alagöz'ün Suruç katliamını gerçekleştiren canlı bomba olduğu açıklanmıştı; Alagöz, patlamada hayatını kaybetti.

Diyarbakır ve Suruç katliamlarını gerçekleştirenlerin tespit edilerek adalete teslim edildiğini açıklayan Davutoğlu, "Bugün de daha önce olduğu gibi tam bir dayanışma içinde olmamız gerek. Geçmişte Diyarbakır'da, Suruç'ta, Reyhanlı'da yapılan saldırıların sorumluları yakalanmış, adalete teslim edilmiştir. Bizim görevimiz yakalayıp adalete teslim etmek. Yine Urfa Suruç'ta katliamı yapan Abdurrahman Alagöz yakalandı, hukuka teslim edildi" dedi.

Suruç'ta bombalı saldırının yaşandığı yerde, patlamanın ardından 1995 doğumlu Alagöz'e ait bir kimlik bulunmuş, Adıyaman doğumlu Alagöz'ün annesi kimliğin oğluna ait olduğunu doğrulayarak, oğlunun 10 gün önce ortadan kaybolduğunu söylemişti. Patlama mahalinden toplanan delil ve vücut parçalarının Ankara'da incelenmesinin ardından bombacının Abdurrahman Alagöz olduğu kesinleşti.

***

13 Ekim 2015 günü Türkiye ile İzlanda milli takımları arasında Konya'da oynanan 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası grup elemeleri maçı öncesinde, Ankara'daki patlamada hayatını kaybedenler için yapılan saygı duruşunda tribünlerden "Ya Allah Bismillah Allahuekber" ve "Şehitler ölmez, vatan bölünmez" sloganları eşliğinde ıslık ve yuhalama sesleri yükseldi.

25 Ekim 2015 günü; 19 Ekim 2015 günü İstanbul Sarıyer'de 'DHKP-C operasyonu sırasında' polisin silahından çıkan kurşunla göğsünden ağır yaralanan 25 yaşındaki Dilek Doğan, tedavi gördüğü Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

***

25 Ekim 2015... Suruç Şehitleri Polen Ünlü ile Hatice Ezgi Sadet'in Aileleri Zaman'a Konuştu. Biri camiden diğeri cemevinden uğurlandı: Kardeşlikleri mezarda da devam ediyor.

Hatice Ezgi Sadet ve Polen Ünlü, Suruç patlamasında hayatını kaybetti. Aileleri bu iki can dostu toprağın altında da ayırmak istemedi. Kızlardan biri cem evinden, diğeri camiden çıktı yola. İki arkadaş Ihlamurkuyu Mezarlığı'nda buluştu ve yan yana defnedildi.

20 Temmuz 2015'te Şanlıurfa'nın Suruç ilçesindeki patlamayla sarsıldı Türkiye. Farklı illerden gelen 300 kişi, kardeşlik ve dayanışma için oradaydı. Oyuncak dağıtmak, kütüphane kurmak, hatıra ormanı için fidan dikmekti amaçları. Suruç'a varmanın coşkusu herkesi sarmışken basın açıklaması başladı. O esnada patlayan canlı bomba, Suruç'un artık 'katliam'la anılmasına sebep olacaktı. Oldu da... O gün bugündür Suruç deyince orada can veren 33 genç geliyor akla. Ve geride bıraktıkları tebessüm dolu fotoğraflar...

20 yaşındaki Hatice Ezgi Sadet ile 23 yaşındaki Polen Ünlü de yanlarına aldıkları oyuncaklar ve kırtasiye malzemeleriyle düşmüştü yola. Suruç'a varır varmaz ailelerini aramış, sağ salim vardıklarını haber vermişlerdi. Çok geçmeden saldırının haberi yankılandı bültenlerde. Yüreğine ateş düşen aileler, telefona sarıldı ancak ne Ezgi'ye ne de Polen'e ulaşabildiler. Saatler sonra kızların acı haberi geldi. Aileler naaşları teslim aldıktan sonra bu iki can dostu ayırmamaya karar verdi. Hatice Ezgi'nin yolculuğu Ümraniye Cemevi'nden, Polen'in ise Çekmeköy Ensar Camii'nden başladı ve iki arkadaş, Ihlamurkuyu Mezarlığı'nda buluştu, yan yana defnedildi.

Bu karar Alevi-Sünni ayrımı yapanlara ders verir nitelikte. Nitekim Sadet ve Ünlü ailesi de "Bu ülke hepimize yeter." diye haykırıyor. Suruç'taki katliamı Kerbela'ya benzeten aileler, Muharrem'in kardeşlik ayı olduğuna dikkat çekiyor. Alevi-Sünni, Türk-Kürt ayrımı yapmaksızın herkesi beraber olmaya çağırıyor; araya nifak tohumları serpmek isteyenlere fırsat verilmemesi gerektiğini söylüyor.

"Onlar bizim gönül çiçeklerimiz"

Söz büyüğün diyerek Polen'in ailesine dönüyoruz. Anne Şennur Ünlü, "Karanfilin dikeni yok, can acıtmaz ama 33 karanfil canımızı çok acıtıyor. Nerde saklayayım ben Polenimi? Gözyaşlarımda mı, suskunluğumda mı?" diye soruyor. Kızıyla geçirdiği 23 yılı, 23 bin yıl anlatsa bile bitiremeyeceğini söylüyor. Polen'le ilgili hatıralar, yere düşüp birden patlayan bavul gibi açılıyor annesi Şennur Ünlü'nün zihninde. Kızının çocukluğundan beri kendisini hiç yormadığından, derslerdeki başarısından, esprilerinden, tok gözlülüğünden, canlı cansız herkese duyduğu müthiş sevgiden ve yardım etme duygusunun çok gelişmiş olduğundan bahsediyor. Zira Polen, Soma, Zonguldak, Artvin ve daha nice facia yaşanan yere koşan ilklerden. Annesi onun haksızlığa gelemeyen tavrından örnek veriyor: "Taksim'de bir çifte rastlıyorlar. Adam karısını dövmüş, kadının yüzü gözü kan revan içinde. Polen'i kim tutabilir

tabii? Adamın suratına tekmeyi yapıştırmış. Cebinde hep şeker taşırdı, sokakta gördüğü çocuklara verirdi. Dilenci çocukları kucaklar, severdi. Dünyayı iyileştireceğine inanırdı." Bu katliamı yapanlar için beddua etmediğini ifade eden Ünlü, Polen'in böyle beddualara dahi izin vermediğini dile getiriyor.

Suruç'a gitmeden bir süre önce kızıyla alışverişe gittiklerini, Polen'in o gün aldıkları kıyafetlerle yola çıktığını anlatan Ünlü, "O gün aldığımız kıyafetler kızımın kefeniymiş meğerse." diyor ve ekliyor: "Arefe gününde 'ben çok yaşamayacağım ki anne' dediğinde 'ağzından yel alsın' dedim. Nerden diline düştüyse? Sonra kıyamadı, kalktı öptü beni. Sanki beni ölümüne hazırlamış..."

Patlama sonrası savcının telefonunda Polen'in resmini gören Şennur Ünlü, kızının naaşının gülümsediğini söylüyor. Rüyalarında da onu hep aydınlık ve gülerken görüyor. O gün vefat edenlere 'gönül çiçekleri, güneşin çocukları' benzetmesinde bulunan Ünlü, "İyi ki Ezgi'yle beraberler. Onları ayırsak kendimi affetmezdim. Sülalemizde yan yana defnedilmelerine laf söyleyen oldu ama 'onu oraya, bunu buraya gömelim' gibi bir ayrım olur mu? Yedikleri içtikleri ayrı gitmemiş, sürekli beraberler. Toprağa girmek söz konusu olunca neden ayrı düşsünler?" şeklinde konuşuyor.

"Hangi vicdan onları ayırabilir?"

Hatice Ezgi'nin ailesi de kızlarından hasretle bahsediyor. Babası Ali Sadet, son gün kızıyla geleceğe dair sohbet ettiklerini aktarıyor. Ezgi'nin üniversite sınavında ilk 20 bine girdiğini, akademisyen olmak istediğini anlatan Sadet, "Gitmeden bir gün önce konuşmuştuk. Hayallerini hayata geçirene kadar ondan desteğimi esirgemeyeceğime söz vermiştim. Gülüştük, sarıldık. Nerden bilecektik gidip de dönmeyeceğini?" diyor. Anne Sunay Sadet'in ise içine doğmuş sanki. "Kızım gideceksiniz ama her yer karışık. Ya bomba atarlarsa." şeklinde endişesini dile getirmiş. Ancak Ezgi "N'olacak anne? Hem bak bütün arkadaşlarımı tanıyorsun, hep beraber olacağız işte." diyerek ikna etmiş onu. Suruç'a vardıklarında da annesini aramış. Keyifli bir yolculuk geçirdiklerini anlatıp dönüş saatini haber vermiş. Sonrası malum...

O sırada baba Ali Sadet devreye giriyor ve Polen'le Ezgi'nin arkadaşlıklarından bahsediyor. "Polen bize kalmaya geldiğinde sabaha kadar kikirderlerdi. Film izlerlerdi, gülerlerdi. Hayatlarında olumsuzluğa yer yoktu. Kızımın diğer arkadaşları da toplanıp gelirdi, türküler söylerdik, sohbet ederdik. Hepsi çok kıymetli çocuklardı. Ezgi'm de çok duyarlıydı. Bir sokak çocuğunu görmezden gelecek olsam kıyameti koparırdı. Gözü yaşlı çocuk gördü mü oturur onlarla ağlardı, cebinde ne varsa verirdi. Gaddar yetiştirsek böyle olmazdı belki, onu da biz yapamazdık." şeklinde konuşuyor.

Omuzlarında dinmek bilmeyen tabut sızısı var Ali Sadet'in. Suruç'u da Kerbela hadisesine benzetiyor, "Benim çocuğum çatışmaya mı gitti? Sınır mı ihlal etti? Başınızdaki devlete güveniyorsunuz ama bir bakmışsınız devlet yok! Bizimle dalga geçer gibi faili yakaladık, adalete teslim ettik diyorlar.

Yerin altındaki adamları hangi adalete teslim ettiler? Üstelik gizlilik kararı koydular, karşımızda bir zırhlı duvar var. Daha çocuğumun telefonunu teslim alamadım. Olayın üstünü örterek, yayın yasağı getirerek mi acımızı dindirecekler?" diye soruyor.

Orada Sünni-Alevi, Türk-Kürt, Laz-Çerkez ülkenin dört bir yanından gelen vatan evlatları olduğunu hatırlatan Sadet, Türkiye'de bir demokrasi ve birlikte yaşama sorunu olduğunu vurguluyor. Bir dönem Alevilerin potansiyel suçlu ilan edildiğini, halkın bu oyunlara gelmediğini ifade eden Sadet'e göre bu çocukların yan yana defnedilmesi bile nifak tohumları atanlara fırsat verilmeyeceğini gösteriyor.

Polen'le Ezgi vefat edene kadar Polen'in mezhebini sorgulama gereği duymadığını anlatan Sadet, "Yan yana defnetmemiz söz konusu olunca 'Polen'in ailesi Sünni mi?' diye sordular. Bunları sorgulama gereğini ne ben duyarım ne de çocuğum. Bu sorgulamayı yaparak kendimize kötülük ederiz. Çok içten bir şekilde yan yana olmalarını istedim. Hangi vicdan onları ayırabilirdi? 'Neden Suruç'takilerin hepsi ölmedi?' diyenler de var, onların Yezid'den farkı yok! Çağın Yezidlerine fırsat vermek de yok! 72 millet birdir ve böyle katliamların hiçbir haklı yanı olamaz." diyor.

***

1 Kasım'da Türkiye'de genel seçimler yapıldı.. AKP korku politikalarıyla toplumu korkutması neticesinde tekrar iktidara geldi. Seçimlerden sonra yapılan bir açıklama olan biten her şeyi açıklıyordu: AKP İzmir İl Başkanı Bülent Delican, "Artık ülkemize şehit gelmeyecek, o şehitlerimizden Allah razı olsun, o şehitlerimiz bize büyük bir emanet bıraktı" dedi.

Bu çalışma hazırlanırken Kürdistan'da şehirler ve dağlar yakılıp bombalanmaya, sokağa çıkma yasakları uygulanmaya ve insanlar büyükşehirlerde gözaltına alınmaya ve katledilmeye devam ediliyordu. Son 1 yıl içerisinde, binlerce insan öldü, HDP'nin genel merkez binası da dahil olmak üzere yüzlerce HDP parti binası yakıldı. Onlarca gazeteci gözaltına alındı. Bodrumlarda insanlar yakıldı. Masum siviller, anneler, babalar, bebekler keskin nişancılar tarafından öldürüldü. Yayın kuruluşlarına kayyumlar atandı. Ülkenin birçok şehrinde canlı bombaların düzenlediği katliamlarda yüzlerce insan hayatını kaybetti binlerce insan yaralandı. Sosyal medyaya kısıtlamalar ve engellemeler getirildi. Suruç Katliamı ve diğer tüm katliamlara 'gizlilik kararı' getirildi!

* * *

1 Kasım'dan Sonra

15 Aralık 2015 günü Suruç'ta yaşanan patlamada hayatını kaybedenlerin yakınlarının oluşturduğu Suruç Aileleri İnisiyatifi Ankara'ya geldi. Aileler, Cumhurbaşkanı ve Başbakan'ın da aralarında bulunduğu devlet görevlileri hakkında katliamın gerçekleşmesinde sorumlulukları olduğu gerekçesiyle suç duyurusunda bulundu. Soruşturma dosyasına getirilen gizlilik kararının kaldırılması ve katliam faillerinin cezalandırılması talep eden aileler, ilk olarak 10 Ekim Ankara Katliamı'nın gerçekleştirildiği noktada anma yaptı. Aileler, daha sonra Meclis'te HDP ve CHP grupları ile görüşmeler gerçekleştirdi.

Gar önünde aileler adına konuşan İsmet Şeker'in kızı Dilek Kaya, Suruç aileleri olarak Ankara'da gerçekleştirilen katliamla bir kez daha sarsıldıklarını söyledi. Şeker, "Yüzlerce insan en güzel sloganlarım söylerken bombalar patlatıldı. Onları aramızdan aldılar. Ancak bilinsin ki, bizler Suruç aileleri olarak, nasıl ki Suruç için adaletin peşinde isek, Ankara ve tüm katliamlar için de adalet peşinde olacağız" dedi. Suruç İçin Adalet Platformu'ndan avukat Can Tombul da yaptığı açıklamada, Ankara katliamının Suruç'un devamı olduğunu söyledi. Katillerin dahi kardeş olduklarını hatırlatan Tombul, Suruç katliamı soruşturmasında hala bir ilerleme sağlanamadığı belirtti. Açıklamanın ardından aileler ve avukatların, soruşturma dosyası üzerindeki gizlilik kararının kaldırılması için başvuruda bulundular.[39]

***

39 http://www.evrensel.net/haber/267619/suruc-aileleri-inisiyatifinden-erdogan-ve-davutoglu-hakkinda-suc-duyurusu

16 Aralık 2015 günü Halkların Demokratik Partisi (HDP) TBMM Genel Kurulu'nda Diyarbakır, Suruç ve Ankara saldırılarının adli ve idari olarak aydınlatılması ve cezai yolların açılması amacıyla önerge verdi. Önerge için görüşmelerin yapılmasının ardından oylamaya geçildi. Önerge AKP oylarıyla reddedildi.[40]

***

8 Ocak 2016 günü Doğukan Ünlü, Suruç'ta katledilen kardeşi Polen Ünlü için yazdı. Doğukan, doğum gününde Polen'i anlattı: **"Çiçek Tozu"** [41]

"En sonda söylemem gerekeni ilk başta söyleyeyim hemen; size bir "efsaneyi" bir "kahramanı" anlatmayacağım. Öyle değildi de zaten. O da böyle anlatılmak istemezdi. 23 yaşında, hayalleri, çelişkileri, yanlışları, doğruları ve en çok kahkahaları olan birini anlatabilirim en fazla. Tıpkı Kobane'nin Paramaz'ının dediği gibi yaşadı: "Sıradan bir genç olarak, sıradan çelişkilerden dolayı, sadece bir tercihte bulundu"

Küçüklüğümüzden beri Polen'le en çok Harry Potter serilerini okumayı sevdik. Büyüdük yine okuduk. Belki bir yerlerde gerçekten yaşanmıştır bunlar diye düşündük. İnsanlara acı ve ölümden başka bir şey sunmayan "Voldemort" ve "Ölüm Yiyenlere" karşı savaşanlara özendik hep. Büyüyünce de kendi dünyamızda kötülere karşı savaşan iyilerden olacaktık. Belki en iyisi olamayacaktık ama yine de onlardan "biri" olacaktık. O bunu başardı.

40 http://www.evrensel.net/haber/267730/hdpnin-diyarbakir-suruc-ankara-saldirilari-arastirilsin-onergesi-reddedildi

41 https://surucaileleri.wordpress.com/2016/01/08/dogukan-unlu-poleni-anlatti-cicek-tozu/

Paylaşmayı sevdi hep. Yalnızca parayı paylaşmaktan söz etmiyorum. Parayı paylaşmak kolaydı, O ne varsa elinde paylaştı. Kimi zaman bu Radiohead'ın Creep şarkısı oldu, kimi zaman "How I Met Your Mother" dizisi, kimi zaman da bir şiir. En sevdiğim yanlarından birisiydi. Babam yakalamasın diye akşamları benim odama gelip sigara içerken paylaşırdı sermayesini. Birde aklına takılanları sorardı. Kendimizce değerlendirmelerimizden sonra ya o düşünmek için odasına çekilirdi ya da açıp bir film izlerdik.

Bilinsin; Suruç, O'nun ilk durağı değildi. Yasaklı 1 Mayıslardan, Gezi ayaklanmasına, üniversite eylemlerinden, işçi grevlerine bir çok yere ayak bastı da yürüdü. Yeri geldi korktu, yeri geldi yavaşlayıp nefes aldı. Ama yürüdü. Ne kendini ne de çevresindekileri hiç kandırmadı. Tarihe yanlış not düşülmesin diye de belirteyim; "çiçek çocuk" filan hiç değildi. Okulda özel güvenliğin, İstiklal Caddesi'nde eşini tokatlayan erkeğin, Taksim Meydam'ında grevdeki bir işçiyi gözaltına almaya çalışan polisin üstünde de var "ayak izi". Ölüm Yiyenler karşısında doğru olduğuna inandığı ne varsa yaptı.

Polen gittikten sonra, doğan bebeklere ismi verildi, tanımadığımız kişiler açtıkları dükkanlarına onun adını verdiler. O zaman, onun sayesinde tanıştığım Harry Potter serileri geldi aklıma. Orada da iyilerden biri gidince kalanlar çocuklarına onun ismini veriyorlardı. Polen'in o kitapta bir yeri olduğunu anladım. Oradaki bir karakterdi benim için: Fred Weasley. Baş karakter değildi. Ama o kitapta ikimizin de en çok sevdiği karakterdi. Komikti, kimilerinin çok büyük sorun ettiği şeylerle dalga geçerdi. Tıpkı O'nun gibi gülerek savaştı ve gitti.

Ardından bize bıraktıklarına bağlı kalacağız. "Ölüm Yiyenlere" karşı hem gülecek, hem savaşacağız. En sevdiği şairin dediği gibi;"

"*kalbimiz*
yerin ve göğün alt edilmez bir dirilikte olduğu
tutkumuz, direnmemiz, ellerimiz, kalbimiz.
kalbimiz
kalbimiz hızla gelişecek."
Turgu Uyar

***

22 Ocak 2016 günü Suruç Katliamı'nda ağır yaralanan ve hastanede tedavisi süren SDGF Üyesi Güneş Erzurumluoğlu hakkında, Facebook hesabından Suruç Katliamı'na ilişkin yaptığı haber paylaşımları gerekçe gösterilerek "Örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla Adana 2. Ağır Ceza Mahkemesinde dava açıldı. Suruç Katliamı'nda ağır yaralanan ve ayaklarını kullanamadığı için 6 aydır hastanede tedavisi süren Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) Üyesi Güneş Erzurumluoğlu hakkında, Facebook hesabından Suruç Katliamı ile ilgili haber paylaşımları gerekçe gösterilerek "Örgüt propagandası

yaptığı" iddiasıyla 3 Kasım tarihinde Adana Cumhuriyet Savcılığı tarafından soruşturma başlatıldı. 21 Aralık 2015 tarihinde soruşturmayı tamamlayan savcılık Erzurumluoğlu hakkında "Örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla bu kez iddianame hazırladı. Hazırlanan iddianame Adana 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilerek, Erzurumluoğlu hakkında dava açıldı.

Suruç İçin Adalet Platformu Üyesi Avukatı Sezin Uçar, haber paylaşmanın suç olmadığını belirterek, paylaşımların ifade ve düşünce özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini kaydetti. Katliamın üzerinden 6 ay geçmesine rağmen faillerinin bulunmadığını vurgulayan Uçar, devletin yargılaması gereken noktanın Suruç Katliamı'nın faillerini bulup, katliamı aydınlatmak olduğunu söyledi. Uçar, "Bu dava, yargının bu katliama dair yaklaşımını gösteriyor. Ellerinde canlı bomba listeleri olmasına rağmen bir şey yapmayıp, katliamda yaralananlara soruşturma ve davalar açılıyor. Bu durum kabul edilemez" dedi.[42]

***

27 Ocak 2016 günü Suruç katliamı dosyasında ilk kez bir katliam tanığının ifadesinin alındığı ortaya çıktı. 20 Temmuz 2015 tarihinde 33 kişinin hayatını kaybettiği katliamdan kıl payı kurtulan ve çektiği Amara Suruç belgeseliyle canlı bomba Şeyh Abdurrahman Alagöz'ün kitle içindeki görüntülerini tespit eden yönetmen Garip Çelik'in, Urfa Cumhuriyet Başsavcılığı talimatıyla dün İstanbul Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde ifadesinin alındığı öğrenildi. BirGün'e konuşan Çelik, hem tanık, hem de şüpheli sıfatıyla ifadesinin alındığına dikkat çekti. Çelik, "Başsavcılığın talimatıyla bana polislerce olayın seyri sorulurken, aynı zamanda sanatçı geçmişim ve muhalif kimliğim üzerinde de duruldu" dedi.

Polislerin kendisine canlı bombayı tespit ettikten sonra hangi gazetelere demeç verdiğini de sorduğunu belirten Çelik, "Uzun bir süre sonra nihayet

42 http://www.evrensel.net/haber/270768/suruc-katliamdan-kurtulan-gunese-sorusturma-acildi

ifademe başvurulmasını olumlu karşıladım. Ancak bana kişisel sorular sormalarına bir anlam veremedim. Mağdurun sanık edildiği böyle bir ülkede bu durum bana normal gelmedi" diye konuştu. Polislerin yönelttiği sorulardan yola çıkarak Urfa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın katliama dair çizdiği perspektifin de az çok ortaya çıktığını dile getiren Çelik, mağdur olarak kendisinin bu soruşturmadan beklentisinin çok ayrı olduğunu ifade etti. Çelik, "Bir kere bütün kamuoyunu ilgilendiren bir soruşturma hakkında 6 aylık bir gizlilik kararı mevcut. Ancak aylar sonra benim tanıklığıma başvuruluyor, bu alman ifadede de katliam tanıklığından çok benim hayatım sorgulanıyor. Ben aslında olay yerinde polis var mıydı, güvenliğiniz alınmış mıydı, ambulanslar zamanında geldi mi, gibi soruların sorulmasını beklerdim" dedi. Katliamın üzerinden bunca süre geçmesine rağmen tek bir kişinin tanıklığına başvurulmasının da soruşturmanın ne denli yavaş ilerlediğini gözler önüne serdiğine işaret eden Çelik, "Bu katliamda 33 arkadaşımızı, gencecik insanları kaybettik. Kaldı ki bu olay saldırıların, katliamların başlangıcı oldu. Suruç katliamının hemen ardından Ankara katliamı yaşandı. Suruç aydınlanmadan Ankara katliamı aydınlanamaz. Biz bu katliamı aydınlatana kadar mücadelemize devam edeceğiz. Bundan kimsenin şüphesi olmasın" şeklinde konuştu.[43]

***

13 Nisan 2016 günü Suruç Katliamı'nda yaşamım yitiren 33 kişinin anısına İzmir'de açılan "33 Düş Yolcusu Gençlik Kültür Derneği" Valilik tarafından kapatıldı. Kapatmaya, dernek binasındaki çay ocağı, bardak, sandalye, masa, bilgisayar gibi malzemeler gerekçe olarak gösterildi.[44]

43 http://www.birgun.net/haber-detay/suruc-katliami-dosyasinda-ilk-kez-tanik-ifadesi-alindi-101893.html
44 http://www.evrensel.net/haber/277499/suructa-katledilenlerin-anisina-acilan-dernek-kapatildi

***

13 Nisan 2016 günü Ankara ve Suruç'ta toplam 137 kişinin hayatını kaybettiği canlı bomba saldırılarının bağlantılarını ortaya koyan yeni belge ve fotoğraflar ortaya çıktı.

20 Temmuz 2015 tarihinde 33 kişinin hayatını kaybettiği Şanlıurfa'nın Suruç İlçesi'ndeki saldırı ile 10 Ekim 2015 tarihinde 103 kişinin hayatını kaybettiği Ankara'daki Tren Garı Kavşağı'ndaki saldırıların bağlantılı olduğu daha önce de gündeme geldi. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, bu iddiayı destekleyen belge ve fotoğraflara ulaştı. Şanlıurfa ve Ankara Garı'ndaki saldırıların birbiriyle bağlantılı olduğu somut delillerle ortaya çıkartıldı.[45]

***

14 Nisan 2016 günü Ortaya çıkan belgeleri değerlendiren Suruç İçin Adalet Platformu avukatlarından Sezin Uçar, "En başından beri söylediğimiz şeyin doğru olduğu ortaya çıktı. Ankara katliamının hemen ardından Suruç savcılığı ile yaptığımız görüşmede de ifade etmiştik; eğer Suruç katliamı etkin bir şekilde soruşturularak failleri cezalandırılmış olsaydı Ankara katliamı gerçekleşmeyecekti" dedi.

Ankara katliamını gerçekleştiren canlı bombalardan birinin, Suruç katliamını gerçekleştiren Yunus Emre Alagöz'ün kardeşi olduğunun ortaya çıkmasından itibaren Suruç savcılığının her iki katliam arasındaki bağlantıları ortaya çıkartmak için harekete geçmesi gerektiğini belirten Uçar, "Ama bugün Suruç katliamı soruşturmasının tek bir tutuklusu dahi yok. Katliamın hemen

45 http://www.evrensel.net/haber/277519/ankara-ve-suruc-failleri-ve-aranan-canli-bombalar-ayni-karede

ardından yaptığımız taleplerden biri de şuydu: Yunus Emre Alagöz'ün aile bağlantıları, ülkeye giriş çıkışları, yaptığı tüm işlemlerin incelenmesiydi. Bu talebimiz bile gerçekleşmiş olsaydı, Ankara katliamı gerçekleşmeyecekti" dedi. Suruç savcının açığa çıkan belgelere rağmen harekete geçmemesi durumunda katliamın sorumlusu olarak görüleceğinin altını çizen Uçar, "Hala gizlilik kararını devam ettirecekse, katliamın faillerini korumaya devam edecekse, HSYK'nın doğrudan bu savcıya görevden alması gerekir" dedi.[46]

***

Suruç saldırısında yaşamını yitiren Süleyman Aksu'nun Yüksekova'da evini ve anılarını yıktılar. 20 Nisan günü basma yansıyan bu haberle bir kez daha kahrolduk!

Suruç'ta canlı bombalı saldırıda yaşamını yitiren Süleyman Aksu'nun ailesinin Yüksekova'nın Kışla Mahallesi'ndeki evi yakılıp yıkıldı. Aksu ailesi zorla evinden çıkartıldı ancak "Oğlumdan ayrı kalamam" diyen anne Kudret Aksu yeniden ilçeye döndü. Hakkari'de bir akrabalarının evinde kalan Aksu ailesinin diğer fertleri, Yüksekova'ya dönecekleri günü bekliyor. Süleyman'ın abla ve kardeşleri, "Evimizle birlikte anılarımız da yok edildi. Ancak döner dönmez evimizi yeniden inşa edeceğiz" diyor. Aksu ailesi, günlerdir süren abluka nedeniyle ikiye bölünmüş durumda. Asker ve polis saldırısından önce Yüksekova'nın Kışla Mahallesi'nde yaşıyorlardı. Ancak sokağa çıkma yasağının ilan edildiği 13 Mart'ta anne Kudret ve baba Ramazan Aksu ile çocukları Ebru, Besna, Leyla, Güneş, Hatice ve İhsan zorla evlerinden çıkartıldı. Aile, daha önce evlenerek Hakkari'ye yerleşen Remziye'nin yanına geldi, ardından da bir akrabanın evine yerleşti.

Aksu ailesinin o evde anıları vardı. Daha da önemlisi Süleyman ile geçirilen günlerin mekanıydı o ev. Kardeşlerden Leyla, "O evin her yerinde bir anımız var bizim. Bizim gözümüz eşyada değil. Yakılan evimizde bizim anılarımız vardı" diyor. Evden zorla çıkartıldıkları gibi ihtiyaç duyabilecekleri eşyaları bile almalarına izin verilmedi. "Üzerimizdekiler ile çıktık evden" diyor abla Hatice. O hengame içinde Süleyman'a ait bir kaç kıyafet ve fotoğraflarını da evden çıkartmayı başarmışlar. Ailenin fertleri evlerinden çıkmayı düşünmediklerinin altını çiziyor ve ekliyor: "Sokağa çıkma yasağının ilan edildiği gün, mahalleye üç havan topu atıldı. Askeri kışlanın tam karşısına düşen mahallemizde birçok evde hasar oluştu."

Süleyman, Suruç'ta katledilmeden önce, tek katlı evin üzerine bir kat çıkmış. Ancak evin döşemesini yapmaya zaman kalmamış. Sonra araya hayatları hem birbirinden ayıran hem de birleştiren kocaman bir Suruç giriyor. Sosyal medyada halay çeken, şiir okuyan ve takım elbisesinin içinde sürekli gülümseyen fotoğrafları ve videoları ile görülen Süleyman öğretmen kimdi?

Aksu ailesinin fertleri, yaşama ara verilen Hakkari'deki o evde Süleyman'ı

46 http://www.etha.com.tr/Haber/2016/04/14/guncel/ankara-ve-surucun-failleri-ortakgozler-suruc-savc/

anlattılar; bazen gözyaşlarıyla bazen gülerek. Çukurova Üniversitesi'nin İngilizce öğretmenliği bölümünden mezun olan Süleyman, ilk olarak Orman Mahallesi'nde Gazi İlköğretim Okulu'nda bir yıl ücretli öğretmenlik yaptı. Ardından da Şemsettin İnal Anadolu Lisesi'ne atandı. Ailesinin anlatımıyla Süleyman, merhametliydi, vefakardı, iyi niyetliydi, güler yüzlüydü, şakacıydı. Kardeşlerine, ablalarına takılmayı severdi. Lakaplar takmayı da severdi. Kardeşleri, ablaları, "Hangi ortamda olursa olsun mutlaka şaka yapar herkesi güldürürdü" diyor. Besna gülerek anlatıyor: "Kahkahaları evde herkesin sesini bastırırdı. O gelince başka bir hal alırdı, gidince başka bir hal."

Süleyman gülerek çıkmış evden. Vedalaşan ablalarına kızmış; "Ne oluyor? Beş gün sonra geleceğim, ne vedalaşması" diyor.

Neden gitti?

Bu soruya yanıt veren ailenin fertleri, "Herkesin derdine ortaktı" diyor. Bu dert ortaklığı, onu Kobanê yoluna düşürmüş. Başkasının derdine çare olma çabasında; çocuklar merkezde duruyor. Kardeşlerden biri, "Çocuklara çocuk olduklarını hissettirmek için gitti" diyor. Okulda son dersinde öğrencilerine söylediği söz yaşamının manifestosu olmalı: Bir bedel olmadan kazanç olmaz. Kendisine "Gidersen öğretmenliğin elinden alınır" diyenlere, "Biliyorum. Ama biz kim gitmezsek kim gidecek?" sorusuyla yanıt veriyor. Orası bugünlerde karışık şimdi gitmesen sonra git" diyenlere yanıtı ise "İyi günde öğretmen olmak kolay. Ya kötü günde?.." oluyor.

Suruç'ta hayatını kaybeden diğerleri gibi, gitmeden önce kitaplar topladı. İki ay maaşını harcamamaya çalıştı, maaşını Kobanêli çocuklar için kitaba yatırdı. Kobanê'de kütüphanenin inşasında çalışmak istiyordu. Giderken çalışırken giyeceği eski kıyafetlerini de almıştı. Hayattan keyif almayı bilen, seven biri var karşımızda. Neden bu kadar neşeli, keyifliydi?

Kardeşlerin yanıtı benzer: Hayata bakış açısı ile ilgili. Sosyalistti ve hep umut doluydu. En büyük abla Remziye'nin elinde büyümüş Süleyman. "Merhametliydi, adaletliydi" diyor. Büyümesinde büyük emeği geçen ikinci abla Hatice ekliyor: "Sürekli, sadece kendinizi değil etrafınızdaki insanları da düşünün telkininde bulunurdu." Güzel, iyi ve başarılı bir öğretmenmiş Süleyman. Ölümünün ardından öğrencilerinin yaşadığı derin acı da bunun bir göstergesi.

Öğretmen olan kardeşi Besna'ya "Öğrencilerine asla öğretmen gibi davranma. Onlara kızma. Onlarla dost ol, arkadaş ol" demiş. O da öğrencileri ile arkadaşlık dostluk etmeyi ilke edindi Onlara yaşamlarında ilke olacak öğütler vermiş. Anadillerini sevdirmeye çalıştı. Bunun için üniversitede Kürtçe okuma yazmayı öğrendi. Şiir okuyup yazmayı da severmiş Süleyman. Geride şiirleri de kaldı. Küçük büyük hayalleri de vardı; araba almak, dünyayı gezmek ve sınıfsız bir toplumda yaşamak gibi. Bir de bitmek bilmeyen halayları.

Besna rutinleşen halayları anlatıyor: "Yüksekova'da evin balkonunda çekerdik, bir bakmışsın komşular da gelmişti. Yüksekova şimdi bir düş gibi; hem uzak hem yakın. Ama Aksu ailesinin fertleri dönmekte kararlı. Hepsinin

bu konuda mesajı ortak: "Topraklarımıza dönmek istiyoruz. Devletten hiçbir şey istemiyoruz. Barış istiyoruz, huzur içinde yaşamak istiyoruz." "Döndüğünüzde ne yapacaksınız?" sorusuna verdikleri yanıt da kısa ve net: "Evimizi yeniden inşa edeceğiz. Çünkü o evde Süleyman'ın anıları var, geçmişimiz var." [47]

***

24 Nisan 2016 günü Suruç katliamından ağır yaralı kurtulan Koray Türkay, gittiği için hiç bir pişmanlık duymadığını belirtti, "Katliamın ardından bu sistemin çarkları içinde erimeme kararlılığı daha net bir biçimde ortaya çıktı. Mücadele kararlılığı daha yükseldi" dedi. 9 ay önce SGDF'nin "Beraber savunduk, beraber inşa ediyoruz" çağrısıyla Kobanê, yolculuğu Suruç'ta DAİŞ'in canlı bomba saldırısıyla kesilenlerden biri Koray Türkay. 33 devrimcinin öldürüldüğü Suruç katliamından ağır yaralı olarak kurtulan Türkay, neden Kobanê yoluna düştüğünü, katliam anını ve sonrasını anlattı.

Koray, Kobanê savunması sırasında da Suruç'ta nöbet tutanlardan. "Bir ay kaldığım Suruç'ta savaşın mağdur ettiği insanları görme olanağı buldum" diyor. Sınır tellerini aşarak Kobanê geçenler arasında da yer almış. Bu deneyimlerin ardından SGDF'nin kampanyasını duyar duymaz gitme kararı almış.

"Kampanyayı duyduğum zaman çok heyecanlandım. Zaten bu kampanya olmasa da ben yine Suruç'a gidecektim" diyen Koray, Kobanê ve Rojava'nın insanlık adına çok önemli bir durak olduğu görüşünde. Koray, eski jimnastikçilerden. Yola çıkmadan önce "Oradaki çocukları belki jimnastikle tanıştırabilirim" diye düşünmüş. Kampanyaya katılma kararını verdikten sonra basit jimnastik aletlerini hazırlamış. Ardından da SGDF'liler ile birlikte İstanbul'dan yola çıktı.

47 http://www.birgun.net/haber-detay/suruc-saldirisinda-yasamini-yitiren-suleyman-in-yuksekova-da-evini-ve-anilarini-yiktilar-109612.html

"Amaç Enternasyonal Dayanışmaydı"

Suruç gazisi Koray Türkay, gidişinin nedenini şöyle açıklıyor: "Mesele, aslında oradaki çocukları jimnastikle tanıştırma meselesi değil. Mesele enternasyonal dayanışma meselesi. Binlerce kilometre uzaktan da Kobanê'nin çığlığının duyulduğunu göstermek. Kobanê'yi yeniden inşa etmek başlı başına çok kapsamlı bir iş. Çünkü korkunç bir yıkım var. SGDF'nin çağrısının enternasyonal dayanışmayı inşa etmeyi kapsayan bir çağrı olduğunu düşündük. Bu çağrıya kulak verdim."

Yolculuk için "oldukça keyifli ve abartıdan uzaktı" diyor. Sabahın erken saatinde Amara Kültür Merkezi'ne ulaşıyorlar ve herkesin hazırlanmasına katılım gösterdiği kahvaltı yapıyorlar. Ardından basın açıklama okunuyor.

Sonra?

Sonrası katliam: "Basın açıklaması okunurken bir iki fotoğraf çekmek için pankartın önüne geçtim. Yeniden ayrıldığın yere dönecektim ama orası dolmuştu. Bu kez Koray Çapoğlu'nun yanına geçtim. O da şehit oldu. Çok geçmeden, bomba patladı. Açıkçası ilk önce birinin kafama çok ağır bir cisimle vurduğunu zannettim. Daha sonra kulağımda çok büyük bir uğultu oluştu. Her şey yavaş çekim, sesler bile kulağımda bir ağır çekim halini aldı. Çığlıkları duymaya başlayınca ve bomba sesini duyunca anladım. O uğultunun geçmesini bekledim. Uğultu geçince, gözümü açtım. Yüzümde bir şey olmadığını anladım. Sağ kolumun ve sağ bacağımın olmadığını hissettim. Kopmuş olabileceğini düşündüm. Sonra ayağa kalkmaya çalıştım. Sol ayağımın üzerinde sekerek, kültür merkezine doğru ilerledim. Ardından hastaneye kaldırıldım."

Koray'ın tedavi süreci aylarca devam etti. Bedeninden 15 şarapnel parçası çıkartıldı. 7'si hala bedeninde. 6 ameliyat geçirdi. Şu anki hali için tebessüm ederek, "İyiyim. Yürüyebiliyorum, önemli olan o" diyor.

Yaşadıklarından sonra hiç "Gitmeseydim" dedi mi?

Yanıtı diğer Suruç gazilerininki gibi: "Yok. Hiçbir zaman böyle bir şey düşünmedim."

Aile çevresinden söyleyenler olmuş elbette. Ancak, "Keşke 'Gitmeseydim' diyen biri bence bundan sonra zaten hayatın normal kapitalist döngüsü içerisine girme kararı vermiş demektir. Asıl ölüm belki de o. Ben hiçbir zaman bunu kendime seçenek olarak sunmadım."

Koray, aynı zamanda 15 yıldır dans ediyor. Bir süre eğitim için kaldığı Küba'da öğrenmiş salsayı. Katliamın ardından bir ara yapamayacağını düşünmüş. Ancak tedavi ile birlikte bedeni de yoluna giriyor. "Şimdi yapıyorum" diyor ve ekliyor: "Yavaş yavaş spor da yapmaya başladım."

Anlattığına göre, asıl büyük değişim onun mücadele kararlılığında: "Bu sistemin çarkları içinde erimeme kararlılığı daha net bir biçimde ortaya çıktı. Mücadele kararlılığı daha yükseldi. Suruç'ta ve Ankara'da insanların boşuna ölmediğini göstermek belki de herşeyden çok daha önemli. Bunu gösterebilmenin başka şeylerin de dönüşümünü tetikleyebileceğini düşünüyorum."

"Yeniden gideceğim"

Koray, Kobane'ye yeniden gideceğini de söylüyor, "Gitmek de gerekiyor" diyor.

En çok umuttan bahsediyor. 20 Temmuz'un ardından Kürt halkının direnişinin dünyaya büyük bir umut verdiğini söylüyor ve ekliyor: "Örgütlü bir halk, birçok şeyi başarabilir. Kürdistan'daki direniş, Türkiye halklarına, Avrupa emekçi halklarına, Ortadoğu halklarına yayılan ve yayılacak olan bir umudun kendisini ifade etmektedir."

Suruç gazisi Koray'ın son sözü de emek, özgürlük ve barıştan yana olan tüm kurumlara, örgütlere çağrı: "Organik bir yapı olarak birlikte mücadele etmemiz gerekir. Faşizme karşı Bertolt Brecht'in sözünü hatırlatmak istiyorum: 'Faşizme karşı birleşmeyenler faşizmin zindanlarında buluşurlar.' Faşizme karşı Gezi isyanını sahiplenen tüm çevrelerin Kürt halkıyla yanyana mücadele etmesi gerekiyor." [48]

***

30 Nisan 2016 günü Suruç'ta 33 devrimcinin öldürüldüğü katliamı soruşturan savcı, değişti. İhsan Görür'ün yerine Muhammet Ali Korkmaz getirildi. Avukatların, gizlilik kararının kaldırılması için yaptığı başvuru yine reddedildi. Yeni savcı Korkmaz da "gizlilik"ten yana karar aldı.

Kobane'nin yeniden inşasına katılmak için çıktıkları yolculukta 20 Temmuz'da Suruç'ta katledilen 33 devrimcinin soruşturmasında 9 ayda hiçbir gelişme sağlanmadı. 10 Ekim'de Ankara'da gerçekleşen katliam soruşturmasına giren belgelerde her iki katliamın aynı DAİŞ hücresi tarafından planlanarak hayata geçirildiği ortaya çıkmıştı. Belgelerin basına yansımasının ardından Suruç İçin Adalet Platformu üyesi avukatlar bir kez daha Suruç'a giderek,

48 http://www.etha.com.tr/Haber/2016/04/24/guncel/suruc-gazisi-turkay-mucadele-kararliligim-artti/

dosya hakkında bilgi almak istedi. Avukatlar, savcının değiştirildiğini öğrendi. Dosyaya bakan savcı İhsan Görür'ün yerine Muhammet Ali Korkmaz atandı. Korkmaz, Ankara'da adli yargı savcı adayıyken 2014 yılının Şubat ayında Urfa'ya atanmıştı.

Yeni savcı, dosyadaki gizlilik kararını gerekçe göstererek, avukatlara "Dosyaya dair size bilgi veremem" dedi. Savcı Korkmaz, "Ankara katliamı soruşturmasına giren belgeler dosyaya geldi mi? Bununla ilgili ne yapıldı?" sorusunu da aynı gerekçeyle yanıtsız bıraktı. Avukatlar, gizlilik kaldırılması için bir kez daha dilekçe verdi. Ancak dosyanın yeni savcısı Korkmaz da talebi kabul etmedi, gizliliğin devamından yana karar aldı.[49]

***

07 Mayıs 2016 günü Polisin, IŞİD şüphesiyle gözaltına alınanlara sorduğu sorularda Suruç Katliamı'nda yaşamını yitirenlere 'terörist' dediği ortaya çıktı.

Adıyaman Emniyet Müdürlüğüne ait bir belgede, polis IŞİD üyesi olduğu şüphesiyle gözaltına alınan şahıslara, "SGDF üyesi teröristlere yönelik bombalı saldırıyı yapanı tanıyor musunuz?" sorusunu yöneltti. DİHA'nın haberine göre Adıyaman Emniyet Müdürlüğüne ait 27 Temmuz 2015 tarihli "gizli" ibareli bir belgede yer alan sorgu tutanaklarında, IŞİD tarafından Suruç'ta katledilen 33 Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesine yönelik, skandal niteliğinde sorular sorulduğu ortaya çıktı.

Belgede, TEM şube ekipleri tarafından 10 ayrı adrese yapılan operasyonda katliamı gerçekleştiren IŞİD Üyesi Abdurrahman Alagöz'ün kardeşi Y. Alagöz'ün de bulunduğu 10 ayrı kişinin gözaltına alındığı belirtiliyor. TEM polisleri tarafından yapılan sorgulamada şüphelilere istinat edilen suç ise "Silahlı terör örgütüne üye olmak" şeklinde yer aldı. Sorgu tutanaklarında hiçbir şüpheli IŞİD üyesi olduğunu kabul etmezken, polis Suruç Katliamı'na ilişkin katledilen gençleri "terörist" olarak göstererek şu soruyu yöneltiyor: "20.07.2015 tarihinde Şanlurfa ili Suruç ilçesi Amara Kültür Merkezi Önünde MLKP (Marksist Leninist Komünist Partisi) terör örgütü gençlik yapılanması olan SGDF üyelerince yapılan basın açıklaması esnasında meydana gelen patlama olayını gerçekleştirdiği değerlendirilen Şeyh Abdurrahman Alagöz isimli şahsı tanıyor musunuz?" [50]

***

49 Etkin Haber Ajansı

50 http://www.evrensel.net/haber/279511/polise-gore-suructa-katledilenler-terorist

8 Mayıs 2016 günü Suruç'ta ağır yaralanan ve 9.5 ay tedavisi süren Dr. Çağla Seven ilk defa konuştu. Suruç'taki saldırının sembol fotoğraflarından biri, yerde yatan iki yaralı kadının el ele tutuşarak birbirlerine güç verdiği kareydi. Kadınlardan biri Gökçe Çetin, diğeri Dr. Çağla Seven'di. Dr. Seven, 9.5 aydır patlamanın ve isabet eden 100'ün üzerinde bilyenin bedeni ile ruhunda yarattığı yaraları sarmaya çalışıyor.

20 Temmuz 2015'te Şanlıurfa Suruç Amara Kültür Merkezi'nde, Kobani'ye oyuncak, çocuk bezi gibi malzeme götürmek üzere toplananlar, terör örgütü IŞİD bağlantılı canlı bomba Abdurrahman Alagöz'ün hedefi oldu. 33 devrimci yaşamını yitirdi. Önce öldüğü sanılan Dr. Çağla Seven, yaralı kurtulan 103 kişiden biriydi.

Tek Hayali Doktorluk

Dr. Seven, Arnavutluk göçmeni olan 4 çocuklu bir ailenin kızı. Tek hayali doktor olmaktı. İstanbul Tıp Fakültesi'ni bitirdi, zorunlu hizmetini Kocaeli'nde yaptı. Ardından Marmara Üniversitesi Pendik Araştırma ve Eğitim Hastanesi çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlığını kazandı. Suruç'u biliyor-

du. Daha önce çadır kentlerde gönüllü doktor olarak çalışmıştı. Suruç'ta bir kez daha bulunma nedeni çocuklardı. İzin alabilirlerse Kobani'ye geçecek, oyuncakları ve bazı başka ihtiyaçları teslim edeceklerdi. Seven, izni beklerken Suruç Devlet Hastanesi'ndeki meslektaşını ziyaret etti, çayını içti. Hastaneden çıkışta öğretmen evinde yemek yemeyi teklif etti. İçlerinden biri, "Basın açıklamasını dinleyelim, sonra gidelim" dedi. Açıklama sırasında canlı bomba saldırısı oldu ve ağır yaralandı.

Teşhisini Koydu

Dr. Seven önce devlet hastanesine götürüldü. Kendine geldikçe, damar yolu açtırdı, kan grubunu yazdırabildi. Ardından özel bir hastaneye nakledildi. Çantası, telefonu kayıptı. Ambulanstayken telefon numarası ezberinde olan eski erkek arkadaşını arattırdı. Asansördeyken karnındaki ağrı ve sertliği hissetti. Meslektaşlarına karnındaki kanamanın bundan kaynaklandığı uyarısında bulundu. Hastaneye vardığında solunumu durmuştu. Müdahaleyle geri çevrildi ve ameliyata alındı. 8 saat sürdü ameliyat: "Bağırsaklarım, mesanem parçalanmıştı. Her iki bacağımda parçalı kırık vardı. Esas zorlayan atardamar yaralanmasıydı. Vücudumdan 100'den fazla bilye çıkardılar."

Yaşaması Mucizeydi

Ameliyattan sonra ambulans uçakla İstanbul Tıp Fakültesi'ne getirildi. Uçakta Gökçe Çetin ile bir kez daha yolu kesişti. Gökçe'nin bacaklarında kırıklar vardı. 1 ay yoğun bakımda takip edildi. Yaşaması büyük bir mucizeydi. Hâlâ yapılacak ameliyatları var. Marmara Üniversitesi Pendik Araştırma ve Eğitim Hastanesi ile İstanbul Tıp Fakültesi arasında farklı tedavi ve ameliyatlar için gidip geliyor.

"Konuşamadım Elini Tuttum"

Suruç'ta 20 Temmuz 2015'te saat 12.00 sıralarında patlama oldu. Sonrasını Dr. Seven şöyle anlattı: "Yere düştüğümde bacaklarımda bir şey oldu-

ğunu fark ettim. Bacaklarıma baktım, koptular mı acaba diye.. Bacaklarım duruyordu. Kısa süre önce Diyarbakır'daki patlamada iki bacağını kaybeden sinemacı Lisa Çalan'ın röportajını okumuş ve acısını yüreğimde hissetmiştim. Benim de başıma gelmiş olabilir miydi? Muhtemelen atardamar yaralanması da olduğundan çok kanıyordum, bilincim gidip geliyordu. Kendime geldiğimde Gökçe'nin bağırmasını duydum. Yerdeydik. Onu sakinleştirmek için bir söylemek istedim. Ama batın (karın) yaralanmam olduğu için nefes alıp vermiyordum. Konuşamıyordum. Sakinleştirmek için elini tuttum."

"Geri Dönüşümsüz Yaralar Aldık"

"Bir tanıdığım bana 'Keşke orada olmasaydınız' demişti. Ben de 'Orada olmaması gereken ben değildim. Bombacının orada olmaması gerekiyordu' dedim. Biz doğru bildiğimiz yolda yürüyorduk. Bütün hayatım değişti. Yürümekte, giyinmekte güçlük çekiyorum. Merdiven çıkıp inemiyorum. Ağrılar çekiyorum. Geri dönüşümsüz yaralar aldık. Bedenimden çıkan 100 küsur bilyenin izini bedenim ve beynimde taşıyorum. O bomba hayatımın orta yerine düştü. Beynimiz, bedenimizdeki izler hep kalacak."

"Tıp ve keman benim iki aşkım"

"Bedensel yaralar düzelmeden, psikolojim hiç düzelmiyor. Belki eski hayatıma dönersem, bir şekilde baş edebilirdim. Tıp ve keman iki aşık olduğum, peşinden sürüklenebileceğim, beni heyecanlandıran iki konu. Pediatriyle ilgili planlarım var. Cezaevindeki çocuklar, çocuk hakları ihlalleri, çocuk işçiliği konusunda çalışabilirim. Ama şu aşamada destekle baş etmeye çalışıyorum. Büyük bir haksızlığa uğradık. Hem bunun hem de hesabını soramamanın öfkesini yaşıyoruz. Biz oraya hiçbir şekilde kötü niyetlerle gitmedik." [51]

***

23 Mayıs 2016 Pazartesi. 'Suruç ve Ankara katliamlarının zanlısı, IŞİD'in Antep emiri Yunus Durmaz, HDP'nin Diyarbakır mitingine bombacı Orhan Gönder ile birlikte girmiş. Dava dosyasında görüntüler olmasına karşın savcılık, hiçbir işlem yapmadı.' şeklinde basına yansıyan bu haber Türkiye'de adaletin ne kadar rezil bir durumda olduğunu yoruma gerek kalmadan bir kez daha gösteriyordu. Birçok kanlı eylemin sorumlusu olarak aranırken Gaziantep'de düzenlenen operasyon sırasında kendisini patlatarak ölen IŞİD'in Antep emiri Yunus Durmaz'ın HDP'nin Diyarbakır mitingine yönelik bombalı saldırıyı gerçekleştiren Orhan Gönder ile birlikte miting alanına girdiği ortaya çıktı. Buna ilişkin görüntülerin dava dosyasında olmasına karşın Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın iddianamesini hazırlarken Yunus Durmaz'dan hiç bahsetmemesi ve davaya eklememesi dikkat çekti. Orhan Gönder'le polis kamerasına takılan Yunus Durmaz, eğer o tarihde yakalansaydı ne Suruç, ne

51 http://www.hurriyet.com.tr/bedenimde-ve-beynimde-100-bilyenin-izi-duruyor-40101092

Ankara, ne de Taksim katliamları yaşanacaktı. Diyarbakır Savcılığı'nın neden iddianameye Yunus Durmaz ve yanındaki iki kişiyi eklemediği soru işaretine neden oldu. Çünkü polisin elinde ilk günden beri olan bu görüntülerden Yunus Durmaz'ın kimliği açıkça belli oluyor. Buna karşın Durmaz'ın yakalanmaması, birçok katliama yol açtı. Eğer 5 Haziran 2015'te miting alanına giren Durmaz, olaydan hemen sonra yakalansaydı 34 kişinin öldüğü 20 Temmuz Suruç saldırısı, 103 kişinin öldüğü 10 Ekim Ankara katliamı gerçekleşmezdi. Çünkü her iki eylemde de saldırı talimatını Durmaz verdi ve canlı bombaları kendisi organize etti. Durmaz, o dönem istihbaratın birebir dinleyip takip ettiği kişiydi. Bu görüntüler, bir ay sonra 15 Temmuz 2015'de çok sayıda televizyonda da yayımlanarak haber oldu. Ancak Yunus Durmaz, o dönem tanınmadığı için kimse bu ayrıntıyı fark edemedi.[52]

***

Ertesi gün ortaya çıkan bir belge de, Suruç polisinin o gün bomba patlayacağını bildiği yazılıyordu.

Etkin Haber Ajansı'nın 24 Mayıs 2016 Salı günü yayınladığı haberde, "Suruç'ta canlı bomba saldırısının olacağı Urfa Emniyet Müdürlüğü tarafından 17 Temmuz'da Suruç İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne bildirildi, gerekli önlemlerin alınması istendi. Söz konusu belge, Suruç İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalial hakkında "görevi kötüye kullanma" suçlamasıyla açılan iddianamede yer aldı." ifadeleri yer alıyordu.

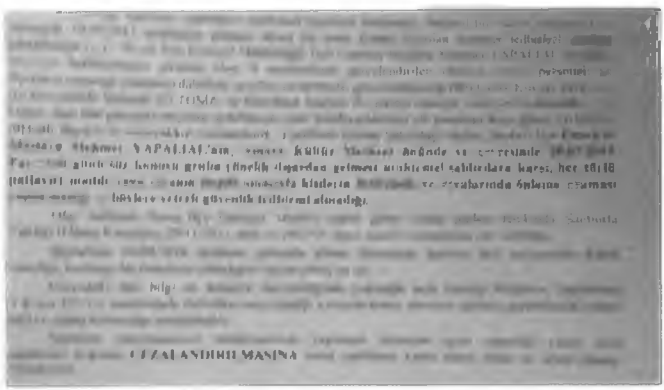

Haberin tamamı şöyle: "33 devrimcinin katledildiği Suruç soruşturmasında gizlilik kararı sürerken, avukatların, yaptığı başvuru sonucu Suruç İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalial hakkında soruşturma açıldı. Suruç İçin Adalet Platformu avukatlarının, olayda sorumluluğu olan Urfa Valiliği, Urfa Emniyet

52 http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/538264/Savci_ilgilenmedi_katliamlar_geldi.html

Müdürlüğü, Suruç Kaymakamlığı hakkında yaptığı başvurular reddedilmiş, sadece Yapalial hakkında soruşturma açılması izni verilmişti.

Soruşturma tamamlandı, iddianame yazıldı. Suruç Asliye Ceza Mahkemesi'nde "görevi kötüye kullanma" suçundan açılan davanın ilk duruşması 22 Eylül'de görülecek. İddianamede, 8 Temmuz 2015 - 8 Ağustos 2015 tarihleri arasında önleme araması yapılması kararı alındığı ancak sanık Yapalial'ın önleme aramasını yapmadığı belirtildi. İki sayfalık iddianame ile Urfa Emniyet Müdürlüğü ve Suruç İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün, DAİŞ'in Suruç'ta bir canlı bomba saldırısı düzenleyeceği yönündeki bir bilgiye sahip olduğu ortaya çıktı.

Buna göre, Urfa İl Emniyet Müdürlüğü, 17 Temmuz 2015 tarihinde Suruç Emniyet Müdürlüğü'ne bir yazı gönderdi. Yazı şöyle: ".. Suruç ilçesinde yaşanması muhtemel olayların önlenmesi, müessif bir olayın yaşanmaması amacıyla 19 Temmuz 2015 tarihinden itibaren ikinci bir emre kadar aldırılan emniyet tedbirleri aşağıda çıkartılmıştır. Suruç İlçe Emniyet Müdürlüğü; İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalial aldırılan emniyet tedbirlerinden sorumlu olup, il merkezinden görevlendirilen takviye kuvvet personeli ve ilçesinde yapacağı planlama dahilinde amirleri nezaretinde görevlendireceği 40 çevik kuvvet personeli ile kuvvesinde bulunan 2 TOMA ve shortland araçları ile gerekli emniyet tedbirlerini alacaktır (..) Görev alan tüm personel meydana gelebilecek canlı bomba saldırıları vb. konulara karşı görev yerlerinde dikkatli duyarlı ve müteyakkız bulunacaktır."

İddianamede, Suruç İlçe Emniyet Müdürü'nün Amara Kültür Merkezi'nin önünde toplananlara yönelik dışarıdan gelmesi muhtemel saldırılara karşı her türlü patlayıcı madde veya eşyanın tespiti amacıyla kişilerin üstlerinde ve eşyalarında önleme araması yaptırmadığı ve böylece yeterli güvenlik tedbirini almadığı için cezalandırılması istendi."

Ortaya çıkan belgeden sonra Suruç İçin Adalet Platformu ise, iddianame ile tüm kamu görevlilerinin haberdar olduğunu gösterdiğini belirtti. Platform yaptığı açıklamada şöyle denildi: "Suruç katliamının tüm faillerinin yargılanması için verilen adalet mücadelesinin bir sonucu olarak, katliam faillerinin Suruç İlçe Emniyet Müdürü hakkında açılan bu dava adalet talebimizin karşılanmasından fersah fersah uzaktır. Başta Cumhurbaşkanı, Başbakan ve katliamda sorumluluğu bulunan tüm kamu görevlileri olmak üzere bütün failleri yargı önüne çıkartmakta kararlıyız." Ailelerin adalet beklentilerinin ilk günkü gibi çok büyük olduğunu belirten Platform, "Bugüne kadar kaybettiğimiz tüm canlarımızı saygı ve özlem ile anıyor, faillerin yargı karşısında hesap verdiği günler için büyük bir öfke ile mücadele etmeye devam edeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz." [53]

***

53 http://www.etha.com.tr/Haber/2016/05/24/guncel/belgesi-cikti-suruc-polisi-o-gun-bomba-patlayacagi/

25 Mayıs 2016 Çarşamba... Suruç'ta saldırıyı önceden bilen polis canlı bombaya değil SGDF'lilere karşı 'önlem almış.' Polisin 'önlemleri' arasında, gençlere karşı silah kullanmak olduğu da ortaya çıktı.

Suruç katliamı sırasında İlçe Emniyet Müdürü görevini yürüten Mehmet Yapalıal hakkında açılan dava dosyasına giren iki belge, canlı bomba saldırısı olacağını bilen polisin, katliamı önlemek yerine Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyelerini engellemek için nasıl önlemler aldığını ortaya çıkardı. Gençlerin nasıl gözaltına alınacaklarını dahi planlayan polis, kendi can güvenliğini sağlamayı da öncelik olarak planlamış. Polis ayrıca gençlere karşı silah kullanma kararını da almış.

Katliamdan 3 gün önce bildirildi

ETHA'nın haberine göre; Urfa İl Emniyet Müdürlüğü'nden Suruç İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne 17 Temmuz'da gönderilen yazıda, SGDF'nin Kobani'yi inşa kampanyası "MLKP'nin faaliyeti" olarak tanımlanırken, "Kobani'ye geçişe izin verilmeyeceği, bu nedenle Suruç'ta muhtelif olayların yaşanabileceği için emniyet tedbirlerinin alınması" istendi.

Söz konusu yazıda tüm önlemlerden İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal ile TEM Şube Müdürü Oykun İlgün, Çevik Kuvvet Şube Müdürü Aydın Özdoğan ve Emniyet Amiri Oğuzhan Öztürk'ün sorumlu olduğu belirtildi.

Polisin, canlı bomba saldırısından haberdar olduğunu gösteren ifade ise şöyle: "Görev alan tüm personel meydana gelebilecek canlı bomba saldırıları vb. konulara karşı görev yerlerinde dikkatli ve müteyakkız bulunacaktır."

"Polis önce kendi can güvenliğini sağlayacak"

Söz konusu yazıda dikkat çeken bir başka nokta ise polisin önce kendi can güvenliğini sağlaması yönünde verilen talimat. "Görev alan personele karşı herhangi bir silahlı saldırı/silah kullanma olayı ile karşılaşılması halinde disiplin elden bırakılmadan; öncelikle kendi can güvenliklerini sağlayarak, sorumlu amirin vereceği talimat doğrultusunda harekete edeceklerdir."

Hakkında görevi ihmal suçundan dava açılan dönemin Suruç İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalial, Urfa Valiliği ve İl Emniyet Müdürlüğü'nden gelen talimat üzerine 18 Temmuz'daki bir yazı ile ilgili birimlere "güvenlik planı" gönderdi. Söz konusu yazıda da canlı bomba saldırısı ihtimalinden hiç bahsedilmedi, sadece polisin çöp tenekelerinde arama yapması istendi.

Polis ise tüm planını SGDF'lileri engellemek üzerine yaptı

Yapalial'in gönderdiği talimatta, SGDF'lilerin geçişini engellemek ve bu sırada yaşanabilecek protestoları bastırmak için alınacak önlemlere yer verildi. SGDF'nin çağrısıyla gelen herkese GBT kontrollerinin yapılması, araçların aranması talimatlarını gönderen Yapalial, kent girişindeki Yuvam Petrol

ve Körfez Petrol'de arama noktaları kurulması talimatını da verdi.Talimatta, SGDF'lilerin herhangi bir eylem yapması durumunda nasıl müdahale edileceği, nasıl gözaltına alınacakları da ayrıntılı olarak yer aldı.

Silah kullanma kararı bile almışlar

İlçe Emniyet Müdürü, emrindeki polislere, SGDF'lilere karşı silah kullanılması talimatını bile vermiş. Buna göre; "Toplu hareketin niteliğine ve dağıtma sırasında gösterilen cebir ve şiddet veya tehdit veya saldırı veya karşı koymak derecesine ve gereğine göre kademeli şekilde artan ölçüde bedeni kuvvet, gerektiğinde ise maddi güç ve silah kullanılacaktır." [54]

***

28 Mayıs 2016 Cumartesi... Suruç İçin Adalet Platformu'ndan avukat Özlem Gümüştaş, katliam günü yakalanarak polise teslim edilen Abdullah Ömer Aslan'ın, canlı bomba Abdurrahman Alagöz ile ilişkili olduğunun, Ankara soruşturması kapsamında verilen bir ifade ile kesinleştiğini belirtti, Aslan'ın derhal tutuklanmasını istedi.

Ankara katliamı soruşturması kapsamında ifade veren şüphelilerden biri, Suruç katliamı failinin bir motosikletle Antep'ten Suruç'a getirildiğini söyledi. Söz konusu ifade, katliamdan sonra Amara Kültür Merkezi'nin yakınında görülen ve şüpheli tavırlarıyla halk tarafından durdurularak polise teslim edilen Abdullah Ömer Aslan'ın katliamın faillerinden biri olduğu iddiasını doğruladı. Ancak o gün polis tarafından tıraş edilerek Amara Kültür Merkezi'nden çıkartılan Aslan'ın nerede olduğu bilinmiyor. Dosyadaki gizlilik kararı nedeniyle Aslan'ın ya da ailesinin ifadelerinin alınıp alınmadığı da belirsiz. Suruç İçin Adalet Platformu'ndan avukat Özlem Gümüştaş, Abdullah Ömer Aslan hakkında hızlıca yakalama kararı çıkartılması gerektiğini belirtti, "Belki de bu karar Aslan'ın yeni bir katliamın faili olmasının önüne geçecek" dedi.

Halk yakaladı polis serbest bıraktı

33 devrimcinin katledildiği patlamanın ardından Amara Kültür Merkezi'nin önüne motosikleti ile gelen bir kişi, şüpheli davranışları nedeniyle halk tarafından fark edilip, alıkonuldu. Üzerindeki tüm eşyalar kayıt altına alınan kişi, daha sonra polise teslim edildi. Polis, söz konusu şüpheliyi Amara Kültür Merkezi'ne soktu. Görgü tanıklarına göre, sakalları kesilerek tipi değiştirilen kişi, polis tarafından hızla uzaklaştırıldı. Bir daha da ortalık görünmedi. Bugüne kadar ne imamlık yaptığı köye döndü ne de kendisinden ya da ailesinden konuyla ilgili bir açıklama geldi.

---

54 http://www.demokrathaber.org/guncel/suruc-ta-saldiriyi-onceden-bilen-polis-canli-bombaya-degil-sgdf-lilere-karsi-onlem-almis-h67534.html

Şüphelinin üzerinde çıkan belgeler dikkat çekiciydi. Abdullah Ömer Arslan adına bir kimlik ile bir sürücü belgesi çıktı. Kimlik ve sürücü belgesi sahte değilse, halkın yakaladığı kişi Abdullah Ömer Arslan. "12563669198" TC kimlik nolu Arslan, 19 Haziran 1994 doğumlu ve Konya Meram nüfusuna kayıtlı. Nüfus Müdürlüğü kayıtlarına göre, ailesinin ve kendisinin adresi Ankara'nın Gölbaşı ilçesi. Şüpheli Abdullah Ömer Arslan'ın kimliklerinde yer alan fotoğrafı ile canlı bomba Abdurrahman Alagöz'ün katliamın ardından polis tarafından basına servis edilen kimlik fotoğrafı arasındaki benzerlik dikkat çekici. Her iki fotoğraf, aynı kişinin farklı yıllarda çekilmiş fotoğrafına benziyor.

Arslan'ın sırt çantasında çıkan diğer belgeler de dikkat çekici

"Türkiye Büyük Millet Meclisi" logolu bir zarf ile Urfa Halfeti'deki Ziraat Bankası'nda 16 Haziran 2015 tarihinde açılan banka hesap cüzdanı da yer alıyor. Arslan'ın Halfeti'nin Gürkuyu köyünde imam olarak görevli olduğunu belirten bir kimlik de bulunuyor. "Furkan Genç" adlı dergi de çantada çıkanlar arasında. "Aralık 2014" tarihli derginin kapağında "Engeller inanları yıldıramaz" manşeti dikkat çekiyor. Söz konusu dergi, Furkan Vakfı'nın yayını olan Furkan Nesli'nin eki olarak "Hakkı batıldan ayıran genç" sloganı ile çıkıyor. "El Nusra bayrağı" olarak bilinen siyah bayrak ile "Kur'an-ı Kerim başlama duası" ve "Halil İbrahim Al Ansari" yazılı esans kesesi Arslan'ın üzerinden çıkanlar arasında.

Suruç İçin Adalet Platformu, Abdullah Ömer Aslan'ın ifadesinin alınması, ailesi ve ilişkilerinin araştırılması için başvuruda bulundu. Ancak bu başvurunun akıbeti bilinmiyor. Çünkü dosyada gizlilik kararı olduğu için soruşturma kapsamında ne yapıldığını ne aileler ne avukatları ne de kamuoyu biliyor.

Ankara şüphelisi: "Bombacı motoksitletle Suruç'a götürüldü"

Ankara katliamı soruşturması kapsamında ortaya çıkan belgeler iki katliamın faillerinin ortaklığını gözler önüne sererken, Y.Ş. adlı şüphelinin ifadesi, Abdullah Ömer Aslan'ın canlı bomba Abdurrahman Alagöz ile olan ilişkisini doğruluyor.

Ankara soruşturması kapsamında ifadesi alınan Y.Ş., canlı bomba Abdur-

rahman Alagöz'ün bir motosikletle Suruç'a getirildiğini anlattı. Y.Ş.'nin ifadesi şöyle: "H.İ.D ile tanıştıktan bir süre sonra ben kendisinin IŞİD'e çalıştığını anladım. Suruç'taki patlamadan 3-4 gün sonra H.İ.D araç kullanıyordu. Ben kendisine 'Abi Suruç işi nasıl olmuş' diye sordum. Bana 'Oğlum Suruç'u biz yaptık' dedi. 'PKK'lılar hak etti bizde yaptık' dedi. Ben de kendisine 'Nasıl yaptınız?' diye sordum, bana "Gaziantep Elbeyli'den bir kişi üstünde yeleği ile geçti, D.B canlı bombayı gönderdi. Biz Gaziantep'te bir gece misafir ettik. Daha sonra motosikletle Suruç'a gönderdik. Onlar da orada patlattı" dedi. Motosiklette kimin olduğunu bana söylemedi."

"Katliam yapmadan acilen tutuklanmalı"

İfadeyi değerlendiren Suruç İçin Adalet Platformu'ndan avukat Özlem Gümüştaş, Abdullah Ömer Aslan'la ilgili tüm bilgi ve belgeleri Suruç savcısına ilettiklerini söyledi. Gümüştaş şunları söyledi: "Abdullah Ömer Aslan'ın canlı bomba ile bağlantılı olabileceğini de savcıya söylemiştik. Çünkü patlamadan önce de SGDF'li gençler, böyle birinin olay yerinde birkaç tur attığını, belki de bombacıya gözcülük yapıyor olabileceğini söylemişti. Ancak Abdullah Ömer Aslan'ın kimlik bilgileri ve tanıklıklara rağmen bu kişi ile ilgili herhangi bir araştırma yapılmadı. Ankara soruşturması kapsamında ifadesi alınan şüphelilerden biri de bombacı failin Suruç'a kadar motosikletli biri tarafından getirildiğini, bir kişinin ona yardım ettiğini anlattı. Şu anda bu ifade de yine Suruç soruşturma savcısı tarafından dikkate alınmış değil. Soruşturma savcısı Ankara katliamından gelen bazı belgeler üzerinde bile işlem yapmış değil. Kaldı ki biz Ankara soruşturmasının Suruç'u aydınlatabileceğini söyledik. Suruç soruşturması, Ankara soruşturmasıyla beraber yürütülürse, failin değişik bağlantılarının ortaya çıkabileceğini düşünüyoruz. Bu soruşturmaların paralel yürütülmesi gerektiğini düşünüyoruz."

Abdullah Ömer Aslan ile ilgili olarak savcılığa yeniden başvuruda bulunacaklarını belirten Avukat Özlem Gümüştaş, "Ankara katliamı kapsamında ifaden veren şüpheli Y.Ş.'nin Suruç katliamı kapsamında da soruşturma savcısı tarafından bizim de hazır edildiğimiz bir ortamda dinlenmesini isteyeceğiz. Başkaca bilgilere sahipse vermesini talep edeceğiz. Ayrıca bu durumda hızlıca yapılacak şey, elimizde kimlik bilgisi bulunan Abdullah Ömer Aslan hakkında hızlıca yakalama kararının çıkartılmasıdır. Belki de bu karar Aslan'ın yeni bir katliamın faili olmasının önüne geçecek" dedi. [55]

***

30 Mayıs 2016 Pazartesi günü Suruç Katliamı'nın canlı bombası Şeyh Abdurrahman Alagöz hakkındaki 'terör nitelikli aranan şahıs' kaydının, 16 Haziran'da Suruç Emniyet Müdürlüğü'ne ulaştığı ortaya çıktı. Ancak Suruç

55 http://www.etha.com.tr/Haber/2016/05/28/guncel/suruc-suphelisi-aslan-katliam-yapmadan-tutuklanmal/

Emniyeti, patlamanın meydana geldiği Amara Kültür Merkezi'ne girenleri aramak üzere polis görevlendirmedi. Arama yapılsa, kimliğiyle gelen canlı bomba kapıda yakalanacaktı.

Urfa'nın Suruç ilçesindeki IŞİD saldırısında 33 kişinin ölümüne ilişkin görevi ihmal suçundan, İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal'a dava açılmıştı.

Hürriyet'ten İsmail Saymaz'ın haberine göre; davanın Ön İnceleme Raporu'na göre Adıyaman Emniyeti; Şeyh Abdurrahman Alagöz ile 10 Ekim'de Ankara'da canlı bomba saldırısı yaparak 103 kişiyi öldüren ağabeyi Yunus Emre Alagöz'ün adlarını 'Terör Nitelikli Kayıp Şahıslar' başlıklı evrakla 13 Haziran'da Şanlıurfa Emniyeti'ne bildirdi. Şanlıurfa, 16 Haziran'da evrakı Suruç Emniyeti ile paylaştı. Evrakta, "Şahısların çatışma bölgelerinde faaliyet gösteren radikal gruplar ve terör örgütü kamplarına katılmak için yurtdışına illegal yollardan çıkabilecekleri, şahıslarla ilgili gerekli araştırmanın yapılması.." notu düşüldü. Şanlıurfa TEM Şube Müdürü Oykun İlgün, "Görevim gereği bilgiyi alt birimlere iç yazışmayla dağıttım" dedi. Buna karşın Suruç TEM Büro Amiri Ahmet Oğuz Davarcı, bu evrakı hatırlamadığını ileri sürdü.

İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal, 19 Temmuz'dan itibaren 24 saat esasına göre ilçeye giriş çıkış yapan araçlar için arama yaptıklarım kaydetti. Yapalıal, 20 Temmuz'da 150 kişilik kafilenin geldiğini ve ilçe girişinde bu kişilerin arandığını belirtti. Grubun Suruç Belediyesi'ne ait Amara Kültür Merkezi'nde toplandığını anlatan Yapalıal, merkezin önünde ve yanında iki sivil ekip, 100 metre mesafede iki noktada takviye kuvvet konuşlandırıldığını belirtti. Yapalıal, neden kapı önünde arama yapmadıklarına ilişkin şu savunmaya yaptı: "Gruba saldırı gerçekleştirileceğine dair istihbari bilginin olmaması, organizasyonu gerçekleştirenlerden talep olmaması, açıklama yapılacağına dair bilgi verilmemesi ve belediyeye ait özel mülkte önleme araması yapılamayacağı için kültür merkezine girenleri bire bir arayarak içeriye sokma gibi bir eylemimiz olmadı."

Yapalıal, IŞİD'in veya Alagöz'ün bir saldırı yapacağı yönünde kendilerine istihbarat ulaşmadığını söyledi. Ancak Suruç Jandarması'nın 24 Haziran'da Sulh Ceza Hâkimliği'ne yaptığı başvuruda, IŞİD ve El Nusra'nın Suriye'den Türkiye'ye göndereceği örgüt üyeleri vasıtasıyla canlı bomba eylemi yapacağı yönünde istihbarat aldıklarını belirttikleri ortaya çıktı. Mahkemenin de bu yazıya istinaden jandarmaya yollarda eşya ve üst araması yetkisi verdiği anlaşıldı. [56]

03 Haziran 2016 Cuma... SGDF, Suruç Katliamı'nın 1'inci yıldönümü nedeniyle başlıklı kampanya başlattı.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Suruç Katliamı'nın 1'inci yıldönümü nedeniyle 16 Haziran ile 18 Temmuz tarihleri arasında süre-

56 http://www.demokrathaber.org/guncel/suruc-bombacisinin-ismi-35-gun-onceden-biliniyormus-h67744.html

cek **"Suruç için adalet herkes için adalet"** başlıklı kampanya başlattı.

20 Temmuz 2015 tarihinde SGDF üyesi 33 kişinin yaşamını yitirdiği katliamın yıldönümü yaklaşırken, dün SGDF tarafından Beyoğlu Kültür Merkezi'nde basın toplantısı düzenlendi. Toplantıya Suruç'ta yaşamlarını yitirenlerin aileleri, katliamdan yaralı kurtulanlar, HDP İstanbul Milletvekili Hüda Kaya, ESP Genel Başkan Yardımcısı Fadime Çelebi, Halkevleri Genel Sekreteri Nuri Günay, SGDF eş başkanları Özgen Saadet ile Oğuz Yüzgeç, Barış Anneleri, Cumartesi Anneleri, Suruç İçin Adalet Platformu üyeleri katıldı.

Toplantıda ilk olarak konuşan SGDF Eş Başkanı Özgen Saadet, "Gezi'den Kobane'ye ayaklanmadan devrime yürüme iradesini kuşanan 33 düş yolcumuz şahsında, 'Suruç için adalet herkes için adalet' temel şiarı ile kampanya başlatıyoruz" dedi.

20 Temmuz'a kadar sürecek kampanya boyunca, "Düş yolcuları adalet yolunda Suruç için 1 milyon imza" şiarı ile imza kampanyası da başlattıklarını belirten Saadet, Adalet Bakanlığı'na sunulacak imza kampanyasının taleplerini, "Gizlilik kararının kaldırılması, 'katliamda sorumluluğu olan devlet görevlileri hakkında soruşturmaya gerek yok' kararının kaldırılarak, sorumluların yargılanması, Suruç katliamı belgeleri ile Amed, Suruç, Ankara katliamları arasındaki bağlantının açıklanması" olarak özetledi.

Kampanya kapsamında, "adalet büroları" açacaklarını, "adalet gönüllüleri buluşuyor" etkinlikleri düzenleyecekleri bilgisini paylaşan Saadet, 16 Haziran ile 18 Temmuz tarihleri arasındaki 33 günde 33 noktada Suruç Katliamı'nın gerçekleştiği 11.50 saatinde adalet eylemleri yapılacağını söyledi.

Katliamın yıl dönümü olan 20 Temmuz günü, Suruç'ta Amara Kültür Merkezi'nde yaşamını kaybeden 33 sosyalist için anıt açılışı yapılacağını ve anma etkinliği düzenleneceği bilgisini de paylaşan Saadet, "Aynı gün bir heyetle 33 şehidimizin düşünü yarım bırakmamak için Kobanê'de olacak, başka bir heyetimizle savaşın yıktığı Cizre'nin yaralarını sarmak için Cizre'de olacağız" dedi.

Saadet'in ardından SGDF Eş Genel Başkanı Oğuz Yüzgeç söz aldı. Katliamcı geleneğin adaleti getirmeyeceğini söyleyen Yüzgeç, "O yüzden birleşik bir adalet ve demokrasi cephesi kurmak istiyoruz. Gezi'den Ankara'dan Suruç'tan Cerattepe'den Soma'dan adalet arayan herkesin bu cephede yer almasını istiyoruz. 20 Temmuz gününü saraya karşı isyan gününe çevirmek istiyoruz" diye konuştu.

ESP Genel Başkan Yardımcısı ve SKM Sözcüsü Fadime Çelebi ise, AKP'nin halklara karşı başlattığı savaşa karşı ortak mücadele edilmesi gerektiğini belirtti. Halkevleri Genel Sekreteri Nuri Günay da, 20 Temmuz tarihinin Türkiye için bir dönüm noktası olduğuna dikkat çekerek, AKP'nin o gün halklara karşı savaş başlattığını hatırlattı.

Toplantıda 10 Ekim Katliamı'nda yaşamını kaybeden Barış Annesi Meryem Bulut'un oğlu Adnan Bulut da söz aldı. Bulut, "Anneler hep barış ister. Hiçbir evlat ölmesin ister. Benim annem de barış annesiydi. AKP'nin katliamlarında kimileri çocuklarını kaybetti ben annemi kaybettim. Annem Suruç Katliamı'nı duyduğunda yüreğinden 33 kişi gitmedi ömrü gitti" diye konuştu.

Son olarak konuşan Suruç İçin Adalet Platformu'ndan Hacer Elçin ise, 10 aydır adalet beklediklerini belirterek, acıların ortak olduğu gibi mücadelenin de ortak olacağını ifade etti. [57]

***

20 Haziran 2016 Pazartesi... Suruç Aileleri adalet talebini katliam yerinde yineledi.

Katliamın 337. gününde Suruç şehidi aileleri adalet talebini, patlamanın yaşandığı Amara Kültür Merkezi'nde yineledi. Duygusal anlar ve öfke patlaması yaşayan aileler, "Bizi öldürdü zannedenler biz kazandık!" dedi.

20 Temmuz Suruç katliamının 11. ayında, patlamanın yaşandığı Urfa'nın Suruç ilçesinde bulunan Amara Kültür Merkezi'nde, 33 Düş Yolcusu için adalet istendi. Amara Kültür Merkezi önüne "akrep" denilen zırhlı araçlar konuşlandırılırken, sivil polisler arama dayatmasında bulundu. Dayatmayı kabul etmeyen Suruç Aileleri İnisiyatifi kendi güvenliğini kendi aldı.

Alana erken saatlerde gelen aileler patlamanın yaşandığı noktaya şehitlerin fotoğrafları ile kızıl karanfiller bıraktı, 33 Suruç şehidinin oyuncaklarıyla Kobane'nin inşasına gidişini temsilen oyuncaklar bıraktı. Patlamanın yaşandığı noktadaki ağaca Amara Kültür Merkezi ve Urfa halkı tarafından yapılan ve kırmızı çiçeklerin bulunduğu temsili anıta ise, **"Yoldaşlarımız sizi çok özlüyoruz ve 11 aydır 33 eksiğiz. Selam olsun oyuncaklarıyla barışı getirmeye giden 33 Düş Yolcusu'na"** yazılı döviz asıldı.

57 DİHA & http://www.demokrathaber.org/guncel/suruc-icin-adalet-kampanyasi-h67948.html

"Benim oğlum sanki ne yaptı?"

Anma hazırlıkları yapılırken ailelerin duygusal anlar yaşaması yürekleri burktu. Oğlu Murat Yurtgül için ağıt yakan Anne Şemsa Yurtgül, "Benim oğlum sanki ne yaptı? O barış istedi barış, benim çocuğum oyuncaklarıyla barış istedi" şeklinde isyan etti. Anne Yurtgül, Suruç şehidi Yurtgül'ün yaşamını yitirdiği yeri öptü.

"Bizi öldürdü zannedenler biz kazandık Kobane düşmedi"

Suruç şehidi Uğur Özkan'ın babası Mehmet Özkan ise Kürtçe yaptığı konuşmada, acısını ve tepkisini şu sözlerle paylaştı: "Ne yaparlarsa yapsınlar biz kazandık. Bizi öldürdüklerini zannedenler, biz kazandık. Kobane düşmedi. Serkeftin Kobane!" Baba Özkan, Uğur Özkan'ın hayatını kaybettiği yere uzanarak gözyaşını akıttı, "Benim oğlum burada şehit düştü" dedi.

"Yoldaşlarımızın kanıyla sulanan ağaca sözümüz olsun"

Ağıtların ardından, "Kalplerimiz adalet için atsın", "Gizlilik kararı kaldırılsın" yazılı pankart ile SGDF'nin başlattığı "Suruç için adalet herkes için adalet" kampanyasını anlatan dövizleri ve Suruç şehitlerinin fotoğraflarını taşıyan aileler adına söz alan Mesut Çeki, katliamın üzerinden 337 gün geçtiğine dikkat çekti.

Çeki, sabah saatlerinde dosyadaki gizlilik kararının kaldırılması için Urfa Cumhuriyet Savcısı ile yaptıkları görüşmeyi hatırlattı, "Hala bir adım yol kat edilmedi. Biz diyoruz ki, Suruç katliamının failleri yargılansaydı ne 10 Ekim katliamı olurdu ne de diğer katliamlar" dedi. SGDF'nin başlattığı kampanyayı işaret eden Çeki, "Sadece Suruç için değil Tahir Elçi için, Berkin için, Soma katliamında yaşamını yitirenler için, Roboski için, Hrant Dink için, Özgecan Aslan için; yani herkes için adalet istiyoruz" diye konuştu. Her ayın 20'sinde adalet talebiyle birçok ilde eşzamanlı yapılan eylemlere dikkat çeken Çeki, "11 değil 111 ay geçse de failleri yargılanana kadar adalet talebimizden vazgeçmeyeceğiz" dedi. Eylemlerini sessiz yaptıklarının altını çizen Çeki, sözlerini şöyle sürdürdü: "Her birimizin yüreğinde acı akıyor. Yoldaşlarımızın kanıyla sulanan bu ağaca sözümüz olsun, Düş Yolcuları'na sözümüz olsun, hiç bir düş yarım kalmayacak." 33 dakika süren sessiz oturma eylemi, alkışlar ile sona erdi. [58]

15 Temmuz 2016...
Urfa Valiliği her türlü eylem ve etkinliği yasakladı

Urfa Valiliği, 20 Temmuz Suruç Katliamı'nın yıl dönümü öncesi merkez ve ilçelerde yapılacak yürüyüş, basın açıklaması gibi etkinlikleri yasakladı. Urfa Valiliği tarafından yapılan açıklamada şunlar belirtildi: "5445 sayılı İl

58 http://www.etha.com.tr/Haber/2016/06/20/guncel/suruc-aileleri-adalet-talebini-katliam-yerinde-yin/

İdaresi Kanununun 11/C maddesi ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununun 17. maddesine istinaden diğer illerden katılımlarla birlikte yapılması muhtemel türlü yürüyüş, basın açıklaması, miting, çadır kurma, stant açma ve benzeri türdeki tüm etkinlikler 15 Temmuz ile 25 Temmuz 2016 tarihleri arasında Şanlıurfa il merkezi ve tüm ilçelerinde yasaklanmıştır."

***

17 Temmuz 2016... Suruç katliamı soruşturması ilerlemiyor.

33 kişinin yaşamını yitirdiği Suruç katliamı sonrası başlatılan soruşturmada, tek adım ilerleme kaydedilemedi. IŞİD'lilerin organize ettiği ve çoğunluğu genç 33 kişinin yaşamını yitirdiği Suruç katliamı sonrası başlatılan soruşturmada, tek adım ilerleme kaydedilemedi.

Benzeri katliamlarda olduğu gibi patlamanın ardından hızlıca getirilen 'gizlilik kararı' nedeni ile dosyanın içeriğine ulaşamadıklarım ifade eden dosya avukatlarından Gülhan Kaya, dosya savcılarının 'Örgüt bağlantısı araştırılıyor' diyerek, katliamın hemen ardından sunmuş oldukları delil ve dilekçelerin hiçbirine bakıp incelemediğini söyledi.

Savcı yasaya uyuyormuş!

Dosyada ilerleme kaydedilememesinin gizlilik zırhı ve bu zırhla hareket eden savcılardan kaynaklandığını belirten Kaya, gizlilik kararının kaldırılması talebine, "Yasaya uygun bir karar alınmıştır. Bunu değiştirecek hiçbir şey yoktur ve ben bu yasaya uygun kararı kaldıramam" cevabını aldıklarını anlattı. Suruç'ta, Ankara'da, Diyarbakır'da yaşanan katliamlarda devlet bağlantılarının ortaya çıktığını ve dosya savcılarının devlete dokunmama adına sundukları hiçbir talebi değerlendirmeye almadığını söyleyen Kaya, "Biz öncesinde dilekçeler sunduk. Ailelerini araştırın dedik. Bağlantılarını, yakın çevresini araştırın dedik. 9 Ekim'de savcı ile bu taleplerimiz konusunda 'ne yaptınız' diye sormak için gittik. Onlar Ankara katliamının hazırlığını yapıyormuş. Biz şöyle düşünüyoruz; tabi ki bu katliamların failleri var. Birde bu failleri bulmaktan uzaklaşarak bu anlamda hiçbir cesaret örneği göstermeyen yargı mensupları var. Bu yargı mensuplarının tamamının bu katliamlarda sorumluluğu olduğunu düşünüyoruz. Bu biçimde davrandıkça, bu dosyalarda bir ilerleme sağlanmadıkça, yeni gelecek katliamların hepsinde bir biçimde sorumlu tutulmaları gerektiğini düşünüyoruz" diye konuştu.

Öte yandan yaşanan katliam nedeniyle, hakkında Suruç Asliye Ceza Mahkemesi'nde görevi kötüye kullanma ve ihmal suçundan dava açılan eski İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal'ın yeni görev yeri olması nedeniyle Muğla Cumhuriyet Başsavcılığı'na talimat yazısı gönderen mahkeme, Yapalıal'ın ifadesinin alınmasını istemişti. Bunun üzerine Muğla 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 14 Temmuz'da ifadesinin alınması kararlaştırılmış ve bu karar, dava avukatlarına bildirilmemişti. İfadesi alınması sırasında hazır bulunmak üzere

Muğla 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ne giden avukatlar, Yapalıal'ın ifadesinin gizlice Muğla 3. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından alındığını öğrendi.

Soruşturma Başladığı Noktada

Katliamda kızını kaybeden Şennur Ünlü, "Göz göre göre evlatlarımızı elimizden aldılar. Gizlilik kararı kaldırılsın, hep bunun etrafında dönüyoruz" dedi.

Katledilen gençlerden olan Polen Ünlü'nün annesi Şennur Ünlü, dosyada bir ilerleme kaydedilememesine işaret ederek, yaşananın bir adaletsizlik örneği olduğunu söyledi. Suruç sonrası düzenlenen ve davası açılan Ankara katliamı dosyasında vali, kaymakam, polise Suruç'ta patlama olacağına dair bilgi geldiğini, hiç birisinin sorumluluğunu yerine getirmediğini dile getiren Ünlü, "Göz göre göre evlatlarımızı elimizden aldılar" dedi. Çocuklarının Kobanê'deki savaş mağduru olan çocukları biraz da olsa güldürmek için ellerinde oyuncaklar ile Suruç'a geldiklerini ifade eden anne Ünlü, "Suçlular cezalandırılsın, gizlilik kararı kaldırılsın. Hep bunun etrafında dönüyoruz" dedi. [59]

***

19 Temmuz 2016 Salı... 20 Temmuz Suruç katliamını yaşayanlar anlattı: Suruç'tan önce, Suruç'tan sonra.

Suruç Katliamının 1. yılında Suruç Katliamı'ndan sağ kurtulan Bawer Güner, Caner Delisu, Eylem Onat, Mehmet Lütfü Özdemir, Çağla Seven ve Loren Elva ile yeniden inşa yolculuğunu, saldırıyı, patlama anını, patlama sonrasında yaşadıklarını ve hayatlarında ne gibi değişikliklerin olduğunu konuştuk. Röportaj: Ateş Alpar [60]

SGDF'nin (Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu) 19-24 Temmuz 2015 tarihleri arasında Kobani'de, "Beraber Savunduk, Beraber İnşa Ediyoruz" şiarıyla gerçekleştirmek istediği 'inşa kampanyası' çerçevesinde SGDF üyeleri, Anarşistler, siyasi parti temsilcileri ve yaşam hakkı savunucuları 19 Temmuz 2015 tarihinde yola çıkmıştı. Grup, 20 Temmuz 2015 günü öğle vaktinde Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'nde IŞİD tarafından gerçekleştirilen bombalı saldırıya uğramış, 33 kişi hayatını kaybederken yüzden fazla kişi de yaralanmıştı.

59 DİHA & https://www.evrensel.net/haber/285360/suruc-katliami-sorusturmasi-ilerlemiyor
60 http://siyasihaber3.org/20-temmuz-suruc-katliamini-yasayanlar-anlatti-suructan-once-suructan-sonra

Umudu, yeniden inşayı büyütmenin coğrafyası. Toprağı sulayarak, çimlere dokunarak büyüyen bir neslin yolculuğu.

Çağla Seven; "Daha evvel Suruç'a çadır kentlerde gönüllü çalışan bir hekim olarak BEKSAV'ın çağrısıyla Kobane'ye gitmeye karar verdim. Döndüğümde uzmanlık eğitimime başlayacaktım. Yolculuğumuz neşeli bol türkülü halaylı geçti. Kimseyi evvelden tanımıyor olsam da kısa sürede kaynaştık.. Açıkçası şahsi olarak Kobane ye geçiş sonrasının belli tehlikeler barındırabileceğini düşünüyordum ancak Suruç'ta hele ki kültür merkezi bahçesinde böyle bir saldırıya uğrayacağımız aklıma gelmemişti elbette.. Patlamadan birkaç saniye evvel bir ses geldi.. Herkes dönüp arka tarafa doğru baktı.. Sonrasında büyük bir gürültü ve basınçla savrulduk.. Yere düştüğümde tam olarak olayı anlamış değildim.. Bacaklarıma baktığımı hatırlıyorum kopmuş olabilirler mi diye.. Atar damar yaralanması olduğu için abondan kanamam vardı, bilincim gidip geliyordu.. Yanımdaki arkadaşımın çığlıklarını duyunca onu sakinleştirmek için biraz sokulup elini tuttum.. Diğer elimi de yardım istemek için havaya kaldırdım.. Kimsenin yardım edemediğini görünce elim geriye düşmüş o sırada da fotoğrafımız çekilmiş zaten, şu simge haline gelen fotoğraf.. Bir aralık arkadaşlardan birinin sinir krizi geçirip camları kırmasıyla kendime geldim sonra Suruç Devlet Hastanesinde gözümü açtım.. Ardından Suruç Hastanesi ve birçok cerrahin katıldığı uzun bir ameliyatla yaşatıldım.. Sonrası mezun olduğum İstanbul Tıp Fakültesi 1 ay yoğun bakım olmak üzere aylarca hastane yatışı, defalarca ameliyat, bitmeyen yaşam savaşı.. Bugün de bu mücadele sürüyor, önümde geçirmem gereken ameliyatlar, tedavi süreçleri var.. Eski hayatıma geri dönebilmiş değilim.. Aksayarak koltuk değneği ve Protezle yürüyebiliyorum. Merdiven çıkıp inemiyorum.. Koşamıyorum.. Vücudumun her yeri bilye, yanık, ameliyat, greft izleriyle dolu.. 1 yıl sonra uzmanlık eğitimime başlayabildim.. Mücadelenin bir boyutunun da bu olduğunu düşünüyorum.. Bizden yaşamlar çaldılar.. Hesabı verilmeyecek şeyler bunlar.. Yine de yüreğimizi biraz olsun soğutacak tek şey adalet.. Bu katliamın sorumlularının tepeden tırnağa araştırılmasını istiyoruz.. Şeffaf bir yargılama süreci talep ediyoruz.."

Caner Delisu; "Kendimden bahsedecek olursam 18 yaşında bir anarşistim, anarşizmin komünal bir yaşamla göbekten bağlı olduğuna inanıyorum. Mülkiyet ilişkilerini tamamen ortadan kaldırarak özgürlükçü ve eşitlikçi bir yaşamı arzuluyorum. Özgür ve sınıfsız bir dünya için, sınıf mücadelesinin yükseltilmesinin ve toplumsal bir devrimin gerekliliğinin farkındayım. Bir kuaför'de çalışıyorum, Suruç'a gitme fikrim çok hızlı gelişti. Bir gün yoldaşım Medali Barutçu bana SGDF'nin (Beraber Savunduk, Beraber İnşa Edeceğiz! 19-24 Temmuz'da Kobane'deyiz) organizasyonundan bahsetmişti. Araştırmaya başladım ve kafama çok yattı. Medali yoldaşa gelmek istediğimi söylemiştim. Sonra benim Suruç'tan, Kobane'ye geçeceğimi öğrenen anarşist

yoldaşlarımdan Vatan Budak, benle görüşmek istediğini söyledi. Görüştüğümüzde oda benimle gelmek istediğini söylemişti, ben mutlu olmuştum. 19 Temmuz yaklaşıyordu, Kobane'deki çocuklara ne götürebiliriz diye düşünürken, çantalarımızın bi anda oyuncaklarla dolduğunun farkına vardık. 19 Temmuz sabahı Kadıköy'de Vatan ile buluştuktan sonra, BEKSAV'a gittik. Medali bizden önce varmıştı BEKSAV'a, Kadıköy Belediyesi önünde açıklama yapmak için yürüyüş yapıldı BEKSAV'dan. Ben, Medali ve Vatan yan yanaydık. Vatan büyük kara bayrağı açmıştı, Birçok yoldaşın gözleri bize dikilmişti. Enternasyonal bir dayanışma vardı, SGDF'li yoldaşlarda SGDF bayraklarını açmışlardı, Koray yoldaşta Trabzonspor bayrağını açmıştı. Belediye önündeki açıklamadan sonra otobüslere bindik ve Suruç'a yolculuk başlamıştı.. Herkes tanışmaya başladı, tanışmaya çekinenlerde vardı. Bizim yanımıza tanışmaya Okan ve Mehmet geldi, ikisi de bize anarşist olduğunu söyledi, biz çok mutlu olmuştuk yalnız değildik çünkü. Yoluculuğumdan bahsedecek olursam, bol halaylı ve türkülü bir yolculuk geçirdim. Otobüs gece benzin doldurmak için bir benzinlikte durdu ve otobüs her durduğunda olduğu gibi halay çekilmeye başlanıyordu ve benzinlikte bütün yoldaşlar halay çekmeye başladı yine. Sabah olduğunda Suruç'a girmiştik, ben merakla camdan bakıyor bir an önce Amara'ya varmak için sabırsızlanıyordum, Suruç'a giden birçok yoldaş polis tarafından durdurulduğu bilgisi geldi. Suruç'a girişte bizim otobüs durdurulmadı. Amara'ya vardığımızda çok heyecanlı şekilde otobüsten inmiştik, bizi Amara'da bir çok insan karşıladı, bahçede kahvaltı yaptık. Telefonum çaldı ve açar açmaz telefonu "Caner ben Serhad, Suruç'un neresindesiniz geliyoruz" dedi Serhad. Heyecanlandım, elim ayağım birbirine dolaştı, "Amara'dayız gelin" dedim sesim titreyerek. Bir kaç dakika sonra Amara kapısından Serhad Devrim ile Evrim Deniz Erol girdi, koşa koşa sarıldım Serhad'ı Gezi'den ve 1 Mayıs'lardan tanıyordum, Evrimi de Amed'de anarşist grubu "Alozi" ile örgütlüydü oradan tanıyordum, kara-kızıl bayrak bağlamışlardı bileklerine, sarılmaya doyamadım, mutluydum. Sonra Vatan bana polisin Amara önünden geçmemeye başladığını söyledi. Bir yoldaş da o sıralar bana Facebook'tan mesaj atmıştı, bir İslam sayfası twitter'da bizi hedef göstermişti onun linkini atmıştı ve dikkat etmemizi söylemişti, Vatan'a gösterdim ve "Dikkatli olmalıyız" dedik. Bir saldırı olacağını biliyorduk ama Suruç'ta olacağını bilmiyorduk, Kobane'ye geçerken veya Kobane'de İŞİD tarafından bir saldırıya uğrayacağımızı düşündük fakat bir hedefimiz vardı; hedefimiz Kobane'deki çocuklara oyuncakları götürmek, o kenti o çocuklara ve insanlara yaşanabilir hale getirmekti. Zaten o yola ölümü göze alarak çıktık. Basın açıklamasına yakın bir zamanda Amara kapısında bir kara bayrak belirdi ve bir baktık Alper Sapan elinde kara bayrakla Amara'ya giriyor. Yanına koşa koşa gittik hepimiz ve tanıştık. Alper'i ilk o gün gördüm ve son görüşüm oldu. Basın açıklaması yapılacağı söylendi herkes bayrağını kapıp basın açıklamasına katıldı, biz kara kızıl bayrak açtık, Alper önümüzde kara bayrak tutuyordu. Ve zifiri bir karanlık çöktü gözlerime, hiç bir şey duymamış ve görmemiştim, bayılmıştım

gözlerimi açtığımda camın önünde yerde buldum kendimi saldırıya uğradığımızı anladım. Kalkmaya çalıştım kalkamadım, kendimi toparladıktan sonra ayaklandım bir kaç adım attıktan sonra yere düştüm ve çok canım yanmaya başladı, beni iki kişi omuzlarına aldı ve yürütmeye çalıştı ama her adım attığımda bağırıyor ve düşüyordum, taşımaya başladılar bir masaya yatırdılar içerdeydim, duman yükseliyordu çığlık sesleri duyuyordum. Camdan dışarı baktım baktığımda ise bütün yoldaşlarımı yerde görmüştüm, bağırıyordum "Vatan!" diye, Üzüntüyle, öfkenin birleşmesi gibi bir duygu yaşadım, ambulansa götürülürken yerde ki yoldaşlarımı gördüm ve seslenmek istedim ama yerde öylece yatıyorlardı. Bir tane sivil polis arabasının ağır yaralı yoldaşı almadığını gördüm, polise öfkelenen Suruç halkıda arabaya saldırdı. Ambulansa bindirilip, Suruç Devlet Hastanesine götürüldüm. Bacağımda kırık olduğunu söylediler ve ameliyat gerektiğini. Malatya'ya sevk ettiler helikopterle, orda kırık ameliyatım yapıldı, ameliyattan sonra ki gün uyandığımda ayağımda kocaman bir cisim olduğunu fark ettim, yorganı kaldırdığımda kocaman büyük bir demir vardı çiviler takılıydı ayağıma çok korkmuştum, doktor bacağımın kesilme ihtimalini vermişti bana fakat, bir mucize oldu ve bacağımı kesmek için bir neden kalmadığını söylediler açıkça. 6 ay yatalak kaldım, sonra değnek ile ayaklanmaya başladım ve 8'inci ayda bacağımdaki demir çiviler çıkartıldı komple, yavaş yavaş adım atmaya başladım ve yürümeye başladım iyicene. 11. ayda fizik tedavi görmeye başladım, halada görüyorum. Mücadele sürüyor, daha iyi bir dünya için, toplumsal devrim için, mücadele sürüyor, bitmeyecek."

Eylem Onat: "Akdeniz Üniversitesinde hala devam eden bir öğrenciliğim mevcut. Suruç'a memleketim olan Batman'dan geçtim. SGDF'nin etkinliğini sosyal medya üzerinden duymuş ve onlarla iletişime geçmiştim. Batman da bulunan bir arkadaşımla beraber gece arabasıyla Urfa'ya oradan da Suruç'a geçtik. Kobane'ye giderken bir engelle karşılaşacağımızı elbette düşündüm ama bu derece de bir saldırıyı hayal bile edemezdim. Amara kültür sanat merkezinin bahçesinde 2-3 saat kadar bekledikten sonra basın açıklaması için bahçenin ortasında toplandık 5 dakika kadar bir süre geçtikten sonra önce tiz bir ses daha sonra patlama sesini duydum. Kaçışma anını hatırlamıyorum. Herkes şoktaydı ve herkes ağlıyordu aklımda kalan en keskin an bu. Hiç tanımadığım insanlara sarılıp birbirimize destek olduk, yani biz saniyeler farkla hayatta kalanlar. Yaralılar taşınıyor ölülerin üzeri gazetelerle örtünüyordu. Neye uğradığının hala farkında olmayanlar gözyaşlarıyla oturup izledi anlamsızca her şeyi. Hastane bahçesinde desteklerimiz devam etti. Birileri ellerinde ki kağıtlarda yazılı olan ölen arkadaşların isimlerini okuyordu her isim sonrası bir kez daha ölüyorduk. Evet aradan bir yıl geçti. Yaşadığımız şeyden daha ağırı olmaz dedik cümlelerimizi bitirmeden Ankara'yı yaşadık. Ve ardı ardına gelen Kürdistan'daki katliamlara tanıklık ettik. Anlayacağınız yumruk kadar kalbimiz her biri diğerinden beter öfkelerle doldu. O gün Suruç'ta sağ

kalanlara ise ki bunu bedenen söylüyorum yüksek denilemeyecek volümde ki seslerden korkup anlamsızca tepkiler vermek kaldı. Ama en acısı ölülerin isimlerinin kağıtlara sığmayan bir coğrafyada yaşıyor olmamız."

Bawer Güner: "24 yaşındayım. İstanbul'da ailemle oturuyorum. Kobane'yi yeniden inşa projesini tesadüfen öğrendim. Oraya herkesin bir şeyler yapabilmek için gideceğini duyduğumda çok heyecanlandım. Bir hemşire olarak sağlık alanında yardımcı olabileceğimi düşündüm ve eve gider gitmez konuyu aileme açtım. İzin vermelerinde çok sıkıntı yaşamadım. Daha önce SGDF'yi duymamıştım. İlk kez tanışıyordum. Son 10 gün kala ben de yapabildiğim kadarıyla hazırlıklara katıldım. Ve yola çıktığımız sabah hayatımızın dönüm noktasına gidiyorduk farkında olmadan...

Olay öncesine dair söyleyeceğim pek bir şey yok. Tek söyleyeceğim kocaman bir kahvaltı masasında herkesin en unutamayacağı anıları, sohbetleri yapmışız. Bunu sonradan anladım... Keşke daha çok fotoğraf çekseymişiz. Daha çok video olsaymış elimizde, yitirdiğimiz arkadaşlarımıza dair...

Kahvaltıdan sonra basın açıklaması için bahçenin avlusunda toplandık. Suzan'la 'ağaç kenarında duralım, fotoğrafta zaten belli olmayız bari yerimizi bilelim' diye şakalaşmıştık. Telefonum çaldı. Merakta kalmasın diye annemle konuşmak için gruptan ayrılıp arkaya gittim. Tam o esnada patlama sesiyle çığlık attım. Annemi sakinleştirmek için bir şey olmadığını söyleyip kapattım. Olayın bir polis saldırısı olduğunu düşündüm. Otobüste gelirken Oğuz arkadaşımız sınırı geçmemize izin vermemeleri olasılıklarından bahsedince düşündüğüm en kötü senaryo bizi dağıtmalarına yönelik bir polis saldırısıydı. Hatta gerçek mermi bile kullanılır diye düşünmüştüm. Ama böyle bir saldırı ben de dahil sanırım oradaki hiç kimsenin aklından geçmemiş. Böyle bir vahşet ancak bunu yapanların aklına gelirdi çünkü. Henüz patlamanın farkına varmamış olsam da o karmaşada ben herkesin oradan uzaklaşacağı hissine kapıldım ve nasılsa tekrar bir araya geleceğiz diye düşündüm. Ama hastanede Ezgi'yi gördüm ve işte o an anladım olayın boyutunu. Sonrasındaysa diğer arkadaşların cansız bedenlerini gördüm morgda. Nuray, Nazlı, Alican, Medali... Ve belki de girdiğimiz şok hali bir nebze olsun korumuştu akıl sağlığımızı. Yoksa nasıl kalırdık böyle aklımız başımızda.

Olaydan 2 gece sonra İstanbul'a döndüm ve işe başladım. İki ay çalıştığım yerde daha fazla yapamadım.Yanlış bir zamanda işe başladım. Aksine benim çok iyi olmam gerekiyordu hemşireyken. Bunu yapamadığım için 3 ay boş kalmayı tercih ettim. Bu sırada Suruç'ta tanıştığımız ve sonrasında görüşmeye devam ettiğimiz arkadaşlarla anma programlarına katılmaya başladım. Yaralı arkadaşlarımıza dayanışma içerisindeydik sürekli. Böylesine büyük bir travmayı atlatabildiğimize halen bile inanamıyorum. Hoş ne kadar atlatabildiğimiz de tartışılır. Ama o güne dair birkaç duygunun içimde soğumasına izin vermiyorum. Öfke ve acı... Yitirdiğimiz dostların geride kalan ailelerinin, dostlarının acıları asla soğumayacak. Bunu bilerek, onları unutturmaya

çalışanlara inat anılarını, isimlerini yaşatmaya devam edeceğim. Bu acıyı diri tutan en etkili silahımız da öfkemiz. Acımız diriyse öfkemizdendir.

Bu yaşadığımız katliam, sonrasında hem Kürdistan'da başlayan katliamlar hem de Ankara, İstanbul ve Gaziantep katliamları istesek de bu mücadeleden bağımsız olamayacağımızı gösteriyor. Eskiden bu kadar politik bir hayatım yokken Suruç'tan sonra direkt olarak kendimi mücadelenin ortasında buldum. Ve hepimizin elinden gelen en ufak desteğe kadar bu yaşam mücadelesine ortak olması gerektiğine karar verdim. Buna katılan olur veya olmazdı. Ama görünen apaçık ortadaydı. Savaşmazsan yenilirsin. Ses çıkarmazsan yenilirsin. Bana en acımasız silahlarıyla vuran böylesine adi bir düşmanla karşı karşıyayken evimde oturup barışın kendi kendine geleceğini ummak en büyük ahmaklık olurdu. Bunda benim de emeğim olmazsa Polen'in, Ece'nin, Büşra'nın, Ezgi'nin yüzüne nasıl bakarım. Son bir yılda yitirdiğimiz tüm yoldaşlarımıza borcumuz var, sözümüz var. Bir şey yapmazsam eğer, nasıl bakarım onların yüzüne..."

Loren Elva: "4 yıldır Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF)'de örgütlüyüm. 2012 Haziran Ayında SGDF ile tanıştım. Hemen ardından SGDF'nin Dikili'de düzenlediği yarı politik yarı tatil şeklinde geçen yaz kampına katıldım. SGDF her yaz böylesi kamplar örgütler. Bu kamplar genelde Ege ya da Akdeniz'in kıyı kentlerinde gerçekleşir. SGDF geçtiğimiz sene Nisan ayında 7. genel kurulunu "Özgürlük yakında, gününü devrime ayarla" şiarıyla Ankara'da topladı. Genel kurulda alınan iki önemli karar olmuştu. Bunlardan biri kadın özgürlük mücadelesinin kazanımlarından olan eşbaşkanlık sistemini uygulamak oldu. Diğeri ise SGDF'nin her sene kıyı kentlerinde düzenlediği yarı politik yarı tatil şeklinde geçen yaz kampını bu sene biçim değiştirerek Kobanê'de yeniden inşa sürecine katılarak gerçekleştirme kararıydı. Bu kararı ilk duyduğumda çok heyecanlanmıştım. Yanı başımızda süren bir savaş vardı. Ve Kobanê DAİŞ karanlığından yeni temizlenmişti. Ancak günümüz ihtiyacı, DAİŞ'in yıktığı o kente gitmek, oranının devrimine dokunmak, Kobanê halkı ile dayanışmayı büyütmek ve yeniden inşa sürecine katılmayı gerektiriyordu. Ben de kuruldan çıkan kararın ardından Kobanê'ye gitme kararı aldım. Hızlıca çalışmalara başladık bulunduğumuz yerellerde. Kobanê'ye gidecek orada bir hatıra ormanı yapacaktık. Kobanê direnişinde şehit düşmüş bütün herkesin isimlerini verdiğimiz 500 tane fidan dikecektik. Bir kültür sanat merkezinde kütüphane kuracaktık. Daha önce kreş olarak kullanılan ancak savaş sürecinde yıkılan bir alanda çocuk parkı inşa edecektik. Yıkılan bir savaş müzesinin yeniden inşasında yer alacaktık. Kobanê merkezindeki enkaz temizleme çalışmalarında yer alacaktık. Amed'te kampanya çalışmalarını Suruç'ta şehit düşen SGDF MYK üyesi Cebrail Günebakan (Cebo) yoldaş ile birlikte yürüttük. Suruç'a gitmeden önce ailem ile Kobanê'ye gitme kararımı paylaştığımda çok sert çıkmışlardı. İzin alamayınca ben de arkadaşımın düğününe Dersim'e gidiyorum diyerek evden çıkmıştım. Araç kalkış ye-

rine gittiğimizde Samsun, Mardin, Van, Bitlis, Hakkâri, Şırnak, Batman'dan yoldaşlar gelmişti Amed'e. Buradan birlikte hareket ettik. 20 Temmuz sabahı erken saatte Amed'ten çıktık yola. Yola çıktığımızda aramızda Suruç'ta şehit düşen Aydan Ezgi Şalcı, Alican Vural, Mert Cömert, Veysel Özdemir, Süleyman Aksu, Emrullah Akhamur ve Murat Yurtgül yoldaşlar vardı. Ben şehit Aydan, Mert ve Alican yoldaşların olduğu araçta idim. Hepimiz çok heyecanlıydık. Hatta ben heyecanımdan hiç oturamamıştım sürekli hareket ediyordum. Yeni yoldaşlar ile tanışıyorduk arabada. Yol boyunca sürekli sohbet ediyor, şarkılar marşlar söylüyorduk. Aklımda kalan Kürdün Gelini, Komsomol ve Rojava Marşını söylemiştik. Bazen herkes birden susuyor ve yolu izliyorduk. Araç kalkış yerinde bizden sayıca fazla polisler gelmişti, hepimizin görüntüsünü almıştı. Sonra Suruç'a gidene kadar iki ayrı kontrol noktasından geçtik. Çantalarımız, üzerlerimiz arandı kimliklerimiz GBT kontrolünden geçirildi. Genelde o yoldan Suruç'a giderken yapılan aramalarda saatlerce bekletirlerdi polisler. Hatta bazen hiç bırakmaz geri gönderirlerdi seni. Ancak bu sefer hızlıca usul gereği aramalarımı yapıp yola devam etmemize izin verdiler. Ve sonunda Suruç'a vardık, Amara Kültür Merkezi'nde buluşacaktık yoldaşlarla. O bahçeye ilk girdiğimizde bütün yoldaşların gözünde heyecanı görmek mümkündü. Herkes çok heyecanlı, çok mutluydu o gün sanki (son mutlu gününü yaşar gibi). Türkiye ve Bakur Kürdistan'ın pek çok kentinden yoldaşlar gelmişti. Her yeni gelen ekip için kahvaltı hazırlanıyordu, kahvaltısını yapanlar yeni gelen yoldaşlar için kahvaltı hazırlıyordu. Kolektif bir çalışma vardı. Yerellerden getirilen oyuncaklar, giysiler ve diğer eşyalar kültür merkezinin içine taşınıyordu. İşlemler için kimlik fotokopilerimiz toplandı. Bunlarla Suruç Emniyet Müdürlüğüne gidilip gerekli izinler alınacaktı. Bir süre sonra basın açıklaması yapmak için bahçede toplandık. Hava çok sıcaktı. Basın açıklaması bittiğinde kadınlar "Arin'den Sibel'e yürüyoruz zafere" sloganını atmaya başladılar. Sloganın sonuna doğru torpil sesi gibi bir ses geldi. Sesin geldiği yöne baktığımda canlı bomba olan Şeyh Abdurrahman Alagöz'ü gördüm. Arkasında olan kadınlar ona müdahale ettiğinde kadınlara dönüp çok kötü sırıttı ve patlama gerçekleşti. Her şey saniyelikti çok kötüydü. Ben de patlamanın etkisi ile savrulup yere düştüm baygın bir şekilde yerde yatıyordum. Vücudumda yüzümde yanıklar vardı, ayağı kalkmaya çalıştım iç organlarım patlayacakmış gibi hissettim basınç çok yüksekti. Sağ kulağımda işitme kaybı yaşamıştım hiç duymuyordum sağdan. Sol kulağımdan çok az duyuyordum. Ayağı kalktığımda kültür merkezinin camından kendime baktım tanıyamadım. Her yerim yanmış kararmıştı üzerime kan sıçramış üstüm yüzüm hep kan olmuştu. Yoldaşlarımın kanı bana geçmişti. Çok ağır bir koku saldı her yanı. Et kokusu, yanmış insan eti kokusu. Bir daha burnumun ucundan hiç geçmeyecek yoldaşlarımın yanmış et kokusu.

Sonra yoldaşlarımı yerde yatarken gördüm hepsinin yaralı olduğunu düşündüm önce bağırdım çığlık attım sağa sola saldırdım sonra kendimi toparlayıp yardım etmem gerek diye dışarı attım kendimi. Bahçe önünde toplanmış

Suruçlulara bağırdım "yardım edin ne olur yoldaşlarım ölüyor" kendimi geri içeri attım. Bahçede bir kafatası gördüm sonradan öğrendim ki canlı bombaya aitmiş. Bağırdım, O bahçeden ölüm çıkacağını o an anladım. Sonra yerde yatanlara baktım onlara koştum. Birçoğunu tanıyorken o an hiçbirini tanıyamadım. Yardım etmeye çalıştım edemedim. Bahçeden çık dediler, önce yaralıyım diye ambulansa koydular daha durumu acil olanlar var diye kendimi dışarı attım, sonra ikinci bomba olasılığı var dediler O bahçeyi terk etmek istemedim. Çünkü yerde yüzükoyun yatan yoldaşlarım vardı benim. Siren sesleri, çığlıklar, feryatlar, ağıtlar. Sol kulağım çok az duyuyordu bir süre sonra sol kulağımın işitmesini de yitirdim. Yoldaşlarım kanları ile bahçeyi suladılar, kan gölüne dönmüştü bahçe. Birçoğu parçalanmış, kömür karasına dönmüşlerdi. Gördüğüm o dehşet görüntülerin hiçbiri bir kez olsun gözümün önünden gitmiyor, ölene kadar mezara kadar, toprağa kavuşuncaya kadar benimle olacak o anlar. Sonra bir yaralı yoldaşı dışarı taşıdığımızda polislerin hastaneye giden yolu etten duvar örerek kapattıklarını gördük. Açıklama esnasında değil resmi sivil bile bir polis etrafımızda yokken patlamadan hemen 3-4 dakika sonra bulunduğumuz bahçenin yakınına gelmişler. Tabi ülkemizin polisi yaralılara yardım etmek ölenleri taşımak için değil oradaki ölenlerin üzerine gaz atmak, yaralıları daha kötü duruma sokmak için gelmişlerdi. Kaskları copları gazları ellerinde silahları ile gelmişlerdi yolu trafiğe kapatıp ölü sayısını artırmak istediler. Halk buna tepki gösterince bahane edip bahçeye doğru biber gazı sıkıp tazyikli suyla saldırmaya başladılar. Polisin saldırısı sonucu açık yaralarımın ve yanıklarımın gazın etkisiyle yanması sonucu ben de kendimden geçmişim. O an öleceğimi hissettim. Ve o an en çok istediğim şey ölmekti çünkü bu kadar fazla acıya dayanamazdım. Sonra hastanede buldum kendimi sedyede yatarken polis bu sefer hastane içinde doktora giden yolu kapamış tepki gösterenlere "Silahla ateş ederim biber gazı sıkarım" diye tehdit ediyordu. Ondan sonra ilk müdahaleyi yapıp servise aldılar beni. Ailemin haberi yoktu. Katliamın haberini duyan arkadaşlarım beni sürekli arıyor mesaj atıyordu. Hiçbirine cevap veremiyordum. Birçoğunun "nasılsın" ve "iyi misin" soruları beni en çok kahreden nedenlerden olmuştu. Onlarca yoldaşım gözümün önünde katledildi. Bu durumda nasıl olabilirdim.. Elbette iyi değildim, iyi olmamalıydım ve kimsenin de iyi olmaması gerekiyordu. Öyle yazdım ben de. Nasılsın sorusuna sosyal medya hesabımdan bulunduğum durumu anlatıp "iyi değilim, iyi olmayacağım, iyi olmayın" yazdım. Diğer günü sabah erken saatlerinde Amed'e sevk ettiler beni. 3 gün hastanede yattım sonra evde aylarca tedavime devam ettim. Hâlâ fiziki sağlık tedavim devam ediyor. Suruç'un ardından toparlanmak zor oldu. Hâlâ bile toparlandım diyemem ancak yatakta olduğum her dakika yataktan kalkacağım evden çıkacağım mücadeleye kaldığım yerden devam edeceğim günü bekledim aylarca. Suruç'ta yoldaşlarımın bana siper olması ile bugün hayattayım. Yoldaşlarımın o bahçede verdikleri son nefesi bugün ben alıp veriyorum. Belki bir adım daha önde olsam bugün ben olmayacaktım yerime başka bir yoldaş yaşayacaktı. Ancak bugün ayaktayım

ve yaşıyorum. Yaşamam gerekiyor yoldaşlarıma yakışır bir şekilde yaşamak onların layıkıyla yaşamam gerekiyor. En zor anlarımda bile beni hayata bağlayan bu oluyor. Bugün ortaya çıkanlar belgelerde gösteriyor ki bu saldırıyı DAİŞ tek başına yapmadı. Bu katliama zemin hazırlayan, bu katliama göz yuman, canlı bombanın elini kolunu saklayarak gözlerinin önünde yürümesi gösteriyor ki bu katliamı DAİŞ-AKP işbirliği ile gerçekleşti. Dosya üzerindeki gizlilik kararının olması ve dosyada hiçbir ilerleme kat edilmemesi de bundandır. Ancak şunu belirtmek gerekiyor ki SGDF Kobanê'ye geçmek isteyerek Kobanê ve Türkiye halkları, gençliği arasında birlik, kardeşlik, dayanışma köprüsü kurmak istiyordu. AKP'nin de en büyük korkusu bu dayanışma köprüsüydü ve bu korkudan dolayı o köprüyü dinamitlemek istedi. Ve bombası elinde patladı. 33 yoldaşımızı kaybettik yüzlercesini kazandık. Yapmak istediğimiz çocuk parkını, hatıra ormanını gerçekleştirdik. Topladığımız eşyaları, oyuncakları oradaki çocuklara ulaştırdık. İçimizde patlayan o bomba ile korkacağımızı düşündü bu devlet. Ancak şimdi hepimiz daha güçlü daha umutlu yolda daha sağlam yürüyerek devam ediyoruz mücadelemize. Mücadelemizi zafer ile taçlandırana kadar, son nefesimize kadar mücadele edeceğiz. Suruç'u unutmayacağız, unutturmayacağız. Bütün yoldaşlarımızın hesabını sormadan bir gün olsun rahat uyumayacağız."

Mehmet Lütfü Özdemir: "Yaşam hakkı savunucusuyum. Gazetecilik ve internette yayınladığım günlük yazılar dışında kitaplar yazıyorum. Antikapitalist, vicdani retçi ve devrimci biriyim. SGDF'nin (Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu) 19-24 Temmuz 2015 tarihleri arasında Kobani'de, "Beraber Savunduk, Beraber İnşa Ediyoruz" şiarıyla gerçekleştirmek istediği 'inşa kampanyası' çerçevesinde SGDF üyeleri, Anarşistler, siyasi parti temsilcileri ve yaşam hakkı savunucuları ile birlikte 19 Temmuz 2015 tarihinde yola çıkmıştık. Kobani'de zeytin fidanlığı, kütüphane ve çocuk oyun alanları kurulacaktı. Ben de yanıma gerek kendi yazdığım kitapları gerekse topladığım kitapları çantama alarak yola koyulmuştum. Birçok insan yerinde oturup olan biteni sessizce izlerken, sembolik de olsa gitmenin kendisini erdemli buluyordum. Ben de orada olmak istiyordum ve elimden geldiği ölçüde çalışmalarda yer almalıydım. Kütüphane yapımında çalışmayı düşünsem de aslında ne iş olsa yapmaya hazırdım. Bizler kıyametin koptuğu yere ağaç dikmeye gidiyorduk. Yolculuğumuz gayet neşeli ve coşkulu bir şekilde gerçekleşti. Ben İstanbul'dan yola çıkan grubun içerisinde yer alıyordum. Moralimiz yüksekti ve yol boyunca fırsat bulduğumuz her an halay çekiyor, şarkılar söylüyorduk.

20 Temmuz 2015 günü sabah saatlerinde Suruç'taki Amara Kültür Merkezi'ne ulaştık. Burada kahvaltı yaptık ve dinlenmeye çalışıyorduk. 19 ilden yola çıkan arkadaşlarımız arasında herkes birbirini tanımıyordu, kahvaltıdan sonraki vakitlerimizde birbirimizi tanımaya çalışarak Kobane'ye gidişimizi bekliyorduk. Yükü sevgi, eşitlik, vicdan olan insanlar olarak aynı amaçta buluşmanın verdiği cesaretle oradaydık. Tam olarak 318 kişiydik.

Saat 12'ye doğru Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde tekrar toplanıldı. SGDF bir basın açıklaması yapıyordu. Ben de ön tarafa fotoğraf çekmeye geçtim. Üç kare fotoğraf almıştım ki patlama meydana geldi. Saat tam 12 de oldu bu katliam. Açıkçası böylesine alçakça bir saldırıya maruz kalacağımız aklımın ucundan geçmemişti! Belki Kobane'ye geçerken sıkıntı yaşarız ya da kültür merkezinden çıkışta polis önümüzü kesip bize saldırır diye düşünüyordum ama böyle bir patlamanın tam da kalabalığın ortasında patlayacağını düşünmüyordum. Dikkatliydik ama olan bitenin içinde olunca o kadar dikkatli olmadığımızı şimdi daha iyi anlıyorum.

Suruç Katliamı, son ortaya çıkan belgelerden de anlaşıldığı üzere IŞİD ve MİT yani Devlet'in organize ettiği bir katliamdır. Suruç, devletin ve istihbaratın kol gezdiği bir yerdir. Kobane'yi yeniden inşa çalışmaları haftalardır devam ediyordu ve bu herkes tarafından biliniyordu. Devlet ben bilmiyordum, diyemez! Suruç Kaymakamlığı, Urfa ve Suruç emniyetine istihbarat gitmesine rağmen önlem almadıkları ortadadır. Dolayısıyla önlem almamaları bu katliamın sorumlusunun devlet olduğunu bir kez daha açığa çıkarmıştır.

Patlamadan hafif yaralı olarak kurtuldum ama bir yıl geçmesine rağmen yaşadıklarımızı asla unutmadım ve tekrar tekrar hatırladıkça kabuslar görmeye devam ediyorum. 33 yoldaşımız gözlerimin hemen önünde param parça oldu. Geriye sağ kalan bizlerin sadece fiziki olarak sağ kurtulmaları iyi olduğumuz anlamına gelmemeli. Ruhsal olarak çok yıprandık. Tanıdığımız insanlar dahil olmakla birlikte genelde insanlar bize hiçbir şey olmamış gibi davranınca ve yine toplum yaşanılan katliamlara sessiz kalınca öfkemiz daha da büyümekte. Yoldaşlarımızı ölümsüzlüğe uğurlamamızın üzerinden tam bir yıl geçti. Bugüne kadar çok az insan derdimizle dertlendi. Herkes sanki her şey normalmiş gibi yapmaya kafalarını kuma gömerek yaşamaya devam etti.

Açıkçası devletten ne tazminat ne başka bir şey istemedim. Kendi adıma söyleyeyim, adaletin devletten geleceğine, iktidarı koruyan hukuk sisteminden geleceğine inanmıyorum. Ne yargılarına ne emniyetine hiçbirine güvenmiyorum! İfade için falanda kapımı çalmamalarını rica ediyorum, ki bu konuda iki yüz sayfaya yakın bir dosya çalışması yapıp internetten paylaştım, çok meraklı ve ilgililerse açsın okusunlar. Bir yıl önce birlikte yaşadığım bir sevgilim, bir umudum, hayallerim ve günlük yaptığım işlerle sürdürdüğüm bir yaşam ve tüm bunlardan arta kalan vakitlerde uğraştığım kitap çalışmalarım vardı. Bugün ise hiçbiri yok! İyi değilim ve olmayacağım! Bizden beklenilen normalliği ve akıllı olmayı reddediyorum! Bütün bir yaşamı bizden çalanlara karşı ölene kadar mücadele etmeye devam edeceğim."

***

19 Temmuz 2016 Salı... Çoğunluğu genç 33 kişinin hayatını kaybettiği Suruç katliamının üzerinden 1 yıl geçmesine rağmen 'Acaba gelecekler mi?' diye sevdiklerinin yolunu bekleyen aileler gelmeyen adalete tepkili.

Cumhuriyet Gazetesi'nden Seyhan Avşar'ın haberi:

"Bu acı unutulmaz"

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (SGDF) "Kobani'yi Yeniden İnşa Edelim" kampanyasına destek için Türkiye'nin çeşitli illerinden oyuncaklar, kitap, sağlık malzemeleri ile Suruç'a giden ve Amara Kültür Merkezi önünde patlayan bomba ile Türkiye gündeminde yerini alan Suruç katliamının üzerinden tam 1 yıl geçti. Çoğunluğu genç 33 yurttaş yaşamını yitirdiği olayın ardından adalet bir türlü gelmedi. 1 yıl boyunca her gün "Acaba gelecekler mi?" diye sevdiklerinin yolunu bekleyen aileler, gelmeyen adalete ise tepkili. Saldırıda yaşamını yitirenlerden Polen Ünlü'nün annesi Şennur Ünlü, "Ölüm benim kızımı teğet geçmedi. Ben arkadaşımı, sırdaşımı, öğretmenimi ve evladımı kaybettim. Suruç patlamasında adalet bir adım ileriye gidemedi. Giden gitti bari buna sebep olanlar adalet önüne çıkarılsın" diyor. Ezgi Hatice Saadet'in babası Ali Saadedet de "Kızım Kobane'deki çocuklara oyuncak götürecek diye çok heyecanlıydı. Akademisyen olmayı çok istiyordu. Üzerinden 1 yıl geçti. Adalet halen yok. Devlet suçlu değilse gizlilik kararını kaldırsın" diye konuşuyor.

Her şey SGDF üyesi gençlerin, IŞİD kuşatması ve taarruzu sırasında büyük yıkıma uğrayan Kobani'nin yeniden inşası için çalışmalara katılmak üzere, Kobanili çocuklara oyuncak ve kitap alarak yola çıkmasıyla başladı. Gençler, yola heyecan ve umutla koyuldular. Yapmak istedikleri, Kobani halkına yönelik sağlık taramalarına katılıp, Kobani'deki çatışmalarda hayatını kaybeden Suphi Nejat Ağırnaslı anısına kurulan kütüphanenin açılışını yapmaktı. Kentteki savaş mağduru çocukları da unutmamışlardı.. Çocuklar için bir kreş açıp, duvarlarını resimler çizip, çocuklara müzik aletleri hediye edeceklerdi. Yola çıktıkları araçları oyuncak doluydu.. Suruç'a geldiklerinde kahvaltı yapmak için Amara Kültür Merkezi önünde durdular. Ardından basın açıklaması yaparak yola devam edeceklerdi. İşte her şey bu sırada oldu. Gençlerin basın açıklaması yaptığı sırada bir anda patlayan bir bomba onları, hayatlarının yanında hayallerini ve umutlarını da yok etti. Olayın üzerinden bugün tam 1 yıl geçti.. Ne Kobani'ye giderken gülümseyen gençlerin gülüşleri unutuldu, ne de patlama anının acısı geçti.

"Birşey olmaz, korkma baba"

Katliamda yaşamını yitiren 20 yaşındaki Hatice Ezgi Saadet, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü öğrencisiydi. Üniversite sınavına Haziran 2013'te, Gezi Direnişi'nin en hareketli günlerinde girmişti. Bölümü için, "İşsiz olacağım ben. Mutluyum" diyordu. Ancak caniler Hatice'nin işsiz kalmasına bile izin vermedi. Baba Ali Saadet, kızı ile

Suruç'a gitmeden önce oturup konuştuklarını belirterek, "Kızıma 'Kobane'de bir katliam var. Gitmeniz sakıncalı' dedim. Kızım ise o kadar mutlu ve heyecanlıydı ki, 'Bir şey olmaz, korkma baba' dedi. Ben de 300 kişinin gittiği bir yerde devletin bir kontrolü olur, çocuklarımıza zarar veremezler diye düşündüm" diyerek anlatıyor.

"Son kez balkondan baktım"

Yola çıkmadan önce son kez kızı Hatice ile kahvaltı yaptıklarını söyleyen baba Saadet "Son kez ona balkondan baktım. Yolda olduğu gece boyunca telefonda konuştuk. Bana 'Şarkılar ile çok güzel bir yolculuk geçirdiklerini söyledi.' Kızımla, patlama günü, sabah erken saatte yine konuştum. Bu son konuşmamız oldu. Hatice'm iyi kalpli, öz güven sahibi, neşeli bir çocuktu. Dinlemeyi seven ama dinlenmediği yerde de durmayan biriydi. Hatice'm kansızlığı olan bir çocuktu. Ufacık soğuk algınlığında bile hasta olurdu" diyor. Olayın olduğu saatlerde Hatice Ezgi'yi defalarca kez aradıklarını söyleyen baba Saadet, "Çaldı, çaldı, çaldı.. Kızım telefonunu açmadı. Haberi alınca yıkıldık. Ben hukuk bilgisine sahip değilim ama hukukçular aracıyla yaptığımız tüm girişimler buz dağına çarpıp geri dönüyor. Eğer devlet suçlu değilse, gizlilik kararını kaldırsın. Bizde gerçeği öğrenelim. Zaten başından beri belli bazı şeyler. Olay yerinde herhangi bir güvenlik önleminin olmaması devlet işin içinde mi sorusunu akıllara getiriyor. Tek istediğimiz adalet" diye konuşuyor.

"Çocuklarımızı ölüm bile ayırmadı"

Patlamadan 1 ay önce İstanbul Üniversitesi'nden mezun olan ve saldırıda yaşamını yitiren Polen Ünlü'nün annesi Şennur Ünlü ise kızının Hatice Ezgi Saadet ile çok yakın arkadaş olduklarını belirterek "Çocuklarımız ölüm bile ayırmadı. Mezarları yanyana" diyerek başlıyor konuşmasına. Anne Ünlü, şöyle devam ediyor:

"Polen okul dışında çalışıyordu. Çalıştığı parayla Kobanili çocuklara hediyeler alıyordu. Böyle bir yolculuğa çıkacağı için içi kıpır kıpırdı, yerinde duramıyordu. Çocuğum çocukluğundan beri kendini okumaya vermişti. Sürekli kitap okuyordu. Çalışan anneler bilirler kreşte büyüyen çocuklar daha erken olgunlaşır. Polen'de o çocuklardandı. Yaşma karşın çok aklı başında ve çok paylaşımlıydı. Asla haksızlığa gelemezdi. Patlamadan bir gün önce beni arayıp telefonuna kontör yüklememi istedi. Olayın olduğu sabah kontör yüklediğimi söylemek için aradım ve bu son konuşmamız oldu. Olayı televizyondan duydum. Aradım çocuğumu arkadaşları 'Polen yaralılara yardım ediyor' dediler. Israrla telefona istememe karşın telefona gelen olmadı. Polen, çok üşüyen bir çocuktu. Temmuz ayında bile yorganla yatardı. Polen'im havaalanının morgunda, o soğukta sabaha kadar bekledi. Polen'imi bir daha göremedim. Kabullenemiyorum. 'Yurtdışına gitti. Dönecek' diyorum ama dönmüyor. Ben yalnızca kızımı değil, arkadaşımı yoldaşımı, öğretmenimi kaybettim. Babası bir kez bana sesini yükseltmişti. Polen'im, 'Baba, anneme sesini yükselt-

me' demişti. O gideli babası bana sesini asla yükseltmiyor. 'Sen bana Polen'in emanetisin' diyor. Bu işi İŞİD yaptı. Destekleyenleri belli. Giden gitti.. Adalet yerini bulsun. Gizlilik kararı kaldırılsın."

"Arkadaşlarımızın hayatını çaldılar"

Saldırının sembol fotoğraflarından biri, yerde yatan iki yaralı kadının el ele tutuşarak birbirlerine güç verdiği kareydi. O kadınlardan Dr. Çağla Seven olayın üzerinden geçen 1 yıl boyunca patlamanın ve bedenine isabet eden 100'ün üzerinde yarattığı yaralar ile hayata tutunmaya çalışıyor. Haseki Devlet Hastanesi'nde Çocuk Hastalıkları ve Sağlığı Uzmanı olarak görev yapan Dr. Seven yaşadıklarını şu sözler ile anlatıyor: "Patlama sonrası ağır yaralandım. Şuan sağ bacağım aksıyor. Bir daha eskisi gibi yürüyüp, koşamayacağım. Beni bekleyen bir dizi ameliyat daha var. Bunlar ben den çalınanlar. Arkadaşlarımızın ise hayatlarını çaldılar. Olayın üzerinden 1 yıl geçmesine karşın dosyada bir aydınlanma olmadı, dosyada gizlilik kararı var, bu karar derhal kaldırılmalı. Hayata geri dönemiyoruz, kayıplarımızın acısı halen devam ediyor. Bugün sokağa çağıranlar, bizim Suruç Patlaması'nın yıl dönümünde yapacağımız anmalara izin vermiyor. Adalet yerini bulursa belki biraz rahatlayacağım. Psikolojim bozuk, ilaçlar kullanıyorum. Tek istediğim şey adalet." [61]

61 http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/570499/Bu_aci_unutulmaz.html

20 Temmuz 2016... Suruç Katliamı'nın Üzerinden Tam 1 Yıl Geçti

Suruç Katliamı'nın yıldönümünde ortak mücadele çağrısı

Suruç'ta 33 kişinin yaşamını yitirdiği katliamın üzerinden bugün tam bir yıl geçti. Son bir yılda ne katliamlar son buldu ne de mağdurların adalet taleplerini karşılayacak bir soruşturma ve yargılama süreci işletildi. Katliamın yıl dönümü dolayısıyla Evrensel gazetesine konuşan katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri ile Avukat Özlem Gümüştaş, ülkede yaşanan katliamların aydınlatılması ve adaletin tesisi için ortak mücadele çağrısı yaptı.

"33 kişiyi trafik kazasında kaybetmedik"

Katliamda yaşamını yitiren Polen Ünlü'nün ağabeyi Doğukan Ünlü, kardeşini kaybetmesiyle yaşadığı acıyı şu sözlerle anlattı: "Ben Suruç'ta sadece kız kardeşimi kaybetmedim, onunla birlikte çok yakın arkadaşlarımı da kaybettim, Polen de aynı zamanda benim çok yakın bir arkadaşımdı, onunla paylaştığımız birçok şey oluyordu. Toplamda bu süreci atlatmak, çok kolay olmuyor. Hayatta yapacakların oluyor, devam etmek zorunda olduğun şeyler var ve sen bunu yapmaya devam ediyorsun."

Yeni katliamlarla acılarının bir kez daha tazelendiğini de ifade eden Ünlü, "Sadece bir acıyı da değil, o kaybetme duygusunu tekrardan yaşatıyor. Dün o fotoğraf makineleri bizi çekiyordu ama şimdi biz fotoğraf makinelerinin ardından başka insanlara bakıyorduk. Aslında kendimizi görüyorduk, baktığımız fotoğraf bizdik, ta kendimizdik. Bundan dolayı Aileler İnisiyatifi olarak adalet mücadelesini yükseltmek için daha çok çaba sarf ediyoruz" dedi.

Suruç Katliamı'nın gerçek faillerinin yargılanmasının daha fazla mücadele etmekle sağlanacağını ifade eden Ünlü, "Çünkü biz 33 insanımızı bir trafik kazasında kaybetmedik, göz göre göre ihbar varken, yaşanan bir patlamada kaybettik ve bizim bunu unutmak, unutturmak gibi bir durumumuz söz konusu dahi olamaz. Evet, yeni katliamların olması, katliamların üstünün örtülmek istenmesi, faillerinin yargılanmaması umut kırıcı olabiliyor ama diğer yandan şunu çok iyi görüyoruz ki, biz mücadele etmezsek, biz sesimizi çıkarmazsak, yan yana gelmezsek, katliamları gizlemeye, hasıraltı etmeye çalışacaklar, biz de buna izin vermeyeceğiz" diye konuştu.

Urfa Valiliği'nin 15-25 Temmuz tarihleri arasında Urfa'da tüm toplantı, gösteri, miting vb. etkinlikleri yasaklamasına tepki gösteren Ünlü "bizim orada

33 yakınımızın, yoldaşımızın, canımızın hatırası var. Evet, valiliğin böyle bir yasak kararı var, onlar böyle kararlar alabilir ama biz kaybettiğimiz canlarımızı, katledildikleri tarihte anacağız, adalet mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

Anıtın konulmasına izin vermediler

Suruç Katliamı'nda annesini yitiren Bahar Nazegül Boyraz'ın kızı Yasemin Boyraz da, her yeni katliamla aynı tramvayı yeniden yaşadıklarını anlattı. Suruç'ta saldırı olabileceğine ilişkin istihbarat bilgilerinin bulunduğunu hatırlatan Boyraz, "Bizim canımızı aldınız, saçlarının tellerini bile öpmeye kıyamadığımız insanları aldınız hayatımızdan" dedi. Katliamın yaşandığı noktaya koymak istedikleri anıta izin verilmediğini de söyleyen Boyraz, "Onları yaşatmamızı da istemiyorlar. Hatta bizim yaşamamızı da istemiyorlar" diye konuştu. Boyraz katliamın kendisinde yarattığı yıkımı da anlattı: "Adalet sürecinde bir gelişme yok. Bombalar patlıyor sürekli. Her bombada dağılıyorsun. Bombalar patladığında aynı ses, aynı gürültü. Ailelerin yanına gittiğimizde bizim yaşadıklarımızı yaşıyorlar. En son havalimanındaki patlamada ölen birinin ailesini ziyarete gitmiştim. Patlamada eşini kaybetmişti, destek olmaya çalıştım, kadın olarak dayanışmak istedim. Her katliamda aynı acıları yaşadık."

Aileler olarak sürekli irtibatta olduklarını söyleyen Boyraz, "Nerede katliam varsa, nerede haksızlığa uğrayan varsa biz onların yanında olduk. Bu adalet sürecini beraber izledik. 'Suruç için adalet, herkes için adalet.' Sur için, Gezi için, Ankara için bütün katliamlar için adalet. Umudu örgütlemeye devam edeceğiz. Bundan başka çaremiz yok" dedi.

Boyraz: "Kardeşimi işten attılar"

Boyraz aynı zamanda Suruç Katliamında yakınlarını yitirmenin kendilerine başka türlü zorluklar yaşattığını da anlattı. Suruç'ta yakınlarını kaybedenlerin işten atıldığını, iş başvurularının kabul edilmediğini söyleyen Boyraz,

"Sosyal medya hesaplarımıza bakıldı, incelendi ve işlere kabul edilmedik. Benim kız kardeşim bir banka da çalışıyordu. Bankadan hemen 2. ayında işten çıkarıldı. Bankanın müdürü annemin cenaze videolarını izlemiş. Mesela kız kardeşim yüzde yüz burs aldı, verilmedi. Neden verilmediği açıklanmadı. Ertesi gün iptal ettiler bursu" dedi.

"Bir yıl geçti, dosyada ne var bilmiyoruz"

Suruç Katliamı soruşturmasında geçen bir yılda neler yaşandığını katliam mağdurlarının avukatlarından Özlem Gümüştaş, Evrensel'e değerlendirdi. Gizlilik kararı nedeniyle otopsi raporları dışında hiçbir bilgiye ulaşamadıklarını belirten Gümüştaş, geçen süreye rağmen soruşturma dosyasında bir ilerleme kaydedilemediğini ifade etti.

Ankara Katliamı soruşturmasını yürüten savcılığın Suruç Katliamı ve Ankara Katliamı arasındaki bağlantılara ilişkin belgelere ulaştığını söylediğini hatırlatan Gümüştaş, "Suruç Katliamı'm soruşturan savcı bu belgeleri edindi mi ve bu belgeler üzerinden nasıl bir işlem yaptı bunu da bilmiyoruz" diye konuştu.

"Savcı hakkında şikayette bulunduk"

Suruç Katliamı'nın fail ve örgüt bağlantılarına ilişkin etkin bir araştırma yapılmadığı için Ankara Katliamı'nın önlenemediğini ifade eden Gümüştaş, "Fakat bu konuda savcı göstermiş olduğu ihmali giderecek yeni bir şey yaptı mı Ankara Katliamı üzerine, bunları bilmiyoruz. Dolayısıyla hem uyguladığı gizlilik kararı hem de bugüne kadar etkin bir soruşturma yürütmediği için Suruç Katliamı soruşturmasını yürüten savcı hakkında şikayette bulunduk" dedi. Soruşturma savcısının katliamı önlemekle yükümlü olan kamu personeli ve idari amirler hakkında idari soruşturma yürütülmesi taleplerine de savcının kulak tıkadığını ifade eden Gümüştaş, suç duyuruları sonucunda sadece dönemin Suruç İlçe Emniyet Müdürü Mehmet Yapalıal hakkında bir dava açıldığını aktardı.

Ancak Yapalıal hakkında da sadece istihbarat bilgisine rağmen tedbir almadığı için, görevini kötüye kullanmak suretiyle dava açıldığını hatırlatan Gümüştaş, "Savcı diğer kamu görevlileri hakkında bizim iddialarımızı somutlayamadığımızı söyledi" dedi.

Yapalıal'ın davası da bilinmezlik silsilesi

Suruç'la bağlantılı olarak Ankara Katliamı'nın gerçekleşmesine ve failler hakkında sayısız belge ortaya çıkmasına rağmen, tek sanığın Mehmet Yapalıal olduğunu ifade eden Gümüştaş "Bu konuda biz yargı makamlarının etkin bir soruşturma yürüttüğünü düşünmüyoruz. Yapalıal'ın davası da bizim için bir bilinmezlik silsilesi" dedi. Yapalıal'ın ifade tarihinin de 14 Temmuz olarak belirlenmesine rağmen 13 Temmuz tarihinde gizlice ifadesinin alındığına de-

ğinen Gümüştaş, "Bize kişinin kamu görevlisi olması ve bir gün sonrasında duruşmaya gelebilecek durumda olmaması nedeniyle ifadeyi o gün aldıkları söylendi. Oysaki bu davayı takip ediyoruz, vekâletli avukatlarıyız, duruşmaya katılacağımızı da bildirmiştik, mahkemenin beklemesi gerekirdi. Bir yıl sonra tek bir sanık ortaya çıktı ve yargı makamının bu sanığı yargılamaktan bile kaçtığını düşünüyoruz" diye konuştu. Yapalıal'ın yargılandığı davada valilik, kaymakamlık, ilçe ve il emniyet müdürlüğü ile TEM Şube Müdürlüğü arasındaki yazışmaların da olduğuna dikkat çeken Gümüştaş, "Bu yazışmaların hepsi Suruç'ta bir canlı bomba saldırısı olması ihtimali üzerine kurulu. Dolayısıyla istihbari bilgi sadece Yapalıal'ın elinde yok. Yani bütün idari ve mülki amirler ile kolluk kuvvetlerinde bu istihbari bilgi var. Aynı zamanda bu bilgi şu şekilde değerlendiriliyor; bizzat emniyet birimleri tarafından bu saldırı karşısında kendi güvenliklerini sağlamak, polisin teyakkuz altında olması ona göre konumlanması, aynı zamanda bölgeye çalışmak için gelen SGDF'li gençlerin olası taşkınlıklarında zor kullanmak yetkilerini kullanmak biçiminde" diye devam etti. Katliam öncesi SGDF'li gençlerin Kobanê'ye götüreceği oyuncaklara kadar didik didik arama yapıldığına vurgu yapan Gümüştaş, "Ama katliamdan kısa bir süre önce tek bir güvenlik görevlisi yok alanda. Bunu da kamu görevlileri, kendilerini korumak için geri bir noktada konumlandıklarıyla açıklıyorlar. Yani burada nasıl bir kasıtları var kamu görevlilerinin bunu geçiyorum, ama önleme araması, yaşam hakkını koruma görevi ifası konusunda bir konumlanış söz konusu değil. Bu görevi kötüye kullanmayla açıklanacak bir suç değil. TCK bunu 'Görevi ihmal suretiyle kasten adam öldürme' olarak açıklıyor 87. maddede" diye konuştu.

Uluslararası mekanizmalara başvuracağız

Emniyetle ilgili daha sonra sayısız bilginin ortaya çıktığını aktaran Gümüştaş, "Burada Suruç Emniyet Müdürünün, jandarmanın, il emniyetinin sorumluluğudur, yaşam hakkını korumak ve gözetmek. Arandığı belli olan bir şahıs, kameralara girdiği tespit edilen bir şahıs hiçbir şekilde durdurulmuyor. Kendisine dönük bir arama veya tedbir uygulanmıyor. Kalabalığın içine kadar girmesi ve eylemi yapmasına göz yumulmuş oluyor" sözlerini kullandı.

Çok ağır bir ihmal olduğuna dikkat çeken Gümüştaş, "Biz bu noktada TCK 87. maddesinin tartışılması gerektiğini düşünüyoruz. Bir taraftan da gizlilik kararının kaldırılması için Anayasa Mahkemesine dönük yaptığımız başvurular var, bu başvurulara hiçbir geri dönüş yok şu anda. Eğer Ankara Katliamı'nın verilerine rağmen, Suruç dosyasında bir ilerleme olmazsa uluslararası mekanizmalara başvurmak dışında iç hukuktan çok bir beklentimiz kalmamış olacak" dedi.

Gümüştaş, Suruç dosyasında adalet sağlanması için adalet mücadelesini yükseltmekten ve ilgili kurumlara dönük ısrardan vazgeçilmemesi gerektiğini kaydetti. [62]

62 https://www.evrensel.net/haber/285571/suruc-katliaminin-yildonumunde-ortak-mucadele-

Suruç Katliamı anması yapılacak bina polis ablukasına alındı

Suruç Katliamı'nın anmasının yapılacağı Amara Kültür Merkezi ve etrafı dün geceden itibaren polis tarafından boşaltılarak ablukaya alındı.

Kültür Merkezi'nin etrafını bariyerlerle kapatan polisler, merkezin olduğu caddenin başlarına da bariyer bırakarak araç geçişlerini yasakladı. Aligor caddesine çıkan sokak başlarını da brandalar ile kapatan polisler, yurttaşların kültür merkezinin girişine izin vermiyor.

Sokaktan geçenleri Genel Bilgi Taraması (GBT) kontrolüne tabi tutan polisler, Urfa Valiliği'nin 15-25 Temmuz arası etkinlik yasağı kararını gerekçe gösteriyor. HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ'ın da katılacağı anmanın gerçekleşeceği merkezin etrafında toplanan yurttaşların bekleyişi sürüyor. [63]

***

Yüksekdağ: "Suruç aydınlatılmazsa darbe mekaniği engellenemez"

Suruç Katliamı'nın birinci yıl dönümünde, IŞİD'in canlı bomba saldırısı

cagrisi

63 DİHA & https://www.evrensel.net/haber/285576/suruc-katliami-anmasi-yapilacak-bina-polis-ablukasina-alindi

ile hayatını kaybeden 33 Düş Yolcusu için Amara Kültür Merkezi'nde anma yapıldı. Anmaya HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, HDP Milletvekili Feleknas Uca, SGDF Eş başkanı Oğuz Yüzgeç, patlamada yaralananlar, yaşamını yitirenlerin yakınları, arkadaşları, ESP yöneticileri, HDP ve DBP il ve İlçe örgütü yöneticileri katıldı. Yaşamını yitirenleri anarak konuşmasına başlayan HDP Eş Genel Başkanı Yüksekdağ, bir yıl önce karanlık bir sürecin fitilinin ateşlendiğini belirtti.

33 Düş Yolcusu..

Türkiye'de yaşanan darbe sürecini, yıkımı, yaşanan kriz ve kaos ortamını anlamak ve var olan sorunları çözmek için iktidarın Suruç katliamına yüzünü dönmesi gerektiğini ifade eden Yüksekdağ, "Düşler, özlemler çok büyük yolculuklara çıkarır. 33 Düş Yolcusu da yıkılmak istenen bu düş yoluna girmişlerdir. Bundan bir yıl önce başladı her şey. Bir tarafta ezilen insanlığın büyük düşünden ve peşinden gidenler vardı, diğer taraftan bu düşleri kabusa çevirmeye çalışanlar. Bütün Ortadoğu halklarına bir kabus yaşatmaya çalışanlar vardı. Rojava'da o savaş ve kaosun ortasında eşitliğin, barışın olacağı bir yaşamın olacağını gösterenler vardı. 33 Düş Yolcusu da bu kabusun ortasında ezilenlerin büyük düşünü ortaya çıkarmak için yola çıktı. Bütün bölge halkları ve ezilenleri zorbalıkla savaşla ve baskılarla kodlanmış siyasi iktidar ve gerici faşist egemen yapılar bu temiz düşü kaldıramadı. Aradan bir yıl geçtikten sonra bizler aynı düşün peşinden gitmeye devam ediyoruz. 33 barış ve demokrasi şehidinin bizlere verdiği en önemli ders buydu" dedi.

"Suruç'un sorumluları açığa çıkarılamazsa darbe mekaniği durmayacak"

Suruç'ta yaşanan katliamın sorumluları ortaya çıkarılmazsa Türkiye'de darbe sürecinin bertaraf edilemeyeceğini belirten Yüksekdağ, şöyle devam etti: "Biz bu gerçeğin iktidar tarafından görülmediğini düşünmekteyiz. Bu gerçek görülmedikçe, bu darbe mekaniği durmayacak durdurulamayacaktır. Bir yıl önce bir demokratik zemin ortaya çıktığında gündeme gelen bu katliam Türkiye'nin demokratikleşmesi mücadelesini sekteye uğratmak için yaşama geçirilmiştir. Suruç Katliamını gerçekleştirenler ve onu uygulayan eller Türkiye halklarının kucaklaşması ve bir araya gelmesini kırmak için gerçekleştirdiler."

Suruç'ta yaşanan saldırının ardından Türkiye'de her gün yeni katliamlar ve yeni ölümlerin yaşandığını da hatırlatan Yüksekdağ, bomba patladıktan sonra Türkiye halklarının katliamlar, ölümler ve en son bir darbe süreci ile karşı karşıya kaldığına işaret etti. Yüksekdağ, "Eğer bu topraklarda insanlık için, halkımız için iyi şeyler gelişecekse demokratik ve özgürlük temelinde birleşmek gerekiyor. Sosyalist gençler bir yıl önce bunu bize söylediler" dedi.

"İnsanlar güvende değil"

Tır'lar, kamyonlar ile silah taşıyanların kitap ve oyuncak taşıyanları ölüme gönderdiği yerde insanların güvende olamayacağını ifade eden Yüksekdağ, sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu çılgınlığın önüne geçmek için demokratik değerlerin yerine getirilmesi gerekiyor. Ölenlerimizi anmak yasaksa, bu topraklarda onların anısı yaşamak yasaksa, zulüm şiddet ölüm serbestse, hiçbir bir iktidar kendini güvende hissedemez. İster saray, ister köşkünüz olsun; ister karargahınız köşkünüz, ister karargahınız karakolunuz olsun, şiddetle, savaş ile güvenlik sağlanamaz. Baskı ve zor aygıtları ile hiçbir iktidar varlığını sürdüremez. Bu topraklar da artık özgürlük barış ve demokrasi bayrağını taşıyanların Türkiye halklarının geleceğinin ve güvenliğini sağlamanın koşullarının oluşması gerekiyor."

"Türk ve Kürt halkı için köprü oldular"

Yüksekdağ'ın ardından saldırıdan yaralı olarak kurtulan SGDF Eş başkanı Oğuz Yüzgeç, gençlerin düşlerinde bir kenti yeniden inşa etmenin yer aldığını dile getirerek, şöyle konuştu: "Onların düşlerinde gemicikler yoktu. Onların düşlerinde insanlık için gözünü kırpmadan feda olmak vardı. Bizler o yüzden o günden bu güne geçen süreçte adalet istiyoruz. Kobanê'yi yeniden inşa etmek isteyen yoldaşlarımız Türk ve Kürt halkının yarını için bir köprü oldular. Bu köprü öyle bir köprü ki eşitlik ve adalet isteyen herkesi taşıyabilir. Bu topraklarda özgürlük için bedenlerini, yüreklerini veren 33 tane genç yürek varmış. Onların anısını bedenlerini özlemle kucaklıyoruz."

Yapılan konuşmaların ardından yaşamını yitiren gençler için saygı duruşunda bulunan yöneticiler, katliamın yaşandığı yere kırmızı gül ve karanfiller bıraktı.

Deprem ve Çiçek'in mezarını ziyaret ettiler

Yapılan anmanın ardında aileler ve beraberindekiler katliamda yaşamını yitiren Kasım Deprem ve Osman Çiçek'in "Kobanê Şehitliğindeki" mezarını ziyaret etti. Yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşu ile yaşamını yitirenleri bir kez daha anan ailelerin mezar başında yaktıkları ağıtlar, duygulu anlar yaşattı. [64]

***

Suruç katliamının yıl dönümünde birçok ilde yapılan açıklamalarla katliamda hayatını kaybedenler anıldı.

Katliamda yaşamını yitiren SGDF Üyesi Veysel Özdemir, Diyarbakır merkez Bağlar Yeniköy Mezarlığındaki kabri başında anıldı. Anmaya ESP, HDP, DBP, MEYADER temsilcileri ve sivil toplum örgütü temsilcileri katıldı. MEYADER Eş Başkanı Ayşe Dicle, "Bu çocukların büyük düşleri vardı. Kürdistan ve Türkiye arasında köprü kuracaklardı" ifadelerini kullandı.

ESP İl Başkam Ramazan Karakaya ise yoldaşlarının mücadelesini devam ettireceklerini söyledi.

Van'da KESK, DİSK ve TMMOB ortak kullandıkları toplantı salonunda katliamda yaşamını yitirenleri anarak, katliam ve darbe girişimini protesto etti. Ağrı'da TTB ve KESK, katliamı ve 15 Temmuz darbe girişimini kınadı. KESK'in konferans salonunda yapılan açıklamaya, KESK ve TTB şube başkanları ile yöneticileri katıldı.

Adana Emek ve Demokrasi Güçleri de, Suruç Katliamı'nın birinci yıl dönümü nedeniyle İHD Şube binasında basın toplantısı düzenledi. Çok sayıda kişinin katıldığı toplantıda konuşan İHD Şubesi Eş Başkanı İlhan Öngör, katliamın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen halen soruşturmanın sürüncemede kaldığını ve katliamın asıl sorumlularının yargılanmadığını dile getirdi.

Antalya Eğitim Sen şube binasında yapılan anmaya demokratik kitle örgütü ve siyasi parti temsilcileri katıldı. SGDF Üyesi Ulaş Vural "Suruç Katliamı'yla uygulamaya konulan savaş politikası 10 Ekim Katliamı, Sur, Cizre, Nusaybin'de sokağa çıkma yasaklarına karşı halkın öz yönetim direnişine yıkım ve katliamlarla karşılık verilmesi, içte ve dışta savaşa yönelmesi ülkeyi kaos ortamına sürüklemiştir" dedi.

---

64 DİHA & https://www.evrensel.net/haber/285589/yuksekdag-suruc-aydinlatilmazsa-darbe-mekanigi-engellenemez

Muş'ta anma yapıldı

Katliamda yaşamını yitiren Med Ali Barutçu, Mücahit Erol ve Serhad Devrim Muş'ta mezarları başında anıldı. Gençlerin yan yana defnedildiği Taşo Mezarlığında düzenlenen anmaya, katliamda yaşamlarını yitirenlerin aileleri, yakınları, arkadaşları, HDP Muş Milletvekili Ahmet Yıldırım, HDP, DBP yöneticileri, sivil toplum örgütü temsilcisi ve yurttaşlar katıldı.

HDP Milletvekili Ahmet Yıldırım, "Bu kadar insani, bu kadar ahlaki ve vicdani bir yürüyüş için yola çıktılar. Başka hiçbir amaçları yoktu. Sadece ailelerinin değil, bütün halkın gurur duyabileceği bir yola çıktılar ancak katledildiler. O gün bugündür Türkiye gün yüzü görmedi. O gün bu gündür Türkiye barışa, selamete dair bir gün görmedi. Bu kardeşlerimizin katillerinin arkalarındaki güçleri ortaya çıkaramadığı için, onların ölümlerine sebep olanlar ölüm korkusu ile yaşıyorlar" dedi. Konuşmaların ardından gençlerin mezarlarına karanfil bırakıldı. [65]

***

Suruç Katliamını anmaya gelen 3 kişi gözaltına alındı

Suruç Katliamı'nın birinci yıldönümünde katliamın yaşandığı Amara Kültür Merkezi'nde yapılan anma etkinliğine katılmak için ilçeye gelen Yunanistan yurttaşı Maria Narfan, Bulgaristan yurttaşı Sisi Yrasır ile Mizgin Acet polisler tarafından gözaltına alındı.

65 https://www.evrensel.net/haber/285618/suruc-katliaminda-hayatini-kaybedenler-bircok-ilde-anildi

Üç kişinin Suruç Katliamı'nda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarının yanlarında bulundurdukları için gözaltına alındığı öğrenildi. [66]

***

30 Temmuz 2016... SGDF'li gençlerin düzenlediği 'Hiçbir düş yarım kalmayacak' gecesi, İstanbul Valiliği tarafından OHAL gerekçesiyle yasaklandı.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (SGDF) "Suruç için Adalet, Herkes için Adalet" kampanyası kapsamında 16 Temmuz'da İstanbul'da gerçekleştirmeyi planladığı ancak darbe girişimi nedeniyle 30 Temmuz'a ertelenen "Hiçbir Düş Yarım Kalmayacak" gecesi İstanbul Valiliği tarafından OHAL gerekçe gösterilerek yasaklandı. [67]

***

31 Temmuz 2016... 33 Düş Yolcusu OHAL yasağına rağmen anıldı

İstanbul Valiliği tarafından OHAL gerekçesiyle yasaklanan "Hiçbir Düş Yarım Kalmayacak" Suruç şehitleri anması, engellemelere rağmen BEKSAV'da gerçekleştirildi. Anma etkinliğinde 33 Düş Yolcusu adına emeği, kimliği, bedeni ve yaşam hakkı için direnenlere plaket verildi. Direnler 33 Düş Yolcusu'na mücadeleye devam sözü verdi.

Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun (SGDF) Bostancı Gösteri Merkezi'nde düzenleyeceği, ancak İstanbul Valiliği tarafından yasaklanan "Suruç için adalet herkes için adalet" gece Bilim Eğitim Estetik ve Kültür Sanat Araştırmaları Vakfı'nda (BEKSAV) gerçekleştirildi.

Geceye Suruç şehitlerinin aileleri, Suruç gazileri, 65 gün önce gözaltına alınan ve hala kendisinden haber alınamayan Hurşit Külter'in kardeşi Ebubekir Külter, Cizre'de katledilen Mehmet Tunç'un ailesi, gözaltında kaybedilen Hasan Ocak'ın ailesi, Adana'da katledilen Azadiya Welat gazetesi dağıtımcısı Kadri Badu'nun eşi Şemse Bağdu, Metin Göktepe'nin ablası Meryem Göktepe, zorunlu askerlik sırasında öldürülen Ermeni Sevag Balıkçı'nın babası Garbis Balıkçı, ESP Genel Başkan Yardımcısı Fadime Çelebi, ESP ve HDP PM, il ve ilçe yöneticileri, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, DİSK Yönetim Kurulu Üyesi ve Limter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı, Genel Sekreter Hakkı Demiral, HDK Yürütme Kurulu üyesi Emin Orhan, HDP Milletvekili Hüda Kaya, Devrimci Parti Genel Başkanı Ufuk Göllü, Eğitim-Sen MYK üyesi Ebru Yiğit, Genç-Sen üyeleri, Toprak ve Özgürlük Kolektifi, Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği üyelerinin de aralarında olduğu çok sayıda kişi katıldı.

---

66 DİHA & https://www.evrensel.net/haber/285676/suruc-katliamini-anmaya-gelen-3-kisi-gozaltina-alindi

67 https://www.evrensel.net/haber/286375/sgdfnin-istanbuldaki-suruc-etkinligine-ohal-engeli

"33'lerden aldım bayrağı"

33 Düş Yolcusu'nun sözleriyle geceye katılanlar selamlandı. Suruç gazilerinden Güneş Erzurumluoğlu, "Masumların kurban edildiği bir zafer asla bir zafer değildir. Yoldaşlığın taşkın bir sel gibi aktığı, davranışlardan mahrum bıraktırılan ben görevi onlardan aldım. 33'lerden aldım bayrağı. Güneş gibi yarının insanlarını, yoldaşları, yiğitlerin haslarını, gidenleri kafamın içinde ve yüreğimde, kavgamda taşıyorum" sözleriyle geceye katılanları, yanı başında yitirdiği 33 Düş Yolcusu'nun anısına saygı duruşuna çağırdı.

"Halkım sevdik seni dediler"

Ardından SGDF Eşbaşkanı Oğuz Yüzgeç konuştu. Yüzgeç, "Ölümler vardır ki, dağlar kadar yücedir. Ölümler vardır ki, kuş tüyü kadar değeri yok. Ölümü dağlar kadar yüce, ölümü dağlar kadar heybetli olanların ardından söz söylemeye çalışıyoruz" diyen Yüzgeç bu nedenle zorlandıklarını, bu nedenle seslerinin zor çıktığını söyledi.

Yaşamlarını ikirciksiz ortaya koyanların ardı sıra konuşmanın zor olduğunu vurgulayan Yüzgeç, 33'ler gibi faşizme direnen Bulgaristan devrimcilerinin yazdığı şu dizeleri okudu: "Kavga amansız ve katı, kavga dedikleri gibi destansı. Ben düştüm yerimi yenisi alacak. O kadar yalın ve akla yatkın. Ama birlikte olacağız fırtınada çünkü halkım sevdik seni."

33 Düş Yolcusu'nun da "Halkım sevdik seni" diyerek Kobanêli çocuklarının 'hawar' çığlığına ses olmak, yoldaş olmak için yola çıktıklarını söyleyen Yüzgeç, "Yanlarında umutları, gülüşleri, oyuncakları, yıkılmış ama yıkılırken Kürt halkının, halkımızın, Ortadoğu halklarının sesini yükselten Kobanê'nin çığlığına ses olmaya gitti. Onlar sadece Kobanê'nin değil, aynı zamanda Berkin'in, Ali İsmail'in, Ethem'in sesi oldular, çığlığı oldular" dedi.

"Onların çizdiği rota yolunda yürüyoruz"

20 Temmuz 2015'te en güzel 33 parçalarını ölümsüzlüğe uğurladıklarını hatırlatan Yüzgeç şöyle konuştu: "Hani şair diyor ya 'Yoldaş olmak kafası mükemmel bir aydınlıkta olmaktır. Yoldaş olmak yarin yanağından gayrı her şeye ortak olmaktır.' İşte bizler hayata, acılara, umutlara ortak olduğumuz 33 yoldaşımızı kaybettik. Biliyoruz; özgürlük ve onur için mücadele edenler, yaşamlarını 'halkım sevdik seni' diyerek ortaya koyanlar kendi yaşamını eşitlik ve özgürlük mücadelesi karşısında, hiç tanımadığı çocukların, yüzlerini bile görmedikleri insanların yaşamlarına adayanlar, kendi yaşamlarıyla ortaya koyanlar elbette ki büyük bedeller ödedi. Şimdi AKP/Saray bize daha büyük bir savaşı dayatıyor. Daha büyük bedeller ödeyeceğimiz bir savaş dayatıyor. Suruç katliamı savaşın başladığı bir tarih oldu. Memleketin dört bir yanında oluk oluk yoldaşlarımızın kanı akıyor. O günden bugüne elini tuttuğumuz, gözlerinin içine baktığımız dostlarımız, annemiz, babamız, çocukları... Onları bir daha göremeyeceğimizi bilerek alınlarını öperek üzerine toprak atıyoruz. Bir yanımızda acı var ama diğer yanımız da o kadar büyük o kadar onurlu ki onların çizdiği rotaya bakarak yolumuzu yürüyoruz."

"Düne kadar halkımıza karşı suç işleyen, bu topraklarda yolsuzluğu, hırsızlığı birlikte yapanlar, birbirlerini pamuklara sarıp saklayanlar şimdi birbirlerinin kuyusunu kazıyor" diyen Yüzgeç, "Ama bizim yoldaşlarımız, 33'ler, başka bir ahlak ve geleceğin temsilcisi. Onlar en büyük zorluklarda, tıpkı Suruç'ta olduğu gibi yoldaşlarını satmadan, sırtlarını onlara dayayarak yürüyenlerdir. 'Bu yolda ölümden başka bir şey yok en fazla Kobanê'de şehit düşeriz' dediler, aynı yalınlıkla şehit düştüler" dedi.

"AKP de yenilecek"

Faşizmin tüm halklara, ezilenlere daha büyük bir savaşı dayattığını söyleyen Yüzgeç, şunları kaydetti: "Bugün AKP/Saray faşizmi bizleri teslim almak için büyük bir savaş başlattı. Suruç'ta, Ankara'da, Cizre'de, Kürdistan'ın dört bir tarafından ölümsüzleşenler bizlerden, bu faşist terör karşısında sinmemizi değil, bir adım daha öne çıkmamızı bekliyorlar. Bu faşizmi sadece alt etmemizi bekliyorlar. Tarihimizden aldığımız büyük bir kuvvetle yürüyoruz. Devrimciler bu topraklarda yenilmedi. Denizler, Mahirler, İbrahimler yenilmedi. Amed zindanlarında bedenini dört kibrit çöpü ile direnen Mazlum Doğan, 12 Eylül zindanlarında direnenler, Beyazıt'ta, Fatsa'nın köylerinde direnenler yenilmedi. 90'larda yakılan köylerde şehit düşenler yenilmedi, 89'da 'bekle bizi diyerek' Taksim'e çıkmak isteyen Mehmet Akif Dalcı, 19 Aralık'ta, 2000'de bedenlerini açlığa yatıranlar yenilmedi. Deresini, suyunu savunan Metin Lokumcu yenilmedi. Ve şimdi Kürdistan ve Türkiyeli devrimciler yenilmeden mücadele ediyor. Nasıl ki, Kürdistan'da katliam yapanlar, 19 Aralık'ı yapanlar yenildilerse şimdi de AKP yenilecek. Erdoğan'ı da, faşizmi de yerle bir edeceğiz."

"Miştenur'da can veren Paramaz'ın, Kobanê'yi savunan Sibellerin, Azizlerin, Cemrelerin yoldaşları, onlara tüm devrim şehitlerine bir kez daha söz veriyoruz faşizm karşısında diz çökmeyeceğiz, yenilmeyeceğiz" diyen Yüzgeç, konuşmasını "Sizler, özgürlüğün doyumsuz tohumları gibi düştünüz toprağa, bire bin verdiniz. Kaldırın başlarınızı, bakın, bıraktığınız noktadan yürüyor yoldaşlarınız" şiiriyle sonlandırdı.

Suruç Aileleri: "20 Temmuz'da öğrendik yoldaşlığı"

SGDF Eşbaşkanı Oğuz Yüzgeç'in ardından Suruç Aileleri İnisiyatifi adına Gamze Yıldız konuştu.

"Anılarını büyütüp, acılarımıza iyi geleceğiz"

Suruç şehidi Cemil Yıldız'ın kızı Yıldız, "Bir yıldır acımızı paylaşıyorsunuz, hiç yalnız bırakmadınız bizi. 20 Temmuz'da öğrendik yoldaşlık böyle bir şeymiş. Can verenlerin aileleri bir birine can oldu. Bir birimizin acısını sardık, sağalttık. Hiç kolay olmadı, elbette" dedi.

OHAL'in ilan edilmesiyle, yıllardır süren adaletsizliğin devam edeceğini gösterdiğini belirten Yıldız, "Nasıl ki, Amara'ya girişimiz, anıtımızı dikmemiz, canlarımızın kanlarını döktükleri toprağa dokunmamız engellendiyse, bu

kanlı süreç bundan sonra da devam edecek. Biz acıyı birleştirmeyi, inadına umudu büyütmeyi öğrendik. Faşistlerin baskılarına dayana dayana, direne direne yürüdük. Surç için adalet isterken, Roboskî için adalet istedik, katledilen kadınlar için Ankara için direndik. Bundan sonrada devam edeceğiz. Her ayın 20'sinde canlarımızla birlikte olacağız. Onların anılarını büyütüp, acılarımıza iyi geleceğiz" şeklinde konuştu.

'33 Düş Yolcusu'nun adına adalet mücadelesi yürütenlere plaketler verildi

Konuşmaların ardından, Suruç aileleri, 33 Düş Yolcusu'nun adına, '77 1 Mayıs'ından, Gazi'ye, Roboski'den Ankara'ya, Metin Göktepe'den Kadri Bağdu'dan, 56 gündür kayıp olan Hürşit Külter'e, Kürdistan'da özyönetim direnişine kadar, devlet katliamlarına karşı adalet mücadelesi sürdürenlere "Adalet" plaketlerini verildi.

Gözaltına alınan ve 56 gündür kendisinden haber alınamayan Hurşit Külter'in kardeşi Ebubekir Külter, ağabeyinin de 33 Düş Yolcusu gibi yaşamını halkların yaşamına feda ettiği için gözaltına alındığını ve kaybedilmek istendiğini söyledi.

Gözaltında katledilen gazeteci Metin Göktepe'nin ablası Meryem Göktepe, "Gazetecilik suç değildir" diyerek sözlerini söyledi. Göktepe: "33 genç insanla başlatılan bu travma, Ankara ve Cizre ile devam eden süreç bugün darbe karşıtlığı altında sivil diktatörlüğe dönmüş durumda. Kaybedenler, kaybedene kadar mücadelemiz devam edecek" dedi.

HDP İstanbul Milletvekili Hüda Kaya, "Nasıl acıları paylaşarak azaltmayı, nasıl sevgileri çoğaltarak çoğalmayı öğrendik" dedi ve ekledi: "Umut var mı diye düşünenlere seslenmek istiyorum; o gidenler bizleri bıraktılar. Biz birbirimizi, halkların dayanışmasını kazandık. Birbirlerinin kirli hesaplarını çok iyi bilenlerden adalet istemeyeceğiz. Bütün zalim taraflara adaletin nasıl gerçekleşeceğini biz göstereceğiz."

Polen Ünlü'nün annesi Şennur Ünlü, "20 Temmuz'dan önce 6 kişilik bir aileydik, 20 Temmuz'dan sonra baktım ki, Edirne'den Karsa, Türkiye'den Avrupa'ya kadar kocaman bir aile olmuşuz. Abilerim, ablalarım, kardeşlerim en çok da Polenlerim, Cebolarım oldu" şeklinde konuştu.

Suruç gazileri 33 düş yolcusu için ezgiler söyledi

Törenin ardından Grup İsyan Ateşi, 33 düş yolcusu için ezgiler söyledi. Suruç katliamından yaralı kurtulanların oluşturduğu "Suruç Gazileri Korosu", sahneye çıktı. "Biz Amara'nın bahçesinde nasıl gururluysak, bugün BEKSAV'ın bahçesinde de aynı gururu yaşıyoruz" diyen Suruç gazileri ilk ezgilerini Cebrail Günebakan için söyledi. Gaziler, ardından diğer şehitler için de ezgilerini seslendirdi. Duygu yoğunluğunun dinmediği gece, gazilerin seslendirdiği ezgilerle daha da arttı. Aileler, gözyaşlarını tutamadı.

Gençlik Örgütleri: "Adalet Sağlanana Kadar"

SGDF'nin başlattığı "Suruç için adalet, herkes için adalet" kampanyasına destek veren 20 gençlik örgütü adına Tilbe Akan konuştu. 33 devrimcinin AKP'nin beslediği DAİŞ çeteleri tarafından katledildiğini belirten Akan, "Umudumuzu çalmak istediler, başaramadılar. Bizim umudumuz mücadelemizde. Onlar sınıf arkadaşlarımızdı, yoldaşlarımızdı, mücadele arkadaşlarımızdı. SGDF'ye yapılan saldırı hepimize yapıldı. Adalet sağlanana kadar mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz" dedi.

Gecenin kapanışını BEKSAV bünyesinde çalışan Grup Vardiya yaptı. "Onların yolundan yürümeye devam ediyoruz. Kobane yolunda da beraberdik, o acılara şahit olduk. Ama her şeye rağmen umudumuzun dimdik ayakta olduğunu haykırdı" diyen Grup Vardiya, "Umut dimdik ayakta" marşını, geceye katılanlarla birlikte Suruç şehitleri için söyledi. Ayrıca Grup İsyan Ateşi ezgilerini 33 düş yolcusu için söyledi.

Gece, BEKSAV tarafından hazırlanan, 33 düş yolcusunun aileleriyle yapılan görüşmelerden hazırlanan, onların yaşamlarını anlatan kısa filmin gösterimi ile yapıldı. Filmin yönetmenlerinden Mustafa Emin Büyükcoşkun, "Bitmemiş bir filmin fragmanını izleyeceksiniz" dedi, hazırlık sürecine ilişkin kısa bilgi verdi. Ailelerin en kıymetli anlarını kendileri ile paylaştıklarını söyleyen Büyükcoşkun, filmin bir yıl içerisinde tamamlanacağını söyledi.

Bu arada, hapishanelerde bulunan tüm MLKP dava tutsakları adına Muhabbet Kurt ve Hasan Polat, mesaj gönderdi. Suruç şehitlerini anan Kurt ve Polat, ailelerin ve Suruç şehitlerinin yoldaşlarının verdiği adalet mücadelesini selamladı. [68]

***

20 Ağustos 2016... Suruç Katliamı'nın 13'üncü ayında Halitağa Caddesi'nde bir araya gelen aileler, adalet isteğini yineledi.

68 ETHA & http://www.dayanisma.net/2016/07/31/33-dus-yolcusu-ohal-yasagina-ragmen-anildi/

Suruç Aileleri İnisiyatifi, Katliam'ın 13'üncü ayında Kadıköy Halitağa Caddesi'nde bir araya gelerek, yaşamını yitirenleri andı, adalet talebini yineledi. "Kalplerimiz adalet için atsın" yazılı pankartın açıldığı eylemde, Suruç'ta yaşamını yitirenlerin fotoğrafları taşındı. Eylemde ayrıca, Trabzonspor ile Çerkes bayrakları açıldı.

"Medali'nin hayatı hepimizin yaşamı"

Eylemde ilk olarak Suruç Katliam'ında yaralı olarak kurtulan Yasin Can konuştu. Yaşamını yitiren Medali Barutçu'yu anarak konuşmasına başlayan Can, onun yaşam hikayesini anlattı. Can, "Medali'nin hayatı aslında hepimizin yaşamı. Ve O'nun davası da hepimizin davası. O'nun taşıdığı bayrak yere düşmedi. Onlar ölmedi yaşıyor, mücadelemiz sürüyor" dedi.

"Adalet sağlansın"

13'üncü ayın basın açıklamasını okuyan Suruç'ta yaşamını yitiren Vatan Budak'ın babası Murat Budak, Katliam'ın üzerinden 13 ay geçmesine rağmen inatla adalet taleplerini yineleyeceklerini kaydetti. Budak, Katliam'ın birinci yılında Bostancı Gösteri Merkezi'nde yapılmak istenen gecenin OHAL uygulamaları ve "güvenlik" gerekçesiyle engellendiğini hatırlattı. Budak, "Almanya'da 15 Temmuz'u protesto etmek için düzenlenen mitinge telekonferansla katılamayınca 'demokrasi' nutukları atanlar, dünyaya demokrasi öğreteceğini ilan edenler söz konusu Türkiye'deki adalet arayışı olunca nerede durduklarını göstermişlerdir" diye konuştu. Budak, sözlerini "Adaletin sağlanmasının demokrasinin olmazsa olduğunu belirtiyoruz" diyerek sonlandırdı. 33 dakikalık Suruç anması, yaşamını yitiren 33 kişinin isimleri okunarak sonlandırıldı. [69]

69 DİHA & https://www.evrensel.net/haber/288076/surucun-13uncu-ayinda-adalet-talebi

SURUÇ ŞEHİTLERİ

33 Çocuk, 33 Devrimci, 33 Yiğit, 33 Garip, 33 Aşk,
33 Sevgi, 33 İsyan, 33 Vicdan, 33 Habil

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin:
Hayır, onlar yaşıyor ama siz farkında değilsiniz."
(Kur'an'ı Kerim; Bakara Suresi: 154)

Alican Vural
Alper Sapan
Aydan Ezgi Şalcı
Büşra Mete
Cebrail Günebakan
Cemil Yıldız
Çağdaş Aydın
Duygu Tuna
Emrullah Akhamur
Erdal Bozkurt
Evrim Deniz Erol
Ferdane Turan Kılıç
Fikriye Ece Dinç
Hatice Ezgi Sadet
İsmet Şeker
Kasım Deprem
Koray Çapoğlu
MedAli Barutçu
Mert Cömert
Murat Yurtgül
Nartan Kılıç
Nazegül Boyraz
Nazlı Akyürek
Nuray Koçan
Okan Pirinç
Osman Çiçek
Polen Ünlü
Serhad Devrim
Süleyman Aksu
Uğur Özkan
Vatan Budak
Veysel Özdemir
Yunus Emre Şen

SURUÇ ŞEHİTLERİ
HESABINI SORACAĞIZ!

Defin Yeri: Bafra

Alican 16 Mart 1996 tarihinde Samsun'da hayata merhaba dedi. Lise hayatında LÖB ile tanışan Alican Vural; üniversite hayatında SGDF faaliyeti yürütmeye başladı. Çocukluğundan itibaren çalışarak kendi yaşamını idame ettiriyordu. Siyasi tercihleri ve buna bağlı olan yaşam tarzındaki farklılıkları nedeniyle ailesiyle; "düzenle" olan bağlarını mesafelendirmişti. En önemli mücadelesini, olması gerektiği gibi ailesiyle vermişti, çekinmeden aldığı devrimci tutum dikkate değerdi.

Alican, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Kamu Yönetimi Siyaset Bilimi bölümü öğrencisi idi. Siyasi gelişimine önem veren bir devrimci olarak; bu yönde kendini eğitmeye odaklı çalışmalar yürütüyordu. Seçim sürecinde, Samsun'da HDP seçim çalışmalarına gönüllü olarak katılmış ve bu süreçte neredeyse zamanının büyük bölümünü insanlara barışı, kardeşliği ve halkların eşitliğini anlatan çalışmalar yürütmüştü. "Emekçi devrimcilik" ifadesini mücadelesinde yaşatan Alican, nerede ihtiyaç varsa oradaydı. Kadın eylemliliklerinin arka planında her zaman görev alırdı.

Alican Vural "daha çok okumalıyım, daha çok devrimci olmalıyım, daha çok çalışmalıyım" diyen bir yoldaştı. "Saldırdınız, öldürdünüz, vurdunuz, katlettiniz, astınız, yine de bitiremediniz. Çünkü fikirlere kurşun işlemez. Biz kazanacağız! Özgürlük kazanacak, barış kazanacak, katiller-hırsızlar nefret kusanlar kaybedecek!" diyen Alican, devrimci kararlılığı ve idealleri uğruna Rojava'ya gitmişti, çocuk parkı ve kreş yapacaklardı. Olmadı katledildi...

14 Nisan 1996 tarihinde dünyaya geldi. 19 yaşındaydı. Eskişehir Anarşi İnisiyatifi üyesi. 2014 yılında politik bir tavır olarak vicdani reddini açıkladı.

24 Mayıs 2014 günü Kadıköy'de Vicdani Ret Derneği'nin etkinliği: Siyah saçları utangaç yüzünün yanından omuzlarına inen, çok zayıf ama çok kararlı bir genç çıkıyor eylem alanına: "*Merhaba, ben Alper Sapan. 19 yaşında bir anarşistim. Devletin adaletsizliğine, sömürüye ve zulme karşıyım. İnsanın insan öldürmesini, şiddeti ve devleti reddediyorum. Kimse için ölmeyecek, öldürmeyecek, kimsenin askeri olmayacağım, savaşsız, ulussuz, sınırsız bir dünya için, özgürlük için vicdanımı dinliyor ve askerliği reddediyorum.*"

Hayvan özgürlüğü aktivisti Alper Sapan, bir yıl sonra, 15 Mayıs 2015'te, bu kez 'Eskişehir Anarşi İnisiyatifi'nin düzenlediği "Ölüm değil yaşam için reddet" eyleminde 'total reddini' açıkladı:

"*Ben Alper Sapan, öncelikle bir insan, sonrasında bir anarşist olarak total reddimdir. Devletler kendilerine itaat etmeyenlere işkence etti, sürgüne gönderdi, sindirdi, öldürdü. Bu zulmü görmezden gelmeyi, insanlık vicdanına aykırı buluyorum. İktidarların güçlerini ve zenginliklerini koruması uğruna verilen savaşları, kardeşi kardeşe kırdırtan militarist zihniyeti reddediyorum. İktidarların çıkarları uğruna bireylerin iradelerini gasp etmesini, dünyanın her bir yanında ezilen halkların katledilmesini izlemeyeceğim, sessiz kalmayacağım.*

Ölümü kutsallaştıran, yapay sınırlar yaratan bütün iktidarlara karşı sınırsız, sınıfsız, sürgünsüz bir dünya için olan mücadelemi sonuna kadar sürdüreceğim. Hiç kimse için ölmeyecek, hiç kimse için öldürmeyeceğim. Ölüm değil yaşam için militarizmi reddediyorum!"

AYDAN EZGİ ŞALCI

Defin Yeri: Ordu/Mesudiye

Aydan Ezgi Şalcı, 26 Mart 1996 yılında Ordu'da dünyaya geldi. Lise hayatının ilk yıllarında mücadele ile tanıştı ve lise hayatı boyunca devrimci inançları uğruna mücadele etti. Lise son sınıf öğrencisi iken Samsun'a taşındı ve samsun da LÖB ile tanıştı, mücadelesine devam etti.

Ezgi Samsun'da seçim süreci boyunca gönüllü olarak HDP çalışması yürütmüş ve HDP ile ilgili "Türk, Kürt, Alevi, Sünni, LGBTİ, kadınları bir araya getiren yegane partidir. Ezilen sınıflara, uluslara kendini ifade olanağı sağlıyor. Hepsini bir düzlemde birleştirerek kardeşlik ve barışı yüceltiyor. Özgürlük söylemini en ayakları yere basarak ve en çok kullanan parti HDP'dir" demişti.

Ezgi bir heteroseksüel olarak LGBTİ mücadelesi yürütüyor ve "Hetero hayatların eşcinsel hayatlara vakıf olamayışının yarattığı iletişim sorunlarına karşı" hazırladığı kitabı çıkarmak için çalışmalar yürütüyordu. "Mutlu devrimcilik" kavramı yaşadığı sıkıntılı süreçlerde dahi yoldaşla bütünleşen bir kavramdı. Daha üniversite ikinci sınıf öğrencisiydi, mücadelesine SGDF ile devam ediyordu.

19 Mayıs üniversitesi gazetecilik bölümünde okuyan Ezgi, Kobane'yi yeniden inşaya giderken, yeni bir yaşamı birlikte kurmaya davet eden çağrısında da dile getirdiği gibi "bizler güneşin çocuklarıyız. Ölüme gülümseyerek gidenleriz. Gelin yarını hep birlikte ilmek ilmek örelim". 19 yaşındaydı ve diğer arkadaşları gibi tek isteği bir gün Rojava'ya gidebilmekti. Çok istediği bu dileğini gerçekleştirdi ve o gün katledildi.

Defin Yeri: Kurtköy Yeni Şeyhli Mezarlığı 11 Ada / İstanbul

3 Ağustos 1992'de İstanbul'da doğdu. Aslen Elazığlı. Ertuğrul Gazi Lisesinde okudu. İstanbul Üniversitesi İletişim fakültesi Gazetecilik bölümüne girdi. Lise yıllarında Gülsuyu mahallesinde partiyle tanıştı. Bir süre liseli gençlikle ilişki içerisinde olsa da 2010 yılında Maltepe'de partiye yapılan operasyon sonrası gençlik mücadelesi saflarına katıldı. İstanbul'da İ.Ü'de üniversite gençlik ve genç kadın, Maltepe ve Kartal'da kısa süre liseli gençlik ve kısa bir dönem Özgür Gençlik dergisi faaliyetinde yer aldı. Kürecik'te füze kalkanına karşı yürütülen kampanyada ve Van depremzedeleriyle dayanışma için Van'a gidildiğinde yoldaşımız da oradaydı. İşgallerden üniversitedeki antifaşist mücadelelere, gençliğin mücadelesinde kesintisiz bir biçimde yerini aldı. Özellikle İstanbul'da gençlik çalışmasının dağılmaya yüz tuttuğu dönemlerde bile mücadelede kalmayı ve devrimcilik üretmeyi bildi.

***

Büşra Mete'nin Yazdığı Öykü[70]

Bütün mahallelinin özenerek baktığı, iki katlı ahşap bir ev vardı sokağın köşesinde. Yavuz Bey gençliğinde biriktirdiği parayla almıştı bu evi. Otuz iki yıldır yaşadığı bu evde çocukları da evlenince karısıyla yalnız kalmıştı. Güzel bir bahar akşamıydı. Uzun süren kıştan sonra sokaklar yine cıvıl cıvıldı. Yavuz Bey karısıyla balkonda oturmuş yoldan geçen insanlara bakıyordu. Sokaktaki insanların telaşları, gülüşmeleri, hararetli konuşmaları hem onu hayata karşı yeniden meraklandırıyordu hem de canını sıkıyordu.

Karşısında meyve soyan karısına baktı uzun uzun. Ne zaman onun yüzüne baksa güzelliğin gelip geçici olmadığına daha çok inanıyordu. Karısı ona yemyeşil gözleriyle baktığı anlarda hissettiği sevgi daha da büyümüştü yıllardır. Sessizliği bozup "İnsan en çok böyle zamanlarda genç olmayı özlüyor değil mi?" dedi biraz utanarak. Bazen genç olmayı özlemek onu utandırıyordu. Karısı sesini çıkarmadı Sevecen bir şekilde gülümseyip onun için hazırladığı tabağı uzattı. Yavuz Bey tabağı alıp yavaşça dizine koydu. Bir süre daha dışarıdan gelen sesleri dinledikten sonra eskilerden derin bir sohbet açıldı. O kadar keyifli konuşup güldüler ki zamanın nasıl geçtiğini anlamadılar. Böyle sohbetlerin sonu insana hep bir burukluk yaşatır. Hatırlanan günler, özlenen dostlar... Hepsi anılardan çıkıp evinize konuk olurlardı bir bir. Yavaş yavaş sohbet bitince de bunun hüzünlü tadı kalırdı. Bu güzel bahar akşamına da böylesi güzel bir hüzün yakışırdı zaten.

Ancak bu hüzün onlara ağır gelmiş olmalı ki daha fazla oturmayıp uyumaya karar verdiler. Camları kapatıp kapıyı kilitledi Yavuz Bey, karısı da mutfağı topluyordu. Odalarına gittikten sonra birbirlerini şefkatle öpüp iyi geceler dilediler ve çok geçmeden uykuya daldılar. Ancak Yavuz Bey canı sıkkın olduğu için fazla uyuyamadı. Gözlerini açar açmaz kalkıp saate baktı. Saat ikiyi geçiyordu. Mutfağa inip su içti. Gıcırdayan merdivenlerden sessizce çıkıp odasına geldi. Yatağına uzandı yavaşça. Karısının uykusunu bölmemek için çok dikkatli hareket ediyordu. Sırtüstü uzanıp yorganı çekti üzerine. Karanlıkta neredeyse görünmeyen tavana bakıyordu. Gençliğinden beri bir şeyler düşünürken tavan anlam kazanırdı. O beyaz boyalı, pütürlü yüzeyiyle tüm düşüncelere ev sahipliği yapardı. Yarım saat kadar öylece kaldı. Pek çok şey düşündü ama uyku bastırınca tüm düşüncelerinden kurtulmayı başardı. Karısına doğru döndü, tam gözlerini kapayacaktı ki camın önünde bir yüz görür gibi oldu. Hayretle ve korkuyla gözlerini açıp baktı. Silik yüz belirginleşti. Gördüğü şey karşısında daha çok şaşırdı.

On üç yaşı duruyordu camın önünde. Mahalle arasında yapılan heyecanlı, kavgalı maçtan dönüyordu. Üstü başı toz içinde; saçları terden sırılsıklamdı. Gülerek gelmişti geçmişten ama çok geçmeden soldu gülüşü. Evde bir kargaşa

70 http://ozgurgenclik.org/suruc-sehidi-busra-metenin-oykusu/

vardı. Hatta annesinin uzun zamandır kavgalı olduğu komşuları bile oradaydı. Birileri ağlıyor birileri ona bakarak üzgün üzgün bir şeyler söylüyordu. Sonra birisi ona babasının öldüğünü söylüyordu. On üç yaşı, başını önüne eğip belki de son kez hiç utanmadan ağlıyordu. Bir şeyleri hep eksik yaşamayı bu yaşta öğrenmişti. Yavuz Bey yatağından kalkıp camın önüne gitti. Yüzüne dokundu on üç yaşının, onunla birlikte gözyaşı döktü. Biraz sonra kayboldu on üç yaşı.

Onun arkasından bakarken dışarıda, sarı sokak lambasının altında birini gördü. Tül perdeyi aralayıp baktığında on yedi yaşını gördü. Yüzünün kenarından sızan kanı pis bir mendile siliyordu. Kendine güveni, ukalalığı, hırçınlığı, büyüdüğünü zannederken taşıdığı çocukça umutları, masum hataları, sevgiyi ilk tanımlayışı hepsi orada duruyordu öylece. Bir an göz göze geldiler ama on yedi yaşı sinirli bir şekilde kafasını çevirip yürümeye başladı ve biraz sonra gözden kayboldu.

Hala şaşkınlığını atamamıştı. Gidip yatağına oturdu. Tam bu sırada camın yanındaki kapıdan yirmi yaşı girdi içeri. Sırtında sadece özel zamanlarda giydiği ceketi vardı. Amcasıyla yaşadığı bir kaç hararetli tartışma sonunda amcasının yanından ayrıldığı; küçük bir dükkân tutup terziliğe başladığı gündü. Bu yüzden biraz heyecanlı ve endişeli görünüyordu. Yavuz Bey'in gözleri doldu yirmi yaşını görünce. ''Hayatımın en gururlu günüydü." diyordu içinden. Yirmi yaşı heyecanla kapıdan çıkıp gitti. Birkaç damla gözyaşıyla uğurladı onu.

Artık şaşkınlığını atmıştı ama merakla bekliyordu. Duvarın dibindeki koltuğa baktı. Yirmi yedi yaşı oturuyordu o koltukta. Yirmi yedi yaşma daha üzgün baktı. Artık pek çok bedel ödemiş bir adamdı. Üstelik daha dalgındı, daha az gülüyordu. İşleri de yolunda gitmiyordu. Amcasıyla arası iyice açıldığından eskisi gibi müşteri yollamıyordu ona. Birkaç dostuna borçlanmıştı. Kaç gün ekmek alacak para bile bulmamıştı. Yirmi yedi yaşı koltuktan kalkerken "Hayatının en zor yaşıydı. En çok babanı özlüyordun" dedi ve kayboldu yürürken. Gerçekten de en çok babasını özlüyordu. Babasının eksikliği o büyüdükçe daha da büyümüştü içinde. Küsmüş bir çocuk gibi başını önüne eğdi. Ne zaman babasını düşünse aklına hep o şiir geliyordu. "Sizin hiç babanız öldü mü?" Şiirin tüm mısraları tek tek geçti aklından.

Yatağın hemen yanında duran otuz altı yaşını gördü. Daha mutluydu. Evlenmiş ve üç çocuğu olmuştu. Hayatını onlara adamıştı, artık gerçek mutluluğu böyle tanımlıyordu. Otuz altı yaşın tek getirisi mutluluk olmamıştı. Yüzündeki çizgiler belirginleşmiş, saçları dökülmeye başlamıştı. O bunları hiç dert etmiyordu. İşleri yolundaydı. Çocuklarını sevgiyle öpüp aceleyle çıktı evden otuz altı yaşı.

Kırk yaşını duydu. Hepsinden sakindi. Çocukları, karısı akşamüstü dışarı çıkmıştı. O ise evde kırk yaşında dinlenecek en güzel şarkıyı dinliyordu. "Deniz üstü köpürür." Gençliğinden beri severek dinlediği şarkılar ona bazen babasının hiç unutmadığı sesini bazen ilk aşkını öpüşünü bazen de çok özlenen bir dostla sohbet etmeyi anımsatıyordu. Artık gün içinde kendine daha çok vakit ayırabiliyordu. Terziliğin eski önemi kalmamıştı. Ya bir fermuar

değiştirmeye ya da bir ceketin kolunu kısalttırmaya geliyordu insanlar. Hem paraya eskisi kadar ihtiyacı kalmamıştı. Gün içerisinde bir şeyler yazmaya da başlamıştı. Masadan yeni bir sayfa alırken kırk yaşı şarkının sözleriyle duvarda yankılandı ve kayboldu. Çok geçmeden kapıdan kırk sekiz yaşı girdi içeri. Üzerinde bir takım elbise vardı, saçları özenle taranmış, ayakkabıları yeni boyanmıştı. Büyük oğlunun evlendiği gündü. Kalabalıktan kaçıp sessizce oturmuştu odasında. Oğluna maddi olarak yardım edemediği için bütün gün duyduğu mahcubiyeti hissetti yeniden. Ne kadar üzüldüğünü bir karısı bir de kendi biliyordu. Karısı gelip de ona her şeyi unutturmak ister gibi sıkıca sarılınca bir çırpıda anlatmıştı bütün utancını. Daha sonra el ele odadan çıkıp aşağı inmişlerdi.

Gözlerini kapatıp bekledi. Elli yedi yaşına açtı gözlerini. Şimdi ki haline en çok benzeyen yaşıydı. Gülümseyerek baktı ona. Duvarın dibindeki koltukta kitap okuyordu. Dükkânı kızı evlenirken satmış, küçük oğlu da okulunu bitirince çalışmayı bırakmıştı. Günlerini kitap okuyarak ve karısıyla yürüyüş yaparak geçiriyordu. Emekliliğinin en güzel yanı ise eski dostlarıyla doyasıya sohbet etme imkanı bulmasıydı. İçilen kahvelerin, dert yanılan bel ağrılarının, önerilen doktorların yanı sıra hala yaşadıklarını hatırlamak için güncel konulardan da konuşmayı; kimi zaman tartışmayı ihmal etmiyorlardı. O zamandan beri hayatında pek değişiklik olmadığı için gördüğü yaşını artık son sanıyordu. Ancak beklenmedik bir yaş daha geldi gözünün önüne. Sabah olmuş Yavuz Bey ve karısı henüz uyanmamıştı. Biraz sonra karısı uyandı ve odadan çıktı. Çok geçmeden kahvaltının hazır olduğunu söylemek için Yavuz Bey'i uyandırmaya gelmişti. Odanın camlarını açarken Yavuz Bey'e seslendi ancak cevap gelmeyince telaşla yanına gidip yüzüne dokundu, defalarca seslendi ama nafile... Yatağın kenarına oturup çaresizce ağlamaya başladı. Yavuz bey tüm gücünü toplayıp ayağa kalktı ve yatağın kenarında diz çöktü. Karısının saçlarım okşadı, ona sarılmayı hiç bu kadar istememişti. Gözlerine baktı karısının, onu bu kadar çaresiz gördüğünü hatırlamıyordu. Karısı onu görmüyordu, biliyordu. Ama onun gözlerine bir an daha bakmak son anısı olacaktı. Yavaşça kalktı yerinden, karısının yüzüne bir kez daha bakamadı ve gözyaşlarını silerken kapıdan çıkıp gitti.

Defin Yeri: Elazığ/Karakoçan

Elazığ – 20.05.1992 (Resmi belgedeki doğum tarihi) 2 Mart 1992'de İstanbul'da doğdu. Elağız-Karakoçanlı, Kürt Sünni kökenli. 2007 yılında Maltepe-Gülsuyu mahallesinde LÖB saflarında örgütlendi. 2010 yılına kadar Maltepe'de liseli gençlik ve semt faaliyetinde bulundu. 2010 yılında Maltepe'de yapılan bir operasyonla, taş atan çocuklar yasası kapsamında tutuklandı. Yaklaşık 1.5 yıl Tekirdağ Hapishanesi'nde kaldı. 2012 yılında tahliye olduktan sonra Muğla'da kısa bir süre üniversite gençlik çalışması ve Ege bölgesinde gençlik çalışmaları faaliyetinde bulundu. 2013 yılında tekrar İstanbul'a geldi. Bu süreçte Gezi Ayaklanması'nın barikatlarında, Taksim'de ve İstanbul'un emekçi semtlerinde gerçekleşen halk forumları ve meclislerde yerini tereddütsüzce aldı. Gezi Ayaklanması sonrası AKP hükümetinin emekçi semtlerdeki uyuşturucu çeteleri eliyle gerçekleştirdiği gözdağı girişimlerine karşı mücadelesini sürdüren yoldaşımız, 2013 yılının yazında çeteler tarafından vurularak ağır yaralandı; ardından 2013 yılının sonbaharında tekrar tutuklanıp Kandıra F tipi Hapishanesi'ne gönderildi. Yaklaşık 7 aylık bir tutukluluk döneminin ardından tekrar tahliye oldu. Tahliyesinden sonra İstanbul'da gençlik çalışmalarında tekrardan yerini alan yoldaşımız, gençlik çalışmasının temel öznelerinden biri olarak mücadelesini sürdürdü. 2014 yılı sonbaharında partisinin ve gençliğin ihtiyaçları doğrultusunda Adana'ya gitti. Adana'da ve Güney bölgesinde politik faaliyetlerini sürdürdü. Burada şehit yoldaşlarımızın uğurlamalarından 2015 genel seçimleri sırasında devlet eliyle gerçekleştirilen saldırılara kadar düşmanın saldırılarına tereddütsüzce ve fedaice yanıt oldu.

*

Aralık 2014 Adana'da yapılan Kobani'ye destek eyleminde gözaltına alınırken çekilen fotoğrafıyla hafızalara kazınmıştı.

Kamuoyu 23 yaşındaki Cebrail Günebakan ismini, Kobanê'de yaşamını yitiren MLKP savaşçısı Sibel Bulut (Sarya Özgür) için ESP öncülüğünde 15 Aralık 2014 günü Adana'da kurulmak istenen taziye çadırına dönük polis ve zabıta ekiplerinin müdahalesinde duydu. İnönü Parkı'nda kurulmak istenen taziye çadırına engel olmak isteyen polislerle yaşanan tartışma sonrası, gruba sert müdahalede bulunan polisler, aralarında Cebrail Günebakan'ın da aralarında bulunduğu bazı kişileri şiddet uygulayarak gözaltına aldı.

Gözaltına alma işlemi sırasında Günebakan ise kendisini yaka paça gözaltına alan sivil polislerin arasında, bir sivil polisin iki eliyle ağzını yırtmaya çalıştığı fotoğrafı ile kamuoyunun gündemine oturmuştu. Arkadaşları ile birlikte maruz kaldığı bu şiddet sonrası çıkarıldıkları savcılıkça ifadeleri alınması sonrası serbest bırakılan Günebakan, ağzını yırtmaya çalışarak kendisine şiddet uygulayan polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. 'Halkların özlemini, taleplerini dile getirmekten hiçbir zaman çekinmeyeceğiz' demişti. Olayla ilgili o dönem basına verdiği demeçte ise, yaşananın tekil bir olay olmadığını, o anda "işkenceye son" sloganı attığını anlatan Günebakan, şunları söylemişti:

"AKP hükümetinin iç güvenlik paketleri adı altında halkı sokağa çıkarmama anlayışının ürünüdür. Adana polisi bu politikaların burada yürütücüsü olmuştur. Konuşturmak, sokağa dahi çıkarmak istemiyorlar. İnatla sokağa çıkacağımızı haykırıyoruz. Ağzımızı da yırtsalar, türlü işkencelere de tabi tutsalar biz sokakta halkların özlemini, halkların taleplerini dile getirmekten hiçbir zaman çekinmeyeceğiz.

Fotoğrafta arkası dönük olan amirlerden biriydi. Suç duyurusunda bulunduk. O kişiyi teşhiste edeceğiz. Direk iki eliyle ellerini ağzıma sokarak yırtmaya yönelik bir hareket yaptı. Ağzımda şuanda bir yırtık var. İki gün boyunca kaba dayak, ters kelepçe gibi işkencelere maruz kaldık. Bazı arkadaşlarımız başka işkencelere de maruz kaldı. Kaba dayağın yanında cinsel

tacize varan özellikle erkek arkadaşlarımıza yönelik uygulamalara maruz kaldık. Neredeyse çevik ekiplerin tamamından yumruk yedik. Vücutlarımız ezikler içerisinde. Polise sınırsız yetkiler verilerek sosyalistleri, devrimcileri, yurtseverleri tehdit ediliyor. Kendilerinde özgüven buluyorlar. İşkence yapma özgürlüğü buluyorlar."

***

Cebrail Günebakan 'Roboskî'nin Çocukları'nı yazmıştı

Suruç'taki katliamda hayatını kaybeden SGDF MYK Üyesi Cebrail Günebakan, Roboskî'ye müze yapılması çalışmalarında da yer alırken, "Roboskî'nin Çocukları"nı yazmıştı.

Günebakan'ın yazısı şöyle:

"Roboskî'nin çamurlu sokaklarında dolaşıyoruz. Yaşamını yitiren gençlerin ailelerini ziyaretlerimiz sırasında, neredeyse her metrekaresini adımladık Roboskî'nin. Sokakları çocuk dolu bir köy. 'Bu kadar çok çocuğun olması iyi' diyoruz, katliamın psikolojik etkisinin hafifleyeceği düşüncesindeyiz. Sonra başka bir soru düşüyor aklımıza 'Peki katliamın bu çocuklar üzerindeki etkisi ne olacak?'

Katliamın psikolojik etkileri çocuklarda çok net hissediliyor, katliam sonrası birçok çocuk okula gitmek istememiş. Ailelerin ısrarına 'Neden gideyim okula? Gitsem ne değişecek ağabeylerimiz de gidiyordu, bir gecede bombalarla öldürüldüler' cevabını veriyorlarmış. Çocukça bir küskünlük falan değil bu çocukların tavırları. Aksine oldukça bilinçli politik bir tavır. Birçoğu okulun devlete ait olduğunu ve devlete olan öfkelerinden dolayı okula gitmediklerini belirtiyor. Ailelerin ısrarı ve psikolojik yardım sonucu çocuklar okula devam etmişler.

Çocukların tek sorunları, ulusal sömürünün getirdikleri değil. Çalışma olanaklarının çok kısıtlı olduğu bu köyde, ailelerin ekonomik durumları kötü durumda. Bunun doğrudan etkileri çocuklarda da görülmekte. Çocukların elbise, ayakkabı gibi gereksinimleri dahi sağlıklı şekilde sağlanmış değil. Kış mevsiminin sert geçtiği yörede, neredeyse her çocuk soğuk algınlığı gibi hastalıklarla boğuşuyor. Yine ekonomik sebeplerden ötürü çocuk ve gençler eğitimlerini çok zor koşullarda devam ettiriyorlar. Babalarını yitiren ve sömürgeci faşizme öfkesi dinmeyen –hiç dinmeyecek olan- birkaç çocuk ise hala gitmiyor okula. Okula giden çocukların istedikleri meslekler de katliamın etkilerini gösteriyor bizlere. Meslek seçimleri, katliamı örtbas etmeye çalışanları hedef gösteriyor, onlara doğruyu göstermek için bu seçimleri yapıyorlar.

Gazeteci, avukat, doktor, siyasetçi olmak istiyorlar. Katliamda üç maymunu oynayan medya-yargı-siyaset üçgenine tepki bu seçimler. Ve bir de olur ya yaralı bir çocuğu kurtarabilme sevincini yaşama arzusu..

Katliam sonrası çocuklarda psikolojik tahribatı iyileştirmek için köye bir

çocuk atölyesi kurulmuş, derme çatma bir odada çalışıyorlar. Devlet okullarında verilen resmi ideolojinin asimilasyona dayalı eğitim sistemine karşı, anadillerinde okuma ve yazma öğreniyorlar bu atölyede. Çocukların en sevdiği yer burası. Duvarlarında kendi çizdikleri resimler, çektikleri fotoğraflar var. Katliamda kaybettikleri yakınlarının isimleri de duvardaki yerini almış. Kiminin babası, kiminin abisi... Gönüllü eğitmenler çocuklara fotoğrafçılık, resim gibi dersler veriyorlar. Profesyonel pedagojik tedaviler olmasa dahi, bu eğitimlerin çocuklara iyi geldiğini söyleyebiliriz. Her çocuğun elinde bir fotoğraf makinesi var ve ilgilerini çeken kareleri anında kaydediyorlar. Her ne kadar yoğun emek verilse de, bu yöntemler unutturabilir mi çocuklara katır sırtında battaniyelere sarılmış taşınan parçalanmış bedenleri? Kimisi ağabey, kimisi baba, hepsi can hepsi insan, unutulabilir mi?

Yaşları 4 ile 12 arasında değişiyor çocukların, her biri olup bitenin farkında. Farkında oldukları şey yalnızca köyden 34 insanın eksilmesi değil, bunun bir katliam olduğu, siyasi sorumlularının kimler olduğu, halen adaletin sağlanmadığı..

Batıda ergenlik yıllarını çoktan geçmiş bir gençten öğrenebileceklerinizden daha çok şey öğrenebilirsiniz Kürdistanlı 4 yaşındaki bir çocuktan. 4 yaşındaki Havin'den duyabilirsiniz 'Katil Erdoğan' sloganını ya da aynı yaştaki Ozan'dan 'Yalancı Erdoğan, ağabeylerimizi öldürdü o!' cümlelerini. Savaş, çocukların erken büyümesini sağlıyor diyebiliriz.

Kürdistan'da yıllardır süren zulüm ise çocukluklarını neredeyse hiç yaşanmamasını sağlıyor. Sömürgeci faşist diktatörlük, kara propaganda yapma amacıyla, çatışmalarda kolluk kuvvetlerini taşlayan çocukları birçok kez gündeme getirdi. Ulusal hareket de dahil, hiçbir devrimci-sosyalist siyasi fraksiyon çocukların zarar görme ihtimalini burjuvaziden az düşünüyor değil! Bu çocukları sokağa taşıran şey, emir komuta zinciri değil, yıllardır uygulanan imha ve inkar politikalarının doğurduğu öfke. Taş atmak onlar için bir oyun değil, bir direnme biçimi. Fotoğraf çekilmek için kamera karşısına geçen her çocuk zafer işareti yapıyor, on çocuk yan yana gelse slogan atmaya başlıyorlar, ya önderliklerini selamlıyorlar ya da sömürgeci faşizme nefretlerini haykırıyorlar.

Çocukların dağlara taşması, sokaklarda çatışması hiç kimsenin istemeyeceği bir durum. Nazımca bir tutkuyla isteriz biz de çocukların şeker yiyebilmesini, sokaklarda oyunlar oynayıp çocukça duygularını doya doya yaşamasını. İstemeyiz tek bir insanın dahi ömründe bugünlerin eksik kalmasını. Ama ne yazık ki Kürdistan'daki çocukların, savaş koşullarında buna imkanları yok. Oyuncak bebekleri yok, onlar yakılan köylerden yükselen bebek ağlamalarını bilirler, oyuncak kamyonlar yerine her gün köylerinden geçen askeri araçları bilirler, havai fişeklerin gökyüzünde görkemli patlayışları yok orada, bombalanmış dağlardan yükselen ateş bulutlarını bilirler.

Onlar Kürdistan'ın taş generalleri; öfkeleri halklarının tarihsel ezilmişliğinin sonucu. Dilleri yasaklanmış, soyları yok sayılmış bir halkın kadim coğrafyasında, her gün isyanın fitilini ateşleyen taş generaller. Ne bir oyun bu onlar

için, ne zorla yaptırılan bir iş. Onların öfkesi; arkadaşları Ceylan'ın parçalanmış bedeninin, Uğur'un bedeninden çıkan kurşunların doğurduğu öfkedir. Durmaz bu öfke seli, hesabı sorulmadıkça kendi kanında uyuyan kardeşlerin; daha da yükselir katiller sürüsünü boğana dek.

Bu zulüm, bu katliamcı sömürü politikaları devam ettiği sürece bu çocuklar taş atmaya devam edecekler. Selahattin Demirtaş, katliamın yıl dönümündeki konuşmasında "Katliamın hesabını bu halk soracak, artık Kürtler'in bir Kürdistan'ı olmalı!" diyordu. Çocukların şeker yiyip doyasıya eğlendiği, hüzün ve öfke duygularını katliam olduğu için değil oyuncaklarını kaybettikleri için yaşadıkları, silahların yalnızca oyuncak olduğu bir yaşam için, bu çocukların bir Kürdistan'ı olmalı. Sömürgeci faşizmin tetikçilerinin, çocukları ve hiçbir insanı katledemediği, dağlarındaki berfinlerin güneşe uzandığı, nehirlerin çağladığı özgür ülke topraklarında büyümeli bu çocuklar. Kendi kanında uyuyan taş generallerin anısına yineliyoruz; Dîsa Dîsa Serhildan Azadîya Kurdîstan! Xwîna Zarokan Erdê Namîne!" [71]

71 http://www.etha.com.tr/Haber/2015/07/21/guncel/cebrail-gunebakan-roboskinin-cocuklarini-yazmisti/

Defin Yeri: Gazi Mezarlığı/İstanbul

Doğum yeri ve tarihi: 01 Şubat1956 / Sinop-Efelek. ESP'nin çeşitli alanlarında çalışma yürüttü. ESP Esenler İlçe Başkanlığı, Tutsak aileleriyle ilgili kurumda çalıştı. 7 Haziran 2015 Seçimlerinde HDP Sinop Milletvekili adayıydı. Cemil Yıldız, 12 Eylül öncesi Dicle Üniversitesi Fen Fakültesinde okudu. Lise öğretmeni oldu. Siyasi çalışmaları nedeniyle öğretmenlik yapamadı. 12 Eylül döneminden kısa bir süre önce Diyarbakır'da hapishanede tutuldu. 12 Eylül döneminde de 4.5 ay Elazığ hapishanesinde kaldı. Elazığ hapishanesinde tutukluyken yaşanan isyan nedeniyle verilen 3,5 yıl hapsi Bartın ve Sinop hapishanelerinde yattı. Sonrasında ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşti. Geçinebilmek için lokantacılıktan gelinlik dikimine çeşitli işler yaptı. Ancak her daim de siyaset hayatlarının bir parçası olmaya devam etti.

Cemil Yıldız, mücadeleden hiçbir zaman geri durmadı. İstanbul'dan yola çıkarken, gazetecilerin "Siz ne yapacaksınız Kobanê'de?" sorusuna, "Devrimin işçilere de ihtiyacı varmış. İnşaatlarda çalışacağım" yanıtını vermişti. Olgun, kararlı, fedakâr bir devrimciydi. Mücadeleci ve dürüsttü. Yüreğinden insan sevgisi akardı. Başka insanlar için yaşamayı severdi. Kendisi için yaşamazdı. İnsanlar için yaşamayı severdi. Politikayla uğraşırken çocuklarına da iyi bir baba olmayı başardı.

ÇAĞDAŞ AYDIN

Defin Yeri: Cağperi/Ovacık/Dersim

3 Ekim 1988 Dersim doğumlu. Çağdaş genç bir serüvenci, doğa tutkunu, sosyal medya çalışanıydı. Toplumsal alanda halkların sorunlarına ortaktı; işçi katliamları, iş cinayetleri, doğa yıkımları kısaca ne kadar sorun varsa buna merhem olmak için çalışmalar içerisinde olurdu. Bir dönem Etkin Haber Ajansı'nın muhabirliğini de yapan Çağdaş son olarak ESP sosyal medya grubu içinde yer alıyor ve çeşitli politik sorunlar üzerine kısa videolar hazırlamak için sabahlara kadar çalışıyordu. Çağdaş yoldaş iki üniversite bitirmesine rağmen bu ülkede düzenli bir iş bulamamanın rahatsızlığı içindeydi.

Çağdaş genç bir serüvenciydi. Cumartesi annelerini hiç yalnız bırakmadı. Doğayı severdi. Haksızlığa tahammülü olmazdı.

Çağdaş Aydın, Suruç'a gitmeden önce Facebook adresinden yaptığı paylaşımda şunları yazmıştı:

"Bayram benim neyime çalınmış gülüşler, katledilmiş umutlar varken bu sözde bayramda ne yapılabilir. Kaybedilen evlatlarının akıbeti ve kaybedilenlerden hesap sormak için yıllarca her Cumartesi meydanlarda olan Cumartesi Anneleri'ni Çorum, Sivas, Maraş, Gazi, Roboski, Reyhanlı, Gezi, Soma, Ermenek gibi faşizm tarafından katledilenlerin ailelerini ziyaret edebilirsiniz. Devrimci tutsaklara kart, mektup ve kitap yollanabilir. Her gün, güne bombalarla, katliamla, acı, hüzünle uyanan Rojava halkının sesini yükseltip dayanışmayı büyütebilirsiniz. Bu kapsamda SGDF ile 19-24 Temmuz tarihleri arasında Kobanê'ye gidebilir, oradaki çocukların bir tebessüm gülmesini sağlayabilirsiniz."

Defin Yeri: Gazi Mezarlığı/İstanbul

25 Ekim 1979 yılında Dersim Nazimiye doğumludur. Küçük yaştan beri emekçilik yaptı. Ev temizliği işlerinden garsonluğa kadar bir çok işte çalıştı. Kısa bir süre hapishane yaşamı olan Duygu Tuna Kartal ESP faaliyetleri içerisinde örgütlendi. ESP Kartal İlçe Yöneticiliği, SKM il yürütme görevlerini üstlendi. Gülsuyu'nda çetecilerin ESP'lilere saldırısından sonra Kartal ilçe çalışmasından Maltepe İlçe çalışmasına dahil oldu. En son olarak da HDP Maltepe İlçe Eşbaşkanlığı görevini yaptı. Anti-faşist mücadelenin ve İstanbul Taksim mücadelesinin kazanılması anlarında en önde yerini aldı. Kadın özgürlük mücadelesi saflarında ve eylemlerini özel olarak tercih ederdi.

Defin Yeri: Mardin / Kızıltepe

14 Temmuz1990 tarihinde Mardin'de doğdu. 4 yaşına kadar Mardin merkeze bağlı Girmasek (Höyüklü) köyü, Torîkê (Torbacık) mezrasında yaşadı. Köy çevresindeki askeri hareketlilik yüzünden Kızıltepe'ye yerleşen ailesiyle beraber o da Kızıltepe'ye taşındı. İlkokulunu Cumhuriyet ilköğretim okulunda can arkadaşı Murat ile tamamladı. Ardından Kızıltepe Atatürk lisesine başladı. Lise hayatı boyunca sessiz sakin bir yaşam sürdürdü. Son dönemde tiyatroya ilgi duydu ve arkadaşlarıyla beraber Kızıltepe'de ilk tiyatrosu olan "Sevgülü Kabareler" de defalarca oynadı. Mersin Üniversitesi Tarih Bölümünde eğitimine başladı. Orada bir insanın olması gerektiğinden fazla ders çıkardı. Kendini çok geliştirdi. Büyük bir azimle kitap okumaya başladı. En sevdiği yazar ise Bukowski.. Onun davası insandı. Çok nazik sabırlı karşısındakini dikkatle dinleyen ve önemlisi asla sesini yükseltmeden konuşan bir beyefendiydi. Yüreğindeki insan sevgisini tarif etmeye dünyanın hiç bir lisanındaki kelimeler yeterli olmaz. Yüreğindeki nurani şefkat tarifsizdir. İnsanların ve doğanın uyum içinde yaşayabileceğini savunurdu. İzlemiş olduğu Özgürlük Yolu adlı filmden etkilenmişti. İnsan hakları, yaşama hakkı, kardeşlik hukuku adalet, eşitlik ve özgürlük onun sloganıydı.

Defin Yeri: Ağrı'nın Tutak ilçesine bağlı Sorguçlu köyü mezarlığı

1 Ağustos1988 yılında Ağrı'nın Tutak ilçesine bağlı Sorguçlu köyünde doğdu. İnşaat işlerinde çalışıyordu. Evli ve 3 çocuk babasıydı. HDP Darıca İlçe örgütüne üyeydi. Yurtsever bir aileye mensuptu.

EVRİM DENİZ EROL

Defin Yeri: Muş

Suruç'ta katledilen 19 yaşındaki Muşlu Evrim Deniz Erol, toplumsal olaylara duyarlıydı. Gerektiğinde eşcinsellerin yanındaydı, gerektiğinde Özgecan Aslan için eylem yapanların... Evrim Deniz Erol, anarşistti. Evrim Deniz'i, yoldaşı ve abisi Mehmet Mesut Erol'un kaleme aldığı yazıdan okuyoruz:

"Evrim Deniz Erol (Mücahit) Muş merkezde 4 Mart 1996'da dünyaya geldi. İlkokulu Yüzüncü Yıl Zafer İlköğretim'de tamamlandı. Ortaokulunu Eko İnşaat Okulunda okumaya başlayınca sorgulamaya başladı. Daha küçük yaşta iken dünyayı çözmeye başladı ancak yazları babası onu medreseye gönderiyordu. Medrese yıllarında sorgulanmayı daha da derinleştirdi.

Hayata bakış açısı çok farklılaştı. Bundan dolayı da artık medreseye gitmeyeceğine karar verdi ve böylelikle babasının ona karşı yaklaşımı değişmişti. Evrim'in ailesi abileri devrimci duruşlarından dolayı zindana atılmışlardı ve Evrim de bundan çok etkilenmiş, yıllarca onların gördüğü işkenceler ve baskılardan dolayı sisteme karşı kini ve nefreti oluşmuştur. Bu kin ve nefret ona mücadeleci bir ruh kazandırmıştı. Evrim okulda öğretmenleri ve arkadaşları tarafından çok sevilen ve sayılan bir kişiydi ve arkadaş çevresi çok genişti ancak o arkadaş çevresini seçerek oluşturan ve kölelik düzenine karşı mücadele eden kişilerden seçerdi.

Evrim, kitap okumayı, gezmeyi ve etkinlik yapmayı çok severdi. Kitaplar onun adeta aşkı gibiydi bir gün dahi kitap okumadan durmaz ve gelişimin hayatta her alanda yaratabileceğini ve gelişimin olmadığı bir dünyayı kabul etmeyeceğine inanan biriydi.

Evrim bir çok ilgi alanı vardı özellikle tiyatro ve müziğe ilgisi çok fazlay-

dı. Birden fazla profesyonel tiyatroda oynamıştı. Güzel Sanatlar Lisesi'nde Müzik bölümünü okumaya başladı ve sanatçı olma hayalleri vardı ve birden fazla beste yapıp şarkı söylüyordu sonrasında Urfa Harran Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Müzik Öğretmenliği bölümünü kazandı. Böylelikle anarşizm üzerine yoğunlaşmaya başladı ve kurtuluşun anarşizmle gerçekleşebileceğine ve kendini geliştiren bireyin düşünce aşamasının ileri seviyesi olan anarşizm mücadelesini yürütmesi gerektiğine inanan bir insandı.

Üniversite yıllarında Amed Newrozunda Anarşist yoldaşlarıyla Anarsist kortejine katılıp "Bimre Koletî Bijî Anarşî" pankartını taşımış ve mücadeleyi sürdürmüştür. Toplumsal olaylara duyarlı olan, kadının toplumdaki yerinin neler olduğunu kadınlar için mücadele edilmesi gerektiğine kadının sistemin köleliğinden kurtarılıp özgür bir yaşama tutunması için mücadele edileceğine inanıyordu. Toplumda ezilen sınıfların hor görülen ve ötekileştirilen bütün sınıflar ve canlılar için mücadele eden bir kişilikti. Lgbt haklarına saygılı ve Özgecan Aslan için mücadele veren bir kişiliktir. Kobanê'ye orda olan ezilen ve savaştan yara alan annesiz ve babasız kalan insanlara yardıma gitmek için yola koyuldu. Yıkılan ancak düşürülemeyen Kobanê'yi yeniden inşaa etmek için yola koyuldu ve barbarlar tarafından katledildi. Eğer katledilmeseydi çok hayalleri ve yapmak istedikleri vardı. Çok humanist sıcak kanlı ve sevecen anarşist bir çocuktu. Hemen hemen sorgulaması gereken her şeye karşı bir sorgulama gerçekleştirir ve karşısında duruş sergiler tartışma ve çözüm gerçekleştirirdi."

Defin Yeri: Bursa / Hamitler Mezarlığı. Mezar No: Blok F12 / 558

Ferdane Turan Kılıç 6 Mayıs 1960 yılında İnegöl'ün Mezit Köyünde doğdu. Çocukluğunun bir kısmını köyde geçirdikten sonra ailece Bursa'ya taşınmaları sonucu yaşamını burada sürdürdü. Gençlik yıllarında Çerkes derneklerinde faaliyet göstermeye başladı. Çerkes geleneklerine göre yaşamayı sürdürmeye gayret etti. 1988 yılında Bursa Çerkes Derneği bünyesinde birlikte faaliyet sürdürdüğü Metin Kılıç ile evlendi. Bu evlilikten iki çocukları dünyaya geldi: Nartan ve Sinem.

Ulusal, kültürel çalışmaların yanında demokratik siyaset alanında ve kadın mücadelesi içerisinde de yer aldı. Çerkes derneklerinde kadın komisyonu ve yönetim kurullarında yer aldı. Kadın mücadelesine aktif olarak Emekçi Kadınlar Derneği (EKD) ile başladı ve sonrasında Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM) kuruluş çalışmalarında yer aldı. Sosyalist Kadın Meclisleri Bursa sözcüsü oldu. Ezilenlerin Sosyalist Partisi kuruluş sürecine katıldı. Halkların Demokratik Kongresi ve ardından Halkların Demokratik Partisi kuruluş süreçlerinde yer aldı.

HDP Parti Meclisi'nde Çerkes halkından bir kadın olarak yer aldı. Şehit düştüğünde halen Sosyalist Kadın Meclisleri Genel Meclisi görevinde yer alıyordu. Geçtiğimiz yerel seçimlerde HDP'nin Bursa Nilüfer Belediyesi Eş-başkan adayı oldu. 7 Haziran seçimlerinde HDP PM üyesi olarak Bursa'daki seçim çalışmalarına aktif olarak katıldı.

FİKRİYE ECE DİNÇ

Defin Yeri: Karacaahmet Mezarlığı / İstanbul

22 Mayıs 1995 yılında Kadıköy'de doğdu. (Nüfusta kayıtlı doğum yeri Düzce) Kadıköylü olmaktan hep gurur duydu. 17 yaşında aktif mücadeleyle tanıştı. Gezi ayaklanması ve Kobane mücadelesi Ece'nin yaşamının dönüm noktaları oldu. HDP-HDK Kadıköy Gençlik Meclisleri çalışmasında yer aldı. SKM İstanbul İl koordinasyonu üyesiydi. HDP Kadıköy İlçe yöneticiliği görevlerinde yer aldı. Anti-faşist mücadelenin ve İstanbul Taksim mücadelesinin kazanılması anlarında en önde yerini aldı. Kadın özgürlük mücadelesinde yer aldı.

Kadıköy Anadolu Lisesi mezunu olan Ece yoldaş bu lisenin derneğinin sekreterliğinde çalıştı. Hem çalışarak hem de okul faaliyetlerinin içerisinde daha fazla yer almak için sekreterlik yapıyordu. Annesi Yasemin Dinç anlatıyor: "Ece'nin para kazanmak için çalıştığı zamanlar oldu, ama kendini ispatlamak için ısrarcı davranırdı. Hatta dedesi bir gün, "bir evin tek kızısın, çalışmaya utanmıyor musun? Ne ihtiyacın varsa ben alırım, paraya mı ihtiyacın var?" demiş, Ece' de çok üzülmüş bana söyledi. Ben de, "deden yaşlı, bunlara alışık değil" demiştim. Onu hep bize bir şey olursa ayaklarının üstünde duracak şekilde yetiştirmeye çalıştık. Ama gel gör ki hayat ne garip, biz kaldık evladımız 20 yaşında uçup gitti."

Arkadaşları tarafından 'Küçük Martı' olarak sevilen ve çok saygın bir yere sahip olan Ece, Kadıköy'de Kadıköy Anadolu Lisesi'nin, esnafların, kedilerin, köpeklerin, kuşların ve özellikle martıların yoldaşı olmuştu. Ailesinin ve arkadaşlarının gurur ve yaşam kaynağıydı. Yaşamın her alanında dayanışmayı ve paylaşmayı bilen, nerede olursa olsun güçlüklere, acılara ve zorluklara kar-

şı herkesle sevgi ve merhamet yumağı olmayı başarabilen erdemli bir yürekti.

Roboski'den Gezi'ye ve Soma'ya kadar nerede bir katliam, gözyaşı varsa Ece direnişe geçiyordu ve facebook'ta fotoğraf paylaşmaktan daha fazlasını yapıyordu. İnsanlar sömürülmesin, katledilmesin, yaşasın diye mücadele ediyordu. Katliamların, cinayetlerin, yolsuzlukların hesabının verilmediği ve tüm bunları yapıp üstüne her defasında temize çıkmayı başarabilen yöneticilerin olduğu bir ülkede katledildi.

Yasemin Dinç ve Hamza Dinç çiftinin tek çocuğu olan İstanbullu Ece'nin Kadıköy Anadolu Lisesi'nden mezun olduğunda tek hedefi vardı: İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi. Puanı yetmeyince geçen yıl tercih yapmadı. Yeniden üniversiteye hazırlanırken hayatına aktif siyaset girdi. Kuruluşunda da yer aldığı HDP Kadıköy İlçe Örgütü'nde genç yaşına rağmen yöneticiliğe kadar yükseldi. Artık ilk tercihi İstanbul Üniversitesi Siyaset Bilimi'ydi. Arkadaşlarından biri, "Bu sene kendinden o kadar emindi ki, sadece 5 tercih yaptı; büyük ihtimalle de girecekti" dedi.

Ece'nin cenazesine katılan HDP İstanbul Milletvekili Garo Paylan ise, "Fikriye ve diğer yol arkadaşlarının hayalleri vardı, rüyaları vardı. Hayalleri bir arada yaşama hayalleriydi ve o hayallerini Kobani'ye taşıma hayalleri vardı. Kobani'ye hem çocuklar için hem de hepimiz için eşitlik çerçevesince bir gelecek hayali için gidiyorlardı ve Kobani'nin yeniden inşası için gidiyorlardı. Bu aslında Türkiye'nin batısının Kobani'ye el vermesiydi ve bu yüzden katledildi. Bir arada yaşamamızı istemeyenler var. Hem içeride hem dışarıda bunu istemeyenler var. Bu gençlerin hayallerine kastettiler. Onların Kobani'ye el vermesini katlettiler. Bunu lanetliyoruz. Çok üzgünüz. Anılar önünde saygıyla eğiliyoruz. Onları unutturmayacağız. Umarım ki başka kayıplarımız olmasın. Bu İŞİD karanlığı biran önce tarihin kirli sahnesinde kirli bir sayfa olarak kalsın" dedi.

HATİCE EZGİ SADET

Defin Yeri: Ihlamurkuyu Çırçır Mezarlığı / İstanbul

10 Mart 1995'te İstanbul'da doğdu. Sivaslı Türk Alevi kökenli. Saflarımızda örgütlenmeden önce Gezi Ayaklanması başta olmak üzere gençliğin ve halkların özgürlük mücadelesiyle kendi cephesinden buluşan yoldaşımız, 2015 yılında 8 Mart çalışmalarıyla birlikte genç kadın çalışmamızda yerini aldı. Kadın özgürleşmesi konusundaki duyarlılığı ve gelişmekte olan cins bilinci, onun gençlik mücadelesinde bir kadın devrimci olarak aktif bir şekilde ve çok hızlı gelişen bir çizgide yerini almasını sağlayan en temel motivasyonlardan biri oldu. HDP'nin genel seçim çalışmalarında ve gençliğin akademik demokratik mücadelesinin aktif bir öznesi oldu.

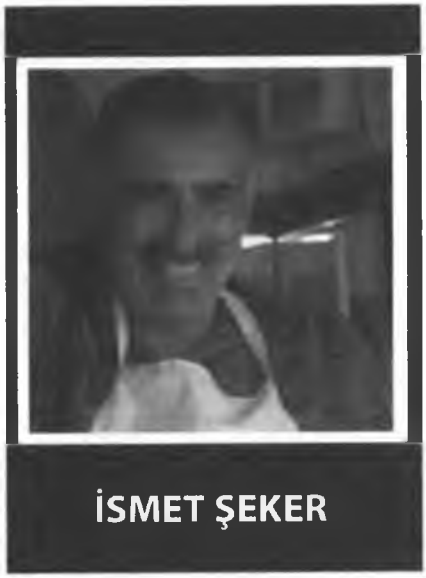

Defin Yeri: Gazi Mezarlığı / İstanbul

İsmet Şeker 19 Eylül 1960 yılında doğdu. İnşaat ustası. İsmet Şeker, Kobanê'nin özgürleştiği gün YPG savaşçısı oğlu Mustafa'yı kaybetti. Oğlunun ardından iki ay sonra eşi Zahide Şeker de hayata veda etti.

Birkaç ay içinde iki ölümün sarstığı baba İsmet Şeker, yine de bir başkasının acısına derman olmayı, yarasını sarmayı ihmal etmedi ve Kobanê yoluna düştü.

İsmet Şeker'in amacı oğlunun savaşarak düştüğü toprakları görmek, Kobanê'nin bir avuç toprağını Gazi'ye, oğlunun mezarına serpmekti. Başka bir neden de Kobanê'ye hastane yapmak istiyordu.

Defin Yeri: Urfa / Suruç

06.12.1992 Urfa doğumlu.Aslen Suruçlu. Ailesi şimdi Akçakale'de yaşıyor. Osman Çiçek ile çocukluk arkadaşı. Kasım, Adıyaman Üniversitesi'nde Sanat Tarihi bölümünü kazanıp bir yıl okuduktan sonra tekrar sınava giriyor. Harran Üniversitesi'nde 2 yıllık bir bölüm kazanıyor. İstediği bölüm sosyolojiydi. Bu yıl tekrar sınava girip Sosyolojiye girmeyi düşünüyordu. Annesini küçük yaşta kaybetmiş. Ablası büyütmüş. Çevresinde yardımseverliğiyle, alçakgönüllülüğüyle bilinen, sevilen bir arkadaşımız.

Kobanê'de yaşananları sürekli ablasına anlatırdı. Direniş sırasında Suruç köylerindeki nöbet eylemlerine katılmıştı. Bu konuda oldukça duyarlıydı.

KORAY ÇAPOĞLU

Defin Yeri: Trabzon

Üsküdar - 13 Ağustos 1982 / Nüfus kaydı: Trabzon - Of

Koray Çapoğlu, Devrimci Trabzonsporlu olarak kendini tanımlıyordu. Çapoğlu, Suruç'a elinde Trabzonspor bayrağı, kolunda Trabzonspor bilekliği ile gitti. Hrant Dink'in anmasında, Gezi'de, 1 Mayıs'ta yerini aldı, ardından da Kobanê'nin sesine ses katmak için yola çıktı.

Konsere, Gezi'ye, ormana, dağlara, 1 Mayıs'a, Hrant Dink anmasına Trabzonspor bayrağıyla gelen adam; Suruç'ta Trabzonspor bayrağını dalgalandırırken katledildi. Çapoğlu, İstanbul'da reklam sektörüne iş yapan bir matbaada çalışıyordu.

Defin Yeri: Muş / Bulanık mezarlığı

Muş Bulanık - 15 Haziran 1996

Medali Barutçu, ikinci sınıfa kadar köyde okudu. Ailesinin Muş merkeze taşınması üzerine ilkokulu burada bitirdi. İstanbul Şile Anadolu Öğretmen Lisesini kazandı. Lise'de arkadaşlarıyla örgütlü bir ortam kurup Kürtçe üzerine çalışmalar, okumalar yaptıkları için okulda "PKK'li çocuk, terörist" diye lanse edildiklerinden bu okulu bırakmak zorunda kaldı. Eğitimine Muş Anadolu Öğretmen Lisesinde devam etti. Marmara Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler bölümünü kazandı. Burada faşistlerin saldırılarına maruz kaldı. Ve sosyal medya üzerinden fotolarını paylaşıp ölümle tehdit edildi. Saldırıya uğradıkları bir olaydan dolayı okul kendisine bir yıl uzaklaştırma verdi. Sürekli olarak kitap okuyan, ulusal mücadele üzerine çok şey yazan bir kişiydi.

MERT CÖMERT

Defin Yeri: Samsun

Mert 14 Ağustos 1996'da dünyaya geldi. Samsun'un Bafra ilçesinde yaşamını devam ettiriyordu. Bafra Demir Çelik Meslek Lisesinde okudu. Çevresi tarafından çok sevilen Mert'in en büyük isteklerinden biri Karadeniz'de mücadelenin yükseltilmesiydi.

Karadeniz'in devrimci mücadelesini Hopa'da gördüğünü söyleyen Mert kendini Hopalı olarak görüyordu. "Karadeniz'de sosyalizmin hakim olduğu günleri görmek isterdim" diyen Mert, Samsun'dan bir Mahir Çayan, Fatsa'dan bir Fikri Sönmez, Giresun'dan bir Harun Karadeniz, Gümüşhane'den bir Kemal Pir, Trabzon'dan bir Sinan Kukul, Artvin'den bir Kazım Koyuncu daha neden çıkmasın? Ben inanıyorum Karadeniz'de sosyalizm, barış, halkların kardeşliği kazanacak" diyerek umudunu HDP çalışmalarına aktif katılarak büyüttü.

En büyük örgütlü mücadelesinin İNSANLIK olduğunu belirten Mert, eğitimini tamamladıktan sonra Samsun'dan HDP milletvekili olacağını ümit ediyordu. Enternasyonalist bir genç olarak, SGDF'nin Kobane çağrısına hemen ses verdi. Amacı Karadeniz'i, halkların kardeşliğini en iyi şekilde temsil etmekti. Umudu büyütmek için gittiği yolda katledildi. 26 gün yaşama tutunmaya çalıştı ancak şehit oldu.

Defin Yeri: Mardin / Kızıltepe

09 Haziran1991 tarihinde Mardin Kızıltepe'de doğdu. Aslen Derik Qizilê (Boyaklı) köyündendir. İlkokulu, Cumhuriyet İlköğretim Okulunda sınıf ve kader arkadaşı Emrullah'la beraber okudu. İlkokul hayatı sakindi. Daha sonra kazandığı Kızıltepe Anadolu Lisesine başladı ve son sınıfta geçiş yaparak Kızıltepe Atatürk Lisesine geçti. Emrullah'la beraber mezun oldular. Ardından İstanbul Arel Üniversitesi Psikoloji bölümüne yazıldı.

Üniversite hayatında kendisine çok şey kattı. Onun için kitap okumak bir tutkuydu. Bukowski ayrı bir yer tutar hayatında. Hatta çevresindeki insanlara zorla kitap okuttururdu. İnsan hayatının değerini, yardımlaşma hissini merhamet, sevgi ve yapıcı olmayı bir görev bildi. Eğitim sisteminin sıradanlığını ve pasif oluşunu hep eleştirdi. Ayrıca SODAP üyesiydi. İnsanı insan olmasından ötürü sevme aşkıyla olsa gerek ceza infaz sistemine sitem edercesine ağırlaştırılmış müebbet mahkûmları için didiniyordu dernekte.

NARTAN KILIÇ

Defin Yeri: Bursa / Hamitler Mezarlığı. Mezar No: Blok F12/ 575

1 Nisan 1991 yılında Bursa'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Bursa'da tamamladıktan sonra üniversite eğitimi için Nalçik'e gitti. Kabardey-Balkar Devlet Üniversitesi'nde İnşaat Mühendisliği Fakültesi'nde okudu.

Ulusal kimlik bilinci oldukça gelişkindi. Bu bilinç onun anavatanı Kafkasya'da eğitimini tamamladıktan sonra yaşamının kalan kısmını burada sürdürme kararı almasını sağladı. Çok okuyan ve araştıran biriydi. Özellikle sosyalizm deneylerini inceliyordu. Fotoğraf makinesi koleksiyonu vardı. Fotoğraf çekmek, ata binmek özel merakları arasındaydı. Senaryo yazma denemeleri bulunuyordu.

Anne ve babasının Çerkes derneklerinde yürüttüğü mücadele çocukluğundan itibaren dernek faaliyeti içinde bulunmasını sağladı. Bursa Çerkes Derneği'nin folklor ekibinde yer aldı, sosyal etkinliklerine destek verdi.

Lise yıllarında, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun yaz döneminde gerçekleştirdiği kamplara katıldı. Kobanê yönetiminin kentin yeniden inşası çağrısının ardından orada bulunmak gerektiği üzerine kendisi ve ailesiyle tartışmalar yürüttü. Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun "Beraber savunduk, beraber inşa edeceğiz" çağrısı üzerine hiç tereddütsüz Kobanê yolculuğuna çıktı.

Defin Yeri: Küçükyalı Mezarlığı / İstanbul

2 Şubat 1960 İstanbul doğumlu. 55 yaşında 4 çocuklu. CHP'li. Dini, dili ırkı, cinsiyeti ne olursa olsun temel felsefesi olan hümanizm ile insanları kucaklayan bir kadın. Sosyal medya üzerinden kampanyayı görüyor araştırıyor ve katılıyor.

NAZLI AKYÜREK

Defin Yeri: Amed

7 Haziran 1994 Amed / Lice doğumlu Sakarya'da doğup büyümüş. Karasu Atatürk Anadolu Lisesini bitirir. Daha sonra KOÜ Hukuk Fakültesine yerleşir. Nazlı, Öteki Hukukçular'ın kurucularından. Yüzünü kadın devrimine dönenlerdendi. Kadına yönelik şiddet konulu panellerde etkinlerde sorumluluk aldı. Rojava devrimini can siperane savunan bedeller ödeyen 'Komünistlerden' etkilendi ve bir süredir bu yapı hakkında araştırmalar yapmaya başladı. SGDF'nin çağrısına yanıt verip bir kenti savunmaya inşa etmeye ve kendi devrimlerine dokunmak için yola çıktı. Nazlı'nın yüksek bir enerjisi vardı. Her an güler ve güldürüldü.

Karasu'da büyüdüğünden dolayı Kürtçe bilmiyordu ancak hızlı bir şekilde Kürtçe kelimeleri öğreniyordu. Konusu açılınca "yaşanan çok şey var farklı gösterilen benim dedem bazen anlatır geçmişte Lice'de yaşananları anca ondan öğrenebiliyorum bazı şeyleri" derdi. Bu konuyla ilgili okumalar yapmak istiyordu çarpıtılan gerçekler ile ilgili daha geniş bilgilere sahip olmak istiyordu. Kürtçe konuşulunca anlamlarını sorardı hemen. 1 Mayıs'ta Taksim'de olmayı istemişti. Taksimde yaşanacak direnişte bulunmak istemişti. Ancak ulaşım sorunu nedeni ile 1 Mayısı İzmit'te kutlamıştı.

Defin Yeri: Mudanya / Bursa

Doğum 17 Aralık 1993 - Bursa

Nuray 3 kardeş, biri ilkokula gitmekte. Diğer kardeşi hasta ve yatalak durumda. Mudanya Sami Evkuran Anadolu Lisesini bitirir ve Üniversiteye Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesine yerleşir. Nuray, Öteki Hukukçulara üyeydi. Yüzünü kadın devrimine dönenlerdendi. Kadına yönelik şiddet konulu panellerde etkinlerde sorumluluk aldı. Yapılan eylemlere sürekli katılmaktaydı. Rojava devrimini can siperane savunan bedeller ödeyen 'komünistlerden' etkilendi ve bir süredir bu yapı hakkında araştırmalar yapmaya başladı. SGDF'nin çağrısına yanıt verip bir kenti savunmaya inşa etmeye ve kendi devrimlerine dokunmak için yola çıktı.

OKAN PİRİNÇ

Defin Yeri: Antakya

08 Ocak 1997 yılında Hatay / Samandağ'ın Hancağız Köyü'nde doğdu. Arap Alevi ulusundan olan Pirinç, lise yıllarında devrimci mücadele ile tanıştı. Armutlu barikatlarının en ön saflarındaydı. Okan Pirinç Yoldaşı Emre Aslan Kobane'de şehit düştüğünde "mücadeleye bağlılık sözünü" yineleyerek, değişik şehirlerde ki devrimci mücadeleyi büyütmek gerekliliğini belirtiyordu. Kobaneli çocuklar için topladığı oyuncaklarla Suruç'a gitmişti.

Okan, cana yakın ve güler yüzlü biriydi. İnsanlarla kurduğu ilişkide samimi ve sevgi doluydu. Hayat dolu olan Okan insanları yardım etmeyi seven birisiydi. Okan'da insanlara karşı ve özellikle yoldaşlarına karşı sınırsız bir sevgi vardı ve bunu her davranışıyla karşıdakine hissettirirdi.

Okan Devrimci mücadelede ve hayatta iş ayrımı yapmaz üzerine düşen her işi yapardı. Okan mücadele hayatını bireylere değil kolektif mücadeleye bağlamıştı. Çok sevdiği yoldaşları şehit düştüğünde bu onu gerileten değil ileri taşıyan bir şey olmuştu. Okan örgütlü yaşamanın gerekliliğinin farkında olan biriydi. Okan için devrimci mücadele ve yoldaşları her şeyin önündeydi hiçbir şeyi bunların önüne koymaz ve hayatını buna göre yaşardı. Çok duygusal bir insandı ancak duygularını yönetmeyi bilen duygusal davranmaması gerektiğinde ona göre hareket eden biriydi. Devrimci mücadelede ve hayatta kararlı bir insandı. Değişimin sınırlarına inanmaz ve eksik olan yönlerini geliştirmeye çalışırdı. Sürekli yeni şeyler öğrenmeye çalışan ve çevresindekileri de öğrenmeye yönelten biriydi. Okan her saniyesini değerlendirmek için planlı yaşamayı tercih eden biriydi.

Defin Yeri: Urfa / Suruç

06 Haziran1993 Urfa doğumlu. Aslen Suruçlu. Ailesi şimdi Akçakale'de yaşıyor. Tamir işçisi. Kasım Deprem'le çocukluk arkadaşı. Ailelerinin ifadesine göre birbirinden ayrılmazlardı. İkisi de 1992 doğumlu. Yine ailesinin anlatımlarına göre aile içerisinde sessiz sakin kişiliği öne çıkıyor. Çevresinde oldukça sevilen bir arkadaştı. Suruç'a Kasım Deprem'in önerisiyle gidiyor.

POLEN ÜNLÜ

Defin Yeri: Ihlamurkuyu Çırçır mezarlığı / İstanbul

Kobane'nin yeniden inşası umuduyla İstanbul'dan yola çıkan vicdani retçi arkadaşlarımızdan biri de Polen Ünlü'ydü. Yaşamını yitiren ancak kimliği tespit edilemeyenlerden bir kişinin, yapılan DNA testi sonucu, vicdani retçi arkadaşımız Polen Ünlü olduğu açığa çıktı.

6 Ocak 1992'de İstanbul'da doğdu. Baba Karslı Anne Sivaslıdır. Türk Sünni kökenli. 2011'den itibaren İstanbul Üniversitesi'nde üniversiteli gençlik ve genç kadın faaliyetlerinde bulundu. Roboski Katliamı'nın 1. yıldönümünde Roboskili ailelerle acılarını paylaşmaya gitti. 2013 yılında Gezi Ayaklanmasında yerini aldı. Ancak ayaklanmadan sonra bir dönem irade kırılması yaşadı ve pratik çalışmalardan bir süre uzak kaldı. 2015 yılı başında tekrar gençlik mücadelesi saflarına dönen yoldaşımız, çok hızlı bir biçimde kendi devrimci gelişimini yönetmeyi bildi. Özellikle kadın özgürlük mücadelesiyle kurduğu ilişkide kendini yeniden kuran ve bu bakımdan genç kadınlar açısından önemli bir örnek oluşturan yoldaşımız 2015 yılı boyunca gençliğin tüm çalışmalarında ve genel seçim çalışmalarında aktif bir biçimde yerini aldı.

Vicdani Ret derneği henüz kurulmadan yıllar önce Polen, Barış İçin Vicdani Ret Platformu sürecinde, Kürdistan'a yönelik düzenlenen her askeri operasyonda, her çatışmada ve şüpheli şekilde katledilen her bir askerin ardından; savaşa karşı barış arzusunu haykırıyordu. Polen, şiddetten beslenen devletin talan etmek istediği bu coğrafyada, erkek egemenliğiyle yok sayılmak istenen bir kadın olarak, Barış İçin Vicdani Ret Platformu'nun düzenlediği 15 Mayıs etkinlikleri dâhilinde, Taksim'de düzenlenen bir basın açıklamasında "*Bu*

savaş sadece kadınları değil, erkekleri de katletmektedir" demiş ve vicdani reddini açıklamıştı.

O, savaşlarda katledilen bir halkın yaşama olan umudunu büyütmek için Kobani yoluna çıkmıştı. Aynı savaş politikalarıyla, Suruç Katliamı'nda katledildi. Polen'in 2012 yılında, 15 Mayıs Dünya Vicdani Retçiler Günü'nde yaptığı vicdani ret açıklaması: "*Merhaba ismim Polen Ünlü. 20 yaşında bir Türk genciyim. Sosyalist bir kadınım. Anti militarist değilim. İşçi sınıfı ve ezilenlerin haklı mücadelesini tüm yüreğimle desteklemekteyim. Kardeşlerimin, sevdiklerimin, devletin uygulamakta olduğu kirli savaşın bir parçası olmasını istemiyorum. Bu savaş sadece erkekleri değil kadınları da katletmektedir. Bu sebeple vicdani reddimi açıklıyorum.*"

Defin Yeri: Muş

2 Nisan 1996 Muş doğumlu. Serhat, 14 yaşında Muş'taki ailesinin evinden kaçarak İstanbul'a geldi. Okmeydanı gibi emekçi semtlerde yaşadı. Gezi direnişine katıldı, Guy Fawkes maskesiyle en ön barikatlarda yer alan çapulculardan. Defalarca gözaltına alındı. 15 gün boyunca Berkin Elvan'ın hastane nöbetini tuttu.

Kısacık ömrüne birçok isyan sığdırdı. Dayatılan hiçbir düzeni kabul etmedi. Her seferinde kaçtı. Hep mazlumun yanındaydı. Biri açken yatamazdı. İnsanları seviyordu, bu yüzden hiçbir yere sığmıyordu. Hayat doluydu. Hep isyan yüklüydü. Anarşist ruhluydu. Dayatılan bütün düzenleri reddediyordu. Halktan yanaydı. Onun için istediği bir şeyi yapmanın önünde bir engel yoktu.

Sömürülen, hor görülen, aşağılanan, toplumsal ve ekonomik kırımlardan geçirilen Kürdistan coğrafyasında doğmuştu Serhad. Muş'tan İstanbul'a geldiğinde henüz 14 yaşlarındaydı. Dürüstlüğü ve vicdanı ile tanınan ve bilinen biriydi. Dokunduğu her şeyi güzelleştiren, güzelleştirmek için çaba harcayan biriydi.

Gezi isyanı ve sonrasında İstanbul sokaklarında direnenlerden biriydi. Liberter Komünist bir bilince ve örgütlenme sürecine Gezi isyanı ile dahil oldu. Belki de sokakları en son o terk etti!! Kaçmadı, korkmadı, orantısız esprileriyle donattı İstanbul sokaklarının duvarlarını. Sokaktaki gariplerin, garibanların dostu oldu. Yeri geldi sokaklara itilmiş kardeşleriyle, çocuklarla birlikte yaşadı.

Gezi'nin çocukları ile Kobani'nin çocukları buluşuyor, denildiğinde bizimle birlikte yola çıkmakta tereddüt yaşamamıştı. Çocukluğunu çocukça ya-

şayamayan erken büyüyen ama çocuk ruhunu hiç kaybetmeyen biri olarak, savaşta annelerini, kardeşlerini kaybetmiş çocuklara sarılmaya gidiyordu. Onların halinden belki de en iyi anlayacaklardan biriydi.

Serhat kitap okumayı çok severdi. Arkadaşları çantasında en az 5 kitapla dolaştığını söyler. Çantasına da, kitap, oyuncak ve umutlarını koymuştu. Şehid olan yoldaşlarımızın hepsi nasıl bir yola çıktıklarının bilincinde olan insanlardı. Serhad'da diğer arkadaşlar gibi Kobani'yi yeniden inşa çalışmalarında bir işin ucundan tutmaya gelmişti.

Serhad'ı tanıyan, bilen herkes, Serhad'daki yaşam sevgisini, içinde yaşattığı çocuğu gözlerinde görüyordu. Etrafına yaydığı enerji, kendisiyle birlikte yanında olanları da devrimci mücadelenin içine çekiyordu. Kavgadan kaçmayan, bedeli ölümde olsa zalime boyun eğmeyen, Bedreddin'i ve Hüseyn'i duruştan taviz vermeyen biriydi. Anarşist bir devrimci olan Serhad, fedakâr, dürüst ve her koşulda mücadeleci kişiliğiyle; paylaşma ve dayanışma pratiklerini her alanda örme çabasında bizlere örnek olmuştur.

Serhad'ı güzelliklerle, tatlı gülüşüyle, içten ve samimi muhabbetiyle, insanlara ve hayvanlara karşı gösterdiği merhamet ve sevgiyle, yaşamı ve yaşatmayı sevmesiyle anmaya devam edeceğiz.

Yoldaşlarımız Hakk yolunda yürürken katledilmişlerdir. Hem yaşarken hem de öldüklerinde şehid olmuşlardır.

Serhad, Muş'ta diğer Anarşist ve Devrimci yoldaşları Evrim Deniz ve MedAli ile birlikte sonsuzluğa uğurlandı.

SÜLEYMAN AKSU

Defin Yeri: Hakkari / Yüksekova

22 Ocak 1990 da Hakkâri'nin Yüksekova ilçesinde dünyaya geldi. 10 kardeşi var. İlk-orta öğretimini Yüksekova'da tamamladı. Yüksekova Anadolu Lisesi İngilizce bölümünü kazandı. Çukurova Üniversitesi İngilizce öğretmenliğini bitirdi. 2 yıldır Şemsettin Anadolu Lisesinde öğretmenlik yapmaktaydı. Öğrenciler tarafından sevilen yardımsever biri olarak bilinir. Öğrencileri sosyal etkinlikler çevresinde yetiştirmeye çalışırdı. Kendini sosyalist bir aktivist olarak görürdü. Çeşitli yurt dışı eğitim programları sayesinde öğrencilerini yurt dışına götürürdü. Son bir yıldır Yüksekova Eğitim-Sen ilçe sekreterliğini yapmaktaydı. Şiir yazmayı ve okumayı severdi. Bir şiir kitabı çıkarma planları vardı ona son biçimini vermek için uğraşıyordu. Yazdığı umut adlı şiirden esinlenerek okulda umut adlı bir dergi çıkarmayı planlıyordu öğrencileriyle.

UĞUR ÖZKAN

Defin Yeri: Cizre

Uğur Özkan 28 Şubat 1989 Cizre doğumlu. Gerçek ismi Hogir. Özkan ailesi 1993 yılında devletin saldırıları nedeniyle İstanbul'a göç etmek zorunda kalmıştı. Hogir, Cizre'den Suruç'a uzanan 26 yıllık kısacık yaşamına büyük hikayeler sığdırdı. Ne ailecek devlet zorbalığından dolayı Cizre'den, ne de ekonomik zorluklardan dolayı Mersin'den İstanbul'a göç etme zorunda kalmaları onun gözünü korkutmadı. O her daim ezilenlerden yana tavır alarak devrimci yurtsever bir kişilik oluşturdu.

Üniversite de örgütlendi. SYKP ile bir dönem aktif çalışmalar yürüttü. Üniversitede aktif siyasi mücadelesi nedeniyle okuldan atıldı. Ama yılmadı. İnşaat işçisi olarak çalıştı. Fakat hiç yakınmadı. Gezi'de ayaklanmaya katılmak için Mersin'den İstanbul'a geldi. Özgürlük ve kardeşlik türküleri söyledi. 7 Haziran genel seçimlerinde Bahçelievler'de HDP çalışması yürüten Hogir, seçimden bir gün önce faşist saldırıya uğradı, korkmadı, geri çekilmedi. Hastaneye kaldırılan Hogir, seçim günü yaralı halde Bahçelievler'den Sultanbeyli'ye oy kullanmaya 'büyük insanlık düşü'nü büyütmeye gitti. Hogir, Soma işçi katliamlarına karşı sokaklarda , Taksim 1 Mayıs'ında, Madımak anmasında, Ermeni Süryani Rum soykırımı protestolarında her zaman yerini aldı. Hogir, Kadın katliamlarına, LGBTİ'lere yöneltilen nefrete karşı sokaktaydı. HES'lere baraj yapılmasını kabullenmedi; doğaya sahip çıktı. Doğanın en güzel parçaları olan hayvanları da sevdi, onların da haklarının savunucusu oldu. Hatta bütün maaşını Yedikule Barınağı'na bağışladı. Yüreği her daim ezilenlerden ve Kürdistan'dan yana attı. Yüzünü Rojava Devrimi'ne döndü. Kobane'nin inşası için Suruç/Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde toplanan 'Düş Yolcuları' arasında yer aldı. O bahçede, dayanışma ve özgürlük yolculuğunda 32 can yoldaşı gibi halklarımızın yoldaşı oldu. Hogir'i direnişçi, enternasyonal, hümanist kişiliğiyle hatırlayacağız.

VATAN BUDAK

Defin Yeri: Gaziosmanpaşa Karlıtepe Mezarlığı / İstanbul

18 Nisan 1993 İstanbul Gaziosmanpaşa'da doğdu. İzzet Baysal Elektrik Elektronik Yüksek Okulu mezunu. Devrimci bir ailenin anarşist çocuğuydu. Anarchy in İstanbul sayfasında grafikerdi. Ayrıca otonomu olan Birleşik Anarşist Atak'ın grafiklerini de yapıyordu. Kobanê'ye gidebilmek için çalıştığı şirketten çıktı. Çok cesurdu. Vatan Yunanistan'da polis tarafından kalbine ateş açılarak vurulan anarşist Alexis'in tişörtüyle gelmişti. Soma katliamı sırasında Soma'ya işçilere yardım etmek için gitti. Birleşik Anarşist Atak üyesiydi.

Vatan'ı kuzeni İlke'nin kaleminden okuyorsunuz:

"İlkokulu Gazi mahallesinde Mehmetçik İ.Ö.O'unda okudu, Alibeyköy Endüstri Meslek Lisesinde eğimine devam etti. Sonrasında Bolu İzzet Baysal Üniversitesi Elektrik, Elektronik bölümünden mezun oldu. Suruç'a gidip geldikten sonra mühendislik için sınava girmeye hazırlanıyordu. Vatan sosyalist bir aile bireyi olmasından kaynaklı sistemi küçük yaşta sorgulama başlamıştı ve her zaman ezilenden yana olmuştu. Biraz daha olgunlaştıkça Anarşizmle tanışmış, bu düşünceleri benimseyip pratiğe geçmeye başlamıştı.

Ve artık anarşizmi etrafında herkese anlatmaya ve tartışmaya başladı. Bir gün devlet denen vahşi canavarın yenileceğine inanıyordu; yakın zamanda olmasa bile bir gün devletler yerle bir olacakderdi etrafındakilere. Dünya üzerinde yaşayan her canlıya duyarlı bir bireydi. Anarşist grubuyla birçok hayvan barınaklarını gezip hayvanları beslemişti. 2014 bayramında ailesiyle değil Soma'da madenci aileleriyle geçirmek istemiş ve onları ziyaret etmişti.Kobane'de yapmak istediği gibi Soma'daki çocuklara oyuncak götürmüştü. Vatan

bir Beşiktaş aşığıydı ve Çarşı grubu üyesiydi bir çok eyleme çarşı grubuyla katılmıştı Gezi eylemlerinde olduğu gibi.

LGBT haklarına saygı duyduğu gibi onların yanında yer aldı her zaman, katıldığı son eylemlerden biri 2015 LGBT onur yürüyüşüydü. O kadar duyarlı, o kadar sevgi doluydu ki düşmanını korkuttu. Vatan yaşasaydı güzel bir dünya için hep mücadele edecekti. O inandığı değerlerin peşinde gitti.. Sağ olsun diyeceğimiz tek Vatan, Vatan (Welat) Budak'tı. Vatan gibi haykıralım yeniden ve her zaman: İsyan Devrim Anarşi."

Defin Yeri: Amed

20 Temmuz 1993 Amed / Dicle doğumlu. Dersim Üniversitesinin iki yıllık bölümünü kazandı, gitmedi. Üniversiteye girmek için hazırlık yapıyordu. Kampanyaya sosyal medya üzerinden katıldı. Gitmeden 1 ay önce inşaatlarda çalışarak kazandığı para ile oyuncaklar aldı. Çalışkan, emekçi, sorumluluklarını bilen bir gençti. Kadınlara karşı davranışları nedeniyle kız kardeşleri tarafından çok fazla seviliyordu.

YUNUS EMRE ŞEN

Defin Yeri: Van

Yunus Emre Şen, Kürt emekçi bir ailenin altı çocuğundan beşincisidir. 30 Mart 1993'de Van'da dünyaya gelen Yunus Emre Şen, ailesinin Antep'e yerleşmesinin ardından ilk ve ortaokulu Antep'te bitirir. Lise sürecini Kazım Karabekir ve Selahattin Eyyubi Van'da okur.

Üniversite sınavlarında Dil Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili Edebiyatı bölümünü kazanır ve Ankara'ya gelir. Lise yıllarında tanıştığı devrimci mücadele sürecinde Roboskî Katliamından etkilenir. Örgütlü bir şekilde mücadele içerisinde yer almak gerektiğini düşünerek SGDF içerisinde yer alır. Keke, SGDF çalışmalarında kendini sürekli geliştirir. Ankara SGD çalışmalarında etkin rol alır. Bir süre derneğin İl Yürütmesinde bulunur. Aynı zamanda üniversite birimlerinde yer alıp toplantılara fikirleriyle etkin katılım sağlar. Ve okulunda anti-faşist eylemler, etkinlikler örgütler. Ankara'daki Fabrika Kolektif Üretim Merkezi'nin açılış sürecinin emektarlarındandır.

Keke, dernek faaliyetini yürütmek için daha fazla ihtiyaç bulunan Adana'ya gider. Burada yaklaşık beş ay boyunca aktif çalışma yürütür. Çukurova Üniversitesi'nde ve çeşitli emekçi semtlerde bulunur.

Mütevazidir, örgütçü yanı güçlüdür Keke'nin. Kafasına koyduğu işi mutlaka yapar. Esprilidir. Yanındaki yoldaşların gelişimleri ile yakından ilgilenir. Kendisini teorik ve pratik anlamda geliştirmek noktasında kendi ile savaşır daha fazla okur ve daha fazla emek harcar. Çok dik başlı dediğim dedik yönü vardır. Keke'yi kimse fikrinden kolay kolay çeviremez. Heyecanlı ve sabırsızdır planladığı bir işin hemen olmasını ister. Mücadele anlayışı, devrime ve devrimciliğe bakışını sürekli geliştirir. O artık kabına sığamıyordu ve gözü hep uzaklardaydı. Enternasyonal mücadele ve komünistler hayatına renk katıyordu; hayattaki canlılığı, bitmez tükenmez enerjisi de buna bağlıydı.

YARALILARIMIZ

'İYİ DEĞİLİZ!'
'İYİLİĞİN NE OLDUĞUNU SİZE ÖĞRETECEĞİZ!'

20.07.2015 günü yaralanan 150'den fazla arkadaşımız tedavi gördü ve taburcu edildi. Bu kitap hazırlanırken arkadaşlarımızın halen birçoğunun vücudunda bilyalar bulunmaktaydı. Tedavisi tamamlanan fakat durumu hala iyi olmayan ve yine ruhsal çöküntü içerisinde olan birçok arkadaşımız var. Ayağı kırılan, kulak zarları yırtılan, iç organları zarar gören, sırtından ve vücutlarının çeşitli bölgelerinden demir bilyalar çıkan arkadaşlarımız aylar sonra ancak ayağa kalkabildi ve direnmeye devam ediyorlar.

Yine bu çalışma hazırlanırken katliamdan ağır yaralı kurtulan, Güneş Erzurumluoğlu arkadaşımız Kocaeli Özel Romatem hastanesinde fizik tedavisini sürdürüyor; şu anda sadece sol kolunu kullanabiliyor. Dr. Çağla Seven arkadaşımızın fizik tedavisi ve ameliyat süreci de aynı şekilde devam ediyor. Koray Türkay arkadaşımızın vücudunda hayati riski olan farklı bölgelerinde bilyalar bulunuyor. Koray'ın tedavi süreci aylarca devam etti. Bedeninden 15 şarapnel parçası çıkartıldı. 7'si hala bedeninde; Koray 6 ameliyat geçirdi.

* * *

GAZETE MANŞETLERİ

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

Atılım

• YIL: 3 • 25 Temmuz 2015 • 183 • • FİYATI: 1 TL • www.atilimhaber.org

Özgür Gündem

BÜYÜK ACI
BÜYÜK ÖFKE

Gençlerimizin kanı AKP'nin elindedir!

Kobanê'nin inşası için Pirsûs'a gelen SGDF üyesi 300 gencin kaldığı Amara Kültür Merkezi'ne AKP-DAİŞ çetesi canlı bombayla saldırdı. Alçakça saldırıda en az 30 gençimiz vahşice katledildi. Halkın yüreğinde patlayan bomba, öfke ve acı seline yol açtı

Park, kütüphane ve oyuncaklar...

Saldırı öncesinde neşeli kahvaltı...

Halklar acıyla sokaklara çıktı

AYAKLAN

KCK

Halkımız kendi güvenliğini alsın

HDP

Semsûr'da askerle gerilla çatışması

Caniler hesap verecek

ESP

evrensel

KATİLLER

Reyhanlı'da, Adana ve Mersin'de HDP binalarına, Diyarbakır'da HDP mitingine yönelik aydınlatılmayan, failleri ve bağlantıları açığa çıkarılmayan saldırılardan sonra dün de Suruç'ta katliam yaşandı.

KOBANÊ İÇİN ORADAYDILAR

KOBANÊ'nin inşasına destek vermek amacıyla Suruç'a giden Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi gençlerin Amara Kültür Merkezinde basın açıklaması yaptığı sırada şiddetli bir patlama yaşandı. Saldırıda çok sayıda kişi yaşamını yitirdi

ÇOK SAYIDA ÖLÜ VAR

ŞANLIURFA Valisi İzzettin Küçük, Suruç'taki patlamanın bir canlı bomba tarafından gerçekleştirildiğinin kesinleştiğini açıkladı. Küçük saldırıda 20 kişinin yaşamını yitirdiğini söyledi. Gazetemiz yayına hazırlanırken ölü sayısının 30 olduğu belirtildi. Yarak sayısı da 70 in üzerinde. s.7

SURUÇ'TA KATLİAM

On binlerden IŞİD ve AKP'ye öfke

BAŞYAZI

IŞİD KATLEDİYOR YETKİLİLER SEYREDİYOR

VALİYE BİR KEZ DAHA SORUYORUZ: URFA'DA IŞİD'Lİ VAR MI?

'BEDELİ NE OLURSA OLSUN' DEMİŞTİ!

SAYFA 01

Çocuklarımıza kıydılar 30 ÖLÜ

BİRGün

HALKIN GAZETESİ

BESLEYEN, BÜYÜTEN, EĞİTEN, DONATAN, SINIRLARI AÇANLAR...

HEPİNİZ KATİLSİNİZ!

IŞİD'den kurtarılan Kobane'nin yeniden inşası için yardım götüren gençlere, Urfa'nın Suruç ilçesinde basın açıklaması yaptıkları sırada alçakça bir saldırı düzenlendi

'Saldırı organize ve profesyonelceydi'

İşte saldırının şifreleri

AKP iktidarının fatihçi, maxhepçi politikaları Türkiye'yi 'Ortadoğu Terör Çemberi'nin içine sokmuş oldu

İŞTE YANGIN BİLANÇOSU

Helikopter yeter sanıyorlar

İRANLI MORTAZAVİ

'Elçilik değil Apple mesele...'

EKONOMİ DE DİPTE

Dolar Türkiye'de 2,69'u aştı

'Güvenliğinizi alın' çağrısı

BU NASIL DEVLET

Ambulanstan önce TOMA geldi

Cumhuriyet

Suruç'ta Katliamı

31 ölü

100'ün üzerinde yaralı

İŞTE İNSANLIK

Türkiye'nin dört bir yanından Gezi ruhuyla Suruç'a gelen gençler Kobanî'de yeniden inşa çalışmasına katılacaklardı. Yanlarında yardım malzemesi ve oyuncaklar vardı. Park ve kütüphane yapacaklardı

Çadırını al gel abi!

Kobanî'deki çocukların oyuncakları

Gençler, Kobanî'ye geçmek için Suruç'ta kamp kurmuştu.

İŞTE BARBARLIK

Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde gençler basın açıklaması yaparken canlı bomba saldırısı gerçekleşti. Kobanî'de de Suruç'la eşzamanlı bir patlama oldu

İNTİHAR BOMBACISI İŞİD'Lİ

PATLAMA, Kobanî'ye geçiş için trene binmeye çalışan Türkiye'nin 300 gencinin dün 12.00 saatlerinde basın açıklaması yaptığı sırada meydana geldi. İnsan bombasıyla ilgili olarak İŞİD'e ait bir kişi olduğu iddia edildi. 31 genç öldü, 100'den fazla yaralı var.

ÖNCE TOMA GELDİ

PATLAMANIN sıcağından belediye aracı tarafından "İkinci bomba ihtimali var" anonsu yapıldı. Kültür Merkezi'ne girerken TOMA'ya çevrildi. Polis yaralılara müdahale ederken, bir kişi daha patlatmak istedi. Yaralıların taşındığı ambulansa ve araçlara bilinçli şekilde ateş açıldı.

CANLI BOMBA NASIL GİRDİ?

PATLAMANIN sıcağından bölücü ve engelsiz olanlar bağırıyor kan gölüne döndü. Tanımlanmayan bazı gelen vesaitlerin arasına sızdığı şüphelilerden biri hemen ardından da yaralandı. Katılmağa giren bazı çocuklar, bu şüphelinin kendisini patlattığını söylerken sözünü sürdürdüler. Bu aramayı yapmamasına rağmen oyuncuların bahçeye kadar gelebilmesine dikkat çekti.

Satranç taşları gibi devrildiler

AYŞEN BOZKURT (Demokrat Kordon bir parlamentoda, Kocaeli'nin gençlerinden yaralıdır) şöyle bahsetti: Tahmindeki tatlıcılar, taşlar gibi yere serildiler. Kimsecikler kimseyi kurtarmaya koşmadı. Yaralılar, ambulanslar ve yardım ekipleri geldikten sonra ortalık bir anda kan gölüne dönmüştü.

KILÇDAROĞLU CUMHURİYETE KONUŞTU

Suçlama zamanı değil, üzgünüz

DEKLARASYONA VARIZ

CHP lideri Kılıçdaroğlu, Başbakan'ın 4 siyasi partiye yaptığı ortak deklarasyon çağrısına olumlu yanıt verdi. "Suçlama zamanı değil" diyen Kılıçdaroğlu, "metin hazır. Bu süreçte düşünü yapmamıştım bu konu olduklarını söyledi. - SAYFA 10'DA

Davutoğlu: Bu saldırı hepimiza

CUMHURİYET BAŞKANI Recep Tayyip Erdoğan terörü lanetleyerek "Dini, etnik yıkılıyor" dedi. Başbakan Davutoğlu, "Bu saldırı hepimiza" açıklamasını yaptı.

Gül: Dikkat çektiğimiz konular

CHP Bursa'dan bir eski milletvekili Abdullah Gül, "Daha önce dikkat çektiğimiz konular bunlar" dedi. Bu hepsi ise HDP'yi suçladı.

EN SERT TEPKİLER HDP'DEN GELDİ

Suç ortakları Ankara'da

HDP eş genel başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ, "Ankara'daki yetkililerin barbarlığın suç ortağı olduğunu biliyoruz. Demirtaş ve Yüksekdağ, İstihbarat ve güvenlik açığı ve bilgi ihmali sorumlusu" dedi.

SURUÇ'TA KATLİAM HABERLERİ 12-13-14'TE

POLİSİN YÜRÜYÜŞÜ SALDIRI

İktidarın protestocuya yetiyor

TÜRKİYE YAS BOĞULDU

Düşlerinde özgür dünya

PATLAMADA yaşamını yitirenlerden 20 yaşındaki Hatice Bilgi Sandal, Kobanî'deki hasta devrimine sahip çıkmak istediğini söylemişti. Kemal Çoğaçlı Devrimci Tıp Emekçileri Derneği'nin aktivisti Antalya'da yaşayan 58 yaşındaki Ahmet Bilgi, Ali İsmail Korkmaz için

temsilcilerinden biri olarak yaşadı. Cumhuriyet Gönüllüsü Sevgi Adana da kaybettiği eşlerinin ardından gördüğü gözü yaşlı şüphelileri ile hatırlıyor olmuştu.

Oğlunu ve eşini kaybetti

DİCLE'DE HDP milletvekili adayı olan Metin Bilgi, katılımda HDP Parti Meclisi üyesi olan eşi Fatma Bilgi ile oğlu Nurtan Bilgi'yi kaybetti. Kızı Simone Bilgi da yaralandı.

ÖNCE SEÇİMDEN SONRA SURUÇ

İki saldırıdan sağ kurtuldu

10 Mayıs 2015'te Adana Seyhan HDP İlçe Başkanlığı binasına yapılan saldırıdan sağ kurtulan ESP Genel Başkanı Selahattin Pişkinbaş, Suruç'taki saldırıda da yaralandı. Hastanesine saldırı tazminatı Pişkinbaş'ın sağlık durumunun iyi olduğu söylendi.

Jandarmaya ateş: 1 şehit

ADIYAMAN'DA jandarma ile PKK arasında çıkmıştı. 1 asker hayatını kaybetti.

Besle kargayı...

İstanbul'daki saldırı, dün en kanlı yüzüyle Türkiye'ye geriyi yaptı. Gözünden da Kobanî'ye yardıma koşan gençlerin kıyımı.

Hedef belli: Kardeşlik.
Eylem belli: Katleşlik.
Sorumlular belli: ...

Cumhuriyet olarak onlarla ilgili bilgiler. Çünkü bu gazete aylardır İŞİD'in taşıyan ve tahrik eden ...

Cihat Yazıcıoğlu

Bayburt'da, Niğde'de ve son Diyarbakır'da saldırganlar kolayca ...

Suruç'a Katrilmamıştır

Dünkü saldırı, AKP-İŞİD suç ortaklığının kanlı meyvesidir. Çok bir şey ...

Cumhuriyet

VATAN EMEK ADALET

Aydınlık

ABD BOMBASININ MESAJI

PKK'YLA İŞBİRLİĞİ DAYATMASI 31 ÖLÜ

Suruç'ta 31 vatandaşımız bombalı saldırıda hayatını kaybederken güvenlik bürokrasisi 'ABD planlarını bozmaya çalışan Türkiye'ye yanıt' tespiti yaptı. Ayrıca Türkiye'ye 'PKK ile işbirliği' dayatması öne çıkarıldı

Çare: Türkiye Cephesi ve Bölgesel İşbirliği

Saldırının hedefi

3 TEMMUZ 2015

Aydınlık

Washington'da talep

TSK: MÜDAHALE ABD PLANINI BOZAR

BAYRAM İÇİN IŞID UYARISI

11 TEMMUZ 2015

Canlı bomba olduğu kesinleşti

AYN El Arap'ta (Kobani) yardım için Sınırlıurfa'nın Suruç ilçesine giden Sosyalist Gençlik Derneği Federasyonu (SGDF) üyelerinin Ankara Kalıcı Merkezi'ne yönelik bir hain saldırı sırasında meydana gelen patlamada 11 kişi öldü, 100'ü ağır olmak üzere yaralandı. Şanlıurfa Valisi Erzurlat Kaçmaz, saldırıyı canlı bombanın gerçekleştirdiği söyledi.

TSK provokasyon uyarısı yapmıştı

PKK/PYD lanetlenmesine fikir babasının ABD olduğu tespitini yapan TSK, hükümeti ABD provokasyonlarına karşı uyarmıştı. Saldırının ardından Hrant Dink vakasıyla sonuna yapılana benzer bir propaganda mekanizması da harekete geçirildi. Sakıncası, "Suriye'de PKK ile işbirliği yapın. Barış Cephesi oluşturun" dayatmasını pekiştirdiği tespiti yapıldı.

PKK ateş açtı

ADIYAMAN'da PKK, aracı arama talebini ihlal eden güvenlik güçlerine ateş açtı. Çıkan çatışmalarda bir hapsevinde gardı görevlisi 2 asker yaralandı. Yardımcı asker ise kendisini alıkoyan kişiler bölgeye jandarma ekiplerinin müdahale etmesi üzerine serbest bırakıldı.

1 ŞEHİT

GÜVENLİ BÖLGEYE YANIT

Saldırıyı tartışan güvenlik bürokrasisi, şu tespitleri masaya yatırdı:

ABD STRATEJİSİNDE YENİ AŞAMA

Konfederal Suriye'ye doğru

ABD'nin ajanımdı Suriye stratejisinde önce güvenli bölgeler kurulması hedefleniyor. Güvenli bölgelerin Özerk yönetimlerini dönüştürmenin ardından, bunların birleşmesiyle konfederal Suriye kurulması amaçlanıyor. Obama yönetimiyle yakınlığıyla bilinen Brookings Enstitüsü'nün Haziran 2015'te hazırlanan geniş kapsamlı bir raporda ABD yönetiminin bu yönde hazırlıkları ele alınıyor.

AKP'de Erdoğan'a itiraz arttı

7 Haziran seçimlerinden 9 puan kaybederek çıkan AKP'de iç mücadele hızlandı

Suruç gölgesinde koalisyon mesaisi

AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik ve Genel Başkan Kemal İnönü görüştü

852 şirket kepenk kapattı

MUSTAFA MUTLU — Ordudan geriye hiçbir bile kalmadı

RAFET BALLI — Atatürk, kaynağına kapısına alınma girdi

TAVUZ ALOGAN — Ya ezikiz ya Ölürü

SABRİ ÜÇ ÖRGÜN — Yeni mertaz için dikmeliyi ödeldik mi?

RIZA ZELYUT — İslamcıyan sıkıca tutkuna

Hürriyet

www.hurriyet.com.tr

IŞİD'DEN SURUÇ'TA KATLİAM

LANETLİYORUZ

31 ÖLÜ
104 YARALI

İşte o an

CESETLER GAZETELERLE ORTULDU

TÜRKİYE
SURUÇ
SURİYE

YARALI AĞLIŞ

Topladıkları yardımları Kobani'ye götürmek için Şanlıurfa Suruç'ta buluşan SGDF üyesi yaklaşık 300 genç Amara Kültür Merkezi önünde basın toplantısı düzenlerken patlayan bomba Türkiye'yi yasa boğdu.

CANLI BOMBA HADİM

AYNI BAHÇEDE SON FOTOĞRAF

MİMAR SİNAN'I EZGİ DE OLDU

Ankara'nın değerlendirmesi

SALDIRININ İKİ HEDEFİ

IŞID İÇİN HERKES OMUZ OMUZA VERMELİ

TERÖRÜN DİNİ, IRKI YOK

CANLI BOMBA KAMERADA

BUGÜN iddaa

Ekiniz + Dev program

Komalık ilaç toplatıldı

HABER TÜRK

IŞİD TERÖRÜ SURUÇ'TA KATLETTİ 31 ÖLÜ

81 İLDE POLİS KIRMIZI ALARMDA

Bombacı o mu?

BİRLİĞİMİZE SALDIRI

Terör örgütü IŞİD, Kobani karşısındaki Suruç'ta intihar saldırısı düzenledi. Çoğu üniversiteli, 10'u kadın 31 yurttaşımız hayatını kaybetti. Türkiye yasta

IŞİD'den tehdit!

'Vahşeti işleyenleri lanetliyorum'

Adıyaman'da çatışma: 1 şehit

'Vahşet' yapılanı karşılamı

(IŞİD) vahşeti taşıdı

'ORTAK İRADE'

'SALDIRI HEPİMİZE'

'DEMOKRASİ DÜŞMANLARI'

'BİZ HAZIRIZ'

BAHÇELİ DEN ÇAĞRIYA RET

Urfa'daki hastanelerde doldu

'Dayanışma içinde olalım'

BÜYÜK KOALİSYON, HEMEN!

Bu belayla baş nimenin yöntemi belli. Geniş mutabakatı sağlamak

NEDEN ŞİMDİ NEDEN SURUÇ?

MOZAİGE BOMBA!

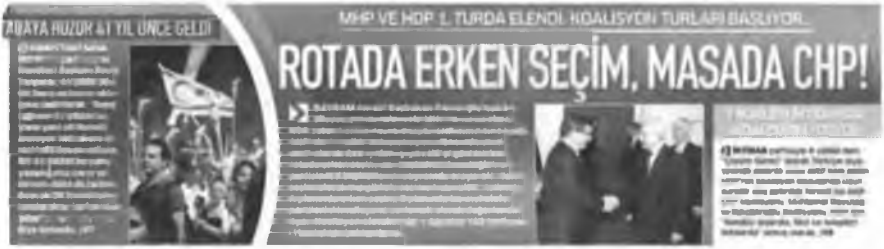
ADAYA HUZUR 41 YIL ÖNCE GELDİ

MHP VE HDP 1. TURDA ELENDİ, KOALİSYON TURLARI BAŞLIYOR...

ROTADA ERKEN SEÇİM, MASADA CHP!

MİLLİ GAZETE

HAK GELDİ, BATIL ZAİL OLDU

FİYATI: 80 KURUŞ / HİCRİ 5 ŞEVVAL 1436 / 21 TEMMUZ 2015 SALI

ORTADOĞU'DAKİ PROJE ÇOK [illegible]... MAALESEF; BOP TİKİR TİKİR İŞLİYOR... SIRA YAVAŞ YAVAŞ [illegible] GELİYOR...
ARTIK HERŞEY AYAN BEYAN ORTADA... ZAMAN UYARILARA KULAK TIKAMA ZAMANI DEĞİL...

Bomba patladı

Şanlıurfa'nın Suruç İlçesi'ndeki Amara Kültür Merkezi önündeki çay bahçesinde dün saat 11.50 sıralarında, Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu mensuplarının **'Kobani'nin yeniden inşası'** konusunda basın açıklaması yaptığı sırada, büyük bir patlama meydana geldi. **30 kişinin öldüğü patlamanın kaynağının canlı bomba olduğu belirtilirken yaralı sayısının ise 100'ü geçtiği** açıklandı.

PATLAMA ANI

30 KİŞİNİN CESEDİ ORTALIĞA SAÇILDI

İKTİDAR VEKİLİNDEN URPERTEN AÇIKLAMA

KISA SÜREDE SURİYE'YE BENZEYECEĞİZ

ARF Merkez Milletvekili Mühsin Kızılkaya, Suruç'ta SGDF'li gençleri hedef alan bombalı saldırının ardından yaptığı açıklamada, "Çok kısa sürede Suriye'ye ya da başka ülkelere benzeyebiliriz. DAES sarmadı olduğu kanın gibi bir hadiseyle karşı karşıyayız. Bu çıkarta ortaya, bunun Suruç'la bilmeyeceğini [illegible]" dedi. /10

YANLIŞ DIŞ POLİTİKA TÜRKİYE'Yİ HEDEF HALİNE GETİRDİ

BU KARANLIK OLAY BİRAN ÖNCE AYDINLATILSIN

SAADET Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Mustafa Kamalak Şanlıurfa Suruç'taki patlama ile ilgili tüzüye mesajı yayınladı. Saldırıyı İznelleyen Kamalak "Bu mantur olayı şiddetle kınıyoruz. Bu karanlık olayın bir an evvel aydınlatılması ve failleri'nin adalete teslim edilmesi en büyük temennimizdir. Maalesef özellikle bölge ülkelerine yönelik yanlış politik duruşlar Türkiye'yi terör örgütlerinin hedefi haline getirmiş ve özellikle sınır bölgelerimizi provokasyonlara açık hale getirmiştir." dedi. /10

TÜRKİYE

SURUÇ

SURİYE

TANKLARIN NAMLULARI SURİYE'YE ÇEVRİLDİ

SURUÇ TANK SALDIRININ ARDINDAN ANKARA POLİSİ ALARMDA

Altın, 5.5 yılın dibinde!

ALTININ onu fiyatı 1.073,40 dolara kadar düşerken, böylelikle son 5.5 yılın en [illegible] görmüş [illegible] /04

ÇATIŞMADA BİR ASKER ŞEHİT OLDU

ADIYAMANDA güvenlik güçleriyle terör örgütü PKK mensupları arasında çıkan çatışmada bir asker şehit oldu. 2 asker yaralandı. Çatışmaların devam ettiği bölgede ormanlık alanı gözlenmiş çok yoğun yaşam malzemesinin ele geçirildiği, terörizmin barınma amacıyla kullandıkları mağaraların bulunduğu kaydedildi.

Zekeriya Öz'e 5 yıl isteniyor

ZEKERİYA Öz bakkında, "Şehit [illegible]" sayısından 2 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası [illegible] dava açıldı. /04

SARICA CAMİ HALILARI

BAK ŞU KABİN MEMURUNA /13

SURUÇ'TA CANLI BOMBA EYLEMİ

Milliyet

BASINDA GÜVEN

Milliyet OLAY YERİNDE

SURUÇ

31 ölü 103 yaralı

LANET OLSUN

Kobani'ye geçmek üzere Şanlıurfa'nın Suruç ilçesine gelerek Amara Kültür Merkezi'nde toplanan 300 kişinin arasına giren canlı bomba kendini patlattı

KATLİAM YAPTI

CAN PAZARI

IŞİD İŞARETİ

Bombacının parçaları

Kınıyorum

OMUZ OMUZA VERMELİYİZ

LİDERLERE ÇAĞRI

ŞAPKA ALMAYA ÇIKTIK, PATLADI

ÜÇ BAKAN SURUÇ'TA

SARKİSYAN'DAN KINAMA GELDİ

PKK ATEŞ AÇTI 1 ASKER ŞEHİT

GENELKURMAY'DAN BAŞSAĞLIĞI MESAJI

'ACILAR BIRAKIYOR'

Yürek yaktı

Lanetliyorum

Amaç siyasi

Zayıflama hapı Instagram'dan!

Sakın kullanmayın

ABD VE KÜBA 54 YIL SONRA ELÇİLİK AÇTI

Dolarlı protesto

Venus şov

F.Bahçe en kötü kuraya çekti

JOBS AİLESİ GÖCEK'TE

Teknoloji devi Apple'ın 4 yıl önce ölen kurucusu Steve Jobs'un Venüs isimli ultra lüks teknesi Göcek'e demirledi

Türkiye'nin en iyi gazetesi

SABAH

Türkiye dün birlik ve huzurunu hedef alan hain saldırıyla sarsıldı. Suruç'ta toplanan sivillerin arasına dalan kadın intihar bombacısı korkunç bir vahşetin pimini çekti

ALÇAK SALDIRI 31 ÖLÜ

KAOS KATLİAMI

Sınırdaki oyun: DAEŞ canlı bomba Kobani'deki toplanan 300 kişinin ortasına kendini patlattı. Ortalık savaş alanına dondu

İSTANBUL'DAN Şanlıurfa'nın Suruç ilçesine gelen HDP ve BDP'nin "Rojava Devrimi" etkinliğine katılan nosyalist derneğe üyesi 300 genç dün Kobani'ye geçmek üzere Amara Kültür Merkezi'nin bahçesinde toplandı

BAHÇE ÇEŞETLERİYLE DOLDU: 103 YARALI VAR

BASIN açıklaması yapıldığı sırada bahçeye girilen bir kadın üstündeki bombayı patlattı. Ortalık bir [illegible] ve [illegible] tanesi parçaları saçıldı: 21'i erkek, 9'u kadın, 1'i canlı bomba 31 kişi öldü, 103 kişi yaralandı

İNTİHAR bombacısı kadının 16 yaşlarında ve DAEŞ'li olduğu kaydedildi. Ankara'dan giden bomba uzmanı ekip olay yerinde inceleme yaptı. Bombanın gerçek hedefi olduğu belirtildi. Vahşi saldırı tüm yurtta nöbetle kınandı 20 DE

BU VAHŞETİ YAPANLARI LANETLİYORUM

Saldırı Türkiye'nin demokrasisinedir

BAŞBAKAN Davutoğlu'ndan bu saldırı Türkiye'nin refahı ve demokratikleşme karşı işlenmiştir. Burada bütün partilere çağrıda bulunuyorum. Ücret genel kaçakın bir ameliyesi geldiği tüm karşı ortak bir eylemsizlik imza atmalıdır. Saldırıda ilk bulgular DAEŞ'i işaret ediyor 21 DE

Öz ve tehdit timi hesap verecek

AĞAOĞLU'NU N pasaportu ile Dubai'de kral ine kayıt tatili yapan ve bu ultra-lüks tatilin sonunu getirmek için "Öz-ra timi" kuran Zekeriya Öz'e dava açıldı. Öz ile birlikte bali tatilinde masraflarını kendi cebinaj gibi gösterecek [illegible] Ağaoğlu'na göndermiştiği 3 talep de yaşanacak. 17 TE

Çocuk parkına rezidans

Ege izlenimleri

AYDIN'ın, Nazili'nin tarihine ve özellikle de hanı ulaşmaya ihtiyacı var. Kürtçe ülkelerin bazıları hepimiz Nazili doğlarında sarıcı pelerinsa yaşanır. 17 TE

Huzur istemeyen adam!..

21 TEMMUZ 2015 SALI

T.C. Sözcü

Facianın perde arkası

GÖZ GÖRE GÖRE GELEN KATLİAM

MİT ve Emniyet uyardı ama dinleyen olmadı
Dinci IŞİD, dün Suruç'ta canlı bomba patlattı

31 ÖLÜ

SÖZCÜ böyle duyurmuştu

27 IŞİD'Cİ ALARMI

İktidarın yanlış Suriye politikası yüzünden başımıza bela olan IŞİD'in, Türkiye'de eylem yapacağı günler önceden biliniyordu. Önlem alınmadı, katliam geldi!

Erdoğan:
"BU vahşeti işleyenleri şahsım ve milletim adına lanetliyorum, şiddetle kınıyorum. Terörün dini, ırkı, milleti yoktur..."

Davutoğlu:
"SALDIRININ zamanlaması çok önemli. Birlik ve beraberlik içinde olmalıyız. 4 parti ortak bildiri yayınlamalı."

Kılıçdaroğlu:
"HAİN saldırı yüreklerimizi yaktı. Gencecik evlatlarımızı kaybetmenin acısı tarifsiz. Teröristi besleyenleri lanetliyorum."

Demirtaş:
"IŞİD'in başını okşayan Ankara'daki yöneticiler, bu barbarlığın suç ortağıdır. Herkes dayanışma içinde olmalıdır."

Katliam korkunç iddiaları hatırlattı

DİNCİ IŞİD saldırısı altındaki Suriye Kobani'ye insani yardım götürmek isteyen yaklaşık 300 kişilik grup, dün Şanlıurfa Suruç'ta toplandı. Tam kamera önünde basın açıklaması yapıyorlardı ki...

SAVAŞ ALANINA DÖNDÜ

18 yaşında olduğu ileri sürülen IŞİD militanı bir kadın canlı bomba, kalabalığın ortasında pimi çekti. Ortalık cehenneme döndü. Vücut parçaları havada uçuştu. 31 kişi feci şekilde yaşamını yitirdi

SALDIRIYA LANET YAĞDI

YAKLAŞIK 100 kişinin yaralandığı saldırı, her kesim tarafından lanetlendi. IŞİD'in Suruç'ta leşe suyuna zehir kattığı iddiası da panik yarattı. Yaralılar sanl... maya çalışılıyor.

Lânet olası caniler!

TOKMAK
Rahmi TURAN

Suruç'taki tüyler ürpertici faciayı anlatmak için "Vahşet" kelimesi bile yetmez bile!

... caniler ... lânet olası katillerin işi bu...

Tüm işaretler IŞİD terör örgütünü gösteriyor!

İnsanlıktan nasibini alamayan bu zebaniler ... kullandığı beyni yıkanmış canlı bombanın yarattığı katliam, terörizmin dehşeti ... bir kez daha ...

İnternet fenomeni Fuat Avni'nin böyle bir saldırıyı bir ay önceden haber verdiği belirtiliyor.

Yani, katliam göz göre göre geldi!

Peki, bizim MİT, polis, jandarma nerede? Hiç mi istihbaratları yok?

Ancak... Onları da suçlamaya da hakkımız yok. Neden mi?

Ülkemize giren çıkan belli değil ki... Bir milyondan fazla Suriyeli ellerini kollarını sallayarak bütün kentlerimizde dolaşıyor. Bunların arasında IŞİD ...

Adıyaman'daki çatışmada PKK bir uzman onbaşımızı şehit etti

Yeni Şafak

20 TEMMUZ 2015 SALI • 24 SIFAR 1436 • 15 TEŞRİN • www.yenisafak.com.tr

Türkiye'nin Birliğini

Bu saldırı Türkiye'ye yapıldı

Canlı bomba kültür merkezinikana buladı

SURUÇ'TA VAHŞET

2 saat önce

İstanbul'da sabah saat 10 civarı Türkiye'nin çeşitli şehirlerinden gelen gençler patlamadan bir saat önce bir kahvaltı etti ve fotoğrafların sosyal medyada paylaştı.

Patlama anı

30 ÖLÜ 104 yaralı

Terör bu kez Suruç'u vurdu. Kobani'ye geçme hazırlığı yapan Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu üyesi 300 gencin konakladığı Amara Kültür Merkezi'ne intihar saldırısı düzenlendi. 30 kişi öldü, 104 kişi yaralandı. Katliamın baş şüphelisi IŞİD.

Lanetliyoruz

ORTAK TAVIR ALALIM

■ **HDP'YE UYARI** Başbakan İlk kabul ettiğimiz anlamdan açıklama yapar. Davutoğlu, uzun süren sokağa ve kendi güvenlik tedbirini almaya çağırdı. HDP'lileri eleştirdi. Halkımızı sokağa davet ediş yeni çatışmalara sürüklemek istiyorlar, bu terör örgütüyle işbirliği yapan çevrelerdir.

Yüreklerimizi yaktı

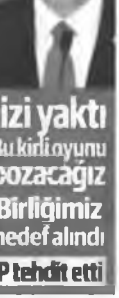

Bu kirli oyunu bozacağız

Birliğimiz hedef alındı

HDP tehdit etti

3 kişiyle konuştu

Mahkeme gözlemlerinin yer aldığı çeşitli bir kaynaklarından Emek Kültür merkezinin çevresinde bulunan bir kişi, Patlama anında 22 adet kamyonet kayıt tespit edildi. Telefon konuşmaları ve mercek altında bulunan kayıtlarının verdiği bilgiye göre ona ulaşılan bu ...

■ IŞİD üyesi olduğu tahmin edilen canlı bomba dışında en az iki gözlemci olduğu belirtiliyor. Patlama anında 22 adet kamyonet kayıt tespit edildi. Telefon konuşmaları ve mercek altında bulunan kayıtlarının verdiği bilgiye göre ona ulaşılan bu ...

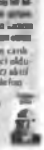

AÇIKLAMA YAPARKEN

■ "Kobani'nin ingane" eleştiriyle Suruç'un Suruç ilçesinde bulunan gençler belediyesi ait kültür merkezinde konaklıdı. Dün bahçede kahvaltı yapan grup Mürşitpınar Kapısı'ndan Kobani'ye geçmeden önce basın toplantısı yaptı. Toplantı sırasında saat 11.45'te ilk yaralarında bir kişi üzerindeki bombayı patlattı.

POLİSE BOMBA ALARMI

■ Kültür merkezi savaş alanına döndü, 30 kişi hayatını kaybederken, 104 kişi de yaralandı. Bele diye ağıtlar: "İkinci bomba tehlikesi var" anonsuyla vatandaşları uyardı. Bahçelerinde, kısa mesafe olağanüstü hal ilanı ve Ankara'ya ta olmak üzere bütün şehirlerde canlı bomba alarmı verildi. ■ 14-15

PKK hazırlık yaptı

■ PKK'nın bir ultimatomu savaşa hazırlanması dikkat çekiyor. KCK Eş Başkanı Cemil Bayık, "DAİŞ ve ülkemiz gençlerin saldırısına karşı kayıtsız, mahallelerde yeraltı sistemi, tünellerin mevzi sistemi geliştirmek. Köylerdi, kentlere terk etmemeli, diğer olasılıklar kendi inançlarında olmalı" dedi. ■

Astsubay şehit

9 771305 913008

▶ BAŞBAKANLIK'TA KRİZ MASASI ▶ UÇ BAKANA SURUÇ GÖREVİ ▶ CENAZELER G.ANTEP'E GÖNDERİLDİ

2 MİLYON ÖĞRENCİ VELİSİ MERAK İÇİNDE

Çocuğum üniversiteye hazırlanacak, dershane kayıtları ne zaman başlayacak?

03

6 ayda 45 bin esnaf iflas etti

Yeni bir seçime değil hükümete ihtiyaç var

Türkiye Esnaf ve Sanatkârlar Sicil [illegible] verilerine göre, yılın ilk altı ayında iflas eden esnaf sayısı 45 bin aştı. Kasıtlılık ve çek senedi ise geçen yılı aşan yüzde 15 oranında arttı. Ekonomideki kötüye gidişmesiz [illegible] kimse yıldırmayı temenni ederken, bu an önce hükümetin kurulmasını istiyor.

07

ZAMAN

11. CUMHURBAŞKANI GÜL:

Daha önce dikkat çektiğimiz konular bunlar

Canlı bomba gencleri hedef aldı: 31 ölü, 104 yaralı

VAHŞET

Türkiye, dün kara günlerinden birini yaşadı. Kobani'yi yeniden inşa etme çağrısıyla Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde toplanan 300 kişilik grubun ortasında bomba patladı. Canlı bomba saldırısı olduğu açıklanan olayda 31 kişi öldü, 104 kişi yaralandı. En fazla güvenlik elemanının bulunduğu yerlerden biri olan Suruç'taki patlamayı İŞİD'in gerçekleştirdiği iddia edildi

Önce Diyarbakır çözülmeli 19

PKK ile çatışmada bir asker şehit oldu

MUFİD YÜKSEL

AK Parti'nin lokomotifi Millî Görüş değil, radikal İslamcılar

Röportaj 06

ŞENOL GÜNEŞ

Beşiktaş'ta yetenek çok, biz onları geliştireceğiz

Spor 24

İSTİHBARAT ZAFİYETİ VAR

CEVAP BEKLEYEN SORULAR

AZİZ İSTEGÜN

Sevgili halklar, anneler, babalar; biz yürekleri avuçlarında yaşayanlar, gençler, kadınlar, devrimciler, emekçiler olarak şunu bilmenizi isteriz ki; bizler yaşamı uğruna ölecek kadar çok sevenleriz. Bundandır haykırışımız ve isyanımız. Talebimiz; insanca bir yaşam ve özgürlüktür. Ancak birlikte omuz omuza yürürsek ve dayanışma ile bu mücadeleyi yükseltirsek zalimlerden hesap sorabiliriz. Devrim gülüşlü 33 canımızı yitirdiğimiz 'Suruç Katliamı'nın öldürülemeyenleri, sağ kalanları olarak şunu belirtmek isteriz ki; düşleri ve gülüşleri bizlere emanet kalan yoldaşlarımızın eşitlik mücadelesini son nefesimize kadar sürdüreceğiz. Unutmadık! Unutturmayacağız! Affetmeyeceğiz!

Hiçbir Düş Yarım Kalmayacak adlı bu çalışma, 'Suruç Katliamı'nın öncesini, anını ve sonrasını tanıklarıyla ve siyasi arka planıyla ortaya koyan tarihsel bir belge niteliğindedir.

Ceylan
www.ceylanyayinlari.net

9 786059 038874